

O mie de sfaturi pentru viață

De Dr. Michael Laitman

Traducere în limba română
Carmen Lorber

Coordonator: Adrian Silvășeanu

Michael Laitman

1000 Answers for Life

אלף עצות לחיים

www.kabbalah.info

www.kab.co.il

www.kab.tv

Copyright 2006 by Laitman Kabbalah Publishers

127 Ramblewood Lane

Thornhill ONT. L4J 6R3, Canada

All rights reserved

Cuvânt cititorului

"Sunt bucuros că am fost creat în această generație, generație în care este deja permis să se publice știința adevărului. Iar, dacă mă întrebați de unde știu că este permis aceasta? Vă voi răspunde, pentru că mi s-a dat mie dreptul să dezvălui, căci până acum nu i s-a dezvăluit nici unui înțelept acele căi prin care se poate ocupa de ea în public, în fața oricărui popor și etnie."

(Rabinul Yehuda Ashlag – Știința Cabalei și esența sa)

"Descoperirea științei misterioase către marea mulțime este condiția de bază și obligatorie care trebuie să vină înaintea Mântuirii finale"

(Rabinul Yehuda Ashlag – Cornul Mântuitorului)

Stimate cititor,

De ce cartea în care tu privești în această clipă a fost publicată? De ce s-a născut ea? Care a fost impulsul ei? Răspunsul la toate aceste întrebări se găsește în porunca de a răspândi știința Cabala generației noastre, "generația pe urmele Mântuitorului", instrucțiunea înțeleptului- unul dintre marii înțelepți din istoria omenirii, rabinul Yehuda Ashlag, autorul interpretării "Scării" la cartea "Zohar".

Răspândirea științei Cabala în zilele noastre diferă în esență față de ceea ce era obișnuit în generațiile anterioare. În această perioadă au apărut condiții noi, în care fiecare om poate să participe în mișcarea către corecție. În perioada aceasta, în țara noastră și în toate părțile lumii, răspândirea științei Cabala și preocuparea cu ea , schimbă atât lumea cât și viața particulară a omului. În preocuparea cu cartea și în încercarea de a înțelege ideile exprimate în carte, omul se înalță și scapă de toate problemele actuale.

De aceea, am ales să tipărim această carte care este bazată pe ideile rabinului Yehuda Ashlag, într-o limbă clară și pe înțelesul tuturor și s-o prezentăm cititorilor, în scopul de a explica, de a deschide și de a apropia ideile Cabalei exprimate în scrierile rabinului Yehuda Ashlag, cititorilor de astăzi. Deoarece, tocmai de descoperirea și implementarea ideilor sale depinde destinul nostru, viața noastră și toată existența noastră în lume. Astfel, vom stabili viitorul nostru. Deoarece, toată presiunea pe care omul o simte din partea Supravegherii Superioare are ca scop să-l împingă să concretizeze aceste idei, despre care a scris rabinul Yehuda Ashlag.

Prefață

În ultimii zeci de ani a avut loc o adevărată revoluție în ceea ce privește studiarea științei misterioase. Cabala a devenit un concept dezbătut în fiecare conversație de salon. Toți vorbesc despre ea, însă numai foarte puțini știu, cu adevărat, ceea ce este ea într-adevăr.

Dacă până acum ați crezut că știința Cabala este legată de folosirea camelelor, incantațiilor, vrăjilor, acestea sunt presupuneri care derivă din prejudecăți și dintr-o greșeală de bază. Între Cabala și aceste noțiuni nu este nici o legătură. Din păcate, există înclinația de a lega, fără nici un rost, noțiunile de Cabala cu alte expresii, care nu au nici o legătură cu aceasta. Ne este clar că știința Cabala este știința misterului, pe care înțelepții au ținut-o în fața celor care nu erau demni de ea, însă, în afară de aceasta, ea este prea puțin cunoscută mulțimii.

Dacă așa stau lucrurile, ce este Cabala, cu adevărat? Înțelepții din toate generațiile au studiat Cabala din simpla cauză de a ajunge în timpul vieților lor la alipirea de Puterea Supremă. Aceasta fiind o deschidere de drumuri în gândire și în conștiință, pe care numai puțini sunt de acord s-o accepte. Până acum am învățat că trebuie să mărim cantitatea obligațiilor religioase și a faptelor bune pe care să le împlinim. Să le adunăm ca și într-un program de economisire la bancă, iar într-o bună zi, când vom muri, va fi un înger care le va stinge și, astfel, va hotărî destinul nostru pentru continuarea drumului.

Ideea că bagajul cunoștințelor noastre din această lume are ca scop strângerea de "capital", de care ne vom bucura după moartea noastră, ne-a făcut să credem că în viața aceasta nu este nici un scop înălțător. Știința Cabala ne explică faptul că, tocmai cucerirea lumii spirituale, simțirea Dumnezeirii, "deschiderea ochilor", "lumea Lui o vei vedea în viața ta" – este scopul pentru care omul s-a născut în această lume, iar fără atingerea acestui scop în viața sa, el va trebui să se reîncarneze încă o dată și încă o dată, să se reîntoarcă la această viață până când va cuceri lumea superioară, încă în viața sa pe fața pământului.

Cauza tuturor suferințelor și a durerilor este una singură – de a împinge poporul Israel și popoarele lumii spre atingerea scopului creației, care este simțirea lumii superioare. În măsura în care omul, prin studierea Cabalei, acționează pentru înaintarea sa spre acest scop, dispar presiunile asupra sa iar el se simte bine.

De aceea, când am primit învățătura din gura învățătorului meu, înțeleptul rabin Baruch Shalom Halevi Ashlag, fiul și continuatorul căii lui "Baal HaSulam", rabinul Yehuda Leeb Ashlag, eu am început să lucrez acum, nu numai la răspândirea științei Cabala, ci și la răspândirea adevărului în ceea ce privește această știință.

Cine învață Cabala înțelege, pe parcursul timpului, de ce i se întâmplă anumite lucruri și cum poate să acționeze ca să le schimbe în lumea spirituală superioară. Fără Cabala noi, pur și simplu, bâjbâim în ceață. Încercați să ajungeți într-un loc pentru prima dată în viața voastră și să vă descurcați fără hartă și fără instrucțiunile celor care au fost deja acolo. Cabala, după cum am spus, este harta noastră, iar înțelepții sunt ghizii drumului. Înțeleptul care a lăsat în urmă averea cea mai de preț dintre toate a fost rabinul Shimon Bar Yohai, căruia îi este atribuită cartea "Zohar". Cartea "Zohar"

este una din cărțile iudaice cele mai importate din Cabala. Acestei cărți îi sunt atribuite puteri enorme care sunt în stare să trezească în jurul nostru puteri spirituale care pot să ne ajute în înaintarea noastră spre acea sursă spirituală supremă din care am ajuns în această lume.

În cele din urmă, cu toții vor ajunge la Cabala și vor învăța îndeaproape Puterea Supremă și relația Sa cu creațiile. Nu avem nici o altă cale și de aceea, dacă nu vom ajunge la Cabala din voință, vom ajunge la ea din cauza suferințelor. Iar în aceste zile grele, noi vedem că suferințele nu stau în prag, ele sunt deja în fața fiecăruia dintre noi. Nu este om care poate să spună că este fericit de situația în care se află țara sau lumea întreagă. Este în atmosferă o senzație apăsătoare. Deodată pare că, după sute de ani de știință, omenirea încă nu reușește să ajungă la liniște și plăcere și nu continuă să se întrebe "De ce?"

Pe parcursul tuturor anilor existenței omenirii, ea a fost nevoită să se dezvolte pe diferite nivele. În fiecare generație, omenirea s-a dezvoltat pe o anumită cale, începând din zilele omului preistoric și până în zilele în care omul a reușit să "cucerească" Luna. Omul a reușit rezultate tehnologice impresionante aproape în fiecare domeniu, însă într-un domeniu s-a scufundat în adâncuri – în domeniul spiritual. Astăzi, noi ne dăm părerea și în acest domeniu. Omenirea a investit eforturi și o cantitate enormă de bani în idei greșite. **Abia acum noi începem să înțelegem că fuga după material este lipsită de orice valoare.** În ultimul timp a început căutarea după spiritual. Fiecare caută știința care corespunde necesităților sale imediate. Mai repede sau mai târziu, vor ajunge cu toții la știința Cabala. Nu toți vor ajunge la Cabala din voință, vor fi cei care vor ajunge la ea din greutate, care vor fi imposibil de suportat. Nu vom mai putea suporta durerile și suferințele, iar în clipa în care vom striga către Puterea Supremă, vom fi salvați.

Astăzi, scopul științei Cabala este să avanseze medicamentul împotriva loviturii. Nu trebuie să așteptăm suferințele, ci să le anticipăm cu ajutorul studiului. În ziua în care vom adopta felul vieții cabaliste și vom accepta din voință noastră prezența Puterii Supreme, vom putea să ne asigurăm o viață mai liniștită și mai fericită și să ne ferim de toate problemele care ne așteaptă. Nu degeaba a fost ales poporul evreu ca să fie poporul unic și ales pentru popoarele lumii. Misiunea care ne este impusă prin studierea Cabalei îngreunează umerii fiecărui om, indiferent cine este. Noi, ca evrei, trebuie să fim primii care să ajungă la această comoară. Fraza "Lumina neevreilor" ne-a fost imprimată deoarece noi deținem în mâinile noastre harta independenței întregii omeniri față de boli, dureri și suferințe. Capacitatea de a schimba realitatea se află în mâinile noastre, iar nouă ni se cere numai să întindem mâna și să ne ținem de scrierile care ne-au fost lăsate de marii înțelepți. Ei ne-au demonstrat că se poate ajunge la scop și chiar ne-au pavat drumul. Acum ne-a rămas numai să hotărâm dacă vrem să mergem spre scop din proprie voință, ori preferăm să facem aceasta sub presiunea enormă a suferințelor, pe care nu le vom putea suporta.

Michael Laitman

Cuprins

Cuvânt cititorului	3
Prefață	4
1. Totul este previzibil	7
2. Nu există drum ocolitor Cabalei	12
3. Cei dintâi câștigă	17
4. A împlini scopul creației	23
5. Deodată în mijlocul vieții	27
6. De ce mi se întâmplă aceasta mie?	32
7. Înțelept și-i este rău	37
8. În bogăție și în sărăcie	41
9. Moartea – etapă în dezvoltarea spirituală	46
10. Stafii sunt numai în filme	50
11. A fugi de realitate	55
12. Templul nu-i numai lemne și pietre	59
13. Greutățile ne îndreaptă spre studierea Cabalei	65
14. Nu așteptați reîncarnarea următoare	69
15. Călătoria în timp	75
16. Cui îi este frică de a deveni religios	81
17. În fața exterminării	87
18. Sinuciderea nu-i soluție	93
19. Aceasta este numai prefața	99
20. Arabii sunt numai un mijloc în a ne ajuta către sfârșitul corecției	101
21. Iluzia păcii	104
22. Război și pace	107
23. Nu peste mult timp, vor studia Cabala în școli	109
24. Nu sunt extraterestri pe alte planete	113
25. Misiunea evreilor	118
26. Înapoi în viitor	124
27. Ora corecțiilor	129
28. Corpul și sufletul	134
29. Viața de cuplu începe în spiritualitate	140

1. Totul este previzibil

Cu toate că aceasta sună curios, conform științei Cabala, viața noastră este ca un film. Există scenariul, sunt actori, este o acțiune, iar sfârșitul este cunoscut de la bun început. Nu poate fi schimbat nimic, în afara faptului că, fiind ființe umane, ni s-a dat dreptul să stăm în scaunul regizorului, să vedem înaintea tuturor sfârșitul și să ne pregătim pentru el.

Ni se pare că viața noastră este, de fapt, o colecție de milioane sau miliarde de întâmplări care s-au adunat împreună să producă o traiectorie de viață particulară. Iar realitatea ne prezintă o situație, ca și când totul ar fi absolut întâmplător și cum că în mâinile noastre ar fi posibilitatea să ne schimbăm cursul vieții. Noi suntem convinși că deciziile pe care le luăm sunt, într-adevăr, deciziile care derivă din libera noastră alegere. Noi hotărâm cu cine să ne căsătorim, câți copii să aducem pe lume, ce nume să le dăm, cu care prieteni să dezvoltăm relații și care ocupație ne este cea mai potrivită. Noi suntem martori și la catastrofe, ca de exemplu, accidentele rutiere. Totul pare atât de întâmplător: o mașină iese din Tel Aviv cu o viteză de 100 km/h și se tamponează cu o mașină care vine din Ashdod cu o viteză de 80 km/h. Rezultatul a fost un grav accident frontal, cu răniți și poate chiar morți. Totul pare așa coincidentă, încât și dacă am vrea să ne imaginăm, să regizăm un astfel de accident, niciodată nu va ieși ca și cum acesta s-a întâmplat “întâmplător”. Imaginați-vă că, cu toate acestea, am încerca să regizăm accidentul după aceste date. Mașina iese din Ashdod, însă nu vom avea nici un control asupra faptului ca ea să ajungă la timp în locul stabilit. Mașina din Tel Aviv se va împotmoli într-un “dop de circulație”, cu alte cuvinte, încercarea să regizăm iar accidentul ne întărește aprecierea că totul trebuie să fie o întâmplare, căci orice încercare de a regiza un anumit proces al vieții noastre este condamnat, de la început, eșecului.

În realitate, nu astfel se prezintă lucrurile, cel puțin nu după cum știința Cabala le vede. Conform științei Cabala, nu numai că viața noastră este știută din capul locului, ci ea este și proiectată din capul locului. Din clipa în care ne-am născut și încă înainte de aceasta, ni s-a imprimat scenariul vieții noastre în care a fost stabilit totul: când vom fi bolnavi, când vom fi sănătoși, când vom câștiga la loto, când ne vom căsători, când vom naște copii, câți copii vom avea și când vom muri. Drept vorbind, acest proiect este atât de sofisticat încât determină și cele mai mici amănunte, ca unele pe care nici nu ni le putem imagina. Totul este scris și prevăzut din capul locului, ca într-un fel de program cosmic miraculos, care a pregătit întregului univers un scenariu enorm, care are menirea de a ne aduce pe toți la sfârșitul corecției. Aceasta pare de-a dreptul straniu și cei care se opun ideii vor spune: “dacă-i așa, atunci unde se află libertatea noastră de a alege, care ni s-a promis în Tora?” Într-adevăr, libertatea de a alege există, însă ea a fost concepută să ne ajute în a ne schimba părerea, în a ne schimba viziunea asupra lumii, în a vedea lucrurile dintr-un alt punct de vedere și în a ne ajuta să ne transformăm din actori implicați în film, în regizori. Diferența este esențială. Actorul care primește în mâinile sale scenariul filmului nu are nici o hotărâre asupra a ceea ce se întâmplă în film. El acționează exact după cum este scris în scenariu. Numai regizorului îi stă în putere să schimbe, să aranjeze scene, să combine alte scene, să transforme o scenă a crimei într-o scenă a dragostei și, poate, chiar să schimbe finalul filmului. În industria filmului sunt mulți care procedează astfel. Iar știința Cabala ne pune la dispoziție instrumentele ca să facem

aceasta în viața noastră, cu puterile noastre. Bineînțeles că aceasta nu este atât de simplu după cum pare. Este nevoie de efort spiritual pentru a ajunge la aceste instrumente, dar, din punct de vedere general, toți cei care vor, se pot folosi de ele. Apropo și hotărârea de a învăța Cabala este o decizie care a fost luată de la început și implementată în noi încă înainte de a ajunge în această lume. Tot atunci s-a stabilit pentru noi când vom începe studiul Cabalei și când îl vom termina. Noi putem avea controlul numai asupra ritmului în care progresăm și a perioadei de timp în care vom înainta.

Viața noastră seamănă cu un vagon care alunecă pe șinele de fier. Nici o mișcare a vagonului nu schimbă faptul că el trebuie să se miște înainte. S-ar putea să fie schimbări în ruta voiajului, în condiții atmosferice sau poate chiar în starea fizică a vagonului, ca urmare a voiajului îndelungat, însă destinația a fost stabilită dinainte și chiar și căile de a ajunge la ea. Și viețile noastre sunt cunoscute din capului locului, însă este în mâinile noastre posibilitatea de a mări viteza vagonului și de a ajunge mai repede la destinație. Iar aceasta poate schimba întregul voiaj, deoarece groapa de pe rută, care ar putea fi un pericol pentru o viteză mică, poate dispărea dacă o trecem cu o viteză mare. Faptul că am mărit viteza nu schimbă condițiile de voiaj, însă, în multe cazuri, o îmbunătățește, adică ne schimbă senzația, iar, în loc de suferință vom simți plăcere. Este clar că destinul nostru este de a ne mișca spre scop, însă sunt și cazuri în care vagonul se împotmolește și nu se mișcă spre acest scop. Singurul mijloc de a-l mișca este prin forță.

Aceasta este și cauza pentru care Cabala ne propune două căi de dezvoltare spirituală: calea Torei, care nu este legată de reîntoarcerea la religia obișnuită și calea suferinței. Pe calea Torei, cea pe care Cabala o încurajează, noi progresăm cu forțe proprii și chiar mărim viteza și în funcție de aceasta simțim plăcere pe întreg parcursul drumului, adică putem numi calea Torei, "Calea Plăcerii". Pe calea suferinței noi ne mișcăm, cum ar veni, împotriva voinței noastre, iar aceasta ne produce suferințe grele, deoarece nu ne place să facem ceva ce ne este impus.

Acest voiaj de reîntoarcere la Puterea Supremă toți trebuie să-l parcurgem. Diferența dintre noi constă în măsura cu care fiecare din noi este dispus să înainteze spre Forța Supremă și cu ce viteză. Cabala este mijlocul care poate să ne scurteze calea către Forța Supremă, să transforme suferințele în plăcere și durerea în fericire. Aceasta se poate întâmpla și dacă vom înțelege că suntem în stare să ajungem la origine, în camera de comandă și control din care coboară toate instrucțiunile în această lume. **Libera alegere care există în mâinile noastre ne dă posibilitatea de a decide să mergem către scopul creației sau împotriva ei. Diferența este esențială și, după cum am menționat înainte, fiecare pas împotriva curentului produce iadul pe care-l simte omenirea și pe care mulți dintre noi ar prefera să nu-l experimenteze.** Iar aceasta, deși Cabala ne propune o soluție mai creativă și anume, de a transforma tot ce ni se pare că e suferință în plăcere, iar cu aceasta precis suntem de acord.

Problema provine din faptul că înaintarea noastră spirituală trebuie să fie conștientă. Pe tot parcursul existenței sale omenirea a înaintat pe aceste șine, din perioada pietrei și până în perioada tehnologiei. Această înaintare nu se întrerupe, pentru că roata sufletelor(reîncarnarea) nu se oprește nici o clipă. În fiecare clipă dată și acum, mor milioane de oameni în întreaga lume și alte milioane se nasc, o generație

pleacă, iar alta vine și țara există în veci, această planetă este singurul loc în care suntem în stare să ajungem la sfârșitul corecției și orice încercare a noastră de a ne sustrage acestui scop, ne costă și ne va costa încă suferințe, iar dacă nu ne vom mișca, întotdeauna va exista o forță contrară care ne va face să ne mișcăm înainte prin forță, cu toate că se poate și altfel, numai dacă vom vrea aceasta.

Nu este nimic întâmplător în viață

Nu este nimic întâmplător. Noi ne naștem cu toate datele vieții noastre și nu numai cu cele ale acestei vieți ci și cu cele ale vieții care va urma după ea, până la sfârșitul corecției sufletului nostru.

Libera alegere și controlul nostru asupra vieții

În viața noastră noi nu putem schimba nimic. Totul este scris și cunoscut din capul locului: cu cine ne vom întâlni, cu cine vom vorbi și despre ce, cu cine ne vom căsători, câți copii vom naște, deoarece omul este acționat de “liste” (רשימות = reshimot) – programul care i-a fost imprimat de la începutul creației. Prin aceasta, în esență, nu este nici o deosebire între noi și animale – noi ne îndreptăm spre scop, la fel cum și ele se îndreaptă. Chiar dacă ni se pare că am avea vreo alegere liberă, sau vreo preferință față de animale, aceasta este numai viziunea căci, dacă am cunoaște ce conțin toate datele care ne-au fost imprimate, am vedea că toate aceste date sunt complete și de neschimbat.

Noi suntem mai complicați în structura noastră sufletească interioară față de toate animalele. Senzațiile de ezitare, stările de spirit sau incertitudine, ne dau, cum s-ar spune, un fals tablou, cum că am avea alegere liberă sau acțiune liberă, însă, de fapt, ele sunt percepute și vin din interiorul nostru, din liste clare și niciodată nimic nu este întâmplător. Tot ceea ce omul face în fiecare clipă sunt acțiuni care trebuiau să aibă loc și pentru a-l scoate pe om de pe acest nivel al animalelor și a-l urca la nivelul “om”-ului, i s-a dat un aranjament deosebit: “punctul din inimă” (הנקודה שבלב = hanecuda shebelev), care este dorința de înălțare peste dorințele animale și de a ajunge la scopul vieții. Dacă în om se trezește punctul din inimă, el începe să întrebe întrebarea întrebărilor: pentru ce trăiesc eu? Această întrebare nu vine pentru a îmbunătăți viața sa în această lume, sau să-i furnizeze alte plăceri lumești, ci ea atinge existența sa veșnică și se trezește ca să-i aducă înălțarea spirituală.

Dacă el încearcă să descifreze această întrebare, atunci el începe să se înalțe peste nivelul “animal” programat și vede că fiecare acțiune a sa este programată din capul locului. Libera noastră alegere vine din înțelegerea faptului că totul vine de la Puterea Supremă, care este originea vieții și procesul vieții fiecăruia. Omul trebuie să se înalțe până la această Putere Supremă și să fie în acest loc al Său, la nivelul Său și atunci va ști să prevadă din timp viitorul său și cauzele fiecărei acțiuni și nu numai aceasta, ci va putea, ca și Creatorul, Puterea Supremă, să creeze acțiuni sau să fie în locul acestei Puteri Supreme și să creeze propriile sale acțiuni.

Pentru aceasta, omul trebuie, pe de o parte, să rămână cu caracterul său, iar pe de altă parte, să se înalțe la nivelul Puterii Supreme. Scopul creației este ca omul să se înalțe la un astfel de nivel încât să fie asociat activ al Puterii Supreme și să ajungă

la nivelul existenței Dumnezeiești. În fond, omul devine regizorul filmului și nu actorul care trebuie să asculte instrucțiunile regizorului, deoarece Puterea Supremă nu este interesată în a-l săpâni pe om, ci Ea vrea ca omul să se stăpânească pe el însuși și în acest fel să ajungă la uniformizarea formelor cu Puterea Supremă.

Sunt puțini aleși care au devenit “regizorii” vieții lor și împreună cu Puterea Supremă încep să acționeze această lume și restul sufletelor, în contopire cu Puterea Supremă și astfel devin asociați unul altuia și ajută restul sufletelor să ajungă la starea în care ei se află. Acești aleși se numesc înțelepți (מקובלים = mecubalim). Ei se află în fiecare generație. Câțiva dintre ei sunt cunoscuți, iar câțiva sunt anonimi. Ei continuă să existe în această lume, cu toate că au ajuns la nivelele cele mai înalte, pentru necesitatea de a ne ajuta să ne dezvoltăm pe urmele lor.

De ce Puterea Supremă nu ne-a programat astfel încât în prima reîncarnare să ajungem la sfârșitul corecției?

Deoarece prima dată noi trebuie să urmăm o dezvoltare conștientă, până să ajungem la dorința de a dezvolta o dezvoltare spirituală. La început, omenirea a avut nevoie de dorința de a dezvolta știința, bogăția și onoarea, iar acum ajunge la faza care necesită dezvoltarea spirituală. Nu ni se poate da din capul locului o dorință atât de dezvoltată, pentru că dorința trebuie să se dezvolte din conștiența omului, deoarece, în fiecare generație, noi începem de la început și, pur și simplu, aceleași suflete se reîntorc aici.

Criminalul se naște criminal și nimic nu schimbă aceasta

În cazul criminalului, acțiunea este pentru el pedeapsă, iar închisoarea este numai corecția în vederea reîncarnării următoare. Statul în închisoare ar trebui să-l ajute să dezvolte frica față de dorință (criminală). Paralel cu dorința, se dezvoltă și inteligența iar în viitoarea reîncarnare el devine mai instruit pentru sfârșitul corecției. Apropo, aceasta este și motivul pentru care înțelepții sunt cei mai dezvoltați din specia umană. Ei ajung la atingerea scopului înaintea tuturor, deoarece fiecare suflet diferă unul față de altul. În fiecare suflet este o compoziție diferită a dorințelor proprii numai lui, care se dezvoltă în diferitele perioade ale vieții.

Nu avem nici o posibilitate să ne schimbăm viața

Nici înțelepții nu au avut controlul asupra vieții lor până când nu au dobândit Puterea spirituală Supremă și au devenit înțelepți. Și noi, doar când vom ajunge la aceea treaptă spirituală, vom putea schimba lucrurile. Ceea ce vom reuși să schimbăm va fi, de fapt, schimbarea entuziasmului, simțirile, înțelegerea și cunoașterea a ceea ce ni s-a făcut, din faza în care încă nu am înțeles ce ni se întâmplă și până în faza în care suntem de acord cu ce a fost, este și va fi, deoarece devenim asociați procesului și nu rămânem partea neactivă din ea.

Dacă dezvoltarea omenirii a fost stabilită din capul locului , de ce ne străduim să răspândim în mulțime știința Cabalei?

Deoarece dezvoltarea “animală”, inconștientă, acționează până la apariția punctului din inimă, începând de la el încolo, omul poate deja schimba ritmul dezvoltării sale cu ajutorul "Luminii care-l reîntoarce destinatarului" (למוטב מאור שמחזירו = maor shemahziro lemutav). Este clar că, dacă nu ne vom folosi de alegerea liberă, vom primi lovituri și astfel vom fi obligați să facem alegerea. Noi trebuie să ajungem din punctul A – începutul vieții, în punctul B – scopul vieții. Iar dacă noi suntem împotmoliți în mijloc și nu acceptăm să ne mișcăm dintr-un oarecare motiv, cineva trebuie să ne împingă, ori prin simțirea suferințelor, ori prin simțirea plăcerii. Libera alegere se poate exprima și astfel, prin posibilitatea noastră de a stabili rapiditatea dezvoltării, nu pentru a preveni loviturile ci pentru a înainta mai repede spre Dumnezeu, căci Ea este sursa Binelui. De aici noi învățăm că alegerea pe care o facem în lumea spirituală are influență imediată în lumea materială. De aceea, în loc de război, noi suntem în stare să producem înflorire și dezvoltare, deoarece lumea materială este reflexia lumii spirituale, iar ceea ce se întâmplă în spiritualitate se întâmplă apoi și în lumea materială.

2. Nu există drum ocolitor Cabalei

Știința Cabalei care în generațiile anterioare a preocupat numai un număr mic de oameni care au fost curioși să afle despre lumea spirituală, devine acum interesul tuturor. Acest proces doar se va intensifica în anii care urmează, până când Cabala va ajunge în fiecare casă din Israel și din lumea întreagă. Aceasta se va întâmpla în clipa în care vom înțelege că nu avem nici o altă alternativă.

Una din problemele esențiale care ne împiedică să ne ocupăm liber de știința Cabalei, provine din subconștientul nostru unde înțeleptul trebuie să fie bătrân, cu haină neagră, barbă albă și de dorit să aibă și o pălărie cu boruri largi, care se ascunde în colț sau într-un loc dosnic și îndepărtat de orice legătură cu lumea. Din copilărie am fost obișnuiți să auzim că în diferite părți ale țării sunt înțelepți și că ei îndeplinesc exact această descriere. Ne revine obligația să schimbăm această percepție și să înțelegem că fiecare dintre noi poate deveni înțelept – fără haină neagră, fără barbă și fără pălărie neagră.

Cu toată durerea, noi încă ne aflăm în ultimi ani ai procesului de creștere și întărire a acelor oameni care au transformat conceptul de “înțelept” în scop și nu în mijloc. Nu întotdeauna cel care se numește “înțelept” este, într-adevăr, cineva căruia știința Cabala este apropiată inimii sale. Dimpotrivă, sunt nu puține cazuri în care oamenii s-au dat drept înțelepți și au stopat drumul spre Cabala în fața mulțimii. Prin aceasta, ei au transformat conceptul de “Cabala” în ceva foarte îndepărtat și interzis studiului.

Însă, în realitate, nu așa stau lucrurile. **Cabala este știința deschisă în fața fiecăruia dintre noi. Astăzi ne este dat să ne ocupăm, aici și acum, de învățatura Cabala, fără să ne fie frică sau să fim împiedicați de stigme care nu au nici un suport în realitate.** Numai dacă vom înțelege adevărata esență a științei Cabala, vom descoperi că învățarea Cabalei este, în fond, necesitatea noastră existențială. Exact după cum copilul învață să meargă și se folosește de această posibilitate pe întreg parcursul vieții, tot așa și noi trebuie să învățăm acum știința Cabala și s-o transformăm în parte integrantă a vieții noastre.

Cu toate că știința Cabala pare îndepărtată și greu de atins, istoria ei confirmă că nimeni nu s-a născut ca înțelept, după cum nimeni nu s-a născut ca fizician, inginer sau cercetător. Exact ca și oricare altă știință, știința Cabala este o știință care se dobândește, numai că dorința de a o învăța nu derivă dintr-o dorință materială. Dorința de a învăța știința Cabala derivă dintr-o dorință spirituală, unde nu se vede că omul va putea trage din ea foloase. În fiecare generație înțelepții au fost oameni simpli, ca fiecare dintre noi, oameni care, într-o bună zi, au înțeles că nu este nici un scop în îndeletnicirile acestei lumi materiale în care noi trăim și au început să întrebe întrebări existențiale, care ating cauza pentru care am venit în lume – de unde am venit și unde mergem. Întrebări de felul acesta și altele au apărut și au umplut inimile lor în anumite faze ale vieții, iar după ce s-au săturat să caute răspunsuri în științele cunoscute nouă, ei au descoperit știința Cabala. Dorința lor fierbinte de a cunoaște misterele acestei științe a produs în lumile superioare trezirea dorinței de a le deschide

porțile și de a descoperi în fața lor această cunoaștere enormă ascunsă în această știință, nu pentru a acumula încă o știință materială, ci pentru a atinge scopul spiritual.

Din totdeauna au înțeles înțelepții că noi ne aflăm în această lume pentru a îndeplini scopul superior pentru care am sosit aici. Ei au căutat răspunsuri pentru însăși existența noastră pe fața pământului și au înțeles că viața noastră în corpul material și animal este, de fapt, stimulent care poate să ajute părții spirituale din noi, sufletului, să urce treptele lumilor superioare până va ajunge la esența superioară – la treapta Puterii Supreme. Acolo ea va împlini scopul pentru care a sosit pe lume.

În toți anii am fost învățați să fim oameni mai buni față de societate. Religioșilor dintre noi li s-a explicat că merită să îndeplinească îndatoririle religioase, pentru că este “paradis” și “iad”. Ni s-a explicat că, dacă vom fi oameni buni, față de noi și față de cei care ne înconjoară, vom beneficia de plăceri mari pe cealaltă lume, după ce vom muri. Cu alte cuvinte, pentru ca să ajungem la plăcerea spirituală care ne-a fost destinată, trebuie să murim. Știința Cabala ne explică faptul că această abordare are multe inexactități esențiale. Fiecare om, indiferent cine este, trebuie să se întoarcă, încă pe parcursul vieții sale, în această lume, în locul din care i-a fost proiectat sufletul. Cum facem aceasta? Învățăm Cabala. În știința Cabala se află instrumentele concrete care-l învață pe fiecare om calea prin care să se conecteze cu Puterea Supremă. Înțelepții au scris că, dacă omul ar fi chiar unul din înțelepții generației și nu va învăța știința Cabala, el va fi obligat să se reîntoarcă aici în reîncarnarea urătoare, pentru a completa misiunea spirituală care i-a fost destinată.

Din ziua în care am venit pe lume ne este impusă această misiune spirituală, numai că, din nerăbdare, datorită tentațiilor lumii materiale, serviciului, învățaturii, casei și copiilor, uităm scopul pentru care am fost aduși aici. În ziua în care toți vor înțelege că trebuie să se reîntoarcă la treapta spirituală din care le-au fost proiectate sufletele, ei vor fi ocupați nu ca să-și cumpere o mașină nouă sau o vilă mai impunătoare, ci să găsească diverse căi de reîntoarcere la acea origine. Acestui scop i-a fost destinată știința Cabala. Din aceasta se poate înțelege că fiecare dintre noi poate să fie înțelept, însă ca mijloc și nu ca scop.

Pe parcursul ultimilor ani, omenirea a ajuns la realizări impresionante în domeniul științei, tehnologiei, medicinei, însă, cu toate acestea, în loc să evoluăm, se pare că omenirea regresează. Deodată apar boli care nu au fost cunoscute înainte, suntem martori valurilor de crime fără precedent, situației economice care se înrăutățește, șomajul ajunge la recordul tuturor timpurilor, situația securității pune la îndoială securitatea personală a fiecăruia, iar noi căutăm încă soluții în lumea în care trăim, cu toate că ne este clar că orice încercare de a rezolva problemele la nivelul lumii materiale este destinată eșecului.

Dacă ne vom schimba percepția și vom începe să rezolvăm probleme materiale cu ajutorul spiritualității, vom înțelege că toate problemele sunt, de fapt, puteri care ne presează să înțelegem că dezvoltarea greșită nu ne duce către scopul creației și, astfel, vom putea stăpâni materialul și nu vom fi robii săi. Această capacitate de a adera Puterii Supreme este dată celor care au ajuns la înțelegerea spirituală și la implementarea scopului creației. Cine a ajuns pe treapta Puterii Spirituale poate să-și permită să execute schimbări extreme în lumea materială, în scopul de a face o lume în care să fie mai ușor de trăit. Tot atât timp cât vom continua

să ne încăpățânăm să credem că soluțiile se găsesc în lumea materială, ne scufundăm în mocirla din care nu este ieșire.

În trecut, numai un număr mic de oameni au câștigat dreptul ca Lumina Superioară să aprindă punctul din inima lor și să-i atragă spre lumile spirituale. Pe când tot restul omenirii era ocupaă cu dezvoltarea bombei atomice, a avionului celui mai rapid din lume sau cu descoperirea penicilinei, ei erau ocupați cu dezvoltarea învățării Cabala și punerea ei pe hârtie pentru generațiile următoare, din recunoașterea faptului că va veni ziua în care această știință va fi bunul tuturor.

Astăzi, mulți dintre noi dobândim aprinderea punctului din inima noastră de către Lumina Supremă. El ne arată calea către spiritualitate. În viitorul apropiat va crește în mod esențial numărul celor care vor fi interesați de lumea spiritului, deoarece lumea materială nu mai are răspunsurile pe care ei le cer. Aceasta este cauza pentru care astăzi știința Cabala este accesibilă mulțimii, însă se vor ocupa de ea numai cei care simt dorința fierbinte de a transforma această știință în mod de viață.

Cui îi este destinată știința Cabala?

Știința Cabala este destinată fiecăruia dintre noi. Dacă luăm scrieri din cartea “Zohar” despre sfârșitul corecției și venirea Mântuitorului, sau articolul “Garanția” (Haaravut = הערבות) din cartea “Dăruirea Torei” (Matan Tora = מתן תורה) vom descoperi că toate aceste scrieri prevestesc o realitate în care întreaga omenire, va începe încet, încet, să cunoască Puterea Supremă, după cum este scris: “Toți mă vor cunoaște, de la mic până la mare” (Ieremia cap.31 versetul 43). Numai că acest proces a început acum 6000 de ani și continuă până la sfârșitul acestor 6000 de ani, tocmai această perioadă în care noi ne aflăm acum. Până acum am dezvoltat numai dorința noastră omenească – de a primi; am vrut bani, onoare, dominare, instruire. Abia acum, începând cu anul 1995, începe să existe o altă formă de dezvoltare, prin punctului din inimă, cu ajutorul căruia mulțimea va descoperi goliciunea existenței materiale și oamenii vor pretinde să ajungă la împlinirea spirituală a sufletului lor.

Specificul generației noastre

Pe parcursul tuturor generațiilor de până acum, punctul din inimă se trezea numai în câțiva oameni și, cu ajutorul lui, ei au devenit înțelepți și au ajuns la legătura directă cu Puterea Supremă. Însă este vorba, într-adevăr, numai de câțiva oameni speciali.

De acum încolo, această sclipire va lumina interiorul mulțimii. Acesta este și motivul pentru care, în trecut, nu a fost necesară răspândirea științei Cabala în rândurile poporului, deoarece numai câțiva au avut nevoie de ea. Astăzi însă, când este vorba de o cantitate impresionantă de oameni care vor descoperi interes în spiritualitate, este nevoie de a le da răspunsuri și de a propaga pentru ei știința Cabala.

Și ce trebuie să facă cel căruia nu i se trezește punctul din inimă?

Cei care până acum nu au ajuns la dezvoltarea spirituală, vor ajunge la ea în viitoarele reîncarnări, însă și atunci vor avea nevoie de știința Cabala. Astăzi însă, răspândirea Cabalei trebuie să fie foarte moderată și să includă numai pe cei cărora inima le este aprinsă de dorință – nu prin constrângere și nu prin forță. Cabala este prezentată pe diferitele căi, pentru ca fiecare persoană să știe că ea îi stă la dispoziție, astfel încât, dacă persoana va avea nevoie de această știință, să nu aibă nici o problema în a întinde mâna și s-o descopere.

Noi suntem numai la începutul drumului

În generația noastră deja mii de persoane se ocupă cu Cabala și mulți dintre ei se află deja pe calea descoperii spiritualității. Între timp, sunt încă zeci de mii care se află în așteptare și care încă nu simt necesitatea descoperii Puterii Supreme.

Și care sunt instrumentele care stau la dispoziția celui căruia deja i s-a trezit punctul din inimă?

În primul rând, cărțile de Cabala, care se găsesc astăzi în aproape toate librăriile.

Nu există teama ca un elev începător să fie expus la informații foarte sensibile?

Nu este nici o frică de a învăța Cabala, deoarece ce este scris în cărțile acestea sunt “gusturile Torei” (tamei Tora = טעמי תורה) și nu “secretele Torei” (sitrei Tora = סתרי תורה). Prin învățarea lor se poate transforma lumea într-un loc în care este mai bine de trăit. Secretele Torei nu sunt scrise nici într-un loc și nu se pot găsi în cărți. Ele trec din gură la ureche, de la învățător la elev.

Aceasta, nu în sensul că stă învățătorul cu elevul și îi povestește secrete; ci în sensul că învățătorul îi dă elevului instrumentele cu ajutorul cărora el descoperă lumea spirituală. Dacă, cu ajutorul ochelarilor mei, eu sunt în stare să văd de la un kilometru, este clar că orice descriere pe care ți-o fac despre ceea ce eu văd este lipsită de valoare. În schimb, dacă te ajut să-ți procuri și tu ochelari asemănători și te învăț să privești prin ei asupra realității, vei putea tu însuși să vezi realitatea la care m-am referit. Înțelepții dăruiesc elevilor instrumente și nu le povestesc povești.

Nu va fi lipsă de învățători de Cabala?

Cu toate că a venit deja mulțimea să învețe Cabala, nu au lipsit învățătorii de Cabala. Aceasta seamănă mult cu ciobanul care conduce 10.000 de oi. Cu toate că acel cioban nu este cu mult mai dezvoltat mental decât turma, fiecare oaie îl urmează și nu au nici o problemă să ajungă la locul potrivit, deoarece el cunoaște foarte bine

toate locurile. Și înțeleptul, deosebit, poate să atragă după el întreaga lume. Întrebarea este, cât de pregătite sunt persoanele care vor să-l urmeze ca să fie dependente el, subordonate lui? Este nevoie de multă cunoaștere a dorinței din partea lor ca să meargă pe urmele lui.

În studierea Cabalei elevul are nevoie de rabin

Trebuie să existe îndrumarea îndeaproape a rabinului, deoarece altfel nu se poate înțelege Cabala. Se poate învăța din cărți și CD-uri înainte de a ajunge la rabin. Aceasta este o pregătire bună, însă asta nu-l scutește pe elev de a învăța alături de rabin.

Numai Cabala ne conduce la sfârșitul corecției

Nu există nici o altă cale în afară de Cabala, iar ea este singura care ne conduce la sfârșitul corecției. Știința Cabala a fost scrisă de oameni care au ajuns pe treptele cele mai înalte ale spiritualității. Ei ne-au furnizat metoda aceasta ca să putem și noi să urcăm pe treptele spirituale, până la atingerea scopului creației.

La sfârșitul corecției nu se termină rolul omului în această lume

Înțelepții din toate generațiile au ajuns la sfârșitul corecției personale încă în timpul vieții lor, dar au trăit încă mulți ani în care și-au dedicat munca vieții lor pentru Cabala, pentru generațiile care vor urma.

3. Cei dintâi câștigă

Înțelepții din toate generațiile au avertizat că părăsirea științei Cabala poate să coste foarte scump întreaga omenire. Ei au criticat profund pe toti cei care au împiedicat învățarea Cabalei de către mulțime și, prin aceasta, au adus dezastre lumii. Cu toate acestea, noi continuăm să ignorăm toate avertizările, cu toate că, singura frânghie de salvare pentru noi se află aici, în fața noastră.

Încă în urmă cu zeci de ani a avertizat înțeleptul rabin Yehuda Leib HaLevi Ashlag (“Baal HaSulam”), despre pericolul ascuns în tănuirea științei Cabala față de mulțime. Cu toată durerea, au ajuns aceste avertizări, ca și astăzi, la urechi otrăvite. Știința Cabala se află aici, printre noi, numai că foarte puțini întind mâna să o atingă. Noi nu vedem pericolul care se apropie și de aceea ne purtăm ca și cum în mâinile noastre ar fi certificatul de siguranță pentru viața veșnică. La urma urmelor, ni se va da posibilitatea tuturor să ajungem la știința Cabala, numai că, fiecare dintre noi, va ajunge la ea pe căi diferite. Vor fi cei care vor ajunge la ea din libera lor dorință, din curiozitate, din dorința de a ști care este scopul vieții și vor fi cei care vor ajunge la Cabala pentru că au trăit experiențe grele și acum se întreabă: de ce mi se întâmplă aceasta? Cabala dăruiește persoanei oportunitatea să ajungă la ea fără necesitatea de a încerca suferința, numai că problema începe tocmai aici, fără suferințe nu se trezesc în oameni întrebări existențiale. Cu alte cuvinte, dacă aceasta ar depinde numai de ei, în vecii vecilor nu ar fi ajuns la știința Cabala și la scopul creației.

Cu toată durerea, știința Cabala încă nu a primit recunoașterea de drept ce i se cuvine. **CAbala nu este o religie, ea este un mod de viață, o cale care conduce omul în lumile superioare din care a coborât. Nu este o altă cale și toți cei care încearcă să găsească scurtături, se reîntorc, totdeauna, la punctul de pornire.** Știința Cabala au scris-o înțelepții, oameni, ca mulți alții, pe care i-au preocupat întrebările existențiale. Ei nu au înțeles de ce au venit pe lume, de ce trebuie să sufere și de ce trebuie să moară. Astfel de întrebări, ca și multe altele, i-au ajutat, prin cercetare, să ajungă în lumi superioare și, de acolo, ne-au adus harta, pentru ca să urcăm pe urmele lor, pe calea regească, direct la sfârșitul corecției noastre personale.

Acum mulți dintre noi se simt ca și turiștii care s-au pierdut în pădurea încețoșată. Este clar că, fără hartă, nu vor găsi drumul ieșirii din pădure și este posibil ca în scurt timp să înceapă suferințele grele, foamea, setea, bolile și pericolul animalelor sălbatice. Singura lor scăpare este harta. În clipa în care vor primi harta și vor începe să o descifreze în concordanță cu realitatea care-i înconjoară, abia atunci le va fi asigurat drumul ieșirii din pădure.

Și noi suntem neajutorați în lumea aceasta. Mulți dintre noi nu știu încotro se mișcă și de ce. Fiecare dintre noi trăiește ca să-și împlinească dorințele sale, sau dorințele altora. În realitate, nu avem multe răspunsuri la întrebările existențiale care ne frământă și de aceea alegem opțiunea cea mai simplă – ingnoranța. Ne este mai ușor să ne confruntăm cu problemele ignorându-le. Deși ne este clar că,

într-o anumită fază a vieții, aceste întrebări vor ieși la suprafață și ne vor inunda, iar data următoare nu vom avea nici o șansă, în afară de a le găsi răspuns. Și, ca acei turiști din pădure și noi vom căuta harta. Harta noastră este **Cabala**.

Harta au schițat-o turiști care deja au vizitat pădurea și au cunoscut toate potecile care conduc spre ieșire. Și Cabala a fost scrisă de oameni care au ajuns în lumile spirituale și s-au întors de acolo cu mesaje pe care le-au transmis în scris. Această hartă se află astăzi aproape în toate librăriile în care intrați. Ea se află în cartea “Zohar”, numai că, prima dată, trebuie să învățați cum să citiți harta. Dacă veți descoperi dorința arzătoare să vă ridicați peste această lume materială, pe care deja am demonstrat-o ca fiind lipsită de valoare, atunci în fața voastră vi se vor descoperi lumile superioare. Aceasta nu este așa de departe după cum vi se pare. Aceasta este aproape de voi și trebuie numai să “întindeți mâna și s-o atingeți”. Este de preferat să faceți aceasta înainte ca să fie prea târziu, înainte ca să fiți obligați la aceasta prin teroare, frică sau suferințe grele.

Ce poate să-i facă pe turiști să iasă din pădure? Dacă pădurea ar fi un loc în care totul ar fi minunat, plin de bunătați, mâncare, apă și aer curat, atunci nimeni nu ar avea dorința să părăsească pădurea, însă, dacă ea ar fi înfricoșătoare, tristă, întunecoasă și complicată, turiștii vor face tot ce le este în putință numai ca să se salveze din ea. Presiunea pentru a ieși de acolo crește odată cu creșterea incertitudinii și a suferințelor. Într-o anumită fază va sosi și leul și va devora pe unul din turiști. Acest eveniment va grăbi ritmul căutării hărții. Când un al doilea turist va muri de foame, toți vor înțelege că viața lor depinde de acea hartă. Aceasta seamănă cu situația pe care noi o aducem asupra noastră. În loc să căutăm harta în liniște și să încercăm s-o descifrăm împreună, noi ignorăm existența ei, încasăm lovituri și tăcem, în special pentru faptul că, pentru mulți dintre noi, loviturile încă nu au atins nivelul nostru maxim de suferință. În clipa în care vom simți durerea adevărată, atunci, ca și acei turiști, vom căuta harta.

De ce noi așteptăm suferințele? Această întrebare au încercat s-o descifreze și marii înțelepți. Se adevărește că viața omului condusă de liniște nu-l face să simtă lipsa unui anumit lucru. Noi nu suntem în stare să suferim o anumită lipsă. Dacă ne lipsește ceva, noi întoarcem lumi numai pentru a-l obține. Acum noi nu simțim lipsa spiritualității și, de aceea, nu găsim motiv ca să ne ocupăm de ea, cu toate că se află în noi punctul din inimă care ar trebui să ne dezvolte dorința noastră pentru spiritualitate. Atât timp cât acest punct nu s-a trezit, noi trăim ca și “animalele”, mâncăm, bem, dormim, facem sex, lucrăm și reluăm totul de la început. Lipsa spiritualității nu apare în nici o fază, exact ca și cum nu simțim lipsa degetului al șaselea de la mână.

În clipa în care, datorită suferințelor vieții, se trezește în noi lipsa spiritualității, aspirația de a cunoaște cauza suferințelor, noi descoperim dorința de a o satisface, în scopul de a o liniști. Dorința de spiritualitate nu se liniștește prin satisfacții “animale”. Nu se poate satisface persoana care este interesată de spiritualitate printr-un milion de dolari, ori două proprietăți scumpe. Ea va simți lipsa și dacă va fi cel mai bogat om de pământ. Găsirea satisfacției se află numai în știința Cabala. În clipa în care omul începe să se ocupe de Cabala, el cercetează și originea acestei lipse. Cabala îl îndeamnă pe om să pună întrebări, să cerceteze dorințele sale și mediul sau pentru a primi răspunsurile.

Și ce se întâmplă când această dorință nu se trezește în mod firesc? Deodată, sosesc suferințele, accidentele, atacurile teroriste, războaiele. Toate acestea și încă multe altele există numai pentru ca să trezească în noi lipsa, să ne facă să dorim liniștea și calmul și să ne facă să căutăm cauza suferințelor, până când, în sfârșit, descoperim cauza ca fiind Forța Supremă.

De ce, dacă da, în pofida situației grele în care ne găsim, nu simțim nevoia să ajungem la Cabala? Deoarece noi nu suferim îndeajuns. În clipa în care suferințele vor fi intolerabile, nu vom avea nici o altă posibilitate decât să ajungem la Cabala pe calea cea grea și dureroasă. Poporul Israel a lucrat în Egipt 400 de ani în robie și nu a deschis gura. Numai în ziua în care a venit un nou rege în Egipt și le-a mai adăugat suferințe pe care nu le-au mai putut îndurat, numai atunci au strigat către Dumnezeu și au primit salvarea. Și noi suntem foarte aproape de momentul în care vom striga către Puterea Supremă. Actualmente nu ne este chiar atât de rău, avem case frumoase, mașini luxoase și copii aranjați. Sunt atentate teroriste și accidente, iar acestea dor, însă astea încă nu ne fac să ne schimbăm ritmul nostru zilnic. În clipa în care suferința va pătrunde în casa noastră, vom începe să strigăm și nu vom avea altă adresă în fața noastră decât știința Cabala și nu pentru că cineva încearcă să ne facă credincioși. Cabala este răspunsul pentru suferințe, pentru că ea este unica frânghie a salvării care poate să ne facă să ne urcăm înapoi la Puterea Supremă, pe treapta spirituală din care am coborât în această lume. Actualmente, aceasta poate părea ca o povestire științifico-fantastică sau, cel puțin, ca un scenariu al unui film de succes hollywoodian; însă, dacă veți înțelege că voi citiți aici avertismentul cel mai detaliat și, ca urmare, vă ve-ți scula să acționați, deoarece veți simți lipsa spiritualității, veți ajunge astfel la Cabala, căci ea este drumul cel mai scurt posibil în a pune capăt suferințelor și cel al înălțării în lumile spirituale.

Noi suntem în stare să producem o enormă revoluție, chiar în aceste clipe, dacă hotărâm că, în afară de a citi acest articol, vom căuta să aprofundăm studiul Cabalei; atunci vom putea schimba cursul lumii, împiedicând suferințele celor mai apropiați nouă și ne vom îndrepta spre scopul creației. Mii de oameni fac deja aceasta; ei au ajuns la știința Cabala deoarece s-a trezit în ei necesitatea, iar acum ei corectează și reînnoiesc legătura cu lumile superioare, cu lumea de apoi. Aceasta nu înseamnă că ei urmează să moară – dimpotrivă, ei sunt pe calea către treapta vieții și a spiritualității celei mai înalte la care omul poate să ajungă, iar noi putem să devenim asociații acestei experiențe.

Bineînțeles, aceasta nu este o călătorie în parcul de distracții. Aceasta este o călătorie înapoi la originile noastre, la rădăcina din care am sosit în această lume. Fiecare din noi este în stare să ajungă acolo, deoarece toți am ieșit de acolo. Acum ne revine misiunea să învățăm cum să ne reîntoarcem, înapoi. Această informație se află în știința Cabala. Necesitatea este pentru ca să existe în noi dorința de a ajunge la aceste trepte spirituale, altfel, fără voință, nu vom înainta nicăieri și vom continua să ne bălăcim în realitatea în care trăim astăzi, cu întrebări la care nimeni nu are răspuns.

Omul poate să accelereze aprinderea punctului din inimă, apariția dorinței pentru spiritualitate

Puterea superioară a creat dorința de a primi și acesta este singurul lucru care a fost creat în noi. Din ea decurg toate efectele și frazele pe care noi le cunoaștem în această lume. Dorința de a primi a fost creată de Lumina care vine de la Puterea Supremă și ea se dezvoltă prin Lumină când, uneori, aceasta i se dezvăluie. Dorința de a primi ajunge pe treapta cea mai de jos, în această lume și de aici ea se dezvoltă în drumul ei înapoi spre lumea spirituală; de pe treapta cea mai de jos și până la locul de unde a coborât sufletul, loc care se numește, după știința Cabala, “rădăcina sufletului”. Noi nu putem să producem schimbare în traseul pe care sufletul îl parcurge înapoi la originea sa, pentru că fiecare din noi are originea sa din care a coborât sufletul său în această lume și s-a îmbrăcat în corp. Puterea Supremă a stabilit că ea trezește în om dorința, numai dacă omul se poate folosi de ea în forma corectă. De exemplu: bebelușilor nu li s-a dat puterea să miște pietrele, deoarece le lipsește inteligența și se pot răni. În măsura în care dobândesc inteligența, în acea măsură primesc și putere, iar omul care are putere și nu are inteligență este un om nedezvoltat.

Adică, noi nu putem stabili calitatea dorinței de a primi care există în fiecare din noi și nici care este mărimea sa. Noi putem stăpâni alegerea noastră de a mări inteligența și simțul și, astfel, să obținem o dorință mai mare ca să ne dezvoltăm. Noi pretindem copiilor să învețe mai mult pentru ca să poată primi mai multă putere, deoarece știința este putere, iar cu ajutorul ei se vor putea folosi de puterile aflate la dispoziția lor. Astfel este și în spiritualitate. Noi putem să ne ajutăm nouă înșine să fim mai deștepti și, în funcție de aceasta, să ne dezvoltăm. Acesta este și motivul pentru care această știință, de care noi ne ocupăm, se numește știința Cabala: aceasta este știința care ne învață cum să ne dezvoltăm capacitatea de a primi, care este dorință.

Cabala crește inteligența omului

Rabinul Yehuda Ashlag scrie că, înaintea perioadei rabinului Isaac Luria , înțeleptul trebuia să învețe șapte științe înainte ca să poată învăța Cabala. Din perioada rabinului Isaac Luria încoace, nu mai este nevoie de aceasta, deoarece am primit Lumina care ne reîntoarce la origini. Cabala trezește inteligența și spijină dezvoltarea omenirii, pentru că urcarea de pe o treaptă pe o altă treaptă este posibilă numai dacă tu nu mai accepți situația ta anterioară. Când starea ta anterioară se transformă, prin alegerea ta, în minciună, starea ta actuală devine adevăr, iar atunci tu abandonezi legătura în favoarea adevărului.

Diferența dintre știința Cabala și celelalte științe

Pe celelalte științe omul le învață cu ajutorul inteligenței, fără ca ele să producă schimbări în calitățile, ori însușirile sale. Cabala poate fi înțeleasă numai prin faptul că omul își însușește calități noi. Aceste calități se transformă în parte integrantă din el și, cu ajutorul lor, el primește revelația. De aceea, pe de o parte, știința se numește “știința Cabala”, iar, pe de altă parte, ea se numește “știința misterioasă”,

deoarece, numai prin obținerea unei noi calități, însușiri, eu pot să înțeleg și să simt prin ea ceea ce se întâmplă în jurul meu în lume, iar cine nu-și dobândește o nouă însușire este exclus să simtă o anumită parte a lumii care-l înconjoară, ca și bebelușul, copilul, omul care doarme sau omul înconștient, plantă sau viețuitoare, cărora le lipsește din simțuri acea parte a tabloului lumii care este simțită de noi. Această însușire, pe care nu a dobândit-o, este, încă, din punctul lui de vedere, un aspect al științei misterioase.

Dorința de a stăpâni această știință este implementată în noi

Toate dorințele noastre sunt implementate în noi în aceeași măsură. **Omul se dezvoltă în concordanță cu descoperirea dorințelor sale.** El dorește să mănânce, dorește bani, onoare, știință și, de obicei, toate acestea împreună. Numai când se trezește în noi dorința specială, deasupra cunoașterii, de a cuceri lumea spirituală, el acționează ca să mărească această dorință, iar ceea ce el simte în interiorul acestei dorințe se numește spiritualitate.

În fiecare dintre noi, evrei și neevrei, există toate dorințele, de la cele mai înalte, până la cele mai de jos, iar deosebirea este ascunsă în intenție. În concordanță cu intenția i se deschide omului o anumită dorință.

Noi începem să urcăm în lumea spirituală, numai dacă avem intenția de a ne folosi de dorința spre binele Puterii Supreme și în concordanță cu aceasta crește dorința, în funcție de efortul investit de om. Despre asta s-a spus că sunt două căi de înaintare în spiritualitate: calea “suferinței” (בעתה = beita), în ritmul obișnuit și calea “studierii” (אחישנה = achishena), în ritm rapid. Se poate ca omul să nu aibă dorința puternică de a studia Cabala, însă, cu toate acestea, el intră în grupa de studiu, vede prietenii etuziasmați de studiu și, ca urmare, începe și el să se preocupe și să învețe. Se poate ca el să nu dobândească spiritualitatea, dar se poate ca, în timpul studiului, să economisească zeci de reîncarnări și se poate ca în reîncarnarea următoare să poată continua misiunea pe care a început-o în această reîncarnare și, atunci, va ajunge la scopul creației și la cucerirea lumii spirituale, până la completarea corectării sale personale.

Astăzi omul trebuie să descopere dorința, chiar dacă și numai o dorință mică, pentru Cabala, deoarece, prin el și prin mulți alții care se ocupă deja de Cabala, va veni multă Lumină în lume.

A descoperi interes pentru Cabala

Fiecare om are motivul său pentru care nu este mulțumit de viața lui, iar, când începe să întrebe întrebări existențiale cum ar fi: “de ce trăiesc eu?” el ajunge în situația “Gustați și vedeți că bun este Domnul” (Psalmi 33 – 8). Omul care a ajuns la această întrebare, a început deja să învețe Cabala înconștient, însă, ca să învețe Cabala conștient, va trebui să treacă încă vreo câteva reîncarnări, iar noi vrem să-l lipsim de această suferință

Sunt anumite scrieri care, chiar dacă omul nu înțelege ce e scris în ele, ajunge numai să le citească pentru a trezi asupra sa Lumina atotcuprinzătoare, exact ca și copilul care imită fiecare acțiune pe care cel matur o face, chiar dacă nu înțelege esența acțiunii pe care o face. Când el se maturizează, înțelege acțiunea, însă în acea

cliă în care el a acționat, a acționat deasupra cunoașterii, fără să înțeleagă acțiunea și atunci el s-a făcut mai deștept. Orice lucru nou pe care vrem să-l atingem în viața noastră, vom putea să-l obținem la fel cum a făcut copilul care a reprodus acțiunea care i-a fost propusă de oamenii cei mari, care au trecut deja acele faze. Această formă de acțiune, pe care omul o face, iar apoi ajunge la cunoașterea ei, se numește “muncă deasupra înțelegerii”. Astfel, cine încetează să facă acțiuni, la fel ca și copilul – de a-i asculta pe cei maturi, oprește dezvoltarea sa. De aceea, când noi vrem să cucerim lumea superioară, care ne este ascunsă, nu avem nici un alt mijloc decât acela de a acționa în formă oarbă, după sugestiile înțelepților, adică de “a rămâne copil”, cum este scris în cartea “Zohar”: “copil mic și deștept” și nu “rege bătrân și idiot”.

Ce se va întâmpla dacă nu ne vom folosi de știința Cabala

Dacă nu ne vom însuși știința Cabala, vom intra într-o perioadă de suferințe grele. Este vorba de suferințe fără de sfârșit care ne vor aduce în fața întrebării, “care este sensul vieții noastre?”, până când vom vrea să ajungem să descoperim Puterea Superioară. Dacă vom învăța Cabala, vom ajunge la treapta Puterii Superioare din suferința iubirii și nu din suferința terorii. Înțelepții din toate generațiile au strigat că numai Cabala poate ajuta la salvarea omenirii întregi, însă, cu tot regretul, doar puțini înțeleg mesajul nostru, cu toate că deja, astăzi, avem în posesie posibilitatea de a schimba realitatea, ocupându-ne de Cabala. Și popoarele lumii au pretenții de la noi (evreii), care vin din subconștient, pentru faptul că noi împiedicăm de la ei Lumina spirituală superioară, iar în acest caz ei au dreptate. Dacă ar fi în generația noastră câteva mii care s-ar ocupa cu Cabala, am simți deja acum schimbarea.

4. A completa gândirea creației

Ne este clar că viața este un voiaj pe care nu noi am ales să-l începem, nu noi am ales itinerariul său și nu noi vom hotărâ când să-l terminăm. Totul este stabilit din capul locului, iar nouă ni s-a dat numai alegerea să hotărâm dacă vom merge în acest voiaj din proprie voință sau vom fi trași în el prin forță.

Dacă Puterea Supremă ar fi trebuit să se bazeze pe creaturi că vor ajunge prin proprie forță la sfârșitul corecției, aceasta nu s-ar fi întâmplat niciodată. Din clipa în care creațiile sosesc pe lume, ele uită motivul pentru care au ajuns aici. În această lume sunt prea multe tentații care ne fac să uităm scopul. Noi trecem aici serii de vieți întregi, fără să știm de ce am sosit în lume și de ce trebuie s-o părăsim. Acestea sunt întrebări de bază, fundamentale, care se trezesc în inima fiecărui om în care s-a trezit punctul din inimă. Acesta este momentul în care omul întreabă aceste întrebări existențiale care urmează să-l ajute în dezvoltarea sa spre scopul creației. Aceasta se întâmplă numai după ce el înțelege care este scopul creației și după ce va ști care este partea sa în acest imens program cosmic. Cabala nu lasă loc imaginației în ceea ce privește libera alegere. Nu puțini înțelepți au scris că noi, ca oameni, nu avem nici un control asupra vieții noastre și chiar dacă avem impresia că viața noastră se află sub control, aceasta este numai o iluzie. Fiecare din noi ajunge în această lume cu un scop al vieții clar, stabil și cunoscut. Nu este nici o coincidență, nimic nu are loc întâmplător. Poate aceasta pare tare crud că nu avem libertate nici măcar să hotărâm ce tricou să îmbrăcăm, însă acesta este singurul drum care ne reîntoarce la originea din care am sosit în această lume.

Ne este clar că, în urmă cu mii de ani, am fost în cu totul altă situație. A fost o altă realitate în care am fost parte integrantă din ea, iar ea nu semăna cu ralitatea din zilele noastre, deoarece de atunci am căzut de pe trepte spirituale foarte înalte până pe treapta cea mai de jos pe care noi ne aflăm astăzi. Scopul nostru pe parcursul întregii noastre vieți este de a ne reîntoarce la originea din care am venit. Este clar că nu am putea face aceasta prin puterile noastre, de aceea ne-a dăruit Puterea Supremă capacitatea de a înainta, după cele stabilite din capul locului. În această privință nu avem nici o considerație, pentru că orice considerație liberă de-a noastră poate încurca acest voiaj spre scopul creației. Deși asta pare straniu, noi înaintăm dintr-un punct în celălalt punct ca o turmă când, în fond, viața pe care noi o trăim este, de fapt, instrumentul spiritual important în dezvoltarea noastră spirituală. Vom putea ajunge în legătură cu Puterea Superioară numai după ce vom ajunge la apogeul dezvoltării la care omenirea a fost martoră în ultimele sute de ani. Pentru a ajunge la Puterea Superioară, noi trebuie să-i fim asemănători Ei, aceasta este singura noastră cale de a ne contopi cu Ea. Tot timpul cât vom fi la distanță de Ea, vom suferi. **Apropierea de Puterea Superioară nu este o apropiere fizică, ci o apropiere spirituală. În sensul că, singura cale de a ne asemăna Puterii Superioare este aceea de a ne asemăna Ei prin caracter și să acționăm în concordanță cu acest caracter. În spiritualitate, caracteristici asemănătoare dovedesc apropierea, iar caracteristici deosebite dovedesc distanța.** Exact ca doi iubitori a căror bază a iubirii lor este bătută în cuie cu trăsăturile lor asemănătoare, iar trăsăturile lor diferite i-ar fi îndepărtat unul de altul. În acest caz, distanța fizică nu are nici o influență. Cuplul de îndrăgostiți nu se iubește

mai puțin dacă unul se află pe un continent, iar celălalt pe alt continent. În schimb, doi oameni care se urăsc, chiar dacă vor locui sub același acoperiș, nimic nu-i va ajuta să se înțeleagă, atâta timp cât caracteristicile lor vor fi diferite.

De aici ne învață știința Cabala că libera alegere care ni s-a dat nouă, ca oameni, decurge din posibilitatea noastră de a decide dacă vrem să fim asociați acestui imens proces cosmic sau să-i ignorăm existența. Prețul ignorării este foarte mare, deoarece noi suferim fără să știm de ce. Iar, cică cine se face asociat acestui proces, cunoaște ndeaproape cauzele a tot ceea ce i se întâmplă. Aceasta este baza expresiei “Om drept” (קִי־צַדִּיק= Tzadic). Dacă noi suntem interesați să eliminăm suferințele de prisos, aceasta este singura cale după care trebuie să acționăm: să îndreptăm acțiunile Forței Superioare și să fim parte integrantă din scopul creației. Numai când ne vom împăca cu aceste procese, vom putea să ajungem pe cele mai înalte trepte spirituale spre care noi trebuie să tindem. Este clar că, până la urmă, toți vor ajunge la rădăcina din care am provenit, numai că diferența dintre noi este pecetluită în decizia crucială dacă să facem parte din acest proces, sau să-l ignorăm.

Acest proces are loc indiferent dacă suntem de acord cu el sau nu. Fără voia noastră venim pe lume, fără voia noastră trăim și fără voia noastră vom muri. Aceasta este mărturia că noi nu suntem stăpâni pe vițile noastre și chiar dacă ni se pare că ne stăpânim viața, foarte repede descoperim că suntem expuși bunăvoinței cerești.

Dacă omul hotărăște că vrea să fie asociat acestui imens proces cosmic, el trebuie să ceară prezența Forței Superioare de partea sa, în fiecare clipă a vieții sale. Ignoranța noastră față de prezența Forței Superioare naște imensa durere la care noi îi suntem martori. Această lume este, de fapt, senzația reflectată în simțurile noastre, ca și toate celelalte lumi. În clipa în care vom reuși să ne schimbăm simțul nostru, vom ajunge în alte lumi, iar de acolo vom urca până pe culmile lumilor, la simțirea spirituală numită Creator. Iar acum avem posibilitatea să-L invităm de partea noastră și aceasta este singura cale ca să terminăm acest voiaj în pace.

Orice încercare de a trece singuri prin acest voiaj extenuant este sortită eșecului, care duce la dureri și suferințe. Cabala nu ne propune scutirea de suferințe; ea doar ne învață să ne confruntăm cu ele în forma corectă. În prezent, viziunea noastră este defectă. Noi suntem închiși într-un corp care funcționează după datele furnizate lui de către cele cinci simțuri și nu avem nici un alt instrument după care să investigăm realitatea care ne înconjoară. Acest lucru este adevărat și în ceea ce privește suferințele. Dacă am fi avut instrumentul cu care să investigăm scopul suferințelor și semnificația lor, poate am fi putut să ne confruntăm mai bine cu realitatea grea și extenuantă de toate zilele. Cabala este instrumentul care ajută să investigăm și să verificăm cauzele suferințelor. După ea, noi suntem în stare să cunoaștem de ce suferim, care este cauza tuturor suferințelor și cum depinde dezvoltarea noastră spirituală de aceste suferințe.

De-a lungul tuturor generațiilor am încercat și încă încercăm, să fugim de suferințe și dureri. Nu vom reuși acest lucru, deoarece și suferințele au fost scrise și pecetluite încă înainte de a sosi în această lume. Scopul acestei situații nu este acela de a transforma omul rațional în masochist, care este tot un fel de egoism, ori să-l facă să se bucure de suferințele pe care le simte, ci să-l facă să înțeleagă care este scopul suferințelor și pe ce căi poate să le neutralizeze.

Cu toate că acest lucru pare straniu, istoria Cabalei demonstrează că nici chiar înțelepții nu au fost scutiți de suferințe, cu toate cunoștințele vaste pe care le-au avut în această știință. Rabinul Yehuda Ashlag, care el însuși a scris interpretarea la cartea "Zohar" (פירוש לספר הזוהר = pirush lesefer haZohar), a ajuns, nu o dată, aproape să moară de foame. Rabinul Itzach Luria (האר"י הקדוש) s-a îmbolnăvit foarte tare și a murit la vârsta de 38 de ani. Înțeleptul rabin Moshe Haim Luchato, care a fost considerat de generația sa ca un mare înțelept, a murit împreună cu întreaga sa familie în epidemia care a cuprins orașul Tzfat în urmă cu câteva sute de ani. Aceste evenimente și altele, arată că nu este nici o cale de a neutraliza suferințele, deoarece înțeleptul adevărat înțelege scopul suferințelor, simte în interiorul lor dulceața și răsplata pentru ele. Pentru el, ele sunt trepte puse la picioarele sale cu scopul de a se ridica spiritual. Cu toate că este greu să ne confruntăm cu ele, iar câteodată confruntarea părea de-a dreptul imposibilă, se pare, însă, că tocmai această confruntare ne ajută să ne achiziționăm instrumentele spirituale care ne vor ajuta în continuarea drumului și în intuirea scopului care ne așteaptă.

Scopul creației

Creația are un singur scop: **să facă legătura peste diferența** dintre creație și Puterea Supremă. Acesta este lucrul pe care noi trebuie să-l facem din clipa în care începem să ne dezvoltăm conștient, de la nivelul nostru actual și până când vom ajunge la nivelul Puterii Supreme.

Ce este Puterea Supremă?

Dacă omul se ocupă cu această întrebare, ea va nălta numai concluzii filozofice care sunt rupte de realitate, deoarece noi nu putem atinge nivelul Puterii Supreme atâta timp cât suntem rupți de Ea. Nu este întrezis să ne ocupăm cu această întrebare, numai că asta nu duce nicăieri. Puterea Supremă este, de fapt, legea generală a întregii realități, iar diferitele lumi care au fost create au fost create numai ca să ne transmită nouă această lege. Misiunea care ne-a destinat-o Puterea Supremă este de a parcurge acest drum înapoi la Ea, de a urca treaptă după treaptă, până la nivelul Ei.

Când se trezește în om dorința de a cunoaște Puterea Supremă?

În clipa în care se trezește în om punctul din inimă. Acest punct este, de fapt, dorința ascunsă din creație, de a ajunge la nivelul Puterii Supreme. Aceasta este dorința care a fost destinată să producă în om voința de a se îndrepta spre Puterea Supremă, când deja drumul a fost scris din capul locului și tot ceea ce el poate să facă este să fie de acord cu aceasta sau să nu fie.

Libera alegere

Omului i s-au dat două posibilități: ori ca Puterea Supremă să i se dezvăluie în fiecare clipă a vieții sale, ori ca el să fie ascuns în fața Puterii Supreme. Această alegere este în mâinile sale și nu are nici o legătură cu procesul însuși. Asemănător cu situația copilului care hotărăște să iasă să se joace în fața casei: el poate să ceară supravegherea părintelui său, ori să renunțe la ea. Marea majoritate a copiilor renunță

la ea, deoarece prezența părintelui, de multe ori, îi deranjează și tot timpul trebuie să aibă grijă să se poarte după regulile stabilite din timp, iar aceasta, într-adevăr, nu este ușor. Cu toate acestea, este și o altă cale, să alegem o viață ascunsă față de Puterea Supremă, iar atunci totul este bine și frumos până când sosesc suferințele și, deodată, ni se pare că nu avem către cine să ne îndreptăm cererea de ajutor.

Omul care se desfată la revelația Dumnezeirii, primește și puterea persistenței, importanța ei fiind: credința. Aceasta este, de fapt, puterea care ni se dă pentru a rezista față de pornirile animalice naturale ale omului. Când omul spionează “vederea” Puterii Supreme, ca să-I simtă existența, el încearcă să i se asemene Ei. Dacă el cere să i se asemene Ei, atunci el va trece toate fazele de compatibilitate la Puterea Supremă, până când va începe să fie ca Ea, acesta este scopul creației.

Este adevărat că nu este plăcut ca Puterea Supremă să fie în fața noastră, căci noi ne asemănăm cu copiii care vor să fie singuri, să fim stăpânii noștri, căci prezența Puterii Supreme ne obligă să fim asociați proceselor supra-naturale. Copilul vrea ca părintele să fie lângă el numai când are nevoie de el, iar aceasta este natural. Copilul bun este copilul care este de acord ca părintele să fie în fața sa, pentru ca să i se poată asemana. Iar dacă băiatul nu vrea să fie ca și tatăl, tatăl îl presează. Aceasta se aseamăna cu copilul care hotărăște să fie un simplu muncitor, în loc să învețe o profesie serioasă. Când tatăl vede că nu este nici o cale de a influența copilul să-și schimbe părerea, el îl roagă pe patronul copilului său să-i îngreuneze munca. Iar asta este și ceea ce face Puterea Supremă cu noi.

Bineînțeles, cunoașterea procesului nu este îndeajuns. Omului îi trebuie o serie de îndrumări și căi pentru a se asemana Puterii Supreme și numai prin învățare, citirea cărților, studiul în grup și cu rabin, el descoperă toate acele mijloace care să-l ajute să ajungă la acel nivel. Tot atât timp cât nu ajunge la acel nivel, el va simți inconfortul, lipsa răbdării și, cel mai important – suferințele.

Faptul că toată viața îi este cunoscută, nu-l face pe om să dispere

Nu este treaba noastră că totul este cunoscut. Acest lucru nu ne atinge pe noi. Scopul nostru este de a ne asemana Puterii Supreme, acceptarea programul nostru general. Dacă ne opunem la aceasta, viața ne va învăța să înaintăm și să înțelegem că merită să ne supunem legilor dezvoltării bune și corecte, dacă nu pe calea înțelepciunii (a Torei), atunci pe calea suferințelor. Faptul că viața este cunoscută și, cu toate acestea, noi nu știm ceea ce ne așteaptă, demonstrează că fiecare experiment al vieții noastre este un mijloc de a dezvolta conștiința noastră. Avem alegerea să înaintăm pe calea înțelepciunii (a Torei) sau pe calea suferinței. Iar noi stabilim felul dezvoltării. Noi trebuie să fim asociați acestui proces și să-l învățăm. Aceasta este cauza care ne obligă la revelația Puterii Supreme.

5. Deodată în mijlocul vieții

Voiajul spiritual în drumul său spre împlinire și veșnicie, ceea ce este scopul care stă în fața fiecăruia dintre noi, poate să existe numai cu ajutorul Cabalei. Dar, înainte ca omul să iasă în acest voiaj spiritual, el are nevoie de dorință. Fără dorință nu există mișcare. Numai cine simte că-i lipsește legătura cu Puterea Supremă, dorește, până la urmă, să se miște către Ea. Cine trezește în noi această dorință și cauza pentru carev ni se întâmplă aceasta deodată tocmai în mijlocul vieții?

“Mi-e foame, vreau să mănânc” este o expresie a lipsei, însă, în contradicție cu aceasta este, totodată, și o dorință de a ne simți sătui. Fiecare om flămând se va trudi să fie sătul. Acesta este un exemplu al nostru de confruntare cu dorința noastră. În fiecare moment dat noi avem dorințe care, în mare parte, sunt menite să ne dea mai multă plăcere și mai puține suferințe. Dacă voi stați acum în scaun în timp ce citiți acest articol, iar peste o clipă vă veți simți incomod, chiar dacă nu veți fi conștienți de aceasta, corpul vostru va găsi poziția cea mai comodă, care-i va produce cea mai multă plăcere și cea mai puțină suferință. Noi ne revoltăm de suferințe.

Puterea Supremă este plină de abundență și plăcere și nu este în ea nici o măsură a suferinței și a durerii. Când noi simțim că ne lipsește ceva, noi pretindem să umplem această lipsă. Mijlocul de umplere a lipsei este dorința. Noi trăim ca să dorim și dorim ca să trăim. Dorința poate fi exprimată în multe feluri. Foamea și saturarea sunt descoperiri mici ale necesității – ale dorințelor. Unica noastră cale de a le învinge constă în a ni le satisface. Orice încercare a noastră de a nu le băga în seamă va crește dorința, necesitatea. Cabala ne învață că este interzis să ne oprimăm dorințele, dinpotrivă, scopul este să ne mărim dorințele, necesitățile, deoarece de fiecare dată când crește dorința noi ajungem la o conștientizare mai mare.

De cele mai multe ori noi vrem lucruri materiale care sunt legate de existența noastră de zi cu zi, însă, în afară de acestea, noi mai vrem studii, iubire, fericire, sănătate – care și ele sunt dorințe, necesități. Când ele există, noi simțim suferința, iar cu împlinirea lor, simțim fericirea, cu toate că nici celelalte dorințe nu dispar. Împlinirea unei dorințe nu neutralizează dorința următoare; dimpotrivă, câteodată, împlinirea unei dorințe mărește dorința următoare la proporții extreme. Toată viața noi trudim să ne împlinim dorințele. Cu alte cuvinte, fără să fim conștienți de aceasta, noi ne transformăm în sclavii dorințelor noastre. Nu există om pe fața pământului care poate să ne stăpânească după cum ne stăpânesc dorințele. Noi facem tot ceea ce dorințele noastre pretind, de la acțiunea cea mai ușoară și până la acțiunea cea mai complicată. Câteodată apare o dorință care poate să ne fure ani lungi din viață pentru a o împlini, însă, cu toate acestea, noi nu ne punem întrebări și încercăm să o împlinim. Știința Cabala încurajează omul să-și cerceteze dorințele sale, să le împlinească și nu să le neutralizeze, deoarece numai așa va ajunge la concluzia că fuga după lumea materială este fără de sfârșit.

Omul care cumpără o casă cu două camere, dezvoltă, de ce cele mai multe ori, dorința pentru o casă mai mare, iar când va reuși să-și împlinească această dorință, el

va vrea, într-un timp scurt, o casă și mai mare, astfel dorința crește de fiecare dată și nu se oprește. Cabala ne explică faptul că, într-o anumită fază, dorința noastră animalică trece printr-o schimbare calitativă, adică, din dorința noastră, în lipsa posibilității de a o împlini, descoperim, deodată, o dorință superioară, spirituală, dorința de a ști și mai multe despre lumea spiritului și nu despre lumea materiei.

Ca un exemplu, vom povesti despre un om care a fost foarte bolnav de o boală foarte grea. Toți medicii la care a fost pentru ca să-l vindece de dureri nu au reușit să-l ajute să se vindece, până când a ajuns în starea de neputință. Dacă analizăm pentru o clipă această situație, vom descoperi că boala personifică dorința omului. Ea îl face să înțeleagă că îi lipsește sănătatea. Din clipa în care simte suferințele, el va face tot efortul pentru a le micșora, sau, alternativ, să ajungă la plăcere, ea fiind alternativa de preferat, bineînțeles. El va ajunge la orice medic care poate să-l ajute, iar când medicii vor ridica mâinile, el va apela la “Puterea Supremă”. Aici se produce schimbarea în dorința noastră. Din dorința de a se vindeca de suferințe prin metode materiale, el se îndreaptă către ajutorul Puterii Supreme pentru a primi plăceri prin metode spirituale. De acum înainte omul simte Puterea Supremă, recunoaște existența Sa, nu pentru că a dorit aceasta de la început, ci pentru că necesitatea la adus în această stare.

Totodată, omul care nu simte foamea nu va găsi de drept să caute mâncare. Problema începe în clipa în care noi simțim foamea. Foamea naște lipsă, lipsa naște dorință, iar dorința pretinde împlinirea. Aceasta este ordinea evenimentelor, iar noi trebuie să acționăm în funcție de aceasta, numai că într-un anumit moment, în care ni se epuizează puterile de a ne împlini dorințele, noi descoperim că numai un anumit factor poate să ne ajute să ne împlinim dorința, iar acest factor este Puterea Supremă. Numai cunoașterea răului ne conduce, într-un sfârșit, la bine. Cu cât răul este mai mare, dorința noastră de a-l neutraliza va fi mai mare, exact după cum plăcerea de a mânca crește cu cât foamea devine mai puternică, adică lipsa noastră.

Cu alte cuvinte, într-o anumită fază a vieții noastre, fiecare din noi va simți lipsa Puterii Supreme, deoarece fără lipsă nu se poate ajunge la Puterea Supremă. Noi nu putem să aspirăm să vrem ceva pentru care nu avem nici o dorință. Numai dorința ne face să ne mișcăm, să facem ceva și să progresăm. Iar studierea Cabalei necesită voință. Toți ajung la studiul Cabalei din necesitate, dar nu toți ajung la ea din voința de a învăța. Omul care caută răspunsuri la întrebările sale existențiale suferă și el din lipsa de cunoștințe, iar dorința de a umple această lipsă îl duce spre o căutare nelimitată după răspunsuri. Cu cât dorința sa va fi mai mare, cu atât el va tânji să ajungă în locurile cele mai potrivite de învățatură, în cazul acesta la știința Cabala, deoarece ea este singura învățatură care servește ca o navetă spațială către Puterea Supremă. Numai că, înainte de a urca în această navetă spațială, noi trebuie să învățăm cum să o conducem. În știința Cabala nu sunt “autostopiști”, de aceea fiecare trebuie să cunoască calea către Puterea Supremă prin puterile sale. Aceasta este cauza pentru care la știința Cabala ajung numai acei oameni a căror dorință este maturizată pentru aceasta. Alții, care nu simt lipsa, nu simt nici nevoia de a învăța. Căci nu se poate obliga omul sătul să mănânce.

Și citirea acestui articol ar trebui să trezească în fiecare din noi dorința. Însăși faptul că voi citiți acest articol deja demonstrează că există în voi dorința de a cunoaște, iar acesta este un început bun. Acum trebuie găsită calea de a mări dorința, adică lipsa de cunoaștere. Câteodată învățătorul bun poate să-l ajute pe elev să

mărească dorința după cunoștințe și un mediu bun poate să trezească în om dorința. Mediul are o influență enormă asupra omului. El stabilește cum să ne îmbrăcăm, ce muzică să ascultăm, ce fel de pantofi să purtăm. În clipa în care omul intră în societatea spirituală, se trezește în el dorința de a se asemăna cu prietenii prin ajutorul învățaturii, iar aceasta este o cale de a mări dorința.

În cele mai multe cazuri, prima dorință este trezită de Sus. Într-o anumită zi senină, începe omul să întrebe întrebări existențiale, la care nu are răspunsuri și începe să caute cum să umple lipsa care s-a trezit. El nu se va liniști și nu se va odihni până când nu va umple această lipsă. Cu cât crește lipsa, căutarea este mai îndelungată și mai de calitate. Posibil ca, în calea sa, el să cerceteze multe metode, până când va ajunge la învățătura în care va găsi răspunsurile satisfăcătoare.

În alte cazuri, când omul nu este pregătit din punct de vedere spiritual pentru trezirea dorinței de Sus, fără suferințe, sosesc suferințele și-l fac să vrea să știe, să învețe și să cerceteze de unde vine și încotro se îndreaptă. Fiecare din noi are posibilitatea de a ocoli suferințele, prin studierea în mod conștient a științei Cabala, deoarece aceasta este calea cea mai ușoară de reîntoarcere la Puterea Supremă.

A trezi dorința către spiritualitate

În general, omul este ca un robot. Puterea Supremă a creat dorința și, în afară de aceasta, nimic. **Dorința de a simți plăcerea este toată realitatea.** În afară de ea, există plăcerea care umple dorința, iar la ea tânjește această plăcere. De aceea s-a spus că nu există nimic în realitate în afară de Puterea Supremă și creație, iar dacă vrem să ne simțim bine, atunci trebuie să ajungem la adevărata revelație, pentru ca Puterea Supremă să ne umple de plăcere.

Atingerea acestei revelații depinde de dorința omului. Dacă medicii îmi spun că trebuie să beau lapte, iar mie nu-mi place laptele, sau nu sunt obișnuit cu el, atunci eu trebuie să mă gândesc la tot felul de mijloace care să mă facă să cred că laptele este bun, nutritiv și sănătos. Trec pe la diferitele societăți, gust tot felul de arome, trec printr-o “spălare a creierului” iar, la sfârșit, încep să beau lapte.

În situația noastră actuală nu simțim Puterea Supremă și nu O cunoaștem. În loc să tânjim după Ea, noi tânjim la ceea ce simțurile noastre răspund în această lume, la plăcerile corporale. Pentru a ne umple de plăcerile Puterii Supreme, noi trebuie, prima dată, s-O vrem, să dobândim dorința către Ea, deoarece numai din dorință vom putea să simțim plăcerea atingerii Puterii Supreme.

Știința Cabala este, de fapt, metoda care a fost destinată să ne ajute să ne apropiem de Puterea Supremă. Atunci începem să dobândim dorința pentru Ea și, în concordanță cu aceasta, să ne umplem de plăcerea cu care Ea ne influențează. De fapt, în afară de a dori Puterea Supremă, noi nu avem nevoie de nimic, căci dobândirea dorinței pentru Puterea Supremă este unica acțiune în care omul are alegere liberă. În toate celelalte acțiuni, omul doar are impresia că este liber în deciziile sale, însă, în realitate, totul a fost deja stabilit de Sus, cu excepția dorinței de a descoperi Puterea Supremă.

Descoperirea dorinței de cunoaștere a Puterii Supreme

Dacă dorința nu vine de Sus și ea nu se află în noi de la început, vom putea să o primim numai cu ajutorul mijloacelor pe care Puterea Supremă le-a creat în jurul omului: societatea și cărțile. Omul poate să aleagă liber în ce societate vrea să trăiască și ce carte vrea să citească. Orice conectare de acest gen la societatea potrivită sau la cărțile potrivite poate să producă în om entuziasmul, iar din acest entuziasm dorința de a ajunge la cunoașterea Puterii Supreme și de alipire la Ea.

Studierea Cabalei și schimbarea destinului

În clipa în care omul se apropie de Puterea Supremă prin studiu, el are posibilitatea de a fi stăpân pe destinul său, căci el nu mai are nevoie de suferințe pentru a fi apropiat de scop.

Trezirea primei dorințe către spiritualitate

Când se aprinde în inima omului punctul din inimă, el se trezește către spiritualitate. Înainte de aceasta, el nu înțelege ce este dorința după spiritualitate și nu se poate pretinde de la el nimic, este ca animalul, care trăiește numai cu ajutorul celor cinci simțuri și atât. După ce primește dorința pentru spiritualitate, el începe să fie posesor al liberei alegeri, iar, în funcție de aceasta, se pretinde de la el, de Sus, să se apropie el însuși și se acționează asupra sa cu presiune ca să-l împingă spre scopul creației. Înainte de aceasta, nu are nici un sens să pretindem de la el să se apropie de Puterea Superioară și de aceea fiecare se apropie după măsura dorinței sale și după tânjirea care există în inima sa. Este clar că drumul în fața sa nu este lin, el este plin de urcușuri și de coborâșuri, decepții și experiențe triste și bune, care au ca scop să întărească, prin perseverență, tânjirea după Puterea Supremă.

Omul care alege, în mod conștient, să se lege de Puterea Supremă, își economisește multe dureri și suferințe și, totodată, multe reîncarnări de prisos. Utilizarea alegerii libere este ca și o scurtătură. Ceea ce omul face într-o sută de ani, el poate să treacă, cu ajutorul alegerii libere, într-un an, sau doi.

Cum știe omul că punctul din inimă s-a trezit?

Toți cei care citesc scrierile de Cabala simt că aparțin de acestea, chiar dacă nu înțeleg ce se spune în ele. Mai târziu, ei vor primi de Sus dorința de a căuta locul în care vor putea să-și îmbogățească cunoștințele și să se dezvolte, cât mai repede posibil, spre scopul creației. Puterea Supremă îi dă omului dorința mică spre spiritualitate, de apăsare a punctului din inimă, iar dacă el nu reușește să-și mărească dorința prin forțe proprii, sosesc suferințele și-l fac să-și mărească dorința, prin mărirea suferințelor. Suferințele trezesc în om dorința de a progresa. De altfel, nu este diferență între dorința trezită de libera alegere sau dorința trezită de suferințe. Principalul este trezirea dorinței, iar scopul este ca omul să micșoreze suferința și să ajungă pe calea cea mai bună, la Puterea Supremă.

Care este logica în publicarea științei Cabala dacă cine trebuie să ajungă la ea, la urma urmelor, va ajunge, din voință sau din suferință?

Este logic să trezim în mase dorința de a învăța Cabala dacă sunt cei cărora punctul din inimă li s-a aprins și pot să și-l mărească prin studierea Cabalei. Căci există pericolul ca, dacă ei ajung în alte societăți, să-și piardă această dorință aprinsă.

6. De ce mi se întâmplă asta mie?

Știința Cabala îi dăruiește omului posibilitatea de a fi stăpân pe destinul său. Pentru înțelept nu este nimic neașteptat sau întâmplător. Din această cauză înțelepții nu se ocupă cu previziunea viitorului. Pentru ei viitorul cel mai sigur, stabil și previzibil este promis numai celor care au hotărât să ajungă la alipirea de Creator.

Numai ni se pare că avem controlul asupra vieții noastre. Dar, chiar dacă trăim în această iluzie, că totul este previzibil, într-un scurt timp aterizează asupra noastră o lovitură din cel mai neașteptat loc, zguduie bazele existenței noastre și ne introduce în spirala care ne face să reflectăm din nou la întrebarea dacă, într-adevăr, noi suntem stăpâni pe destinul nostru.

Omul se scoală dimineața din pat, este conștient de sacinile pe care le are pe umăr, are o ordine de zi meticuloasă până în cele mai mici detalii, ca o mașină. Și, cu toate acestea, viața nu este niciodată așa cum încercăm să o vizionăm. În calendar putem să scriem orice vrem, însă, în realitate, nimeni nu poate să ne promită că pe drum nu vom întâlni prieteni la o discuție, că nu vom primi un telefon urgent de la o rudenie care are nevoie de ajutor, sau că nu vom fi amestecați într-un accident. Acestea sunt scenariile pe care nu suntem în stare să le introducem în ordinea noastră de zi, deoarece noi nu avem capacitatea de a prevedea viitorul. Dar noi, într-adevăr, avem nevoie de această posibilitate? Și ce se întâmplă dacă nu vom ști ce ne aduce viitorul în fiecare clipă dată? Unde s-ar afla atunci libera noastră alegere?

Viața noastră este previzibilă, însă noi nu avem instrumentele ca să vedem viața de la sfârșit spre început și, de aceea, pur și simplu ne mișcăm pe o traiectorie marcată de la început, ca vagonul unei locomotive care se mișcă pe șinele de fier. Șinele există, iar cine le poate vedea de sus știe unde duc, însă săracul vagon nu are nici o posibilitate să devieze de pe drum. El va călători în urcușuri, în coborâșuri, pe dealuri, pe platouri, în ploaie sau în soare. Condițiile din jurul său se vor schimba fără întrerupere, însă drumul va rămâne același. De fapt, aceasta se întâmplă și cu noi în viață. Noi ne mișcăm pe șinele vieții noastre. Din când în când, panorama se schimbă, condițiile meteorologice se schimbă, oamenii din jurul nostru se schimbă, numai drumul rămâne același.

Cabala ne învață că noi nu avem alegere liberă. Aparent, avem impresia însă că suntem în totalitate liberi să facem tot ce ne trece prin minte. Drept vorbind, aceasta este adevărat, numai că este o libertate virtuală. Luați, de exemplu, copilul născut într-o închisoare mare, pe o insulă singuratică. Pe parcursul multor ani din viață sa, el era convins că închisoarea este întreaga lume, iar ceea ce el face în interiorul închisorii este libera sa alegere, numai că această alegere liberă nu schimbă faptul de bază, că el se află în interiorul închisorii, chiar dacă el nu este conștient de aceasta. Și noi avem închisoarea noastră, nu este ea oare această lume? Aparent, avem impresia că suntem stăpâniii destinului nostru, iar tot ceea ce noi alegem să facem, facem; numai că, până la urmă, realitatea ne demonstrează că noi suntem sub un regim meticulos de legi ale universului, unde fiecare abatere de la ele produce suferințe.

Pe parcursul tuturor anilor de existență a omenirii, omul a căutat căi de a cunoaște viitorul, de a fi stăpân pe destinul său și posesor al alegerii libere. După știința Cabala noi avem alegere liberă într-o singură situație, iar cică celelalte situații sunt, de fapt, alegeri virtuale. Exact ca sentimentul de libertate pe care-l simte copilul din închisoare, libertate care nu există. Viața noastră este stabilită de la început, se știe ce ne așteaptă în fiecare clipă, zi sau an, șinele sunt fixate din capul locului, iar în clipa în care noi ieșim în aerul acestei lumi, ne începem călătoria pe aceste șine, care ne conduc, în cele din urmă, la Cabala.

Dacă-i așa, care este adevărata noastră sarcină în această realitate? Știința Cabala ne explică faptul că omului îi este dată o singură alegere pe parcursul vieții – de a fi în legătură cu Puterea Superioară, sau de a nu fi în legătură cu Ea. Este vorba de o hotărâre esențială care poate produce transformări ireversibile în viața omului. Numai în clipa în care el hotărăște să se alipească Puterii Superioare, el primește aripă, posibilitatea de a privi, pentru prima dată în viața sa, de sus la șinele pe care el urmează să treacă. De la mare înălțime el poate să vadă obstacolele și să se pregătească așa cum trebuie. El poate să vadă greutățile care-l așteaptă în viitor și se pregătește pentru ele încă din prezent. Traectoria vieții sale nu se va schimba, însă viziunea sa asupra lumii se va schimba și-l va ajuta să se scutească de suferinșe inutile.

Numai legatura cu Puterea Supremă, încă în timpul vieții, ne poate dărui capacitatea de a pluti peste șine și să le vedem așa cum nu le-am văzut niciodată. Abia atunci vom putea fi, într-adevăr, stăpâni pe destinul nostru și să nu fim subordonați planurilor vieții. Înțelegerea Cabalei este, de fapt, procesul în care omul hotărăște să fie conducător, în loc să fie condus. Numai din poziția conducătorului poate omul să țină în mâini frânghiile și să stabilească ritmul călătoriei. Nu este în puterea sa să schimbe drumul, deoarece drumul a fost deja pecetluit, însă i s-a dat posibilitatea să se pregătească pentru el.

Aceasta seamănă cu doi oameni care vor petrece o călătorie de neuitat, când unul are harta traseului, iar celălalt știe numai destinația. Este clar că primul analizează traseul în amănunțime, el va verifica dacă drumul este muntos și are nevoie de bocanci speciali, dacă traseul trece prin zone înzăpezite și trebuie haine calde, în timp ce celălalt, care știe numai destinația, va merge în călătorie ca un orb. El nu va putea să se cațere pe munți, pentru că nu s-a pregătit din timp. El nu va rezista în zăpadă și frig, pentru că nu a știut că trebuie să-și ia haine calde. De aceea, șansa să termine călătoria este mică.

Cabala dăruiește elevului detaliile traseului vieții sale. El va ști ce-l așteaptă și va ști să se confrunte mai bine cu greutățile. Nu este cale de a face dispărute greutățile și suferințele în totalitate. Acele greutăți și suferinșe sunt, de fapt, trepte spirituale care ne-au fost date ca să le folosim în urcarea noastră înapoi la Puterea Supremă, la sursa superioară din care am sosit. Nu avem altă cale și aceasta este cauza pentru care numai în corpul animal, în această lume, din poziția spirituală cea mai de jos, avem în mâinile noastre posibilitatea de a ajunge pe cea mai înaltă treaptă spirituală.

Cum explică știința Cabala fenomenele nașterii, vieții și a morții?

Noi trebuie să privim aceste fenomene ca pe un proces continuu și nu ca și cum ar fi pauze între procesul vieții, morții și al nașterii. Este important să înțelegem că în lume există numai Creatorul și creația sau, cu alte cuvinte – sufletul, care este dorința de a primi plăcerea pe care Puterea Supremă a creat-o. Puterea Supremă a creat sufletul în starea numită “starea A” (מצב א' = matzav alef), iar aici sufletul este numai dorința de a beneficia de plăcere. Ea a umplut-o cu prezența Sa și a vrut ca sufletul s-O vrea, să-l umple din dorința sa proprie și nu din dorința pe care Ea a creat-o în suflet, de la început. De aceea, Ea îndepărtează sufletul de la Sine, în punctul opus, iar în acest punct el simte sentimentul acestei lumi. Aici el nu simte Puterea Supremă, ci pe sine însuși și ceea ce se află în jurul său. Cu toate că și ceea ce se numește “această lume” este prezența și simțirea Puterii Supreme, doar că Ea este o prezență ambiguă. Sufletul se află într-o stare cum ar fi pierderea cunoștinței. În această stare el are, pe treapta cea mai de jos, cinci simțuri prin care simte existența sa, fără legătură cu Puterea Supremă. Această simțire în interiorul lui este definită ca “această lume”. Astfel, el simte corpul fizic și lumea care-l înconjoară. Din această existență minimală poate omul să înceapă să-și mărească sufletul, într-adevăr să iasă din starea de inconștiență, să-și construiască instrumentul sufletului și să dezvolte acest instrument, care nu a conținut înainte de aceasta nici o simțire.

Sufletul poate să rămână cu cele cinci simțuri umane și concomitent să primească simțul spiritual, cu ajutorul căruia omul simte lumile superioare. Acest om se numește înțelept (מקיבל = mecubal).

Opus celor cinci simțuri umane ale noastre: vederea, auzul, mirosul, gustul și pipăitul sunt cele cinci simțuri spirituale care se numesc coroana (כתר = keter), înțelepciunea (חוכמה = hochma), înțelegerea (בינה = bina), miniatura (זעיר אנפין = zeir anpin) și regatul (מלכות = malchut). În spatele celor cinci simțuri umane stă dorința de a primi, care poate fi mai mare, sau mai mică. Când omul a crescut, cresc și dorințele sale, până când, într-o anumită clipă a vieții încetează să mai dorească la fel ca în trecut. Dorința sa de a primi se micșorează treptat până când moare, deoarece viața și moartea sunt, de fapt, expresii ale dorinței de a primi. Moartea “dorinței de a primi” spirituale duce, în cele din urmă, la moartea fizică a corpului, care decurge din faptul că omul nu mai vrea să primească plăcerea. Aceasta se întâmplă când el nu mai simte plăcere în viață. Simțurile sale umane nu mai sunt atât de receptive încât să primească stimulării exterioare, să vrea plăceri și cu repeziciune sosește moartea. Aceasta se întâmplă ca rezultat al procesului spiritual. Omul nu are controlul asupra dorințelor sale, el trăiește ca un animal și face ceea ce dorința sa îi cere. Aceasta este cauza pentru care trebuie să treacă succesiv procesul vieții și al morții, de separare a dorinței și de diminuare a ei, de răspândire a luminii și de dispariția ei, deoarece acest proces este cel care formează instrumentul, formează sentimentul lipsei plăcerii, în funcție de dorința sa. În spiritualitate, dorința crește și descrește, iar atunci sosește treapta următoare care mărește, din nou, dorința, până la descreșterea următoare. Din această cauză spunem despre spiritualitate că este veșnică. Adică, aceeași dorință în care se afla înțeleptul, crește și se oprește, iar în locul ei vine o altă dorință mai mare, iar apoi o altă dorință și mai mare. De fiecare dată când înțeleptul trece acest proces de extindere și de dispariție, el “trece o treaptă spirituală”. El trebuie să treacă 620 de trepte, până să ajungă la dorința cea mai mare. Această stare se numește “sfârșitul corecției” (גמר התיקון = gmar hatikun) dorinței.

Omul se află în corpul fizic numai pentru ca să-și crească dorințele pentru material, iar deasupra lor, cele pentru spiritualitate și să continue tot așa, până la sfârșitul corecției, de la o dorință mică, la o dorință mai mare și tot așa, până la dorința cea mai mare. De fiecare dată, de câte ori nu ajunge la sfârșitul corecției, sufletul trebuie să îmbrace din nou corpul fizic pentru a continua să-și crească dorințele și tot așa, până la sfârșitul corecției.

Teoretic, ar fi trebuit să completăm tot acest proces pe parcursul unei singure vieți. Numai existând, putem să ajungem la sfârșitul corecției și, astfel, să terminăm misiunea noastră. Dar asta este imposibil, deoarece trebuie să existe o dezvoltare și în spiritualitate. De aceea, nu există cale de a ajunge la sfârșitul corecției în ciclul unei vieți. Cu toate că în spiritualitate există 620 de trepte, aceasta însă, nu înseamnă că trebuie să ne reîncarnăm aici de 620 de ori. Cu toate acestea, noi trebuie să trecem un număr mare de reîncarnări, iar situația finală va fi când noi toți vom fi, întreaga omenire – în spiritual și în material, ca unul. Se spune că în această stare, a sfârșitului corecției, lumea noastră va urca pe treapta lumii nobile (עולם האצילות = olam haatzilut). Cu toate acestea, nu ni s-a transmis cum va decurge acest proces.

Legătura dintre procesul spiritual și cursul vieții noastre

Toate procesele care ni se întâmplă nouă, cu corpul nostru, sunt procese care nu se întâmplă fără rost; totul se întâmplă după judecata sufletelor, adică după structura particulară a fiecărui suflet în parte. Nu ne este clar de ce unul se îmbolnăvește și moare, iar altul trăiește până la 120 de ani, de ce unul moare în accident de circulație, iar celălalt trăiește în fericire și bogăție. Noi nu înțelegem și nu știm care sunt cauzele acestor evenimente. Nu are nici un rost să încercăm să descifrăm judecata sufletelor. Cu ce mă va ajuta ideea de a ști ce proces voi avea de urmat, dacă și așa va trebui să-l urmez? Pentru cine evoluează în spiritualitate nu este important ce stări primește de la Puterea Supremă, ci cum le primește. În viața noastră ni se vor întâmplă lucruri în relație directă cu comportarea noastră față de Puterea Supremă. Dacă îmi întăresc alipirea de Puterea Superioară din proprie voință și nu voi aștepta suferințele care mă vor grăbi, căci prin aceasta mă folosesc de instrumentele pe care le-am primit de la viață, în scopul dezvoltării în direcția corectă, căci oricare eveniment al vieții, la bine și la rău, mă obligă să-mi întăresc legătura cu Puterea Supremă, în concordanță cu scopul creației.

De ce avem impresia că marii înțelepți nu s-au bucurat în viață de bunăstare materială?

Aceasta se întâmplă pentru că noi nu suntem calificați să știm ce este binele și ce este răul. Acei înțelepți avansează în fruntea lumii și trag după ei toate sufletele spre sfârșitul corecției și duc și problemele și durerile întregii omeniri și primesc recompensă pentru aceasta. Suferințele le vedem, numai că recompensa nu o vedem. Ei nu regretă faptele lor nici măcar o clipă, exact ca și muncitorul căruia i s-a promis salariul la sfârșitul lunii. Deci el lucrează cu vigoare în fiecare zi, ca și cum cică ar fi primit deja salariul. Astfel și înțelepții, ei lucrează astăzi în această lume, ca și cum cică deja ar fi primit salariul lor în lumile superioare.

Există o clipă în viață, în care omul poate să preia conducerea vieții sale,
să fie stăpân pe destinul său?

Omul poate să fie stăpân pe destinul său din clipa în care, de Sus, i-a fost
luminat punctul din inimă. Din această clipă încolo, el primește ocazia să fie stăpân pe
destinul său.

7. Întept și-i este rău

De ce cel înțelept suferă și cică cei răi și eretici reușesc în tot ceea ce fac. Înțelepții sunt de părere că înțelegerea răspunsului la această întrebare este una din cheile lumii superioare, însă, atunci, de ce există o realitate inversă în această lume?

Această întrebare apare într-o anumită fază a vieții. Aveți impresia că, pentru orice faptă bună pe care o faceți, primiți pedeapsă. Dacă asta s-ar termina numai așa, poate ați fi putut ierta, însă ce se întâmplă când tocmai vecinul de vizavi, care vă amărăște viața, reușește să conducă o afacere care prosperă, să-și cumpere o mașină nouă și poate chiar să-și îmbunătățească condițiile de locuit.

Cine, de fapt, stabilește care este cel drept și care este cel rău? Dacă este posibil ca aceste două măsuri să existe într-un singur om? Se pare că da. Cabala este singura știință care propune răspuns adecvat la această problemă complicată. După percepția Cabalei, fiecare dintre noi ajunge în viață, pe această lume, pentru ca să poată obține aici instrumentele potrivite care să-l ajute să ajungă în lumea spirituală, încă în timpul existenței sale în această lume. **Tot atât timp cât omul nu va obține dezvoltarea spirituală cerută de la el, va suferi într-o măsură sau alta, până va ajunge la concluzia că alipirea de Puterea Supremă este singura cale a plăcerii veșnice.**

Aceasta nu se întâmplă, bineînțeles, într-o zi și în multe cazuri, noi nu învățăm acest mesaj nici măcar într-o singură încarnare și de aceea suntem obligați să ne reîntoarcem în alte reîncarnări, fiecare mai grea decât cea precedentă, pentru ca mesajul să fie clar: fără dezvoltare spirituală nu are sens sau scop existența noastră.

Deoarece cel drept se află cu o treaptă sau două deasupra celor răi, dorința Puterii Supreme de a-l apropia de Ea este mai mare și de aceea Ea îi pune în față sarcini mai complicate care îl vor ajuta să înainteze spre sursa Luminii, dacă va ști să se folosească de ele în mod corect. Aceasta seamănă cu elevul strălucit din clasă care este prezentat alături de elevul căruia orice legătură cu cartea de învățătură este, într-adevăr, cu totul întâmplătoare. Aparent, avem impresia că învățătorul investește mai mult în elevul strălucit, nu cumva să regreseze în învățătură sau comportare. De asemenea, învățătorul îi dă noi provocări, examene și sarcini care să-l ajute să progreseze spre scop – terminarea studiilor cu “magna cum laude” și obținerea diplomei. Vederea îngustă a elevului strălucit îi dă impresia că învățătorul îl suprasolicită. În timp ce el se zbate și lucrează din greu la pregătirea lecțiilor și se pregătește de examen așa cum trebuie, tocmai acel învățător este atent la el la fiecare element, în comparație cu elevul slab de lângă el, de care nici măcar la directorul școlii nu pare să-i pese .

O privire mai amănunțită asupra întregului proces ne dezvăluie că supravegherea meticuloasă a învățătorului față de elevul strălucit a avut menirea să-l îmbărbăteze ca să progreseze în direcția sursei de Lumină. Progesul va avea loc numai dacă el va reuși să treacă de toate obstacolele care-i stau în cale. Aparent, avem impresia că elevul slab câștigă din abandon, nu există asupra sa nici un control, nu are

obligatia să facă lecțiile pentru acasă, sau să se pregătească de examen. Aparent, avem și impresia că el este liber și fericit. Numai că, cine va câștiga, în cele din urmă, din suferințe, este elevul strălucit și nu pentru că există vreo intenție de-al pedepsi pe prietenul său cel slab. Scopul este de a-i apropia pe amândoi de obținerea diplomei și terminarea studiilor, numai că sunt cei care pot să se confrunte cu misiunea aici și acum, iar alții care preferă s-o evite.

Astfel și cu cel drept și cu cel rău. Aici nu există o problemă de răsplată sau pedeapsă, după cum predică toți. Singura răsplată a celui drept este posibilitatea de a se alipi sursei Luminii Superioare încă din această viață. Cel rău nu va fi pedepsit. El, pur și simplu, se va reîntoarce într-o nouă reîncarnare și va încerca, din nou, să treacă toate etapele vieții pentru a se lega de sursa de Lumină a Puterii Supreme. În cele din urmă, toți ne vom reîntoarce la sursa Luminii, numai că sunt cei care o vor face mai repede decât alții și într-o formă mai plăcută, în același timp transformând ani de suferință în ani fericiți, iar alții vor face aceasta mai târziu. Dacă ne gândim, de exemplu, la sfera educației, ni se pare că lucrul acesta seamănă cu clasa de elevi care a primit ca misiune să obțină diploma de bacalaureat. Sunt acei elevi care învață în cursul anului mai mult și cei care învață mai puțin; și sunt cei care se află în clasă, iar alții care preferă să stea la soare. În cele din urmă, când va sosi momentul examenului, vor reuși cei care s-au pregătit temeinic și au repetat îndeajuns materialul. Cei care au preferat cealaltă cale, vor pierde oportunitatea să obțină diploma, însă se vor reîntoarce la școală într-o altă reîncarnare, poate după terminarea stagiului militar, pentru a completa materialul care le lipsește, când scopul lor va fi de a completa examenul și de a obține diploma pe care au obținut-o ceilalți colegi, în urmă cu mulți ani.

Sfârșitul corecției este timpul în care toți vom asista la descoperirea Luminii superioare, a Puterii Supreme. Din cauza lipsei de conștientizare, mulți dintre noi întâmpină greutăți în a înțelege, încă de pe acum, scopul. Aceasta este cauza pentru care expresii de felul, “înțelept și-i este rău, rău și-i este bine”, apar din timp în timp, când celor înțelepți răspunsul le este atât de clar! Înțeleptul primește instrumentele cu care să înainteze, instrumente care, câteodă, par a fi suferințe. Cel rău nu primește acest drept și, de aceea, el este împotmolit în aceeași poziție în care și-a început viața. Dacă cel rău va hotărâ să-și schimbe poziția și să se apropie de Puterea Supremă, el se va transforma imediat în înțelept și va primi și el, în funcție de măsura dorinței sale, instrumentele care sunt destinate apropierei de spiritualitate. Poarta este deschisă tuturor.

Acum, scopul nostru este de a înainta spre o dezvoltare spirituală, de a ieși din situația animală în care ne aflăm și să dobândim cunoștințele care ne vor ajuta în dezvoltarea noastră către Lumină. Aceste cunoștințe se află în știința Cabala, numai că trebuie dobândite. **Exact ca orice altă știință și Cabala dorește memorare, exerciții, învățatură și înțelegere. Cine va descoperi dorința de a învăța, va descoperi că din ceruri i se comandă posibilitatea de a evolua în funcție de dorința sa adevărată, pe care o simte.**

Cabala ne ajută, de fapt, să ajungem în centrul de control al creației, la panelul de control unde se primesc comenzile care pot să schimbe fața omenirii. Înțelepții care au ajuns la acest nivel, încă în viețile lor corporale, au reușit să facă schimbări în lumile spirituale, iar, ca urmare la acestea, să producă schimbări în această lume

materială, în care noi trăim. Fiecare dintre noi este în stare să acceseze acest centru de comandă, numai că, prima dată, este necesară dorința de a înțelege esența creației, de a pune întrebările esențiale care ar trebui să deranjeze pe fiecare om, indiferent cine ar fi el și, în principal, dorința de a învăța această știință și de a beneficia de ea la maximum.

În clipa în care obținem cunoștințele lumilor superioare și legăturile dintre ele, care cuprind influențele asupra acestei lumi, găsim și soluții la întrebările care ni se par fără răspuns. Din aceste lucruri putem trage concluzia că înțeleptul și cel rău sunt aceeași entitate, care există într-un singur corp. În mâinile noastre stă posibilitatea de a ne transforma din răi în înțelepți și din înțelepți în răi, totul în funcție de mărimea dorinței noastre de a ne dezvolta din punct de vedere spiritual și de a ajunge, în cele din urmă, la sursa superioară a creației.

Cum să producem schimbări în lumile spirituale superioare

Prima dată trebuie să înțelegem că realitatea noastră este o realitate închisă, că toate extremitățile sale sunt legate împreună într-un singur sistem. Dacă tu tragi o sfoară într-o anumită parte a sistemului, tot sistemul se zguduie. De aceea, trebuie înțeles modul cum funcționează sistemul. Pentru aceasta, trebuie să ajungem la centrul de control, care se numește, conform Cabalei, “lumea nobilă” (עולם האצילות = olam haatzilut), de unde sosesc toate comenzile, controalele și conducerea. Acest centru este responsabil pentru fiecare loc și situație din realitate. Cine nu se află acolo, niciodată nu va înțelege acțiunile de control.

Noi, cei care ne aflăm în această lume de mii de ani, descoperim abia acum necesitatea de a simți supravegherea spirituală, fără de care nu ne vom descurca, sau chiar vom ajunge în situații grele și amare.

Aceasta este clipa în care se aprinde, în fiecare dintre noi, Lumina, punctul din inimă, care pretinde preocuparea cu spiritualitatea. Aceasta se întâmplă numai când omul ajunge în situația în care simte că pierde controlul asupra a ceea ce se întâmplă în această lume, dintr-o dată faptele sale bune primesc răspuns negativ și, aparent, cică faptele rele ale altora primesc răspuns pozitiv.

Cabala răspunde la această întrebare numai printr-o altă frază. Cine vrea să înțeleagă căile supravegherii superioare, trebuie s-o cunoască îndeaproape prin învățatură intensivă. Citirea acestei învățături (תורה = tora) într-un anumit segment din zi nu este îndeajuns și nici citirea cărții o jumătate de oră pe zi nu este soluția. Astfel nu vom reuși să rezolvăm problemele la care omenirea încearcă, de mii de ani, să găsească răspuns. Soluția simplă, la toate întrebările pe care noi le prezentăm, se află în descoperirea Puterii Supreme. Din aceasta vom înțelege de ce este rău și de ce este bine și cum putem noi să influențăm legile și să schimbăm formula care ni se pare absolută.

Drumul spre centrul de control

Drumul spre centrul de control se numește, conform științei Cabala, “treptele înțelegerii” (שלבי ההשגה = shlavei hahasaga). Aceasta este înțelegerea Puterii Superioare în realitatea generală. Acest drum se împarte în patru părți – Lumea

Facerii (אולם העשייה = olam haasya), Lumea Creației (אולם היצירה = olam hayetzira), Lumea Creării (אולם הבריאה = olam habrya) și Lumea Nobleții (אולם האצילות = olam haatzilut). Jumătate din drum, omul îl face pe bâjbâite (fără să vadă), când, cică, simte cum că ar merge în ceață, fără intenție, fără puterea care supraveghează, iar cealtaltă parte o face în revelație. Drumul începe din această lume. De aici omul începe să urce treptele până în Lumea Nobleții, iar acolo, el descoperă adevărul despre căile supravegherii superioare. Această supraveghere trece și ea prin Lumi, numai că, în drumul ei spre Lumi, ea dispare, un proces de ascundere care îngreunează posibilitatea creaturilor s-o vadă și s-o supravegheze. Numai cine începe urcarea în sus vede, încetul cu încetul, Lumina. Cine rămâne jos, va suferi de întunericul care produce necazuri, dureri și suferințe.

Noi ne aflăm în această lume ca minerii în mina de aur. Tuturor le este clar că aurul se afla undeva, acolo, numai că puțini se încumetă și sfredelesc drumul spre el. Cu cât minerii se vor apropia tot mai mult înspre el, așa vor vedea încă o parte din “strălucirea” pe care o răspândește. Cine va prefera să rămână în spate și să nu se obosească, va rămâne totdeauna în ceață. Cabala este, de fapt, instrumentul care ne ajută să sfredelim drumul spre lumile superioare, ca să dobândim vederea Luminii Superioare ascunsă în spatele stâncilor grele.

Răul și Înțeleptul

Conform Cabalei, răul și înțeleptul sunt două măsuri care coexistă în aceeași persoană. Este scris că, “nu este om care să se bazeze pe aplicarea unei percepții religioase, numai dacă nu a reușit cu ea” (din ordinul al treilea al Mishnei - “Femeie”, tratatul șase, pagina 43). Adică, omul trebuie să ajungă la gradul de rău ca să dobândească instrumentul primirii, iar după aceea, prin corectarea instrumentului, să se transforme în înțelept. Astfel este pe fiecare treaptă .

Dacă realitatea ar fi cea în care înțeleptul să primească recompensă în această lume, iar răul să primească pedeapsă pentru faptele sale, aici și acum, nu am fi diferiți față de animale, care sunt conduse numai prin puterea naturii imprimată în ele. Principiul este simplu – răul și înțeleptul sunt două stări care descriu depărtarea de Puterea Supremă și apropierea de Ea. De aceea, este vorba de stări dinamice, care se pot schimba în fiecare clipă, în fiecare om, când scopul principal trebuie să fie atins prin urcarea pe treptele scării spirituale, concomitent cu tragerea concluziilor din acele stări de coborâre, în care noi ne aflăm din când în când.

8. În bogăție și în sărăcie

Situația economică grea în care se află lumea, în general și Israelul, în special, este parte integrantă din acel program mondial general, care are ca scop să trezească în fiecare din noi lipsa Puterii Supreme, sursa abundenței superioare. În cursul procesului, oamenii nu vor ajunge să fie flămânzi, însă mâncarea nu va mai avea același gust.

Se pare că una din perioadele cele mai grele pe care le-au prevestit proorocii în cărți se împlinește zi de zi în fața ochilor noștri. Întâmpinăm greutate în urmărirea ritmului întâmplărilor din țară și din lume. Deodată, ni se pare că haosul domină în fiecare colț. State, de care mulți dintre noi nu știam de existența lor, ocupă rubrici întregi la știri.

Deodată, atentatele numai sunt proprietatea exclusivă a Israelului. Tocmai la începutul secolui al XXI-lea, în perioada în care lumea avansează spre o nouă dezvoltare materială, sosește tragedia dintr-o sursă neașteptată. Cutremurul securității la care suntem martori este parte din cutremurul general care cuprinde lumea în ultimii ani. În Israel se simt foarte tare mișcările acelor cutremure. Piața locală nu reușește să se redreseze din recesiunea continuă, sute de mii de lucrători sunt concediați și nu-și găsesc alte locuri de muncă, fabrici se închid, afaceri dau faliment, iar în ultima perioadă, ajunge recesiunea și la “cireașa de pe frișcă”, iar societățile de științe informatice concediează mii de muncitori. Ele se rentabilizează și în multe cazuri se și închid. Somajul în Israel a ajuns la recordul tuturor timpurilor și se pare că și guvernul este lipsit de planuri. Situația securității este fragilă și nu încurajează investitorii să se reîntoarcă și să investească în Israel, creșterea economică este în continuă scădere, iar un viitor mai roz nu se vede la orizont.

Înțelepții din toate timpurile au prevestit această realitate și la nivelul economic. Le-a fost clar că recesiunea economică va sosi și va lovi familiile, societățile, popoarele și țările. Toți vor plăti prețul dureros al goanei fără de sfârșit după material, nu ca pedeapsă, ci pentru nerespectarea legilor creației. Puterea Supremă ne-a dăruit o întreagă carte de legi, ca s-o folosim spiritual. Scopul a fost și a rămas, de a ne reîntoarce, încă în viața aceasta, la sursa din care am sosit. Între timp, ne-am ocupat cu alte lucruri, ne-am dezvoltat instrumente complicate, avem mini calculator, iar în urmă cu câteva zeci de ani am ajuns și pe Lună, printr-un proiect ambițios care a costat omenirea 20 de miliarde de dolari. Ce a câștigat omenirea din călătoria pe Lună? Se pare că nu multe. Noi încă sintem neputincioși în fața catastrofelor naturale, dacă găsim tratament la o boală, imediat apare alta și mai gravă. Tehnologia ar fi trebuit să ne economisească și mai mult timp scump, însă, în cele din urmă, cu fiecare zi de lucru care se termină, avem impresia că nu am terminat tot ce ne-am planificat să facem. Dacă, în trecut, am așteptat cu răbdare o scrisoare trei zile sau chiar mai mult, astăzi avem pretenția s-o primim în câteva secunde, prin poșta electronică. Însă, cu ce ne ajută pe noi, ca omenire, sau ca o societate globală? Oare am devenit oameni mai buni? Oare dorința noastră de a ajuta aproapele a crescut? Sau, de fapt, ne-am transformat într-o societate mai crudă, mai pretențioasă, mai lipsită de compasiune și fără compromis? Se adeverește că partea a doua este cea adevărată. Noi suntem martori la valuri de violență fără precedent, astăzi copiii de 12 ani merg la

școală cu arme, iar câțiva au deja și cazier la poliție. Iar, pe deasupra, mai grav decât toate, oamenii încep să-și piardă solida bază economică pe care s-au bazat de-a lungul anilor.

Dintr-o dată, valurile zdruncină corabia stabilă pe puntea căreia am plutit în decursul anilor. Aceste zdruncinături încearcă să ne spună ceva, să ne transmită un mesaj. Mesajul, conform Cabalei, este clar: a sosit timpul să lăsăm materialul și să ne ocupăm cu spiritualul. Cine nu înțelege aceasta acum, va fi nevoit să înțeleagă după aceea, pe căi mai puțin plăcute.

Din păcate, am uitat scopul pentru care am sosit în această viață, ca popor și ca omenire. Avem un scop după care suntem obligați să fugim, iar, în loc de aceasta, noi construim încă alte mașini de război și încă alte calculatoare complicate, care ne fac viață și mai complicată. În generațiile precedente, înțelepții au reușit să urce pe trepte spirituale înalte, nu cu ajutorul super-calculatoarelor, ci tocmai cu ajutorul scrierilor extraordinare, acele scrieri cabalistice, care le-au arătat drumul înapoi spre Puterea Supremă. Fiecare dintre noi trebuie să se reîntoarcă la Puterea Supremă, iar noi, ca evrei, trebuie să fim primii dintre toate națiunile care va face aceasta. Între timp, vremea trece, iar natura ne încasează nouă, prin sânge, prețul mare pentru neîndeplinirea misiunii.

Pentru depășirea termenului la bancă plătim dobândă. Deja, acum se află întreaga omenire în situația de depășire a termenului și nu a mai rămas mult timp pentru completarea misiunii după programul universal. De aceea, cine anticipează, își economisește multe dureri și suferințe. Deja, astăzi suntem martori la suferințele grele pe care omenirea urmează să le parcurgă în anii care urmează, iar în mâinile noastre există posibilitatea de a alege să fim parte din acest proces și să-l controlăm, sau să fim sclavii procesului și subordonați amărăciunilor sale.

Cine crede că suferințele îl vor ocoli, se înșală. Suferințele vor ajunge la fiecare om și la fiecare casă. Lipsurile vor fi simțite în fiecare loc posibil, într-atât încât și pâinea pe care o vom mânca își va pierde gustul, pentru a o vom mânca în neliniște și griji și nu cu inima întregă. Această lipsă are scop și anume, să ne trezească la căutarea Puterii Supreme și la încercarea de a O găsi. Puterea Supremă se ascunde în lume, însă Ea apare doar la acele creaturi care vor să i se asocieze. Pentru a ne asocia Ei, se pretinde de la fiecare dintre noi să dobândim instrumente și numai cu ajutorul lor vom putea ajunge la descoperirea Puterii Supreme. Oamenii de știință nu ar fi putut să știe de existența microbilor înainte să se fi descoperit microscopul. Acesta este motivul pentru care și noi avem nevoie de acele instrumente spirituale pentru a descoperii Puterea Supremă și să ajungem la Ea și, prin aceasta, să completăm scopul creației. Fiecare acțiune pe care o facem în contradicție cu aceasta, îndepărtează de la noi Puterea Supremă și obligă natura să acționeze cu toată puterea, pentru a ne reaminti cu exactitate “de unde am venit și încotro ne îndreptăm”.

Ignoranța noastră față de legile naturii poate să ne coste crize grele. Ne aflăm în mijlocul unei crize economice continue, care va produce multora dintre noi dureri și lipsuri. În lume nu vor fi lipsuri materiale, din contră, planeta poate să hrănească miliarde de oameni, în abundență, însă mereu ne va lipsi ceva, iar aceasta va fi dorința după spiritualitate. Fără ea, vom simți că viața noastră nu are sens. Și cei

bogați, care posedă bogății fără de sfârșit, vor ajunge, în cele din urmă, la concluzia că ceva le lipsește, iar materialul nu va mai fi pentru ei un scop, cum a fost până acum.

Sutele de mii de șomeri care trăiesc astăzi în Israel sunt încă un semn al lipsei ajunse în fața ușii fiecăruia dintre noi. Ea nu ne va face să murim de foame, deoarece moartea de foame nu ușurează munca omului ca să ajungă la cunoașterea Puterii Supreme... trebuie să se producă starea în care omul să părăsească ocuparea de prisos cu lumea materială și să se alipească de lumea spirituală. Aceasta se va întâmpla numai după ce va suferi frustrări sufletești care se reîntorc, iar și iar, în lumea materială. Ca și tehnicianul care încearcă să repare aparatul stricat; când, după încercarea a cincea și a șasea nu va avea rezultat, el va fi nevoit să părăsească aparatul și să găsească o nouă sursă în care să investească timp și energie. Și omenirea va junge la situația în care va părăsi materialul, care nu se poate satisface și va căuta după alte alternative. Noi, ca evrei, suntem obligați să dăm răspuns la această schimbare esențială în perceperea universală, pentru că noi trebuie să fim lumina pentru neevrei, să ajungem la Puterea Supremă, iar apoi să fim îndrumătorii neevreilor spre lumea spirituală superioară.

Schimbarea nu se produce peste noapte, însă este de așteptat că va sosi. Dacă vom reuși să anticipăm schimbarea globală, vom fi printre cei peste care suferințele vor trece. Însă, dacă vom prefera să ne ocupăm de lumea materială, vom ajunge la spiritualitate pe căi mult mai grele.

Simțirea problemelor economice

La sfârșitul lumii, timp de care noi suntem aproape, adică, la sfârșitul exilului Israelului, iar pentru omenire, la sfârșitul sclaviei sub egoism, va fi abundența pe lume, într-atât încât planeta noastră va putea hrăni miliarde de oameni în belșug și nu-i va lipsi nimic din partea Înaltei Supravegheri și, cu toate acestea, nu va fi om care să nu simtă că are o problemă economică, o lipsă privind securitatea economică în viitor și un sentiment de sărăcie, în cel mai simplu înțeles al cuvântului.

Pe de o parte, bogăția, iar de cealaltă parte, sentimentul lipsei

Este important să ne amintim că, pe această cale, omenirea este ajutată să descopere diferența dintre Înalta Supraveghere, care abundă în bogăție pentru oameni și disfuncția pe care omul o simte de jos în sus, în supraveghere. Aceste fapte ale omului dăunează, de fapt, în regulile sale de primire, iar abundența apare, la urma urmelor, în defavoarea sa. Economia este bogăția pe care omul o primește de Sus și ea este îndreptată spre satisfacerea necesităților. În toate aranjamente pe care omul, toată omenirea, le parcurge, el trebuie să ajungă la descoperirea răului, pentru a ajunge în situația în care se revolta de rău. Însă el nu poate face aceasta singur; el va descoperi că numai Puterea Supremă poate să-l ajute. Abia atunci el va descoperi că are nevoie de ajutorul Puterii Supreme. Relația cu Ea îl va ridica pe om la treapta Puterii Supreme și-l va scăpa de treapta animală. Puterea Supremă îi aduce omului decepția de toate aranjamentele vieții. Nu merită să ne arate că avem nevoie de Ea, sau că merită să păstrăm prescripțiile religioase, ci merită să trezească în noi lipsa dorinței de a ajunge la nivelul Ei, dorința de a ajunge la o stare spirituală superioară. Aceasta se poate face numai când este o lipsă generală.

Creșterea diferenței dintre cei bogați și cei săraci

Diferența dintre cei bogați și cei săraci va crește, ca parte a procesului economic. Mai mult decât atât, cel bogat nu va simți că este bogat. Cei care vor avea milioane în bancă vor simți lipsuri mai mari decât orice altă persoană, căci orice pierdere pe care ei o simt este mai mare de câteva ori față de pierderea celui sărac. Dacă săracul pierde un shechel, ei pierd milionul. Ni se pare că economia mondială influențează pe cei săraci, însă nu are nici o importanță dacă până acum el a mâncat pâine cu unt, iar mâine va mânca pâine cu ceapă. Economia mondială va influența puterile și nu un “pachistanez” care trăiește în peșteră. Pe el nu-l interesează căderea burselor.

Nu este nici un beneficiu în fuga după bunuri materiale

Numai la sfârșitul generațiilor vor înțelege oamenii că nu este nici un beneficiu sau scop în fuga după bunuri materiale. Ultima generație despre care este vorba este, de fapt, rezultatul tuturor generațiilor care au existat până atunci. Este vorba despre generația care include sufletele care s-au reîncarnat din generație în generație și de la o reîncarnare la alta au devenit mai sofisticate, au acaparat mai mult egoism și răutate, până când au ajuns la ultima generație, cu tot acest bagaj. Când ele se vor reîncarna în cea din urmă generație, intensitatea răului va fi atât de puternică, încât nu se va mai putea face nici un pas înainte, în acea direcție. Cruzimea se va dezvălui în această generație, în toată amploarea sa, iar atunci va fi văzut de toți, și de cei care o folosesc, și de cei care suferă din cauza ei, ciclul și lipsa scopului din ea. Este vorba de generația care “în întregime va fi obligată”, cu excepția unui mic număr de oameni, care se vor ocupa de știința Cabala și care, numai ei, în cele din urmă, vor salva poporul de loviturile care îl așteaptă în acea ultimă generație.

Lipsa speranței

Nu este vorba despre colapsul acestor sisteme, ci pur și simplu, de dezamăgire. Totul va fi rău și josnic, până când omul nu va avea nici o speranță de la ziua de mâine. În acele zile va băga mâna în buzunar și nu va găsi nici un ban, însă, cu toate acestea, oamenii nu vor fi flămânzi, vor avea pâine. Oamenii vor ajunge la disperare tocmai din belșug. Ca și omul important care are totul și nu are nimic. În sensul că, în acele zile, când omul va mânca pâine, pâinea nu va mai avea același gust. Nu în sensul gustului material, ci în sensul lui spiritual, din disperarea sufletească în care se află. Din această lipsă el va ajunge la Puterea Supremă. Despre aceasta s-a spus, “nu numai cu pâinea se va sătura omul” (לא על הלחם לבדו יחיה האדם = lo al halehem levado ihie haadam). În sensul de lipsă spirituală și nu materială. Nu se va întâmpla o cădere economică atât de mare încât oamenii să fugă din colț în colț ca să caute mâncare. Omul nu va ajunge la cunoașterea Puterii Supreme din foame animală. El ajunge la Ea numai din lipsa spirituală, care trezește lipsa Ei, iar această lipsă se exprimă în lipsa siguranței, lipsa iubirii, lipsa respectului reciproc și prin existența sălbăticiiei fără de margini.

Aceasta seamăna cu deținutul care primește în fiecare zi masă regească în închisoare. În acele clipe, când el se află în spatele gratiilor, nu-l interesează ce mâncare i se aduce, căci el vrea să guste ceva spiritual, libertatea și nu mâncarea materială. Aceasta este cauza pentru care el va prefera o felie de pâine uscată în afara zidurilor închisorii și nu o mâncare regească în spatele gratiilor.

Soluția acestor neazuri se află în Cabala

Omul care se adresează Cabalei, se așteaptă ca această știință să-i aducă salvarea. De fapt, Cabala îl ajută să-și deschidă ochii, îi arată, într-adevăr, de ce depinde fericirea sa și îi dă soluția, conform căreia, numai descoperirea Lumii Superioare va putea să-i aducă găsirea satisfacției, a binelui, în suflet și în corp. **În clipa în care omul va fi stăpân pe destinul său, cu ajutorul Cabalei, el va avea posibilitatea să stăpânească acele conduite care aduc bogăția în lume, în general și în lumea sa, în particular, iar atunci, pe această treaptă spirituală, când va ajunge la ea, nu va mai găsi motiv să fugă după material.**

9. Moartea – etapă în dezvoltarea spirituală

În contradicție cu percepția răspândită în public, care zice că moartea este încă o formă de pedeapsă, prin care Puterea Supremă lovește în creaturi, înțelepții spun că, de fapt, ea are menirea să ne ajute în înaintarea spre sfârșitul corecției, pe drumul cel mai scurt posibil, poate într-un alt personaj.

Moartea a fost, din totdeauna, una dintre secretele cele mai miraculoase și înfiorătoare cu care omenirea a fost nevoită să se confrunte. Mii de cercetători au încercat să cerceteze viața de după moarte. Aceasta a fost și încă este, subiectul pe care mulți au crezut că, odată, vor reuși să-l descifreze. Dacă sufletul continuă să existe și după moarte? Ce se întâmplă după zilele de doliu? Unde merge mortul după ce moare, sau după zilele de doliu? Dacă el încă bântuie pe această lume, ori a trecut deja într-o altă dimensiune? La multe dintre aceste întrebări nu s-au găsit răspunsuri, poate din cauză că cei care au căutat nu au căutat în locurile potrivite. În posesia științei, la ora actuală, sunt mii de mărturii în ce privește viața de după moarte, numai că niciuna din ele nu poate să confirme existența ei. Înțelepții niciodată nu au avut nevoie de răspunsuri la acest fel de întrebări. Ocuparea cu Cabala i-a învățat că moartea este, de fapt, încă o etapă în dezvoltarea spirituală a omului.

Ca o comparație, luați pentru o clipă omida fluturelui. Ea se naște într-o realitate în care este convinsă că are multe picioare. Ea trăiește ca un vierme, mănâncă frunze și are relații sociale cu lumea viețuitoarelor care o înconjoară, până când, într-o bună zi, pe neașteptate, ea se transformă în cocon. Dacă aceasta este moartea? Din punctul de vedere al celor care o înconjoară, într-adevăr, este moartea. Omida activă și colorată care a mâncat frunze fără de sfârșit, deja nu mai există. Ea nu se mai vede, nu este activă, s-a transformat într-o formă inexplicabilă.

Numai cine cunoaște etapele dezvoltării fluturelui, de la început și până la sfârșit, poate să înțeleagă că acel cocon este doar o etapă în procesul de dezvoltare adevărată a fluturelui și, da, într-o bună zi, fluturele sparge învelișul coconului și iese la o viață nouă, într-o altă formă, colorată și ușoară. Cine ar fi crezut că, în urmă cu câteva săptămâni, acest fluture frumos a fost o omidă flămândă?! Și noi, ca oameni, avem etape în dezvoltarea noastră spirituală. Noi trăim ca omizile, mâncăm, bem, tindem să ajungem la frunza cea mai înaltă și la frunzele cele mai dulci din copac, până când, într-o bună zi, ne transformăm în cocon. Câteodată aceasta se întâmplă în mod normal, iar altă dată puțin mai tragic: în accidente de circulație, în atentate, în crime. Moartea ne introduce într-o stare asemănătoare cu cea în care se află coconul. Noi suntem înmormântați fizic în groapă, acoperiți cu pamint. După o săptămână pun peste noi piatra de mormânt și, cică, pentru cei care ne înconjoară, li se pare că am dispărut, că nu mai existăm. Înțelepții care au cucerit lumile superioare ne descoperă că, tocmai ca și fluturele care se dezvoltă din cocon, așa și omul se ajută, fără să fie conștient, de moarte, pentru a se dezvolta spiritual. Moartea este instrumentul care are menirea să ne ajute să părăsim corpul fizic în care zace sufletul și să trecem într-o altă

dimensiune. Dacă am reușit să ajungem la sfârșitul corecției încă în această viață, nu mai este nici un motiv pentru ca să ne reîntoarcem în această lume. Dacă nu am completat corecția, nu avem altă cale de a o face decât reîntorcându-ne pe această lume, într-un alt personaj, cu o altă înfățișare, într-un alt mediu, care să ne ajute să ajungem, cât mai repede posibil, la sfârșitul corecției, după ce ne-am despărțit de vechiul corp – iar acum suntem înveliți într-un nou corp.

Niciodată înțelepții nu au acordat multă atenție corpului fizic al omului. Înțeleptul rabin Yehuda Ashlag a exprimat aceasta spunând, și nu o dată, că nu-i pasă unde îi va fi îngropat sacul oaselor sale. Înțelepților le este clar că spiritul aflat în corp este esența. Din păcate, sunt cei care dau mai multă importanță corpului fizic și mai puțină spiritului care se află în el. Omului îi este greu să descopere că preocuparea cu materialul este lipsită de valoare. Omul care a câștigat un milion de dolari vrea două milioane, iar omul care a câștigat două milioane va face tot efortul să obțină patru milioane. Fuga după material nu are sfârșit. Cine se ocupă de Cabala învață că materialul este numai mijlocul care ar trebui să ajute sufletul să se corecteze și să se reîntoarcă la sursa din care a sosit.

Toată această lume, în toată complexitatea ei minunată, a creat-o Creatorul în favoarea omului. Și corpul complex în care este sufletul l-a creat Creatorul în favoarea sufletului. Sufletul, care a venit din sursa care emană dăruire, este introdus în corp, a cărui întregă dorință este de a primi. Lupta nesfârșită dintre dăruire și primire continuă pe întreg parcursul vieții. Sufletul ar trebui să-și aservească dorința corpului pentru scopurile sale. Avem câteva nivele ale dorinței de primire, unde cea mai înaltă este dorința de a primi spiritualitatea. Sufletul care reușește să-și subjuge corpul în care este localizată dorința de a primi spiritualitate face un imens pas înainte, iar de acolo, cunoașterea Puterii Supreme devine mai scurtă. În această fază în care se află sufletul, îi este clar că acest corp care-l găzduiește nu este decât un mijloc, o îmbrăcăminte, exact ca și hainele pe care le purtăm în fiecare zi, îmbrăcăminte care are scop definit. Nimănui nu i-ar trece prin minte să-și schimbe cel mai bun prieten al său pe o haină, deoarece este clar ca soarele că îmbrăcămintea nu este esențialul, ci omul care se află în ele. **Înțelepții înțeleg, prin vederea spirituală pe care au atins-o, că acest corp este îmbrăcămintea sufletului și niciodată nu s-au referit la om în funcție de îmbrăcămintea sa exterioară, corpul, ci vor încerca să găsească sufletul din el.** Aceasta este cauza exactă în urma căreia veți fi bucuroși să primiți pe prietenul vostru cel bun și dacă el este îmbrăcat zdrențuros. Vă este clar că prezența sa alături de voi este importantă și nu îmbrăcămintea lui.

Astfel s-a dezvoltat și relația față de moarte. La sfârșitul unei lungi zile de muncă ne dezbrăcăm de hainele transpirate și murdare și, câteodată, chiar rupte. Azi ne dezbrăcăm de o haină, iar mâine îmbrăcăm o haină nouă. Și aici este tot o dezvoltare de viață și moarte. O haină a murit, iar alta a renăscut. În moarte, corpul fizic a murit, însă sufletul continuă drumul său spre Puterea Supremă, spre stația următoare. El se ajută de corpul în care va intra ca să înainteze spre Puterea Supremă, cu noile date care i-au fost stabilite, când ritmul dezvoltării depinde de starea spirituală în care s-a aflat în clipa morții și a fost influențat de ea.

Tuturor ne este clar că moartea este un proces complex și pentru suflet, care trebuie să se reîncarneze într-un alt corp, să treacă prin procesul nașterii, copilăriei, maturității, armatei, căsătoriei, datoriei la bancă pentru împrumutul ipotecar și iarăși

moartea. Înțelepții au încercat să descifreze calea care ar putea să economisească suferința inclusă în reînțoarcerea la viața în corpul fizic. După metoda lor, cu ajutorul studierii științei Cabala, ei reușesc să omoare în fiecare zi “dorința lor de a primi”. Moartea spirituală a “dorinței de a primi” îi scutește de multe reîncarnări de prisos. Astfel, ei propun fiecărui om să experimenteze, încă în viața lor, moartea spirituală, în scopul ca, atunci când va sosi momentul morții fizice, omul să ajungă la ea după ce deja a completat corecția sa personală și, astfel, nu mai trebuie să se reînțoarcă în această lume.

Fiecare din noi a trecut, în ultimii mii de ani, sute de reîncarnări, în chipuri diferite, în corpuri diferite și în medii diferite. Dacă ne-am reîntors la viață în corpul fizic în care noi existăm astăzi, se pare că încă nu am reușit să ajungem la cunoașterea Puterii Supreme și la sfârșitul corecției. Este important să înțelegem că la sfârșitul corecției se poate ajunge numai în viață și nu în moarte. În moarte nu avem puterea de rezistență, care este corpul și care ne ajută să înaintăm cu mai mare intensitate spre spiritualitate. Aici și acum este momentul să începem să studiem, să dezvoltăm partea spirituală din noi, deoarece ne este clar că, până la sfârșit, va trebui să facem aceasta, în această viață sau în viețile următoare care vor veni după ea. Dacă vom încerca acum, vom reuși să ne scutim de multe suferințe produse de încă o întoarcere la viața pe această lume, când nu știm unde ne vom naște, în ce personaj și ce destin vom avea.

Iadul și raiul

Iadul și raiul sunt concepte care descriu stări spirituale în care noi ne aflăm încă în această viață fizică, pe această lume. Sufletul, cu cât se apropie de Puterea Supremă, simte o tristețe tot mai mare de ceea ce a făcut în trecut, când a fost departe de Ea și, ca să corecteze situațiile în care a eșuat, este nevoit să se scufunde în stările anterioare, iar din punctul său de vedere actual, sunt suferințele iadului.

Toate aceste stări ale iadului și raiului sunt stări aflate în interiorul omului, căci da, în exteriorul lui este numai Lumina Simplă, Lumina Puterii Supreme. Creația primește lista de la Lumina atotcuprinzătoare după asemănarea însușirilor sale cu însușirile Luminii.

De ce în iudaism nu pregătim omul pentru moarte?

Iudaismul propune omului să facă drumul dincolo de moarte încă în viața sa. Omul care a cucerit lumile spirituale, ca și alți înțelepți, învață să cunoască sufletul său interior și lumile spirituale încă în viața sa, pe când el se găsește aici, în această lume. El nu are nevoie de moarte pentru a cunoaște sufletul. Cabala dăruiește fiecăruia din noi oportunitatea de a simți lumea spirituală de dincolo încă în viața aceasta, deoarece omul care cere să cunoască lumea spirituală care-l înconjoară nu trebuie să moară pentru ca să o cucerească.

Simbolurile morții în iudaism - înmormântarea, shiva(cele șapte zile de doliu), rugăciunea pentru comemorarea sufletului, ceremoniile de comemorare

Acțiunile pe care le întreprindem în această lume, ca urmare a morții, sunt corectări care se fac în lumile superioare. Și înțeleptul care a cucerit treapta spirituală face aceleași acțiuni când el se află în această lume materială. Expresiile de comemorare a sufletului îmbunătățesc starea spirituală și nu numai cea a sufletului celui decedat, ci și a multor suflete alipite lui. Bineînțeles, în sensul acțiunilor spirituale care se află în spatele acțiunilor fizice.

Oamenii se reîncarnează în pietre, pomi sau animale?

Sufletul omului, întotdeauna, se va reîncarna în corp omenesc, după cum și sufletul pisicii, întotdeauna, se va reîncarna în pisică. Este ordinea din Lumea Spirituală, în care sunt cinci nivele ale dorinței de a primi: nenimat, vegetal, animal, grăitor și spiritual. Numai ultima parte, spiritualul, aparține creației. Celelalte aparțin Puterii Supreme, deoarece nu există în ele o așa de mare dorință de a primi care să-i transforme în creații de sine stătătoare. Ele sunt, de fapt, cinci feluri ale sufletului, când de partea opusă se află celelalte cinci feluri ale creației: neanimat, vegetal, animal și grăitor care, numai el, se poate dezvolta la nivelul Dumnezeirii. Toate celelalte nivele nu se dezvoltă și nu există nici un scop în existența lor, în afară de faptul că ele au fost destinate să ajute sufletele oamenilor să-și completeze corectarea.

10. Stafii sunt numai în filme

Pentru faptul că multe religii susțin credința existenței sufletului și a vieții de după moarte, au apărut, în decursul anilor și efectele ulterioare ale credinței.

Oamenii cred în existența sufletelor care bântuie în lume fără corp, în stafii care bântuie în cimitire și în figuri din “lumea de dincolo”, care găsesc de cuviință să se stabilească aici, în lumea noastră. Conform științei Cabala, chiar dacă aceste “fenomene” stârnesc curiozitate și fascinație, nu au nici o legătură cu realitatea spirituală. Ele există numai în mintea și imaginația celor care le-au creat.

Fenomenele “supranaturale” au stârnit curiozitatea omului dintotdeauna. Necunoscutul și nerezolvatul ne fascinează mai tare decât orice alt subiect care are deja răspunsul. Aceasta este cauza pentru care și subiectul morții fascinează omenirea, încă de la începuturile sale. În epoca primitivă, când nu au știut să explice fenomenul morții, au creat, referitor la asta, povești și practici din abundență. Anii mulți care au trecut de atunci nu au îndepărtat atenția de la acele practici; dimpotrivă, le-au întărit și le-au transformat în realitate adevărată pentru mulți.

Elevul care face primi pași în lumea Cabalei este expus la diferiți termeni, expresii care se referă la lumea spirituală. Dacă el ajunge la studierea Cabalei cu un bagaj de termeni și expresii care nu au nici o legătură cu realitatea, atunci învățătura este condamnată eșecului, de la bun început. Știința Cabala se ocupă de limbajul codurilor, iar câteodată, chiar dacă apar în ea descrieri spirituale esențiale, trebuie să se înțeleagă că simțirea naturii acelei esențe și înțelegerea lor asociată este posibilă numai după ce acel elev a dobândit instrumentele spirituale necesare pentru munca în acest domeniu.

Cabala este o știință și, la fel ca alte științe care îl ajută pe elev să cunoască mai bine lumea în care trăiește, tot așa și Cabala îl învață să cunoască lumea de dincolo și să găsească drumul de conectare cu ea. Din punctul de vedere al înțelepților, realitatea este mult mai simplă decât felul în care noi încercăm să o descriem. Sufletul omului a ieșit din sursa superioară. El se îmbracă în corp, în apropiere de momentul nașterii lui, iar el se găsește în acest corp până la moartea acestuia. După moarte, el părăsește corpul și se reîntoarce, într-un alt corp, în apropiere de momentul nașterii și iar stă în el până la moartea lui. Sufletul trebuie să ajungă, pe parcursul vieii sale în această lume, la lumile superioare din care a sosit. Nu are nici o altă posibilitate să se reîntoarcă acolo. Din punctul de vedere al sufletului, corpul este singura trambulină spre Lumea Superioară. În lipsa corpului, sufletul este lipsit de instrumentul care să îl ajute să ajungă la sursa sa, la sfârșitul procesului, la contopirea cu Puterea Supremă. Procesul este foarte complicat, însă principiul său este simplu. Din păcate, cu toate că multe religii sunt atașate credinței supraviețuirii și reîncarnării sufletului, distorsionează adevăratul înțeles al acestor

concepte. Ele sunt golite de context și s-a vărsat în ele concepte mai populare, la care oamenii pot să se dedice mai ușor.

Cabala prezintă realitatea spirituală, exact așa cum au văzut-o înțelepții din toate timpurile. Înțelepții văd reîncarnarea sufletului ca un instrument ajutător enorm care, doar el, poate duce sufletul la sfârșitul corecției. Nu este aici tendința de a pedepsi sufletul, fără sfârșit. Într-o anumită fază a vieții se trezește în fiecare din noi dorința de a descoperi lumea spirituală, lumea de dincolo. Sunt cei care găsesc de cuviință să liniștească foamea de spiritualitate călătorind în India, sunt cei care devin religioși într-un anumit fel sau altul și sunt cei care ajung la studiul Cabalei. La sfârșit, toți vor ajunge la studiul Cabalei, deoarece ea este singura cale de a ne reîntoarce la sursa superioară din care am sosit. Din păcate, pe parcursul vieții, întâlnim o mulțime de evenimente care ne fac să deviem de pe rută, să uităm scopul pentru care am sosit pe lume. De aceea, noi ne întoarcem aici, iar și iar, până când înțelegem că avem scop; scop pe care noi trebuie să-l realizăm prin studierea Cabalei. Orice altă încercare a noastră de a găsi vindecare spirituală în alte secte sau religii, nu ne va ajuta. Stația finală pentru noi este Cabala.

Pentru faptul că mulți nu înțeleg în adâncime esența lumii spirituale, produc efecte secundare, pretind că reprezintă o anumită parte întunecoasă a lumii spirituale, care îi face foarte populari, în mod deosebit în lumea cinematografiei.

Oamenii sunt înclinați să creadă în stafii, în suflete care plutesc fără scop sau corp în lume. Sunt cei care, din punctul lor de vedere, existența acestor stafii nu se pune în discuție. Cu toate că, pe parcursul a mii de ani, oamenii au încercat să documenteze existența stafiilor, orice încercare a lor a eșuat și, într-adevăr, la ora actuală, nu este nici o documentație istorică a stafiilor, în afară de povestiri fascinante care învăluiesc această credință. Se pare că sursa acestei credințe este în Anglia, acolo se găsesc castele antice în care și-au găsit moartea mii de oameni. Nu se știe de ce, vizitarea acestor castele îi face pe oameni să creadă că văd apariții și aud voci, că, deodată ușile se deschid și se închid, iar personajul de pe tabloul de pe perete închide și deschide ochii. Recunoașteți că este fascinant. Poveștile care vorbesc despre Lumea de Apoi s-au transformat într-o adevărată industrie, în special la Hollywood, acolo le place să trezească morții la viață, pe orice cale, să fie stafii și, în principal, să se vadă pe ecrane mult sânge. Aceasta pare foarte convingător, însă, îmi pare rău că trebuie să vă dezamăgesc, nu aceasta este realitatea. Lumea spirituală nu este construită după scenariul de la Hollywood. În lumea spirituală există ordine și există scop în existența noastră aici. Ne este clar că noi ne împărțim în două, partea fizică și partea spirituală, pe care continuă oamenii de știință s-o cerceteze fără sfârșit. Dovezi ale existenței părții spirituale nu sunt și nu are nici un rost să se risipească vieți întregi în căutarea dovezilor existenței acestei părți. Se poate încerca, s-a încercat în trecut și vor încerca și în viitor, însă toți cei care au încercat să găsească astfel de dovezi, au pierdut scopul pentru care au coborât în lume și vor fi nevoiți să vină aici din nou.

Sunt și oameni pe care ocuparea cu marginile spiritualității îi preocupă atât de mult încât își imaginează că sufletele oamenilor coboară în această lume cu ajutorul unei table de carton și un pahar, când fac "sians". Alții sunt convinși că sunt "medium", care conversează cu sufletele celor decedați. Toate aceste fenomene nu au nici o legătura cu lumea spirituală, după cum ea este înțeleasă de Cabala.

Cabala determină faptul că partea spirituală din noi nu are nici o cale de existență în această lume, fără corp. Nu sunt suflete ale morților care bântuie case nelocuite sau cimitire. Când omul moare, sufletul său trece, puțin timp după aceea, spre reîncarnarea sa următoare, el nu bântuie nicăieri. Sufletul își reînoiește viața în corpul bebelușului care tocmai s-a născut, deoarece, numai acolo el este în stare să încerce să împlinească scopul pe care nu a reușit să-l ducă până la capăt în viața precedentă. Oamenilor le este greu să înțeleagă că procesul, aparent, este atât de simplu. Industria aceasta a înflorit datorită curiozității oamenilor care au vrut să vadă în moarte ceva ce nu-i banal, ca și viața, ci ceva curios, inventiv și fasinant. Ei nu au primit răspuns în alte locuri și, de aceea, au găsit imbold în iluzii și povestiri, fără să aibă nici un suport real.

Povestirile despre stafii și spirite care bântuie vând cărți și filme și întrețin mulți oameni. Pe cel care-l fascinează disciplina stiintifico-fantastică, se pare că încă sclipirea spiritualității adevărate nu luminează în el. Numai în căutarea științei spiritualității adevărate, Cabala, vom reuși să înțelegem de ce noi existăm în această lume, de unde am venit și încotro ne îndreptăm.

Sursele superstițiilor

Din antichitate și până azi au fost oameni cărora le place să facă lucruri “supra-naturale” și sunt oameni cărora le place să creadă în ele. Oamenii au nevoie de aceasta. Nu degeaba au dezvoltat în religii și în tot felul de organizații și secte forme specifice de comunicare cu spiritele, ghicirea viitorului și alte tehnici, prin folosirea științei. Încă din Egiptul antic s-au folosit de minuni pentru a excita marele public; uși care se deschid și se închid deasupra lor, stafii care arată ca regine. Am fost martor la experiente de acest gen în excursia în Rusia. Când am fost în nordul țării, loc unde temperatura era de minus 40 de grade, am stat în aeroport și am așteptat ca timpul să se schimbe, ca să putem decola. Afară au stat avioanele, iar lângă ele era cutia cu ajutorul căreia măsurau temperatura și presiunea atmosferică. Unul dintre “copii” a trecut în acel loc, iar ușa s-a deschis și s-a închis pentru a executa automat măsurătoarea. El a fost convins că staffile au pus stăpânire pe aeroport și a fost greu de convins că din turnul de control se poate controla deschiderea ușii cutiei.

În Anglia s-a amintit mult problema aterizării “farfuriilor zburătoare” pe câmpurile cu grâu și imprimarea urmelor geometrice diferite. În cele din urmă s-a adevărat că totul a fost opera mâinilor omului. De altfel, în Anglia, credința în stafii este foarte dezvoltată, iar oamenii nu intră în casă nouă până când casa nu trece “purificarea de stafii”. În afară de credință, la ei aceasta este deja cultură. Sunt și oameni care fac din asta bani. Ei închiriază castele sau hoteluri în care se găsesc, cică, stafii, iar oamenii vin să vadă fenomenele de aproape. Într-adevăr, acestea sunt, de fapt, încercări ale oamenilor de a îmbunătăți viața și a-i da un pic de culoare. Sunt cei care fac asta în scop bun, sunt cei care fac din ea comedie, iar pentru alții aceasta este o aventură. În Euro-Disney sau Hollywood sunt mijloace tehnologice care au fost dezvoltate pentru ca toate aceste credințe să primească o altă dimensiune.

Conform Cabalei, toate aceste fenomene ciudate, despre care sunt raportări în lume, au legătură numai cu această lume și nu au nici o tangență cu lumea spirituală. Toate celelalte fenomene la care suntem martori, oameni care aud voci și văd spirite, decurg din corp și nu din suflet.

Cabala hotărăște că așa ceva nu există. Cu toate că asta pare ciudat, deoarece, tocmai știința Cabala este știința ascunsă, iar în ea sunt tot felul de tehnici care arată lucrurile ascunse. Nu sunt minuni, în sensul în care credem noi. S-ar putea ca ele să fie acele fenomene din natură pe care știința le va descoperi numai peste câțiva ani, ori acele fenomene pe care le-au creat oamenii ca să-i încurce pe alții, din anumite motive.

În această lume nu este nici o cale de a fi în legătură cu sufletele celor decedați prin aceea că stăm în jurul mesei și mișcăm paharul. Legătura cu sufletele este posibilă numai dacă omul a obținut “ecran”, puterea de opunere, Lumina Reîntoarsă. Numai atunci el ajunge la nivelul acelor suflete. Dacă omul reușește să treacă “bariera” spirituală, el poate să întâlnească toate sufletele care se găesc pe același nivel.

Cabala se numește “știința Cabala” deoarece ea descoperă lumea spirituală ca o știință, cu dovezi care pot fi verificate de fiecare dată și chiar predă tehnica și cunoștințele altora.

Povestiri practice despre spirite și stafii

Acest fenomen există în fiecare generație, deoarece toată omenirea are nevoie de afirmarea existenței sale. Ea are nevoie de dovezi că nu se termină totul în material. Iar dacă tu vezi înțelepți care vindecă oameni, dăruiesc binecuvântări sau încearcă să-i ajute în găsirea soluțiilor la probleme, totul se face numai prin forțele acestei lumi.

Este aici o măsură, nu o mică, de psihologie, deoarece nici **un înțelept adevărat** nu s-a ocupat niciodată cu tratamente, cu dăruirea de binecuvântări ori amulete, ci numai cu ceea ce se ocupă Cabala – descoperirea Puterii Supreme și calea de a apropia întreaga omenire de sfârșitul corecției. Înțeleptul dorește, întotdeauna, ridicarea spirituală și să-i ajute pe alții să se ridice. El nu ar fi coborât forțe din lumea spirituală în această lume pentru a-i ajuta pe oameni. El poate face aceasta cu forțe obișnuite, după cum făcea rabinul Rabbi Moshe ben Maimon (cunoscut și sub numele de: Rambam, Moses Maimonides sau Mūsā ibn Maymūn) ca medic. Misiunea înțeleptului este de a se ocupa numai cu corectarea sufletului și ridicarea lui la nivelul Puterii Supreme. Acesta este motivul pentru care Cabala nu se ocupă cu corectarea corpului, ci numai cu corectarea sufletului.

Cu toate acestea, oamenii găsesc motive să se ocupe de lucruri ne semnificative, deoarece acestea sunt curioase și fascinante. Dacă le vom prezenta Cabala ei vor fugi, căci studierea Cabalei necesită mult efort, adeseori zeci de ani de studiu și perseverență. Comparativ cu aceasta, ce este mai ușor decât statul în jurul mesei și “să cobori suflete”?!

Povești despre apariția spiritelor în vechiul testament

Vechiul testament se referă în exclusivitate la lumea spirituală și nu la cea materială. Mesajul acestor povestiri este ascuns în lumile spirituale. Cum este posibil

ca omul de pe treapta spirituală, ca cea a Regelui Saul, care era înțelept, să meargă la ghicitoare ca să coboare sufletul lui Samuel? Pur și simplu, atitudinea noastră față de Sfintele Scripturi a fost falsificată.

Alte fenomene “deja vu”

Sufletul nostru trece reîncarnări în tot felul de corpuri și strânge impresii din tot felul de evenimente pe care le-a experimentat în corp. Această experiență a vieții anterioare, rămâne în suflet. În Cabala asta se numește “listă” (רשימו = reshimo). Acesta este motivul existenței cazurilor când noi vedem pentru prima dată anumite locuri și avem impresia că, parcă, am fost deja acolo. Aceste experiențe din trecut sunt destinate să ajute sufletul să-și “amintească spiritual” în ce stare spirituală a terminat viața și din ce punct să continue să se dezvolte spiritual, în noua viață.

Trebuie să reținem că sufletul nu încetează să existe, el, pur și simplu, trece din corp în corp, exact ca și cum noi ne îmbrăcăm și ne dezbrăcăm în fiecare zi, iar toate aceste corpuri sunt instrumente ajutătoare de dezvoltare a sufletului. Din reîncarnare, în reîncarnare sufletul se ridică spiritual până când ajunge la sfârșitul corecției. De aceea, noi trebuie să înțelegem că principalul este sufletul și nu corpul. Astăzi, aproape fiecare parte a corpului poți s-o schimbi, iar aceasta demonstrează nulitatea corpului. Sufletul nu poate fi schimbat.

Toate celelalte fenomene decurg din frica omului de necunoscut și de moarte. De aceea el are nevoie de știința Cabala, ca să-i descopere esența acestei lumi și esența lumii superioare. El nu are nevoie de meditații, yoga, tămâie pentru a ajunge la dobândirea spiritualității. El are nevoie numai de studiu, fără nici un fel de fenomene exterioare. El trebuie să fie parte integrantă din societate, cu familie și copii, deoarece aceasta este singura cale de a ajunge la spiritualitate. Astfel învață omul să pună în practică învățăturile cabaliste în viața de zi cu zi, în mod practic, iar prin aceasta să ajungă la corecția rădăcinii sufletului său.

11. A fugi de realitate

Știința Cabala îl învață pe om să se ridice peste cele cinci simțuri ale sale, din recunoașterea că aceasta este singura cale de a ajunge la simțirea Puterii Superioare. Orice încercare de a scurta calea cu ajutorul folosirii drogurilor, de exemplu, s-ar putea să dăuneze și să ceară un preț, fizic și spritual, mult prea mare.

Această lume este numai o iluzie. Noi percepem informațiile primite cu ajutorul celor cinci simțuri ale noastre și le prelucrăm. Asta este singura noastră cale de a fi în legătură cu realitatea înconjurătoare. În clipa în care reușim să ne înălțăm peste unul dintre simțurile care ni s-au dat, noi ajungem la revelații care pot să schimbe fața omenirii. Așa s-a întâmplat când s-a descoperit microscopul, de exemplu. Nimeni nu a crezut în existența microbilor sau a organismelor unicelulare care ne înconjoară și traiesc în noi. Microscopul este dezvoltarea simțului existent – vederea, care a dus la o deschidere de drumuri de o importanță majoră.

Imaginați-vă ce s-ar întâmpla dacă nu am fi reușit să dezvoltăm un simț existent, ci unul nou. Atunci ni s-ar descoperi în fața ochilor noștri o lume necunoscută și de a cărei existență nu știam. Acest simț suplimentar se poate dobândi. El este complet diferit de cele cinci simțuri de care noi ne folosim. Acest simț este simțul spritual și se poate dobândi prin studierea științei Cabala. După ce omul reușește să-și dobândească acest simț, el începe să existe, în paralel, în două lumi. El simte senzațiile acestei lumi cu ajutorul celor cinci simțuri cunoscute nouă și, în plus, simte și senzația lumii spirituale de dincolo.

Înțelepții care au ajuns pe acele trepte spirituale ne explică faptul că lumea de apoi nu este locul unde trebuie să jungem după ce murim, ci este senzația la care să tindem încă fiind în viață. Cu ajutorul simțurilor cu care ne-am născut și pe care le-am dezvoltat în copilărie, noi reușim, fără efort, să simțim această lume.

Misiunea noastră nu este de a dezvolta simțurile existente, ci să le dedicăm efortului general de a ajunge la acel simț spritual, care s-ar putea să ne ajute să înțelegem existența acelei “lumi de apoi”, în această lume. La asta nu ajungem cu ajutorul meditației, yoga, s-au prin respirații ritmice. Este o cale foarte clară de a dobândi această știință, calea Cabalei. Studiul de unul singur și, totodată, studiul în grup și cu rabin, ajută fiecărui elev să se instruiască în vederea deschiderii noului canal de comunicare, despre a cărui existență nu a știut. Imaginați-vă că, mulți ani ați ascultat cinci stații de radio stabile, iar într-o bună zi, cineva descoperă că există și stația a șasea, sau de fel, că există televiziune și trebuie doar să puneți o antenă suplimentară pentru a o putea capta. Această stație funcționează și exista tot timpul. În trecut nu am fost calificați să o recepționăm, însă astăzi sunt mulți dintre noi care sunt în stare de aceasta.

Cu cât suferințele se vor înmulți în lume, cu atât va crește întrebuintarea stupefiantelor în rândul oamenilor. Mulți dintre ei vor greși crezând că asta este calea de a se detașa de realitatea grea și să-și creeze pentru ei o altă lume, însă, de fiecare dată când se vor reîntoarce la realitate, vor descoperi că ea a devenit mai grea și mai

dureroasă și nu vor avea altă cale decât să găsească o altă soluție care-i va conduce, în cele din urmă, la scopul creației.

În fond, ce este atât de rău în stupefianțe?

Stupefianțele rup legătura omului cu realitatea și aceasta este cauza pentru care nu este nici un guvern de acord cu permiterea folosirii complete libere a stupefianțelor. Nici o țară nu poate să existe când cetățenii săi sunt ruși de ceea ce se întâmplă, însă, în perioade când crește presiunea și suferințele și ele vor fi greu de suportat, mulțimea va hotărî că nu există alternativă și va permite folosirea stupefianțelor conform legii, exact cum oamenii folosesc astăzi calmantele, sau medicamentele contra depresiei, a căror utilizare este complet legală, cu toate că sunt socotite ca stupefianțe. În acest caz, omul nu se detașează complet de realitate, ci își slăbește funcționarea simțurilor sale în felul în care nu-i mai periclitează existența sau activitățile, ca om normal.

Într-un timp scurt, din cauza intensității suferințelor care vor veni, va fi inevitabilă permiterea folosirii stupefianțelor în forma legală. Însă, în cele din urmă, oamenii vor descoperi că, singura cale de a scăpa de suferințe este de a ajunge la rădăcina sufletului.

Este o diferență între întrebuințarea stupefianțelor în trecut și întrebuințarea lor astăzi

În trecut, au atribuit folosirea stupefianțelor, în deosebi, celor nenorociți și săraci, care nu au găsit altă alternativă, în afara drogurilor. Astăzi, stupefianțele au ajuns în toate categoriile populației și în toate locurile, deoarece nu există om care să nu vrea să fugă de realitatea grea în care trăim noi astăzi. Cu toate că și astăzi, ca și în trecut, sunt oameni cu un comportament neconvențional care folosesc droguri; nu are rost să fugim de suferințe, ci merită să mărim imaginația și să irităm nivelul maxim al simțurilor.

Care este diferența dintre un consumator de droguri și un sinucigaș?

Este clar că drogurile sunt starea animală cea mai de jos pe care omul poate să ajungă. Omul care a ajuns la droguri nu se sinucide, el pur și simplu se detașează de realitate și nu este de acord să primească supravegherea Puterii Supreme. El întrerupe simțirea Puterii Supreme de către sine și, prin aceasta, se scoate din cadrul general. Nu se poate spune că el diferă mult de sinucigaș, însă, cu toate acestea, noi vedem că există diferență între ei. Sinuciderea este acțiunea din care nu există cale de întoarcere, însă drogatul, în comparație cu aceasta, întotdeauna poate fi “reîntors la religie”.

Omul care studiază Cabala nu mai fuge la droguri. În toate stările prin care el trece, pretinde descoperirea Dumnezeirii cu mintea limpede și deplin conștient, de aceea nu se trezește în el întrebarea cum să-și liniștească conștiința. Eu presupun că, nu mult după ce va fi descoperit complet răul în ochii întregii omeniri, atunci oamenii vor înțelege că drogurile nu sunt soluția, iar atunci nu va fi nici o alta cale, cu excepția

studierii Cabalei și numai această învățătură poate conduce la descoperirea Puterii Supreme.

Și în Cabala este menționat că există drog – “drogul vieții” și “drogul morții”

Acestea nu au nici o tangență cu drogurile pe care noi le cunoaștem. Conform Cabalei, “drogul morții” este starea în care omul se folosește de ceva din credință crezând că așa va ajunge la bine, însă el ajunge la rău și, de aceea, drogul care el a crezut că este al vieții, se transformă în drogul morții. De exemplu, omul care are o rană care-i produce mâncărime, scărpinarea îi va produce plăcere, însă lui îi este clar că își mărește suprafața răni și poate să-și producă o daună foarte serioasă. Dacă va continua să se scarpine, această plăcere, pe care a crezut-o ca “drog al vieții”, poate să-i fie “drog al morții”, căci infecția va putea pătrunde în sânge și-l va omorî. Acesta este exemplul prin care, câteodată, descoperim că acțiunea care ne produce plăcere pe o perioadă scurtă și pare a fi “drogul vieții”, se dovedește după un anumit timp, că este “drogul morții”.

Ce efecte au drogurile asupra oamenilor?

Problema cu drogurile este că ele produc deconectarea simțurilor, stoparea percepției realității prin cele cinci simțuri ale omului. În fond, noi suntem oameni, iar ceea ce noi recepționăm este doar ceea ce ne furnizează cele cinci simțuri. În clipa în care deconectăm acțiunea simțurilor, noi, se pare, nu mai existăm.

Cabala interzice și medicamentele?

Este permis omului să ia medicamente care pot să-l ajute să funcționeze. Sunt cei care spun că și bolile vin de la Puterea Supremă și, de aceea, nu-i nevoie să ia medicamente. Deoarece, de Sus, s-a dat medicului dreptul de a vindeca, omul trebuie să apeleze la medic ori de câte ori nu se simte bine. Prima dată trebuie ca omul să spună: “Dacă nu sunt eu pentru mine, atunci cine?” (אם אין אני לי מי לי = im ein ani li mi li (din Masechet Avot- cap.I paragraful 13), iar după ce a primit tratamentul și s-a vindecat, el trebuie să spună “Nu-i nimeni în afară de El” (אין עוד בלבדו = ein od bilvadO). Cu alte cuvinte, omul trebuie să creadă că și dacă nu ar fi apelat la medic s-ar fi vindecat, însă acest lucru nu-l împiedică să meargă la medic, căci el trebuie să se folosească de toate posibilitățile pe care Puterea Supremă i le-a pus la dispoziție.

Este adevărat că drogurile produc senzație spirituală?

Tot ceea ce văd cei care folosesc droguri decurge din detașarea de simțurile lor. Ei intră în speculații imaginare, pe care orice om poate să le scoată la suprafață prin substanțe chimice, iar acest lucru nu are nici un suport în realitate. Totul este fructul reacțiilor chimice care se petrec în creierul omului și nimic mai mult.

Când ne simțim detașați de simțirea acestei lumi?

Când omul moare simte, prin sufletul său, o anumită existență spirituală, deorece, în acea clipă, el se rupe controlul simțurilor.

Cine folosește droguri risipește, de fapt, o reîncarnare

Omul care devine dependent de droguri nu folosește această încarnare în forma corectă și își comandă reîncarnări suplimentare. El trebuie să înțeleagă că, în fiecare clipă care ni s-a dat în această viață, noi trebuie să facem munca spirituală, pentru a înainta spre scopul creației.

Omul care nu se folosește de Cabala, totuși înaintează spre scopul creației pe calea suferinței, pe calea panicii (בעתה = beita), însă omul care folosește droguri se detașează și de esența vieții omenești, a cărui scop existențial este să ducă omul la necesitatea atingerii scopului vieții. Iar, dacă omul se detașează în totalitate de viață, el se află în neaz. Chiar și când simte suferințe, omul nu știe de ce și nu se întreabă de ce, chiar faptul că experimentează suferințele demonstrează că el evoluează. Cu toate că aceasta este o evoluție înceată, totuși este o evoluție. În contradicție cu asta, drogatul se rupe și de această dezvoltare naturală.

12. Templul nu-i numai lemne și pietre

Construirea Templului în această lume este posibilă numai după ce oamenii au ajuns pe treapta spirituală numită în Cabala “Templul”. Orice încercare de a deavansa viitorul în această lume, se va adevăra, până mâine, ca lipsită de valoare.

Cei care se ocupă cu Cabala întâlnesc, din când în când, definiții diferite, pe care le cunosc mai puțin din lumea spirituală și mai mult din lumea materială. Ele sunt definiții pe care înțelepții care au urcat din lumea materială, în care trăim noi, le-au folosit pentru a ne descrie lumea spirituală, însă, orice legătură dintre ele se însumează în concept și atât.

În Cabala sunt termeni numiți “Tora”, “Mitzva=Îndatoriri religioase”, “trepte” și încă un lung lanț de termeni, pe care omul nu poate să-î înțeleagă până când nu ajunge la ele în lumea spirituală. **Nu după dobândirea termenului în lumea spirituală, se limpezește și înțelesul său material care i-a fost cunoscut omului în viața din această lume.** Această dobândire cere din partea omului să ajungă la treapta spirituală în care va simți în interiorul său starea spirituală în care se află, iar, data viitoare, când va fi vorba despre acest termen spiritual, el va înțelege foarte bine despre ce este vorba. Dacă veți încerca să explicați unui om care nu a fost niciodată la Marea Moartă, cât este de extraordinar și frumos locul și cât de sănătos este statul în apă sărată, îi va fi greu să simtă despre ce vorbiți. Doar după ce va face o vizită acolo, pentru prima dată, va putea simți acele sentimente pe care i le-ați amintit și ele vor fi gravate în memoria sa. De aici încolo, în fiecare conversație în care va fi vorba despre Marea Moartă, el va simți la ce v-ați referit.

Și înțelepții care au urcat în lumile spirituale s-au întors în această lume materială cu senzații care constituie memoriile lor din acele lumi. Când amintim înțeleptului nivelul sufletului în lumea spirituală, el știe exact despre ce este vorba, căci “el a fost acolo”. Când vorbim despre termeni ca și “cap” (ראש=rosh), “corp” (גוף=guf) și părțile sale, el înțelege acești termeni într-un fel deosebit față de felul în care noi le înțelegem.

Înțelepții au înțeles că nu este o altă cale de a cunoaște știința Cabala, decât aceea ca omul să ajungă pe treapta spirituală pe care o reprezintă fiecare termen. Atâta timp cât ne încăpățânăm să înțelegem acești termeni ca și în lumea materială în care trăim, aceasta ne va îngreuna foarte mult înaintarea.

Această problemă cuprinde multe întrebări care ating existența noastră pe globul pământesc. Nouă ne este greu să înțelegem în altă formă noțiunea de “Mântuitor” (משיח=meshia), problema învierii morților (חיית המתים=thiat hametim) ori termenul numit “Templul” (בית המקדש=beit hamigdash). Mulți dintre noi cred că Templul este grandioasa clădire construită de două ori pe Muntele Templului și care s-a distrus din cauza “urii fără cauză” (שנאת חנם=sinat hinam). Puțini înțeleg că “Templul” este, în fond, treapta spirituală, numită astfel în lumea Cabalei. Această treaptă reprezintă o stare supremă, în care creația reușește să ajungă în legătură directă cu Puterea Supremă. Pe această treaptă spirituală înțeleptul reușește, nu doar să obțină

instrumentul spiritual care să-l ajute, ci și cunoștințele prin care va putea să ajungă la împlinirea acțiunii în această lume.

Arhitectul care este interesant să construiască o casă, vede prima dată casa cu ochii spiritului său. Pentru a pune planul în acțiune, în această lume, el trebuie să-l împlinească cu ajutorul diverselor materiale : hârtia, pe care trebuie să deseneze planul, iar mai târziu pietrele și lemnele, cu ajutorul cărora va ridica fizic casa pe care și-a imaginat-o în gând. Pentru a construi Templul, noi trebuie să ajungem la această treaptă spirituală, cea mai înaltă și numai de acolo să extragem planul construirii Templului și să începem construirea sa fizică.

Astăzi încearcă anumiți factori să înceapă construirea Templului, fără să aibă în mâinile lor planul spiritual original, referitor la procesele construirii în spiritualitate și în lumea materială. Aceste încercări de a pune piatra de temelie a Templului nu sunt decât jocuri, care nu au nici o tangență cu realitatea din această lume sau cu treptele din lumea spirituală. Nu se poate construi o casă fără ca înainte să se facă planul construcției sale. Orice încercare de a construi casa fără plan este sortită, din capul locului, eșecului. Templul, în contradicție cu alte clădiri pe care noi le cunoaștem, necesită din partea omului să ajungă la starea spirituală numită “Templul” și, de acolo, după cum am menționat mai înainte, să extragă planul spiritual.

De ce, de fapt, este nevoie de urcarea la acest grad spiritual înalt, căci se poate construi Templul cu ajutorul muncitorilor străini, a cărămizilor, a varului și a marmurei. La ce este destinată această nevoie spirituală pozitivă?

Este clar că, încă o construcție de lemn și pietre nu va schimba realitatea grea în care noi ne aflăm. Din contră, orice încercare, astăzi, de a construi Templul fizic, prin ocolirea construirii templului spiritual, poate să incite întreaga lume împotriva Israelului și să conducă la vărsări de sânge inutile. Dacă am înțelege, numai, că prin preocuparea cu Cabala rezolvăm și acest aspect, ne-am comporta altfel. Conform Cabalei, al treilea Templu, care se va construi în spiritualitate, va fi atât de perfect din punctul de vedere al supravegherii spirituale și materiale, încât toate popoarele lumii se vor înrola împreună ca să ne ajute să-l construim. Atunci va fi clar tuturor, că și construirea Templului este o necesitate pozitivă a întregii omeniri și nu numai a poporului evreu. Numai prin construirea Templului va ajunge omenirea la sfârșitul corecției. Orice încercare de a devansa viitorul, prin construirea fizică a clădirii, indiferent cât de impresionantă ar fi, poate să cauzeze un dezastru inutil poporului. Pietrele și lemnele nu ne vor ajuta să înaintăm spre sfârșitul corecției. Numai acțiunile spirituale pe care le vom face aici, pe această lume, vor duce la începerea construcției celui de al treilea Templu.

În contradicție cu alte variante, nu are nici un rost să așteptăm ca Templul să aterizeze din ceruri și să strivească moscheea “El Aksha” pe Muntele Templului. Aceasta este credința care s-a dezvoltat pe parcursul generațiilor, cu ajutorul rabinilor, care au crezut că ea îi va împiedica pe oameni să întreprindă acțiuni de construire a Templului, înainte ca să ajungă la nivelul spiritual dorit de această acțiune.

Și încercările de a face, astăzi, sfeșnicul cu șapte brațe, draperia din fața chivotului legii și celelalte obiecte religioase seamănă cu jocul copiilor în castelul de nisip. Ei cred că acel castel de nisip este casa lor și, după regulile jocului, ei își împart funcții unul altuia. Construirea Templului în lumea spirituală este o acțiune mai complicată față de cum încearcă unii factori să o prezinte. Noi nu avem altă cale de a ajunge la Templu, în afară de urcarea pe treptele spirituale.

Pe același principiu sunt alcătuite și bazele credinței în Mântuitor. Mântuitorul este simbolul care va sosi în forma fizică numai după ce vom completa în lumea spirituală sfârșitul corecției. Mântuitorul nu va veni în mijlocul luptei pentru a face pace internațională sau să omoare pe toți arabii. Cine crede astfel, greșește și duce în eroare și pe alții. În mâinile noastre este puterea de a aduce sfârșitul corecției și, prin aceasta, să conducem la revelarea Mântuitorului. În primul rând, nu are nici un rost să punem problema în discuție. Crede cineva că, prin construirea Templului astăzi, va rezolva toate problemele complicate la care am fost supuși în ultimi ani? Aceasta este, în fond, o iluzie. Construcția din piatră și lemne nu va rezolva conflictul de sute de ani dintre popoare. Singura cale de a rezolva problemele materiale este de a ne ocupa cu spiritul.

Fiecare cercetător în botanică știe că, atunci când fructele din pom se îmbolnăvesc de o boală grea, prima dată el trebuie să verifice rădăcina pomului și numai după aceea să ajungă la fructe. Orice încercare de a înfrumuseța fructele și de a le face săătoase va suferi un eșec dacă nu se va rezolva problema la rădăcină. Rădăcina problemei noastre este rezultatul consecințelor pe care le vedem în realitatea grea care se așterne în fața ochilor și care decurge din îndepărtarea noastră de lumea spirituală și de Puterea Supremă. Singura cale de a ajunge la rădăcină și de a o vindeca este cu ajutorul Cabalei.

Dezvoltarea spirituală nu apare peste noapte. Este nevoie de efort și este nevoie de cunoștințe pentru a ajunge la treptele spirituale înalte, însă, primul pas nu este mai puțin important decât pașii care urmează după el. Este esențial să înțelegem că noi nu avem altă cale. Misiunea noastră, care ne-a fost stabilită de la începutul creației, este de a ne reîntoarce la Puterea Supremă din care am ieșit. Cu cât întârziem mai mult, suferim. Cheia dezlegării problemei este în fața noastră, însă noi nu ne obosim să ne-o asumăm și să deschidem porțile superioare. Fiecare întârziere a clipei va conduce la suferințe care nu se pot descrie, suferințe care pot fi evitate chiar acum.

Omul cu capul pe umeri și cu mintea limpede merge la medic pentru analizele generale când este încă sănătos și nu așteaptă până va fi bolnav. Și noi trebuie să ajungem la medic – Puterea Supremă, când suntem sănătoși și nu să așteptăm războaiele grele care să ne oblige să ajungem la Ea, bolnavi și suferinzi. Vă amintiți fraza binecunoscută: Dacă nu mergi la dentist, te târăști la el? Asta este adevărat și în lumea spirituală. Întărirea spirituală trebuie să fie din dorința noastră conștientă, căci orice altă cale se va adevăra ca fiind fără ieșire. Nu are nici un rost să așteptăm lovitura următoare. Chiar acum se poate începe urcarea pe treptele spirituale. Astăzi, știința Cabala este deschisă pentru toată lumea, acum este timpul să exploatăm extraordinara știință ascunsă în ea și să o punem în funcțiune.

În urmă cu aproape 400 de ani a trăit în Italia unul dintre marii înțelepți care au existat, rabinul Moshe Haim Luzzatto, cunoscut ca RaMCHaL (רמח"ל),

1707-1746. El a scris multe cărți și articole, între care și articolul care se ocupă cu Templul. Articolul se numește “Tabernaculul meu superior” (משכני עליון = mishcani elion), în care a descris cu limpezime construcția Templului spiritual, după cum l-a primit din ceruri. În articolul său a arătat legătura specială dintre Puterea Supremă și creație și a menționat că această legătură este “Templul” spiritual.

De ce se numește acest sistem “Templul”?

În știința Cabala este o calitate numită “înțelepciune” (בינה = bina), care reprezintă dăruire și este o calitate de a primi, numită “regatul” (מלכות = malchut). “Înțelepciunea” se numește “sfânt” (קודש = kadosh), iar “regatul” se numește “Casa” (בית = bait). În regat primesc expresie calitățile creației care sunt în proces de corectare de către înțelepciune. În timpul corecției pătrund în regat și calitățile înțelepciunii – de a influența, iar această combinație dintre crează “Templul”.

În fiecare dintre noi este o parte a regatului care, prin studierea Cabalei, urcă să cucerească puterile spirituale superioare. În această formă primește creația calitatea înțelepciunii și atunci începe procesul, cu ajutorul căruia se corectează sufletul. În interiorul sufletului său omul construiește Templul, care este legătura spirituală dintre cele două calități. După ce ajunge la sfârșitul corecției, când toate cele 613 dorințe ale sufletului său au fost corectate cu ajutorul legării de înțelepciune, omul completează construirea Templului spiritual. Numai astfel el atinge legătura adevărată cu Puterea Supremă și, din interiorul său, înțelege expresia “Templu”, pe fiecare nivel în parte, până în această lume. Abia atunci poate aduce omul muncitori și profesioniști, ca arhitectul, și să le spună, în ce fel urmează să se construiască Templul fizic, în această lume.

Nivelul spiritual care permite construirea Templului în această lume

Noi putem să ajungem la nivelul care să permită construirea Templului prin urcarea pe treptele spirituale, însă, înainte de aceasta, nu avem nici un drept să punem piatră peste piatră, căci nu va ieși din aceasta nimic spiritual. Hai să ne gândim, ce se va întâmpla dacă, cu toate acestea, vom hotărî să întemeiem Templul, fără să luăm în considerare latura spirituală. Vom avea o clădire frumoasă pe care o vom putea arăta întregii lumi. Și ce vom face în ea? Vom vinde bilete la turiștii care vor veni s-o viziteze? Ce sfânt va fi în aceste pietre? Nouă ne este greu să înțelegem că sfințirea vine de la om și nu de la pietre. Aceasta este cauza pentru care omul trebuie să construiască prima dată Templul în sufletul său. Nu degeaba s-a spus că Templul a coborât din ceruri; nu în sensul că, într-o bună zi senină va ateriza peste noi clădirea gata și se va stabili pe Muntele Templului. Ci în sensul că, prima dată trebuie să construim Templul în spiritualitate și atunci vom avea dreptul să construim Templul și în lumea materială.

De ce trebuie să ne grăbim să construim Templul fizic, dacă celelalte două Temple anterioare au fost distruse? Pentru că am produs distrugere în lumea spirituală, iar când am pierdut spiritualitatea, neevreii au pus stăpânire pe noi. Aceasta s-a întâmplat în lumea superioară, iar reacția, în lumea de jos, nu a întârziat să apară. Pietrele Templului au existat, din totdeauna, ca barometru al situației noastre spirituale. Dacă vom fi demni de aceasta, arabii vor elibera, din propria lor voință, Muntele Templului și ne vor ajuta să construim Templul.

Când Profetul Moise a vrut să construiască clădirea, el a luat pe Batzalel, care era înțelept al inimii, adică înțelept (בעל הוכמה) și inteligent (בעל בינה). El era în stare de alipire totală de calitățile Puterii Superioare. Era clar că el ajunsese la acest înalt nivel spiritual și numai cu ajutorul lui putea să construiască clădirea. Astăzi sunt unii care vin și pun piatra de temelie și prin aceasta cred că se vor rezolva problemele. Asta este un act care amintește de copiii ce construiesc casa din nisip și sunt convinși că va veni clipa în care vor locui în ea. Ei nu înțeleg că Templele s-au distrus, nu pentru că au venit neevreii și le-au dărâmat prin forță, ci pentru că noi le-am distrus înainte de aceasta, în spiritualitate. Asta este o problemă de acțiune și răspuns, cauză și efect

Înainte de prima și de a doua distrugere au fost mărturii de luare de mită rușinoase în Templu. Cohanimii au cumpărat cu bani funcția de Mare Cohen, în loc ca cohenul să ajungă prin propriile forțe la nivelul spiritual de “marele cohen” (כהן גדול = cohen gadol). În Gmara este scris că ei își doreau atât de mult funcția, cu toate că le era clar că Marele Cohen, care nu este în corelație spirituală, va muri o dată cu intrarea în Sfânta Sfintelor (קודש הקודשים = kodesh hakodashim).

În fiecare an, era obligat Marele Cohen să intre, în ziua de Yom Kipur, în Sfânta Sfintelor și să execute o corecție specială. Dacă el nu se găsea în corelație spirituală completă cu Puterea Supremă, murea pe loc. În acea perioadă în care era corupția teribilă în Templu, Marii Cohanimi, care și-au cumpărat funcția pe bani, intrau numai după ce slujitorii, răspunzători de sfințenie, îi legau la picioare cu funie, iar nu după mult timp, erau nevoiți să tragă corpul neînsuflit afară. În acea perioadă, ei au tras afară câte un corp neînsuflit al Marelui Cohen, în fiecare an.

În scurt timp vom înțelege că doar construirea Templului în interiorul nostru, cu ajutorul științei Cabala, este soluția globală la problemele întregii lumi și ajungerea la sfârșitul corecției pentru toată omenirea. Nu degeaba I-a spus Creatorul lui Moise în deșert, “să-Mi faci locaș sfânt și voi locui în mijlocul lor” (Iesirea cap.25 versetul 8),
("ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם" = veasu li mishcan veshecanti betocham).
Intenția a fost clară – înainte vor face Templul în spiritualitate, în interiorul lor, iar după aceea vor face această acțiune și în lumea materială.

De câți oameni e nevoie ca să se ajungă la acest nivel spiritual, pentru a începe lucrările de întemeiere?

Înțeleptul rabin Yehuda Ashlag, cel care a scris “Interpretarea Scării” la cartea “Zohar”, a spus că ajunge un număr mic de oameni care vor ajunge la acel nivel al înțelegerii spirituale pentru ca să înceapă construcția. El a menționat numărul de aproximativ 70 de înțelepți.

Și cum va arăta realitatea după construirea Templului?

Realitatea nu va fi diferită în esență, ci relația dintre oameni va fi diferită. Realitatea va fi plină de esență, nimeni nu se va îngriji numai de el, deoarece fiecare se va îngriji de toți. Cu toate acestea, vom continua să murim, numai că moartea va primi, din punctul nostru de vedere, o importanță total diferită, deoarece omul nu se va mai identifica cu corpul, ci cu sufletul său.

13. Greutățile ne îndreaptă spre studierea Cabalei

**La sfârșitul corecției urmează
ca știința Cabala să ajungă
în fiecare casă din Israel.
Această previziune vă pare
ruptă de realitate, căci și voi
căutați moneda în locul unde
este lumină și nu unde
ea s-a pierdut.**

Marii înțelepți din timpurile noastre spun că știința Cabala urmează să ajungă, la sfârșitul corecției, în fiecare casă din Israel. Acest proces în care va fi expusă întreaga omenire la învățătura enormă ascunsă în misterioasa știință, poate să dureze ani, zeci de ani și poate chiar sute de ani. Nu degeaba s-a spus că în mâinile noastre este grăbirea mântuirii. Mântuirea va veni oricum, știința a fost stabilită din zilele creației, însă, cu cât vom grăbi procesul, cu atât ne va fi mai bine.

Noi petrecem 12 ani din viața noastră învățând în clasele primare, generale și de liceu. După aceea, petrecem încă 2-3 ani în armată și încă 3-4 ani pentru obținerea diplomei de gradul întâi (BM). Optsprezece ani de învățatură în care, în fond, nu am învățat nimic din cauzele suferințelor noastre. Nu există profesie în lume, indiferent cât este ea de nobilă, care să promită imunitate deplină în fața durerilor, bolilor și a morții. Câteodată, după mulți ani de studiu intensiv, simțim că întrebările existențiale de care ne lovim din când în când, încă au rămas fără răspuns, pentru că am căutat răspunsurile în locurile nepotrivite.

Astăzi știința Cabala este deschisă tuturor, însă nu mulți se grăbesc să folosească această oportunitate, din diferite cauze. Sunt cei cărora le este frică de învățatură din cauza a tot felul de idei preconceptuate care au fost imprimare în ei, alții preferă să continue alte studii religioase, după cum au fost învățați și sunt alții care cred că orice studiu de acest fel este complet rupt de realitate. Pe deasupra, este o mare parte a populației pentru care accesibilitatea la știința Cabala este între granițele imposibilului. Sunt zeci de mii de bătrâni, noii emigranți și veteranii, în care credința în Creatorul lumii este întipărită în ei adinc, însă nu găsesc nici un interes să se ocupe cu întrebările legate de existența creației, deoarece, în studiile lor, au fost învățați să se ferească de asta, căci sunt întrebări care nu se formulează. Cabala îi invită pe cei care o studiază să adreseze toate întrebările, iar ea prezintă răspunsurile. Este clar că învățătura rapidă nu va da răspunsuri pentru cititorul curios; este nevoie de cunoștințe din partea celui care învață, un fel de dorință adâncă de a rezolva dilemele care stau în fața sa. În Cabala există toate răspunsurile, iar noi trebuie să găsim drumul către ele.

La sfârșitul corecției, faza finală în care va ajunge omenirea, Cabala va fi credința a tot. Toată lumea va ști cum să-și găsească drumul înapoi la Puterea Supremaă, de acolo am sosit și acolo ne vom întoarce, încă în timpul vieții din această lume, chiar dacă acum ni se pare că lucrurile nu sunt clare din punctul de vedere al bunului simț. Acesta este un proces complex, pe care noi suntem în stare să-l grăbim prin propriile noastre forțe. Cabala ne avertizează că, atâta timp cât întârziem răspândirea ei în lume, viața pe globul pământesc va deveni din ce în ce mai grea și se va transforma în iadul pe pământ.

Dacă analizăm lucrurile în profunzime, totul începe cu moartea. Odată un om a spus că, dacă moartea nu ar fi existat, cui i-ar fi trebuit Creatorul? Acest fenomen curios, pe care până acum ne este greu să-l explicăm, este ascuns în existența întrebărilor esențiale ale vieții, pe care încă nu avem curajul să le formulăm. Ce se întâmplă după moarte? Dacă sunt alte forme ale vieții? Dacă se poate să ne pregătim pentru moarte? Mulți au încercat să răspundă la aceste întrebări, însă fără succes. Și știința a încercat să se confrunte cu acest fenomen extraordinar, fără multe rezultate. Cabala ne învață că există o altă dimensiune la care putem să ajungem, încă fiind în viață, numai că există o problemă – noi preferăm ceea ce este ușor, simplu și cunoscut, față de ceea ce este complicat și necunoscut.

Fiecare copil care este pus în fața a două cărți, una plină cu desene, iar cealaltă plină cu cuvinte, va alege imediat cartea cu desene, căci literele nu-l atrag. Și noi preferăm ce ne este ușor să învățăm. De aceea, știința Cabala apare ca și ceva îndepărtat, pe care nu o înțelegem, cu toate că adevărata cheie a fericirii se află în adâncurile acestei științe.

Mulți cunosc, desigur, binecunoscuta glumă despre omul care își vede prietenul trecând de o parte pe cealaltă parte a stâlpului luminat, seara târziu și-l întreabă: “Ce-ai pierdut?” la care prietenul îi răspunde, “Am pierdut o monedă scumpă la colțul străzii”. “Dacă ai pierdut moneda la colțul străzii, de ce o cauți aici?” îl întreabă nedumerit, omul. “Deoarece aici este lumină”, vine răspunsul.

Și noi preferăm să căutăm în locul unde este lumina și nu unde se află ceea ce am pierdut. Ne este mult mai ușor să ne lipim de învățătura care ne-a fost transmisă de multe generații. Ne este greu să ne confruntăm cu complicata carte a “Zohar”-ului, cu toate că ea este singura cheie a fericirii. De aceea, după știința Cabala, noi avem nevoie de Creator nu pentru moarte, ci pentru viață, căci prin alipirea omului de sufletul său veșnic – moartea nu mai există.

Știința Cabala ne ajută să primim abundența care vine de la Puterea Supremă și care ne-a fost pregătită încă de la începuturile creației. Aceasta este știința de bază, pe care fiecare dintre noi trebuie s-o cunoască, căci este singura noastră cale de a ne întoarce la sursa abundenței superioare din care am venit. Această necesitate nu ni se pare astăzi atât de necesară, deoarece există ecranul (קסם = masach) care ne desparte de lumea superioară. Nouă ne este greu să vedem dincolo de realitatea fizică în care trăim.

Suferințele care se vor abate asupra noastră vor fi cele care ne vor face să căutăm după știința care să ne salveze din dureri și suferințe. Israelii au lucrat ca robi în Egipt timp de 400 de ani și numai când suferințele s-au intensificat și au devenit de nesuportat au strigat după ajutor la Puterea Supremă și atunci a venit salvarea. Acum istoria se repetă, doar că pe o treaptă spirituală superioară.

Pe parcursul a sute de ani au devenit robii materialului și au uitat spiritul. Când suferințele vor crește și noi vom striga la Creator să ne salveze, însă, de data asta, nu va fi îndeajuns un sol pentru ajutor. De data asta fiecare dintre noi va trebui să fie el însuși salvatorul său, drumul spre mântuire fiind știința Cabala.

Astăzi învățătura cabalei se extinde, deoarece suferințele cresc. Aceasta este formula experimentată: cu cât cresc suferințele cu atât crește și interesul față de Cabala. Cei care se ocupă astăzi de această știință au ajuns la ea din cauza suferințelor generale sau personale care au născut întrebări existențiale, ce ar trebui să ne preocupe pe fiecare dintre noi. Ei au căutat răspunsuri și le-au găsit în știința Cabala. Ca și cum fără suferințe care să-i împingă în brațele Cabalei, nu ar fi ajuns la ea. Întrebările fiecăruia din ei se însumează în întrebarea generală: “care este scopul vieții noastre?”

Astăzi nu este om care să nu experimenteze suferința. Și omul care stă în aceasta clipă pe marginea bazinului său particular nu va scăpa de suferințe. Ele vor ajunge la el prin buletinul de știri de la televiziune sau radio și-i vor produce durere, cu toate că el ar trebui să fie cel mai fericit om. Această durere colectivă este singura cale care să ne facă să întăim spiritual spre scopul pe care l-am uitat. Fără să fi avut loc holocaustul, este îndoielnic dacă ar fi existat statului Israel. Se pare că avem nevoie de încă o strigare pentru a apropia etapa următoare a sfârșitului corecției. Cu toate că suferințele nu urgentează realitatea, este cale de a le ocoli, însă, atâta timp cât nu vom învăța care este sursa lor, vom continua să suferim.

Atunci va fi pace sau război?

Aceasta nu este o chestiune de alb sau negru. Și dacă va fi pace și dacă va fi război, sarcina care ne este impusă nouă este de a merge spre Puterea Superioară. Până la sfârșitul corecției, vor fi războaie pe lume, iar evreii vor fi tot mai implicați în ele, căci războiul adevărat nu are loc aici, pe câmpul de luptă, ci între puterile binelui și puterile răului. De aceea, noi trebuie să fim în două dimensiuni, în același timp, și în dimensiunea spirituală și în dimensiunea fizică și să luptăm pe două fronturi. Și Moise, în cunoscuta lupta, și-a îndreptat mâinile în sus, iar israelienii au cucerit dușmanii, iar când a coborât mâinile, au suferit israelienii lovitură grea. Lupta fizică este numai acțiunea ieșită din lupta spirituală, iar pacea adevărată nu va fi decât la sfârșitul corecției.

Vor fi și victime?

Regele David, care a trimis poporul la război, nu a luat în considerare că, în fiecare zi, îi mor 100 de mii de soldați? Cu toate acestea, el a continuat să lupte, căci războaiele au ca scop să ne împingă spre sfârșitul corecției, să trezească în noi lipsa liniștii și formularea de întrebări.

Sfârșitul corecției este, într-adevăr, aproape?

În cel mai bun caz ne-au mai rămas puțini ani până la sfârșitul corecției, iar, în cazul cel mai rău, vom fi nevoiți să așteptăm încă vreo câteva sute de ani, pe parcursul cărora suferințele vor crește în ritm amenințător și nu vom avea nici un control asupra lor.

Sunt unii care reușesc să ajungă la sfârșitul corecției încă din această viață și sunt oamenii care mor astăzi fără să completeze corecția lor personală, care se vor întoarce aici într-o altă reîncarnare.

Sunt oameni care ajung încă din viața asta la sfârșitul corecției. Când ei intră în lumea spirituală, încep să simtă supravegherea superioară și trăiesc concomitent în două dimensiuni, cea spirituală și cea materială. Dacă ei reușesc să treacă toate cele 125 de trepte din lumea spirituală, ei ajung la sfârșitul corecției și nu se mai reîntorc în lumea materială. Această realitate produce, în consecință, o situație în care suflete foarte grele ajung în această lume, în ultimii ani și ni se pare că lumea a devenit un loc unde nu este ușor să trăiești. Concomitent cu aceasta, sufletele oamenilor care au terminat corecția coboară, câteodată, în această lume, pentru a echilibra situația și pentru a ne ajuta pe noi.

14. Nu așteptați reîncarnarea următoare

Voi citiți aici articole care au legătură cu știința Cabala. V-ați întrebat vreodată, de ce preferați să citiți astfel de articole, în loc să citiți alte cărți? Și de ce sunt alții pe care aceasta nu-i interesează? Cum toate acestea sunt legate de treapta spirituală a sufletului vostru și dacă voi sunteți în stare să influențați acest proces?

Faptul că voi citiți, în clipa aceasta, aceste rânduri, mărturisește că o mică sclipire a sufletului vostru a început să lumineze, iar ea cere spiritualitate. În știința Cabala se spune că în fiecare din noi este ascuns punctul din inimă care, într-o anumită fază a vieții, îl conduce pe om să se ocupe de lumea spirituală. Acum, citirea acestui articol nu vi se pare mai mult decât ceva care să vă ajute să vă astâmpărați curiozitatea naturală ascunsă în voi, însă, fără să observați, voi deveniți asociați la acest proces enorm pe care urmează să-l parcurgă întreaga omenire, în următorii ani.

Acest proces nu vă va ocoli nici pe voi; voi veți fi parte integrantă din el, numai că, temporar, veți avea opțiunea să alegeți dacă să fiți parte a procesului, sau să-l priviți stând de-o parte. S-ar putea ca, în această viață, în această încarnare, să fiți spectatori de la distanță, însă, în viața următoare, nu veți avea scăpare, veți fi parte integrantă a procesului, deoarece există un singur scop principal la care va ajunge întreaga omenire, mai repede sau mai târziu. Am ieșit dintr-o singură sursă, Puterea Supremă, iar scopul vieții noastre este de a găsi drumul pentru a ajunge la Ea, încă în această viață. Nu vă așteptați ca moartea să vă pregătească surprize emoționale. Dacă nu a-ți ajuns la treapta spirituală din care a fost creat sufletul vostru, veți fi nevoiți să vă reîntoarceți aici încă o dată sau, poate, încă de câteva ori. Aceste lucruri s-ar putea să vi se pară ciudate, deoarece, într-o anumită măsură, anticipează viitorul. Când Galileo Galilei a vorbit despre faptul că globul pământesc se învâрте în jurul Soarelui, el a plătit cu viața, căci, atunci, era clar pentru toți că Pământul este centrul universului, iar Soarele însuși se învâрте în jurul acestuia. Astăzi, nimănui nu-i trece prin minte să nu fie de acord cu el, în principal prin faptul că, după câțiva ani, cercetătorii au reușit să demonstreze teoria sa. Și astăzi, înțelepții care vorbesc despre lumea superioară, despre scopul creației și despre sfârșitul corecției, par că vorbesc despre lucruri rupte de realitate. Noi suntem prea cufundați în lumea materială, însă, cel în care se trezește interesul pentru spiritualitate, reușește să găsească drumul spre această urcare spirituală, încă din viața sa.

Procesul nu este simplu, el este foarte complicat, însă este nevoie, în principal, de dorința arzătoare care să-l acompanieze. Această dorință a creațiilor de a se reîntoarce la Creator, îl face pe Creator să le ajute să termine procesul, încă în această viață. E adevărat că acest proces enorm atinge astăzi numai câteva sute de oameni și încă vreo câteva milioane care doar se interesează de el, însă nu iau parte activă în el, dar aceasta este numai o problemă de timp, căci, cu cât omenirea se dezvoltă mai mult, în anii următori, cu atât ea va căuta mai multe răspunsuri la întrebările existențiale, iar când nu va găsi răspunsul în materie, se va îndrepta spre spirit.

Astăzi, fiecare din noi are oportunitatea să se îndrepte spre spiritualitate, după cum am amintit, iar aceasta nu este atât de greu. Este necesară numai voința. Funcționarul de la bancă, șoferul, lucrătorul din asigurare, avocatul, medicul, vânzătorul din piață, sau casiera de la supermarket, această știință vă atinge și pe voi. Pentru moment, mulți dintre voi nu aveți timp să aruncați privirea înspre ea, important este, însă, să știți de existența ei. Mai important este să știți că ea se află la îndemâna voastră și tot ceea ce trebuie să faceți este să întindeți mâna și s-o luați. Asta nu este atât de complicat.

În această carte se află o listă întreagă de articole care se ocupă cu perspectiva cabalistă la evenimentele care se întâmplă în jurul nostru. În acest articol dorim să vă prezentăm, vouă cititorilor, instrumentele practice care să vă ajute să găsiți drumul înspre știința Cabala. Acele instrumente formează baza pentru intrarea în lumile spirituale. Scopul este să știți să vă folosiți de ele inteligent, pentru a cuceri lumea spirituală încă din viața voastră, căci, dacă nu veți face aceasta acum, veți fi nevoiți s-o faceți după aceea, în reîncarnarea următoare. Gândiți-vă o clipă la viața voastră, aruncați o privire în urmă și gândiți-vă dacă a-ți vrea să treceți toate acestea din nou? Să treceți prin experiența nașterii, a copilăriei, a școlii, a examenelor, a temelor de casă, a durerii, a armatei, a războaielor, a căsătoriei, a copiilor, a crizei vârstei a treia, a bătrâneții și morții? Viața ne pune în față greutăți și nu degeaba. Scopul greutăților este să ne ajute să ne ridicăm spiritual, să ne scutească de reîncarnările următoare în alte corpuri și cu suferințe de prisos. Se poate începe chiar acum direcționarea spre lumea spirituală.

Mijloacele care ne stau la dispoziție în viața de toate zilele pentru conectarea de lumea spirituală

Se află în posesia noastră trei căi pentru a cuceri lumea spirituală: **cărțile, profesorii și grupul.**

Omul se dezvoltă pe parcursul a mii de ani, ca și întreaga omenire, până când, încet, încet, fiecare la timpul său, începe să simtă dorința pentru spiritualitate. Sunt dintre aceia care au trecut deja prin acest sentiment pe parcursul generațiilor, până în zilele noastre. Aceștia au fost oameni cu suflete deosebite. După tradiția care ne-au lăsat-o înțelepții, din anul 1995 încoace, a început dorința pentru spiritualitate să se întărească și să se trezească în rândul maselor și, se pare, trebuie să fie pentru ei o metodă simplă, potrivită și structurată pentru a executa sau implementa această dorință.

Omul este expus dezvoltării interioare prin datele imprimare în el, numite "liste" (רשימו =reshimo). De la începuturi, sufletul fiecăruia dintre noi se află în sufletul general care se numește "Om" (אדם =adam), a cărui loc este în "Rai" (גן עדן =gan eden). Acesta este locul cel ideal din toate punctele de vedere, în care obținem eternitatea, plăcerea și calmul și, de acolo, coboară în lumea aceasta sufletele oamenilor, din treaptă în treaptă; de fiecare dată când sufletul coboară o treaptă, rămâne în el memoria numită "listă" (רושם =roshem). Când el ajunge la punctul final, cel mai de jos și cel mai umilitor, se află în el toate listele de pe toate treptele. Însă ele se află în noi ca liste "liniștite", adică noi încă nu le simțim. În acest timp, când omul începe să dorească spiritualitatea, Lumina Superioară începe să lumineze de Sus, ca "Lumină Atotcuprinzătoare" (אור מקיף = or mechif) și trezește lista cea mai de jos din

toate listele aflate în om. Dacă el reușește să realizeze legătura cu această primă sursă a Luminii, va realiza o primă legătură dintre el și Lumină, iar el va urca pe prima treaptă spirituală. Când ajunge pe prima treaptă spirituală, aceea "Lumină Atotcuprinzătoare" trezește în el lista următoare, care, împlinită, îl urcă pe om pe treapta următoare și tot așa, pe parcursul a 125 de trepte, până la sursa din care a coborât sufletul său. Tot acest proces noi trebuie să-l parcurgem cât timp suntem în corpul nostru fizic, în această lume.

Imaginați-vă ce s-ar întâmpla dacă toți oamenii ar abandona toate preocupările lor materiale care sunt de prisos și neimportante și nu se află în cadrul necesarului și ar fi ocupați numai de scopul urcării pe treptele acestei scării spirituale. Cum ar arăta atunci viața pe acest pământ! Atunci ar fi o realitate ca și cea care există în spiritualitate. Am fi putut stabili noi înșine viața noastră, iar corpul ar fi numai un supliment pentru ceea ce sufletul dorește, obține și realizează. Din păcate, deoarece noi suntem departe de aceasta, durerile și suferințele ne vor duce încet, încet, spre aceasta.

Cine nu simte pasiune pentru spiritualitate, încă nu s-a trezit în el "lista" – memoria de pe treapta cea mai apropiată. Acest gen de om, cu ajutorul **cărților potrivite** și prin ascultarea converșiilor, va trezi asupra sa Lumina generală care va garanta dezvoltarea sa spirituală și-i va trezi punctul din inimă. Cine simte această trezire, are în mâinile sale, după cum am spus, singurele trei elemente necesare pentru dezvoltarea sa spirituală – cărțile, învățătorii și grupul.

El are nevoie de cărți pentru că înțelepții au scris aceste cărți, înțelepții care au atins treptele superioare. În timp ce omul, cu listele sale interioare, citește cartea scrisă din cucerirea treptelor superioare, atrage asupra sa Lumina de pe acele trepte, care luminează înapoi în interiorul listelor sale, iar ele se dezvoltă, doresc să se împlinească și trezească omul să vrea să ajungă pe treptele spirituale.

Cărțile care, dacă le citim, produc schimbări în lumea spirituală a omului

Noi vorbim despre cartea "Zohar"(זוהר) cu interpretarea "Scării("סולם"), despre toate scrierile rabinului Isaac Luria, cunoscut sub numele de Ha-Ari haKados și toate scrierile rabinului Yehuda Ashlag și ale fiului său, rabinul Baruch Ashlag.

Unde se pot găsi aceste cărți?

Toate cărțile se află la îndemână. Se pot cumpăra aproape în orice librărie sau în magazinele de cult.

Om care vrea spiritualitate are nevoie și de învățători

Cine caută spiritualitate trebuie să-și găsească o persoană care este în posesia științei, un ghid, care să-l instruiască în fiecare fază a construcției lumilor superioare, în construcția sufletului său și pe calea intrării ei în lumile superioare. După cum omul se află în această lume cu corpului său, așa și sufletul se află în lumea spirituală. În această lume părinții nasc copilul, îl cresc și au grijă de el, îl pun pe picioare și îl învață să meargă; la fel ca și ei, ghidul spiritual îl instruieste pe om cum să-și dezvolte sufletul și să-l crească, până când va putea să existe în lumea spirituală. Din acestea

putem trage concluzia că instructorul trebuie să fie înțelept, cu experiență și acreditat de Sus să fie instructor.

În generațiile anterioare au fost mulți înțelepți care au fost în posesia științei, însă nu li s-a dat aprobare să instruiască. Dar înțelepților din zilele noastre li s-a dat aprobarea să instruiască. Rabinul Yehuda Ashlag a scris că rabinului Shimon Bar Yohai i s-a dat aprobare să scrie cartea "Zohar", cu toate că au fost înțelepți mult mai mari înaintea lui, însă ei nu au primit aprobare pentru aceasta. Oferirea aprobării de Sus nu depinde de mărimea nivelului spiritual, ci de necesitățile vremii și de alte condiții.

Poate că, în această generație, sau în generațiile următoare vor veni posesori ai științei care nu vor fi foarte mari și tocmai lor li se va da aprobare să îndrume și cu ajutorul lor vom atinge scopul creației.

Cum putem ști dacă învățătorul, pe care omul și l-a ales, este învățătorul corect?

Omul trebuie să-și cerceteze dorința sa, s-o împlinească până la maximum. Dacă, discuția cu învățătorul său nu-i umple dorința până la maximum, s-ar putea ca învățătorul pe care și l-a ales să nu fie potrivit pentru el.

Pentru ilustrarea cauzei, omul trebuie să-și asculte sufletul și după aceea să-și găsească locul. Nu pentru că locul în care se află este plăcut, sau aproape de casă, sau pentru că prietenii l-au sfătuit să ajungă acolo. El trebuie să-și asculte sufletul, pentru că s-a spus "Sufletul din om ne învață" (נשמת אדם תלמדנו = neshamat adam telamdeinu). Atunci el va ajunge la învățătorul potrivit. S-ar putea ca învățătorul la care va ajunge să fie prost crescut, neprietenos, nepolitic, s-ar putea să aibă condiții de studiu proaste, însă el trebuie să aleagă lucrurile după sufletul său și nu după aspectul lor exterior. În concluzie, omul trebuie să meargă pe urmele inimii sale, căci nu este altă cale de verificare.

Este necesar și grupul

Puterea Supremă a creat un singur suflet și, pentru ca să-i dea posibilitatea să se corecteze și să ajungă la nivelul ei, l-a împărțit în 600 de părți și apoi în milioane de alte părți. Aceasta se poate compara cu regele care a vrut să treacă fiului său peste mări toată visteria regatului. El nu poate avea încredere într-un singur om care să facă această muncă, căci, dacă îi va pierde comoara, el poate să-și piardă regatul și, de aceea, a luat hotărârea să strângă tot poporul și să-i dea fiecăruia câte o monedă de aur pentru ca s-o treacă fiului său peste mări. El a promis fiecăruia salar pentru oboseala sa. Astfel a trecut fiecare din ei moneda ce i s-a încredințat, iar, la urmă, s-a dovedit că astfel au corectat împreună o dorință mare când au trecut toată comoara.

Și în munca noastră, cu toate că ea este personală, noi suntem legați unul de altul și, de aceea, în aceasta lume sunt atâtea obiecte și oameni în jurul nostru. Scopul este de a ne ajuta de ceilalți oameni pentru a ne ridica spiritual. S-ar putea ca eu să exist pe treapta Lumii de Sus, însă să nu am destulă putere spirituală ca să urc pe ea. Grupul are, însă, destulă putere, iar dacă cer de la el, fiecare din ei mă va ajuta din dorința lui de a urca Sus, prin puteri comune.

Dacă fiecare din noi va avea grijă prima dată de mediul său și numai după aceea de el însuși, nimeni nu va mai avea griji, deoarece toți vor avea grijă de toți și fiecare va avea siguranța că sute sau mii se află în jurul său și sunt gata în fiecare clipă să-l ajute.

Grupul a fost destinat pentru acest scop. Nu este o clasă ca și în școală, ci o grupă care lucrează la legătura comună pentru a atrage de Sus Lumina, prin iubire reciprocă. Despre aceasta s-a spus: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși" (ואהבתה לרעך כמוך = ve ahavata lerehecha camocha) (Leviticul, cap.19, versetul 18). Aceasta este o regulă importantă în Tora. Aceasta este regula generală care ajută în coborârea Luminii de Sus. Învățăceii rabinului Akiva nu au asimilat mesajul; ei au produs dezmembrare în spiritualitate și atunci a sosit epidemia în lumea materială.

Apropo, și grupul este un indicator bun în alegerea instructorului. Dacă instructorul are o grupă în care fiecare îl ajută pe celălalt, ca într-o familie mare, iar el îi învață din cărțile corecte în ce fel să ajungă la Unica Puterea Supremă și, în ce fel, s-O obțină și nu încearcă să ridice onoarea sa de a fi un rabin nou sau un admor (אדמו"ר) nou, atunci elevul poate să știe că a ajuns în locul potrivit.

Dacă omul citește cărți și nu a înțeles nici un cuvint din ce scrie în ele, ce trebuie să facă?

El trebuie să se adreseze unuia dintre colegii de grup pentru a primi ajutor, în sensul că sunt cărți de Cabala pentru începători, care dau o baza bună pentru începutul studiului.

Cum se procedează cu cei pe care acest subiect nu-i interesează, din tot felul de motive?

Fiecare are oportunitatea în viața sa, prin ajutorul care va veni, cu toate că va fi ajutor extern, în totalitate, de a participa în procesul spiritual. Cabala învață astăzi, concret, câteva sute de oameni, în forma organizată. Sunt, bineînțeles, încă milioane de oameni caresunt interesați, însă nu se ocupă de aceasta în scopul de a ajunge la sfârșitul corecției.

Sunt oameni care se mulțumesc să le dai fotbal, 100 de grame de semințe și televizor. Tu nu poți obliga un astfel de om, care se gândește la bere și fotbal, să vrea spiritualitate. Este clar că el nu va deschide cartea "Zohar" și nu va descoperi dorința să se ocupe de aceasta. În rugăciune noi spunem câteodată "să ai dorința în fața ta" (יהי רצון מלפניך = ihie ratzon melefanecha). Sensul este ca Puterea Supremă să-ți dăruiască dorința de a ajunge la Ea. Iar dacă nu este nici o dorință, omul nu se deosebește, de fapt, de animale.

Toate suferințele ajung la noi, în principal, pentru a se trezi în noi dorința pentru spiritualitate – dorința care decurge din nevoia de a fugi de suferințele care vin în formă de accidente, boli, rușine, plictiseală, lipsa succesului și încă într-o mie și una de forme. Ar fi de dorit să înțelegem că toate plăcerile vin de la Lumină, iar toate suferințele vin din cauza lipsei Luminii. Scopul suferințelor este de a accelera

procesul corecției, căci fără suferințe nici noi nu ne-am ocupa de Cabala. Dacă am avea totul din belșug, nu am simți nici o lipsă, care ar fi sensul în căutarea răspunsurilor, scrierii articolelor, publicarea rubricii în ziar. Căci fără suferințe nu am fi pornit nici începutul corecției, iar puținele suferințe deja ne fac să fugim și să căutăm spiritualitatea.

Cu toate că știința Cabala se adresează astăzi tuturor, ajung la ea numai câteva sute de oameni. Schimbarea nu se produce peste noapte. Numai cine se va întreba "Care este scopul vieții mele?", chiar dacă nu-i lipsește nimic, numai acela va ajunge la studiul Cabalei. Cu toate acestea, nu peste mult timp, va fi o avalanșă înspre Cabala, deoarece poporul este deja disperat și începe să caute soluții.

Chiar și oamenii din conducere spun că, în orice altă țară cu atâtea investiții în securitate, locuitorii ar fi trebuit de mult să doarmă în liniște. Însă aici, în Israel, totul se dărâmă, în ciuda faptului că s-a investit atât în securitate. Se întâmplă, însă, și contrariul; întotdeauna când nu se vede nici o soluție, deodată apare, de nicăieri, o deschidere de drum, iar astăzi și conducătorii aparatului de securitate încep să vorbească despre "supranatural".

15. Călătoria în timp

Pe parcursul anilor au visat oamenii la posibilitatea călătoriei în timp. Ei au sperat că, într-una din zile, oamenii de știință vor descoperi naveta spațială care va putea să-i reîntoarcă în trecut sau să-i ducă în viitor. Știința Cabala propune, acum și aici, propria mașină a timpului care poate să ne ajute să atingem timpul, numai să vrem să înțelegem care este scopul mișcării.

Alberth Einstein a fost unul dintre primii oameni de știință care a scos problema călătoriei în timp din lumea fantasticului și a stabilit-o ca o teorie științifică în întregul său înțeles. În teoria relativității pe care a publicat-o în urmă cu câteva decenii, a stabilit că există, teoretic, posibilitatea ca oamenii să poată călători în timp. După teoria sa, în clipa în care oamenii vor reuși să treacă bariera vitezei luminii, adică să se miște cu o viteză mai mare de 300 de mii de kilometri pe secundă, atunci timpul va începe să se miște, din punctul lor de vedere, înapoi. Nu puține reacții a stârnit această teorie a lui Einstein, iar, în paralel, ea a adus un curent nou, proaspăt, în lumea științifico-fanstatică, lume care se ocupă cu elemente ce stârnesc curiozitatea omenirii, dintotdeauna, la fel de mult ca și subiectul morții.

Teoria călătoriei în timp trezește, într-adevăr, multe întrebări, căci ea stabilește că sunt universuri paralele. Cu alte cuvinte, după această teorie, noi existăm nu numai aici și acum, ci și în trecut și în viitor, în părți infinite de timp. După aceasta teorie, în clipa în care omul poate dezvolta mașina timpului, el se poate mișca înapoi și se poate privi făcând aceleași operații ca în trecut. În filmele științifico-fantastice, care se ocupă cu acest subiect, s-a ridicat problema călătoriei în timp ca fiind posibilă, însă s-a ridicat și problema pericolului cuprins în ea. Presupunând că oamenii vor putea călători vreodată în timp, ar putea să tulbure procesele care au avut deja loc și, astfel, să periclitizeze existența lor în dimensiunea actuală.

Viața noastră este compusa dintr-o colecție de evenimente care par legate una de alta într-un lanț lung, până la moarte. Ruperea unei verigi din lanț, datorită unei intervenții exterioare, ar putea concepe dezastrul. Acestea sunt teorii cu care se ocupa, deja de zeci de ani, oamenii de știință, care sunt convinși că, într-o anumită zi, omul va dezvolta instrumentul care sa se miște cu o viteză mai mare decât viteza luminii și, astfel, de fapt, să înceapă călătoria în timp.

Aceasta teorie este fascinanta, însă nu se potrivește cu teoria cabalistă a călătoriei în timp. După știința Cabala, călătoria în timp este, într-adevăr, posibilă, tocmai pentru că baza concepției cabaliste este că viața omului e stabilită din capul locului și nu se schimbă, iar orice "vizită" a sa în trecut nu va schimba viitorul. Oamenii de știință sprijină versiunea după care viața noastră este rezultatul întâmplării și fiecare întâmplare care are loc în viața noastră este rezultatul unei alte întâmplări neprevăzute, care ne-a influențat. Aceasta este versiunea cu care știința Cabala nu poate fi de acord, tocmai pentru că știința Cabala dorește să ajungă la cercetarea scopului creației.

În clipa în care înțelepții încearcă să înțeleagă care este scopul existenței noastre în această lume, le este mai ușor să înțeleagă fenomenele și întâmplările care au loc în viețile noastre. Cine crede că viețile noastre sunt, de fapt, o colecție de întâmplări, descoperă, mai repede sau mai târziu, că nu are nici un control asupra vieții sale. S-ar putea să poată hotărî că iese la serviciu la ora opt dimineața, însă nu există nimeni care să-i poată promite că, exact la ora nouă dimineața, va fi la birou. Noi nu stabilim nici când vom fi bolnavi, nici ce copii vom naște și nici când vom muri. Toate aceste întâmplări, care nu sunt sub controlul nostru, ne duc la concluzia care se cere, că totul este anticipat.

Toată viața noastră a fost stabilită din capul locului și nu numai în această reîncarnare, ci și în toate celelalte reîncarnări care au fost și vor fi. Motivul principal al stabilirii destinului astfel, a fost să ne ajute să atingem scopul creației. Prin propriile noastre forțe nu putem să ajungem la el, deoarece prea multe lucruri în această lume s-ar putea să ne distragă atenția de la scop. De aceea noi avem nevoie de Supravegherea Supremă, care să ne stabilească drumul din capul locului, pentru ca să ne asigure că, la sfârșitul procesului, ne vom reîntoarce la sursa din care am sosit.

Călătoria în timp este posibilă și conform Cabalei, deoarece Cabala vede lumea dintr-un punct de vedere puțin diferit față de cum suntem obișnuiți să-o vedem. Înțeleptul rabin Yehuda HaLevi Ashlag, cel care a scris Interpretarea Scării la cartea "Zohar", explică faptul că, deși oamenii cred că ceea ce văd și percep ei cu ajutorul celor cinci simțuri sunt stimulații în afara corpului lor, știința Cabala spune că tocmai contrariul este adevărat – tot ceea ce noi vedem, pipăim și simțim, totul este rezultatul a ceea ce se întâmplă în sufletul nostru interior. În exteriorul nostru există numai Lumina Simplă la care, deocamdată, nu avem posibilitatea să-i cunoaștem calitatea. Puterea Supremă a creat în creierul nostru un fel de aparat de fotografiat care proiectează ochilor ceea ce creierul emite și nu invers. Noi suntem convinși că ochii transmit mesaje creierului, ca și celelalte simțuri, însă contrariul este adevărat. Creierul transmite, iar simțurile percep.

Această construcție ciudată pe care ne este greu să-o digerăm, derivă din faptul că, în fiecare dintre noi a fost implantat filmul vieții, în care figurează toate părțile și toate situațiile pe care le-am trecut, pe care le trecem și pe care le vom trece. Noi trăim filmul în interiorul sufletului și, ca urmare a ceea ce noi "vedem" acolo, ne mirăm, simțim și acționăm. În clipa în care se termină un anumit număr de părți, corpul nostru fizic moare, iar după moarte trecem într-un alt corp fizic și acolo continuăm filmul, exact din punctul în care s-a terminat și tot așa, până la sfârșitul corecției.

În clipa în care tot filmul se află în interiorul nostru, nu trebuie să fie pentru noi o problemă să călătorim în timp. Întrebarea călătoriei noastre în timp devine irelevantă. Conform Cabalei, fiecare încercare, fiecare experiență, bună sau rea, ne avansează spre scopul creației. În fiecare clipă a existenței noastre în această lume, chiar și fără să facem o muncă spirituală intensă, avansăm, într-o anumită măsură, spre Puterea Supremă. Adică, orice mișcare de reîntoarcere în timp ne readuce la o stare spirituală mai rea și mai joasă. Și cine ar vrea așa ceva? Ați putea convinge un om de afaceri înstărit, care și-a făcut averea prin muncă grea, să se reîntoarcă în timp, la zilele în care nu a avut cu ce să-și cumpere mâncare? E clar că nu. Noi tindem să avansăm. Acesta este scopul nostru.

Dar da, imediat se pune întrebarea, de ce avem nevoie de știința Cabala dacă deja filmul este stabilit și nu avem posibilitatea să-l schimbăm, iar noi stăm deoparte și-l privim, la bine ori la rău? Înțelepții explică faptul că știința Cabala are menirea să ne ajute să "grăbim" filmul, adică, deși ne-au fost stabilite greutăți în viață, cu ajutorul Cabalei ele vor trece rapid, astfel încât să nu simțim cu aceeași intensitate suferința. Bineînțeles, nu putem omite nici o parte din filmul vieții noastre, după cum nu se poate omite nici o scenă din filmul de cinema, dacă noi vrem să înțelegem esența filmului. Din același punct de vedere, nu este posibilă nici călătoria în viitor, deoarece, dacă omul vrea să atingă scopul creației, el trebuie să treacă toate aceste etape, fără să piardă nici una din ele, chiar dacă ele par grele și dureroase. Fiecare din "părți" are un scop general, iar el trebuie să îndreptăm această cale.

Dacă vom înțelege care este scopul suferinței, plăcerii sau durerii, ne va fi mai ușor să ne confruntăm cu ele și să le grăbim. **Omul care nu înțelege de ce suferă, suferă mai mult din cauza lipsei cunoașterii.** Puteți să-mi spuneți ce este mai greu, să primiți pedeapsa și să înțelegeți care a fost greșeala, sau să primiți pedeapsa fără nici un motiv? Este clar că ne este mai greu să primim pedeapsa fără nici un motiv și de aceea omul care nu înțelege de ce suferă, suferă mai mult decât omul care suferă și știe cauza suferinței.

Călătoria în timp este posibilă

După teoria lui Einstein, timpul este relativ, cu condiția ca noi să ne apropiem de viteza luminii, s-o atingem sau s-o depășim. După scrierile lui Rambam, toată natura noastră și toată lumea noastră se află sub viteza luminii. Aceasta nu în sensul că spiritualitatea se află deasupra vitezei luminii, ci că lucrurile sunt legate. Timpul este numai rezultatul percepției omului și a simțirilor lui.

În introducerea la cartea "Învățătura celor 10 sfere" a rabinului Yehuda Ashlag, el scrie, că noi avem, în total, trei parametri cu ajutorul cărora executăm măsurătorile – timpul, mișcarea și locul. Toate acestea sunt schimbătoare în lumea materială, iar în lumea spirituală ele au o cu totul altă semnificație. Prima dată am să explic în spiritualitate și apoi am să trec la material, deoarece noi obișnuim să înțelegem greșit, în lumea materială, acești termeni.

După opinia spirituală, noi trebuie să înțelegem că nu există nimic în afară de Puterea Supremă. Puterea Supremă a creat creația. Instrumentul creat simte, conștient sau incoștient, numai Puterea Supremă. De aceea, tot ce vom simți în stările spirituale, derivă din simțirea Puterii Supreme. Înțelepții spun că Puterea Supremă este Lumina Superioară care ne umple; când noi simțim plăcere, simțim, de fapt, prezența Puterii Supreme în instrumentul nostru, iar când simțim suferința, simțim lipsa Puterii Supreme în instrumentul nostru, adică ne aflăm în starea numită "ascunsă" (הסתרה = hastara).

Creația, din clipa în care a fost creată și până la sfârșitul corecției, trebuie să treacă prin tot felul de stări și, în fiecare din ele, îi sunt furnizate împliniri ale Puterii Supreme, numai că totul se întâmplă în interiorul creației și nimic nu se întâmplă în afara sa. Aceasta seamănă cu un film de cinema unde toate pozele există de la începutul filmului și până la sfârșitul lui și unde fiecare dintre noi apare într-o

combinație proprie unică. De aceea, trecutul, prezentul și viitorul există întotdeauna. Eu simt acum prezentul, însă se poate experimenta oricare poză a filmului, oricând.

Ce este timpul

Timpul este funcția rapidității cu care se schimbă pozele în filmul nostru propriu, ca fapt și consecință, de la o poză la alta. Noi simțim timpul în funcție de simțirile pe care le experimentăm în acel timp. Dacă luăm, spre exemplu, situația omului care se află așteptând într-un dop de circulație, când el se grăbește la o întâlnire importantă, el simte fiecare secundă ca fiind eternitatea. În comparație cu aceasta, omul care ia cina cu iubita lui la restaurant are impresia că timpul zboară, iar dacă analizăm cele două situații, amândoi stau pe aceeași axă a timpului și acela care stă două ore în dop și acela care petrece două ore la restaurant, numai că simțirile lor creează senzația timpului. Dacă eu pot să diger fiecare poză din viața mea și să trec cu viteză la o altă poză, aceasta se numește că scurtez timpul. Dacă nu sunt în stare să diger fiecare poză și rămân prins în ea până o diger, o învăț și mă descurc în ea, abia atunci sunt pregătit să trec la o altă poză, deoarece toate aceste poze sunt obligate să creeze în mine pregătirea pentru simțirea Puterii Superioare și dorința de a fi ca Ea. Asta este tot ceea ce acest film trebuie să mă învețe pe mine.

De tine depinde viteza și nu scenariul

Tu stabilești cu ce viteză trece de la o poză la alta. Dacă reușești să mărești viteza, scurtezi timpul, iar dacă vei dori să ajungi la sfârșitul filmului, deoarece tu știi scopul său – alipirea de Creator – atunci înveți de la știința Cabala cum să treci mai repede fazele intermediare și să grăbești filmul.

Filmul a fost stabilit de la prima reîncarnare și până la alipirea totală de Creator. Pe parcursul său, tu treci mii de reîncarnări și incidente, atât în această lume, cât și în cealaltă, deopotrivă. Situația ideală ar fi ca omul să treacă toate aceste stări într-o singură reîncarnare.

Noi grăbim filmul

În filmul acesta este o parte în care eu mă nasc, ca și orice altă ființă, trăiesc și mor, ca omul care nu înțelege de ce se găsește aici și care este cauza a tot ce i se întâmplă. În orice caz, de Sus este întotdeauna supraveghere asupra a ceea ce i se întâmplă omului, dacă el trăiește filmul în mod natural, care se numește "în timp" (בעתה = beita), adică el progresează în funcție de timpul (עתים = timp) care a fost stabilit de la început, sau vrea să scurteze timpul și asta se numește "grăbit" (אחישה = grăbit) (de la cuvântul: איש, אזור).

I se dă omului posibilitatea să înțeleagă că trăiește într-un film și el poate să-l acționeze atunci când va vrea. De aceea, i se descoperă puțin scopul, el începe să tânjească după el, iar acesta îl ajută să utilizeze fiecare poză și fiecare clipă din viața sa pentru acest scop. Prin aceasta, el scurtează timpul petrecut în fiecare stare. Asta, bineînțeles, influențează asupra sa fizic, căci astfel el nu mai trebuie să-și schimbe des "îmbrăcămintea" sa fizică, trupul, ci ajung câteva reîncarnări ca să termine tot filmul.

De aici și sentimentul pe care îl avem câteodată de "deja vu", cică am mai fost în acele stări sau în acele locuri. Asta, într-adevăr, poate să fie rezultatul filmului care continuă din reîncarnările anterioare, cu toate că este foarte rar când se întâmplă așa ceva. Există un sistem spiritual deosebit care supraveghează tot ceea ce trece de la o reîncarnare la alta.

Este clar că fiecare din noi trăiește în acest film, însă scopul nostru este de a nu ne duce înapoi, ci de a înainta, iar aceasta o facem cu ajutorul Cabalei. Când omul se identifică cu instrumentul său spiritual, el nu mai este sub influența mișcării, a timpului și a locului, și acesta este, de fapt, scopul studiului – de a stăpâni ritmul vieții.

Din păcate, mulți trăiesc în filmul lor propriu și nu înțeleg că nu aceasta este viața lor reală. Numai omul care studiază Cabala reușește să iasă din film, să privească de pe margine și să vadă chiar și când el participă în poveste. Numai că, din noua stare, el poate să vadă începutul, mijlocul și sfârșitul. El nu poate să iasă în totalitate din film, căci prezența sa acolo este esențială pentru progresul său spiritual. Evenimentele la care participăm schimbă în noi însușiri, iar după ce înțelegem aceasta, ne folosim de fiecare scenă și scoatem din ea maximum. Principalul este că noi înțelegem de ce se întâmplă scena. Când omul înțelege de ce i se întâmplă lui aceasta, știe și către cine să se îndrepte. El strigă Puterii Supreme, "de ce m-ai părăsit?", deoarece, după cum am spus, suferințele sunt îndepărtarea de Puterea Supremă, iar plăcerea este rezultatul apropierii de Ea. Aceasta este cauza pentru care omul care suferă cere apropierea de Puterea Supremă, din înțelegerea că prezența Ei îi va produce plăcerea.

Instrumentul, de fapt, nu se mișcă; singura mișcare pe care noi o simțim este prezența Puterii Supreme, sau lipsa Sa și toate simțirile noastre provin de aici.

Astfel, putem înțelege ce este Cabala: filmul pe care noi îl parcurgem, această serie de simțiri are ca scop să ne ducă, în cele din urmă, la un sfârșit bun, la starea cea mai înaltă, la descoperirea Puterii Supreme. Știința Cabala este metoda apropierii sfârșitului, în forma cea mai clară și cea mai plăcută.

Senzația morții

Când omul moare, el începe să vadă poze mai avansate din film, deoarece el se desparte de instrumentul său grosolan, care îl împiedică să vadă realitatea așa cum este ea cu adevărat, însă scopul nu este de a ne despărți de partea grosolană a instrumentului nostru. Noi trebuie să învățăm să împreunăm instrumentul grosolan – corpul, cu instrumentul subțire – care este sufletul ce acționează corpul, astfel încât acesta să nu-l deranjeze să ajungă la nivelul Puterii Supreme, chiar și atunci când el se află în simțirile acestei lumi. Adică, în această stare, omul trăiește, de fapt, în două dimensiuni: cu corpul, în această lume, iar sufletul său în lumile superioare, însă există o legătură strânsă între ele.

Scopul nostru este foarte clar, când trecem toate acele simțiri, trebuie să învățăm să le digerăm. Fiecare eveniment trebuie să-l simțim, să-i simțim cauza sa și numai după aceea să-l îndreptăm. În clipa în care îl îndreptăm, eu mă leg cu

evenimentul și prin aceasta am inițiat alipirea de Creator. Atunci, eu deja pot să trec la capitolul următor.

De aceea, Cabala este metoda care îl ajută pe om să se simtă bine în orice stare și să ajungă la starea perfectă. Acesta este motivul pentru care nu au importanță toate celelalte științe, în afară de știința Cabalei, deoarece ele nu ne conduc la nici un scop.

16. Cui îi este frică să devină religios

Pe parcursul ultimilor ani, noțiunea de "reîntoarcere la religie" a primit sens distorsionat, unde orice legătură dintre ea și ceea ce ar trebui să reprezinte este cu totul întâmplătoare. Cabala ne învață că adevărata "reîntoarcere la religie" este clipa în care Puterea Supremă trimite creației prima lumină din lumea spirituală. Cui reușește să-i aprindă punctul din inimă această lumină, este adevăratul "reîntors la religie".

Pe una din stațiile de radio regionale s-a transmis un program de o oră, în care se ofereau sfaturi ascultătorilor în diferite probleme, sau care se aflau la răscruce de drumuri în viața lor. Psihologul care se afla în studio a primit sute de telefoane interesante, până când a sosit următorul apel fascinant: o tânără în jur de 20 de ani a povestit că prietenul, ei cu care era împreună de câțiva ani, s-a reîntors la religie. Ea a vrut să știe dacă are sens să continue legătura, sau este de preferat s-o termine. Răspunsul psihologului a fost prompt: s-o termine.

Aceasta este astăzi atitudinea confortabilă pentru o bună parte a populației, pentru care reîntoarcerea la religie are o conotație negativă

Este o diferență esențială între reîntoarcerea la religie, după cum toți o cunosc, și reîntoarcerea la religie care apare în Cabala – reîntoarcerea la sursa vieții, reîntoarcerea fiecăruia dintre noi la rădăcina sufletului său. Astăzi, fiecare tânăr care caută drumul în viața sa ajunge la o conferință de "reîntoarce la religie" și încă din aceeași seară începe să poarte chipa (כִּיפָה=acoperământ pentru cap la bărbații religioși evrei), să îmbrace titiot și să se roage de trei ori pe zi. Cabala vorbește despre un proces mult mai complex – despre munca interioară din suflet, unde numai omul știe că se află în esența sa. Fiecare fază a reîntoarcerii la religia adevărată își are rădăcina sa spirituală superioară. Cei care se reîntorc la religie pe calea adevărată, sunt cei cărora Puterea Supremă le-a trimis Lumina care să-i ajute să le aprindă punctul din inimă. Din acea clipă, ei vor fi fără astâmpăr, până nu vor primi răspuns la toate întrebările care au apărut deodată la ei. Aceste întrebări existențiale îi vor conduce în multe locuri care, numai în mică parte, vor fi, într-adevăr, adresa potrivită pentru aceste persoane. Acesta este parte de neînlocuit în procesul reîntoarcerii la religie; după Cabala, acest proces îi dăruiește omului, pe parcursul întregului drum, posibilitatea să pună întrebări, să cerceteze calea și, câteodată, chiar să se retragă, dacă el nu se simte complet această cale. Cabala ne învață că omul trebuie să acționeze totdeauna după șoaptele inimii, unde se găsesc, într-adevăr răspunsurile la întrebările cele mai grele cu care se confruntă în fiecare zi.

Orice alt proces de reîntoarcere la religie oprimă tendința de a cunoaște și de a pune întrebări, limitează omul și nu-i dă posibilitatea de a utiliza la maximum dorința sa de a primi, cu care s-a născut. Omul care s-a născut cu o dorință puternică de a primi, niciodată nu se va mulțumi cu porția uscată pe care a primit-o, iar interesul său va fi întodeauna aflarea unei alte porții. Ați încercat vreodată să astâmpărați foamea

unui om care nu a mâncat o săptămână, cu două prăjiturile? Doar este clar tuturor că în acea clipă el vrea să înghită întreaga lume. Așa și acel om care a primit semnul din cer. Din acea clipă se trezește în el o dorință imensă de a ști, iar el nu va mai avea satisfacție de la știința în măsuri mici, sau de la Tora care-l îngrădește înțelepciunea și-i interzice să pună anumite întrebări. Bineînțeles că sunt cei a căror dorință de a ști este limitată și nu se pretinde de la ei prea mult. Se poate ca ei să se simtă muțumiți în locul în care se află, însă știința Cabala se adresează celor care se încapățânează să nu se mulțumească cu informațiile limitate care li se propun și vor să cunoască mai mult. Din punctul lor de vedere, procesul de căutare a răspunsurilor este adevăratul proces de reîntoarcere la religie. Nici un om, nici cel mai apropiat, nu poate să știe că trec printr-un adânc proces de reîntoarcere la religie, deoarece Cabala prezintă un proces de reîntoarcere la religie pe care nu l-ați cunoscut – reîntoarcerea la religie din inimă.

În loc să se facă procesul prin schimbarea exterioară, omul care vrea spiritualitate va cere să se întărească adânc în interiorul său, în interiorul inimi sale. Ceea ce îl va deranja nu vor fi tot felul de întrebări despre semnele exterioare, ci întrebări de felul: cu ce fel de cărți și cu care învățător își va atinge scopul spiritual? Pe această cale, reîntoarcerea la religie pare o cale fără de sfârșit, însă cine a experimentat-o știe cu exactitate calea și caracterul său. Calea a fost menită să fie lungă, cu multe stații, pentru ca să-i dăruiească omului posibilitatea să coboare în fiecare stație pe care o alege și pentru a-i da posibilitatea să parcurgă procesul din voință și nu din sentimentul de constrângere sau necesitate. Faptul că omul nu știe încotro se îndreaptă în acele clipe, intensifică în ochii săi importanța căii și-i dă posibilitatea să ajungă la ea din voință, alege și iubire.

Orice altă încercare de reîntoarcere la religie, din frică sau din constrângere, nu are nici o șansă de reușită. Nu se poate impune omului să caute rădăcini spirituale din amenințare și frică. Căutarea trebuie să vină din surse interioare foarte adânci, iar misiunea căutării trebuie să fie acțiunea cea mai fericită pe care o face omul în viața sa, altfel nu are nici un rost acest întreg proces. Cabala ne învață că este o diferență esențială între reîntoarcerea la religie, după cum noi o cunoaștem și reîntoarcerea la religie, spiritual. În spiritualitate, Puterea Supremă luminează omul și-i strigă să se reîntoarcă la Ea, din voință și din alegere. Cabala nu-l va face pe om să se rupă de mediul în care trăiește și să se izoleze, sau să intre la ieshiva (școala religioasă), din contră, **Cabala îl încurajează pe om să-și îmbogățească viața socială, să-și dezvolte viața familială și să conducă o viață totalmente normală**, când munca sa adevărată se face în inimă, în suflet și nu în corp.

De exemplu, probabil a-ți avut oportunitatea, o dată sau de două ori, să duceți calculatorul vostru personal pentru îmbunătățire la magazinul de calculatoare. Voi duceți această cutie gri, iar după câteva ore vă întoarceți acasă cu aceeași cutie gri, știind că munca s-a făcut în interiorul aceluiași ambalaj și nu a fost necesar să se schimbe cutia, căci ea poate să cuprindă atât calculatorul vechi și depășit, cât și calculatorul nou și foarte performant. Cel reîntors la religie pe calea Cabalei nu schimbă ambalajul său, ci lucrează, în principal, asupra procesoarelor, asupra unității energetice și asupra tuturor elementelor ascunse ochilor noștri, care fac calculatorul să fie ceea ce este.

În comparație cu aceasta, orice încercare de a schimba ambalajul calculatorului nu va influența asupra capacității sale de a funcționa zi de zi, chiar dacă

ar fi ambalajul cel mai modern posibil. Calculatorul care este în interiorul lui a rămas același calculator și nici un ambalaj nu-l va schimba. Numai munca interioară supravegheată, temeinică și calculată poate să conducă omul înapoi la Puterea Supremă, pe calea adevărată a reîntoarcerii la religie. Nu permiteți oamenilor să vă facă să gândiți că îmbrăcămintea exterioară poate produce schimbări extraordinare în personalitatea voastră. Voi trebuie să înțelegeți că munca spirituală este ascunsă privirilor și, astfel fiind, ea ridică multe întrebări. Ea demonstrează, iar și iar, că nimic nu este sigur. Deodată, nu există răspuns absolut, nu există un singur adevăr. În cele din urmă, dacă a-ți executat munca în forma cea mai bună, puteți, sub îndrumarea corectă a învățătorului care este posesor al spiritualității, să ajungeți și voi la lumea spirituală care a început să vă lumineze la începutul drumului.

Reîntoarcerea la religie, conform Cabalei, vă conduce la Puterea Supremă fără să fiți nevoiți să răniți persoanele apropiate vouă. Din contră, ea vă ajută să strângeți legăturile cu ei, ea vă încurajează să fiți între ei și, de multe ori, Cabala face ca prietenii voștri să fie macaraua voastră personală în progresul spiritual, fără de care nu ați avea bază. Cel care se reîntoarce la religie se izolează de cei care-l înconjoară, seamănând cu omul care, în mijlocul cățărării în pom aruncă scara de sub picioarele sale. Societatea, familia, soția, soțul și copiii, ei sunt adevărata scară a fiecărui om spre lumea spirituală. Fără ei, progresul este aproape imposibil. Nu degeaba au spus înțelepții, “Nu fiți diferiți față de ceilalți”. Ei sunt macaraua voastră pentru lumea spirituală.

De ce s-a transformat reîntoarcerea la religie într- un concept atât de intimidant?

Oamenii care aud cuvintele “reîntoarcerea la religie” văd în fața ochilor un om extremist, care abandonează îndatoririle față de societate, față de familie și de țară. El devine limitat intelectual, se detașează de televizor, radio și ziare, respinge întregul sistem social, rupe legăturile cu prietenii apropiați și chiar cu părinții care, câteodată, nu sunt de acord cu drumul pe care el se află. De cele mai multe ori se află în neconcordanță de principiu cu soția sau soțul, transferă copiii de la învățământul de stat la învățământul religios, fără să se gândească la consecințele sentimentale pe care ei le suferă prin trecerea de la o realitate la alta. Sunt și cei care devin mândri prin accentuarea faptului că nu iau parte la procesele cele mai necesare din țară. Nu este nici o îndoială că aceste cauze și încă multe altele, transformă procesul reîntoarcerii la religie în ceva înfricoșător și foarte incomod.

Cabala și reîntoarcerea la religie

Din punctul de vedere al Cabalei, reîntoarcerea la religie este clipa în care Puterea Supremă trimite omului Lumina care aprinde scânteia instrumentului său. Numai atunci omul începe să fie posesor al spiritualității. El simte nevoia, necesitatea, să se lege cu Puterea Supremă, cu toate că, la început, el nu știe că aceasta este tocmai ceea ce el dorește. El tânjește după ceva ce nu reușește să găsească în jurul său și de aici începe adevărata reîntoarcere la religie.

Această cale nu poate să facă omul să urască poporul în mijlocul căruia trăiește, sau să fie dezgustat de sistem. El înțelege că trebuie să fie parte integrantă din public, că tot ceea ce i s-a dat în viață, i s-a dat prin asociere, ca să-l ajute să se

corecteze și să se apropie de Puterea Supremă. Puterea Supremă a creat în jurul nostru întregul sistem – familia, prieteni, școala, armata, pentru ca, prin întrebuițarea lor corectă să ne apropiem de Ea. Toate acestea, pentru că urcarea pe treptele scării către Puterea Supremă are loc tocmai prin folosirea a tot felul de “deranjamente”. Aceasta este cauza pentru care viața noastră este plină de funcții și sarcini pe care omul nu are voie să le ocolească, căci, prin acestea, el poate să ajungă la îndepărtarea de Puterea Supremă. Cel ce s-a reîntors la religie și merge spre împreunarea cu Puterea Supremă, participă în toate sistemele și este parte activă în societate.

Cu ce-și îmbogățește viața cel ce se reîntoarce la religie, conform Cabalei?

Adaosul este numai în intenția interioară. Cel care s-a reîntors la religie, conform Cabalei, participă la întregul sistem social și ia parte în societate din scopul clar, de a se apropia de Puterea Supremă. Omul de rând, care încă nu ajunge la cunoașterea spirituală, acționează pentru obținerea scopului material, care îl interesează.

Reîntoarcerea la religie, în spiritualitate

Din punctul de vedere al Cabalei, reîntoarcerea la spiritualitate se manifestă prin înaintarea omului spre reîntoarcerea sa la rădăcina sufletului, la trăsăturile pe care le-a avut sufletul său înainte de coborârea în această lume. Reîntoarcerea la religie înseamnă renunțarea la toate dorințele exterioare, astfel încât să nu-l deosebească și să nu-l îndepărteze pe om de Creator. Reîntoarcerea la religie, conform Cabalei, înseamnă schimbare interioară pură. **Reîntoarcerea la religie, în sensul spiritual, se măsoară numai după adâncimea schimbărilor în însușirile omului și nu după numărul îndeplinirilor religioase pe care el le îndeplinește, căci îndeplinirea obligațiilor religioase fără intenție este ca și corpul fără suflet.**

Reîntoarcerea la religie din adâncul sufletului

Trebuie reținut că știința Cabala este un fel de “iudaism personal”, individual. Ea nu este iudaismul popular. Reîntoarcerea la religie spirituală depinde de dorința inimii, iar dorința inimii depinde de iluminarea scripirii de către Puterea Supremă. Noi putem numai să ajutăm procesul, însă nu să-l iluminăm de la început. Omul căruia Puterea Supremă nu i-a iluminat punctul din inimă, nu poate să se reîntoarcă la religie în forma sa adevărată, adică: reîntoarcerea la rădăcina sufletului său. Adevărata reîntoarcerea la religie spirituală începe din clipa în care omul simte nevoia reîntoarcerii sale la rădăcina lui spirituală, la ceva superior lui. Dacă, cu ajutorul acestei dorințe, el ajunge la studiul Cabalei, atunci, prin studiu, atrage asupra punctului din inimă Lumina Atotcuprinzătoare care îl ajută să se reîntoarcă la rădăcina sa. Calea pe care el se reîntoarce la originea sa spirituală se numește scara treptelor spirituale, iar ajungerea la rădăcina sufletului său se numește “sfârșitul corecției”, deoarece și-a corectat toate dorințele sale, astfel încât acestea să nu-l deranjeze, ba chiar să-l ajute să se alipească de rădăcină.

Dacă știința Cabala este “iudaism personal”, de ce se încapățânează înțelepții s-o răspândească în întreaga lume?

Prin răspândirea Cabalei se dorește ca, omul care simte că strălucirea sa interioară arde, să știe unde se află materialul de studiu cu ajutorul căruia poate să-și dezvolte dorința interioară către Dumnezeu, care acum s-a născut în el.

Reîntoarcerea la religie spirituală – nu este din întâmplare

Această reîntoarcere la religie este supravegheată, personală și îndelungată. Omul în care tremura strălucirea, părăsește precuparea cu lumea materială și transformă știința în ocupație permanentă, iar munca, în ceva temporar. El nu se mai îngrijorează că nu va progresa la servicii, sau unde va locui. Sufletul său se închide pentru scop – Puterea Supremă și Ea devine capul listei priorităților lui. El, într-adevăr, se rupe de sistemele materiale care îl înconjoară, prin aceea că le dă o proporție diferită, însă se folosește de ele pentru ca să se apropie de Puterea Supremă.

Toți vom primi aprinderea sclipirii din inimă

La reîntoarcerea la religie, din punct de vedere spiritual, ajung zeci, până la mii de oameni și nu mai mult. Și nici nu pot fi mai mulți oameni, deoarece lumea – și cea spirituală și cea materială – este construită în formă de piramidă. Regele stă în vârf, sub el oamenii cei mai apropiați lui, sub ei oamenii mai îndepărtați lui, și tot așa. Cu cât omul se află mai departe de “rege”, el va da mai puțină importanță științei Cabala.

Cu cât omenirea înaintază din generație în generație, oamenii primesc simțirea strălucirii din inimile lor, iar aceasta îi atrage să ajungă la rădăcina sufletelor lor. La sfârșitul generațiilor se va descoperi Lumina Supremă întregii omeniri. Toți se vor trezi să se reîntoarcă la rădăcina lor și vor ajunge la cunoașterea Dumnezeirii. Această situație se numește “sfârșitul corecției generale”. Conform Cabalei, ea trebuie să aibă loc nu mai târziu de sfârșitul anului șase mii de la crearea lumii spirituale.

Sufletele din întreaga omenire sunt părți ale unui suflet general numit “Omul Primordial” (אדם הראשון = adam harishon). În acest suflet general sunt părți superioare și părți inferioare, mai dezvoltate și mai puțin dezvoltate, cele care trebuie să se corecteze mai repede decât altele, care trebuie să se corecteze mai târziu. De aceea, fiecare primește trezirea reîntoarcerii la rădăcina lui spirituală din acest suflet general – la timpul său, însă, toate sufletele, din toți oamenii, mai repede sau mai târziu, vor primi trezirea și se vor reîntoarce la sursa lor și se vor împreuna, după cum au fost înainte de despărțire și coborârea în corpurile din această lume.

Despre aceasta s-a spus că la sfârșitul corecției “toți Mă vor cunoaște, de la mic și până la mare”(Ieremia cap.31 versetul 34). Intenția este ca fiecare să ajungă la nivelul Puterii Supreme, după instrumentul său. Sunt oameni a căror legătură cu Puterea Supremă va fi deplină și sunt oameni care se vor mulțumi cu o legătură

parțială și vor fi cei care vor participa la sfârșitul corecției prin ajutorarea celor cu suflete înalte. De aceea este obligatoriu să răspândim știința Cabala în rândurile întregii populații și să o punem în vitrină, astfel încât, oricui i se trezește punctul din inimă să știe prin ce poate să concretizeze această dorință.

La Cabala ajung oamenii care sunt posesori ai unei dorințe dezvoltate, deoarece egoismul decurge din dorința de a primi. Omul căruia îi este bine așa cum este, care nu dăunează nimănui și nu deranjează pe nimeni, este liniștit și calm și nu supără pe nimeni, nu ajunge la studiul Cabalei. Rabinul Yehuda Ashlag scrie că știința Cabala are menirea să dea răspuns la întrebarea eternă, “Care este scopul vieții mele?” Omul care începe să studieze Cabala înțelege, abia atunci, ce este răul, căci această știință îi arată adevărul despre natura sa. El învață cine și ce este și ce trebuie să corecteze. În alte metode i se explică omului că trebuie să-și omoare dorințele și să îndeplinească legile religioase. În Cabala, în schimb, se încurajează omul să pună întrebări, să cerceteze deranjamentele care apar în calea sa, să înțeleagă că ele vin de la Puterea Supremă și să se folosească de ele pentru ca să înainteze către Ea.

17. În fața exterminării

Și după ce au ajuns în Israel adunați din toate părțile lumii, evreii încă nu înțeleg mărimea responsabilității și a misiunii pe care și-au asumat-o. În clipa în care au spus “vom face și vom auzi”, a fost clar că ei își asumă responsabilitatea pentru omenirea întregă. Acum nu este nici o cale de întoarcere de la acea responsabilitate, iar dacă nu ne grăbim să trecem la acțiune, vom descoperi, în curând, forțele armate ale lumii, staționate la granițele noastre, așteptând ordinul să galopeze înainte.

Conform științei Cabala, iudaismul nu este o religie, ci o misiune. Misiune supremă, care a fost impusă unui număr foarte restrâns de oameni ce s-au “voluntarizat” să tragă după ei omenirea întregă către Puterea Supremă. Este vorba despre istoria pe care mulți dintre noi o neagă. Evreii au fost cei care au primit Tora și au acceptat să execute misiunea care le-a fost impusă, încă de la muntele Sinai. În acele timpuri, scopul le-a fost clar și a fost clar și că misiunea și-o vor putea îndeplini numai dacă se vor așeza în regiunea pământului numită “Israel”, deoarece ea are o importanță spirituală adâncă. După aceeași concepție, la orice descoperire a realității în această lume este o rădăcină spirituală în lumea superioară. Adică, în concordanță cu țara Israel materială, în care noi trăim acum, este și țara Israel spirituală. Sosirea poporului israel în țara sa nu a însemnat încă o cucerire, una din multe altele din istorie, ci a însemnat începutul procesului de corectare generală a lumii. În acele zile, când poporul israel a făcut drumul prin deșert către țara Israel, a fost clar că țara Israel este unicul loc în care vor putea acționa spiritual, pentru ca să-și poată îndeplini misiunea care le-a fost încredințată de Puterea Supremă. Ei s-au luptat cu toate popoarele care au populat țara, au cucerit-o și și-au stabilit reședința în ea, nu pentru că era o proprietate strategică, ci pentru că a fost și încă este, o proprietate spirituală.

De atunci au trecut ani. Poporul israel, care mai târziu a primit numele de “evrei” (יהודים=iehudim), nu întotdeauna și-a amintit de misiunea sa în această lume, iar orice frică apărută a slăbit senzația scopului și a legăturii cu Puterea Supremă și au început să coboare asupra poporului loviturile teribile. Distrugerea Primului Templu și primul exod a fost numai o dovadă a ceea ce va urma să se întâmple în viitor, la sfârșitul lumii, dacă evreii nu vor înțelege de ce ei sunt evrei. Iar, după ce s-au întors evreii în Israel, ei au reușit să ignore, demonstrativ, scopul pentru care au fost “recrutați” și pentru aceasta ei au continuat să plătească un preț foarte mare – distrugerea Templului pentru a doua oară și un exod care a durat 2000 de ani. Atunci a fost clar că, în afara granițelor țării Israel, evreii nu vor putea realiza acel scop. Mult mai grav decât aceasta, evreii au fost asimilați de neevrei, au învățat din acțiunile lor și mulți au crezut că nu mai este nevoie de țara Israel, că existența în ea este, cel mult, o vacanță și că și-au găsit casa stabilă în alte țări. Mulți au crezut în asta, în principal cei din țările europene, acolo au prosperat evreii, economic și cultural, într-atât încât s-au gândit că și-au realizat scopul existenței. Puțini au continuat dorința de a aparține

țării Israel, cu toate că nici ei și nici cei care au venit după ei, nu au înțeles totdeauna care este scopul adevărat care stă în spatele necesității ca poporul evreu să stea în țara sa, statul Israel, deoarece ea este o necesitate spirituală. Când pericolul asimilării a fost mare, iar evreii au uitat aproape de tot scopul – conducerea întregii omeniri înapoi la Puterea Supremă – a venit holocaustul, unul din evenimentele cele mai șocante pe care le-a cunoscut omenirea din toate timpurile. Peste șase milioane de evrei au fost masacrați de dușmanii naziști și încă alte milioane au fost torturați, au suferit de foame, de lipsuri, de boli grave și de suferințe imposibil de descris. Pe parcursul anilor, mulți au încercat să cerceteze cauza holocaustului, să găsească răspunsul esenței urii intense din lume împotriva evreilor ca atare. Toți s-au întors cu răspunsuri parțiale care nu au adus lumină asupra aceluia dezastru – de a întoarce, prin forța brațului, pe evrei în țara Israel. Și, într-adevăr, numai după holocaust a înțeles întreaga lume mărimea dezastrului și a necazului în care au fost evreii și au recunoscut nevoia formării casei pentru evrei, în statul Israel.

Ceea ce noi vedem aici, în această lume, este, de fapt, rezultatul proceselor care au fost planificate în lumile superioare, încă din zilele creerii, pentru un singur scop: de a motiva omenirea întreagă către sfârșitul corecției. Fără să fim conștienți de aceasta, multe națiuni ale lumii au dat mâna pentru constituirea statului evreiesc, din înțelegerea, subconștientă, că această casă evreiască poate să constituie ancora omenirii întregi. Bineînțeles că reîntoarcerea în țară nu este netedă ca o grădină de trandafiri, iar războaiele care au izbucnit din când în când au speriat existența locuitorilor țării, însă au și întărit legătura cu pământul, cu toate că cei mai mulți nu au înțeles adevărata semnificație a șederii evreilor în țara Israel. Toți au crezut că este vorba despre o soluție statală binecuvântată. **Foarte puțini au înțeles că este vorba despre un proces spiritual complex, care are ca scop apropierea întregii omeniri de sfârșitul corecției.**

Aparent, misiunea ar trebui să fie mult mai simplă decât ceea ce noi credem. La muntele Sinai au primit evreii Tora, harta drumului către Puterea Supremă. Această “hartă” se află astăzi în scrierile sfinte ale cărții “Zohar” și toți cei care își fac timp ca să arunce o privire în ea pot să găsească calea către Puterea Supremă. Popoarele lumii nu au cartea “Zohar” și nu au Cabala și aceasta este cauza pentru care ei se comportă ca orbii într-o cameră închisă și se lovesc de pereți. Ei nu găsesc ieșire din încurcătura în care au fost prinși. Problema lor principală este că nu au o cale. Religiiile sunt pentru ei, momentan, un fel de calmante, când, de fapt, este clar pentru toți cei care se ocupă de învățătura secretă că soluția trebuie să fie mult mai adâncă, în lumile superioare și nu în lumea materială. Evreii ar fi trebuit, de când au primit Tora, să răspândească această hartă, să cerceteze calea către Puterea Supremă și să conducă pe ea întregul popor. Mai târziu ar fi trebuit ca evreii să fie lumină pentru neevrei, să împărtășească cu aceștia cunoștințele spirituale enorme și să-i ajute să-și găsească calea lor înapoi la Puterea Supremă. Momentan, scopul este de a-i reîntoarce pe toți la rădăcina din care au venit și de a ajunge la sfârșitul corecției.

Aceasta sună simplu, însă nu toți se grăbesc să adopte această teorie, deoarece este vorba, în principal, de dezvoltarea spirituală personală. Nu se poate vrea fără voință, iar momentan, la mulți dintre noi nu este voință de a găsi calea către Puterea Supremă. În clipa în care se trezește voința, se face totul, ca individ și ca societate, ca ea să se umple, căci aceasta este calea naturii noastre, care dorește și pretinde umplere imediată a dorințelor. Sunt două căi de a trezi această dorință – “calea suferinței” și

“calea învățaturii”. Calea învățaturii este aceea unde omul începe să întrebe, fără nici un motiv vizibil, întrebări care țin de esența existenței sale. Întrebările trezesc în el “lipsa”, iar el caută răspunsul la ele în locuri diferite – în India, în Thailanda, în întruniri de reîntoarcere la religie sau în Cabala. Cealaltă cale, calea suferinței, este mai complicată. Când oamenii nu prezintă voință să se dezvolte, ei sunt împinși înainte, iar, de cele mai multe ori, împinsul este asociat cu o acțiune fizică dureroasă și supărătoare. Calea suferinței este calea cea mai utilizată astăzi. Noi suntem împinși către o realitate imposibil de suportat, pentru ca aceasta să trezească în noi necesitatea, pentru ca, până la urmă, să ajungem la concluzia că nu este cine să ne ajute în afară de Puterea Supremă. Atunci, din suferințe, vom înțelege toți că nu este alternativă, decât să se studieze Cabala. Aceasta este singura învățătură care propune legătura directă și imediată cu Puterea Supremă, până se ajunge la sfârșitul corecției individuale și generale.

Conform Cabalei, trebuie să aibă loc patru exiluri, însă deja toate au avut loc. Nu mai sunt exiluri, iar datoria noastră este de a ne reîntoarce la sfârșitul corecției în starea noastră actuală. Nu vor mai fi exiluri ale poporului israel, căci vremea a expirat. Noi suntem apropiați de timpul în care s-a stabilit sfârșitul corecției, iar noi încă nu am adoptat programul dorit de a ajunge la el. În lipsa “soluției” exilului, presiunea generală asupra poporului evreu va crește. Palestiniienii vor continua să ia de la noi multe prin prețul sângelui, în nord hisbalah v-a primi întreaga libertate de acțiune și din orice punct de frontieră posibil se va deschide asupra noastră focul. Mai târziu, Cabala prevestește sosirea tuturor armatelor lumii la frontierele Israelului, cu scopul de a ne extermina. Această acțiune de excepție, se pare a fi singura acțiune care poate să ne trezească. Asta seamănă cu diferența dintre omul care doarme și omul care și-a pierdut cunoștința. Omul care doarme poate fi trezit prin șoapte, mângâiere, strigăte sau o lovitură ușoară. Însă cine zace în inconștiență se poate trezi numai cu ajutorul unei găleți de apă aruncată în cap, sau o palmuire puternică, iar în situații grele, aproape mortale, nu este nici o soluție decât folosirea șocurilor electrice pentru a-i reînoi funcționarea inimii sale. Noi astăzi ne aflăm în starea în care numai un șoc, de excepție în mărimea sa, ne va face să ne trezim, nu pentru a începe să ne punem “teilinilor” (תפילין=tefilin) în fiecare dimineată, ci ca să înțelegem mai bine scopul creației, să înțelegem din nou misiunea noastră ca popor evreu, misiune care și-au asumat-o strămoșii noștri în deșert și să acționăm ca atare. Altfel nu va fi nici o scăpare de la plata prețului sângeros, foarte mare, căci numai astfel noi ne mișcăm înainte.

Importanța spirituală a așezării poporului evreu în țara Israel

În realitatea existentă sunt numai două noțiuni: Creatorul și creația. Creația se află în calități inverse față de calitățile Puterii Supreme, iar scopul Creatorului este de a aduce creația la nivelul Puterii Supreme. Pentru ca aceasta să se întâmple, trebuie să se infiltreze în creație puteri care să o ajute să-și însușească toate calitățile Puterii Supreme. De aceea, prin păcatul Omului Primordial, au intrat în noi scânteii ale abundenței – calitățile de dăruire ale Puterii Supreme au intrat în interiorul creației, pe toate nivelele sale, de la nivelul material, la nivelul vegetal și animal, până la nivelul vorbitor, atât spiritual cât și material. Există în lumea spirituală și în lumea materială părți care aparțin Puterii Supreme și nu creației. Și în lumea spirituală și în lumea aceasta există parte numită “evreu” ("יהודי" = iehudi). Pe limba cabalistă el se numește

“instrumentul de influențare” (כלים דהשפעה = chelim dehashpaa). Aceasta este, după cum am spus, partea Puterii Supreme din interiorul creației.

În lumea spirituală este lumea numită “lumea nobilă” (עולם האצילות = olam haatzilut), care se consideră a fi partea și proprietatea Puterii Supreme. Ea se numește “țara Israel” (ארץ ישראל = eretz israel). Celelalte lumi – “crearea” (בריאה = bria), “creație” (יצירה = ietzira) și “facerea” (עשייה = asia), se numesc “străinătate” (חוץ לארץ = hutz learetz). Și în lumea noastră există aceeași împărțire între oameni care aparțin poporului israel și cei care aparțin popoarelor lumii, aceeași împărțire există și între țara Israel și celelalte țări.

Este o interpretare în Tora, în care Dumnezeu, înainte de a da Tora poporului israel, a apelat la toate popoarele și le-a propus Tora. Popoarele au întrebat ce este în Tora, iar când au înțeles că scopul îndeplinirii obligațiilor religioase este îndeplinirea legilor spirituale care conduc la dăruire, ei au respins-o, căci de la început natura umană este egoistă. Numai israelienii au spus “le vom face și le vom asculta!” (Iesirea, cap.24, versetul 3). Prima dată vom face și nu este important rezultatul, deoarece natura israelienilor este ca și natura Torei. Din această interpretare noi învățăm că țara Israel și poporul israel sunt părți spirituale, aflate în creație și care nu aparțin ei. Ea este calitatea Puterii Supreme, care a fost implantată în noi.

De aici noi înțelegem că, pentru a corecta creația, trebuie să apară sclipirea – caracteristica Puterii Supreme în creație, care s-o ajute să ajungă la rădăcina sa spirituală. Astfel, israel se afla printre popoarele lumii, în lumea spirituală și în lumea materială, pentru a corecta popoarele lumii și pentru a le aduce la nivelul Puterii Supreme. Aceasta este unicitatea noastră, noi nefiind ca și celelalte popoare și, de aici, îndatorirea noastră de a concretiza misiunea care ne-a fost impusă, iar dacă noi nu vom concretiza misiunea pe care am primit-o de la Puterea Supremă, vom primi suferințe și lovituri, atât direct cât și indirect, prin popoarele lumii.

Cu alte cuvinte, procesul corecției întregii lumi, cu ajutorul poporului evreu, este un proces care obligă și la sfârșitul căruia toate popoarele lumii vor fi ca o singură uniune, în legătură cu Puterea Supremă și către acest scop noi trebuie să atragem atenția.

Unicitatea țării Israel

În țara Israel se află puterea care urmează să corecteze toate țările, în lumea spirituală și în lumea materială. Israelul spiritual se numește “lumea nobilă” (עולם האצילות = olam haatzilut). În Lumea Nobilă sunt cinci nivele, dintre care cel mai deosebit este “bina de atzilut” (בינה דאצילות), acolo se află nivelul “bina debina deatzilut” (בינה דבינה דאצילות) – bina care este în bina, care la rândul ei este în atzilut și care se numește treapta Ierusalim, iar în ea este Muntele Templului, iar în el Templul, iar în Templu se află Sfânta Sfintelor. În concordanță cu aceasta se împart țările în țările lumii, Babel, Siria, dincolo de Iordan, Liban și țara Israel. Toate țările care au vreo legătură cu țara Israel și care se pot corecta până la sfârșitul corecției, ne sunt însemnate cu ajutorul cuceririlor pe care le-a făcut regele David în războaie. În ele este inclusă țara Israel întregită, până dincolo de Iordan, Siria, Babel și Liban.

În știința Cabala noi învățăm că există ramură și rădăcină. În concordanță cu caracteristicile și legile din lumea spirituală, există legile în lumea aceasta. Opus țării Israel spirituale, există țara Israel în această lume, iar ca opus sufletului spiritual israelian există poporul israelian în această lume. Aceasta este cauza pentru care nu va fi liniște și prosperitate pentru poporul evreu, decât în țara Israel.

Cuvântul “țară” (ארץ = eretz) provine din rădăcina cuvântului “dorință” (רצון = ratzon), iar dorința corectată a poporului se află în concordanță cu caracteristicile țării Israel, a cărui înțeles este “direct spre Dumnezeu” (יש-אל = iashar-El), calea directă către Puterea Supremă. În clipa în care poporul evreu nu este în concordanță cu caracteristicile țării Israel, țara îl lovește cu lovituri vizibile, iar când țara Israel merge către corecția spirituală, îl apropie de ea. Această lege spirituală acționează pe baza principiului “asemănării formelor” (השתוות הצורה = hishtavut hatzura), după care orice este atras de sursa asemănătoare ei în caracteristici. De aceea înțelepții au prevestit în acele timpuri distrugerea Templului, ca urmare a descoperirii urii fără motiv dintre elevii rabinului Akiva (רבי עקיבא) care, de fapt, i-a învățat regula cea mai importantă din Tora – “iubește-ți aproapele ca pe tine însuși” (ואהבת לרעך כמוך = veahavta lereecha camoha). În acele timpuri au accentuat înțelepții că exilul va dura o perioadă definită de 1700 de ani, după care poporul israel se va reîntoarce în țara sa, însă va refuza Tora și iarăși va fi contradicție între poporul evreu și țara Israel. Diferența, în faza finală, va conduce la o suferință atât de mare, încât îi va obliga pe evrei să-și corecteze caracteristicile lor egoiste și să le transforme în caracteristici dumnezeiești. Înțelepții au prevestit că nu vor mai fi alte exiluri, iar acum ni se vor descoperi toate prevestirile proorocilor – suferințe mari, războiul Gog și Magog și calamități naturale terifiante.

Sunt două forțe care ne vor ajuta să ajungem la sfârșitul corecției și să atragem după noi omenirea întregă. Pe aceste forțe le numim “Mesia” (משיח = mesia), iar numele se trage de la rădăcina “trage” (משך = moshech), căci ne trag în Sus.

Iar aceste două forțe ale lui “Mesia” sunt: “Mesia Ben Iosef” (משיח בן יוסף = mesia ben Iosef), a cărui misiune este să facă munca de pregătire și să ne aducă în Israel, iar el este în poziția sa, pentru noi, ca oponent al forței “Impuritatea lui Isav” (קליפת ישאב = clipat Isav). După ea va veni o altă forță care va acționa după ce poporul israel se va reîntorce în țara sa, fizic însă, nu spiritual, iar ea este “Mesia Ben David” (משיח בן דוד = mesia ben David), care urmează să stea ca oponent “Impurității lui Ismael” (קליפת ישמעאל = clipat Ismael).

În ultima fază aceste două forțe Mesia se vor uni, ca oponente a celor două forțe exterioare – Isav și Ismael, care se vor uni și ele. Astăzi ele se luptă una cu alta, însă, în cele din urmă, amândouă se vor ridica să lupte împotriva noastră, căci noi nu facem ceea ce trebuie să facem. Acei profeți au prevestit că va fi un război foarte mare în întreaga lume, iar pe parcurs, aceste forțe vor sta la granițele Israelului și îl vor pune în pericol de distrugere totală.

Când vom ajunge în situația să nu avem nici o șansă, se va produce o schimbare dramatică în percepția noastră și ne vom îndrepta către Puterea Supremă. În clipa în care vom face aceasta, vom ajunge la descoperirea Dumnezeirii – descoperirea celor două Mesia. La această descoperire va fi martoră întreaga lume, iar ea va aduce, în cele din urmă, odihna și viața veșnică. Atunci vor primi toți conducerea

Puterii Supreme, iar poporul evreu va construi Templul cu ajutorul popoarelor care vor lucra de partea ei, din dorința de a fi aproape de Puterea Supremă.

Pentru ca să ajungem la sfârșitul corecției este nevoie să cucerim din nou toate acele teritorii ale Israelului întregit?

Legea generală a realității este potrivirea dintre caracteristicile interioare și cele exterioare, astfel încât totul să fie egal cu o singura forță – nu este nimic în afară de El (אין עוד מלבדו = ein od milvado). De aceea, noi nu trebuie să mergem acum să cucerim pământuri, chiar dacă ne-au aparținut în trecut, deoarece acum noi nu suntem demni de țara Israel întregită. Dacă ne vom ridica în calitățile interioare, prin studierea Cabalei, la nivelul spiritual al țării Israel întregite, vor veni de Sus forțe care ne vor preda aceste pământuri pe tavă de argint, fără să mișcăm un deget. Legile spirituale acționează în această lume în formă absolută și nu va fi posibil recucerirea țării Israel întregite, decât cu ajutorul spiritului.

Israel nu va fi America

Când poporul israel a cucerit pentru prima dată țara, sub conducerea lui Ioshua, au stat aici șapte popoare și toate au fost alungate în clipa în care israelienii au intrat în țară. Neevreii trebuie să înțeleagă că acesta este intresul lor significant, ca poporul israel să se întoarcă în țara sa, căci numai așa va ajunge omenirea la scopul creației. Noi trebuie să înțelegem, încă acum, că nu este altă cale, iar dacă nu vom asimila aceasta, vom sta foarte repede în fața suferințelor teribile, care ne vor conduce aproape de exterminare. Aceste suferințe nu vor dura o zi sau două, ci până când vom înțelege că noi trebuie să ne schimbăm, iar aceasta va avea preț în suflete. Este clar că se poate preveni asta, dacă vom înțelege, încă de astăzi, ca noi suntem soliile Puterii Supreme, iar misiunea noastră este de a conduce omenirea întregă înapoi la Ea. Atunci vom ajunge la sfârșitul corecției, în bucurie, fericire și cu sprijinul îmbrățișat al lumii. Poporul israel trebuie să-și schimbe gindirea, căci nu poate fugi de misiunea aceasta. Dacă vom încerca să fugim de antisemitism, el se va întări, până când vom ajunge în situația în care nu numai țări sau popoare ne vor invinui de suferințele lor, ci și omul simplu, în particular, va fi convins că suferința sa personală își are rădăcina în evrei, iar el va face totul ca să lupte împotriva lor și pe drept.

Problema noastră este că suntem convinși că putem să instituim cultura americană în Israel. Noi învățăm, cu prețul sângelui, că Israelul nu va fi America, iar dacă ne vom încăpățâna să transformăm țara în America, va fi aici o vale de sânge. Este important să înțelegem că arabii sunt într-o stare spirituală mult mai curată decât noi; ei nu se sfiesc de originea lor, ei vor să înzestreze cu cultura și religia lor întreaga lume. Ei urăsc pe americani și ceea ce ei reprezintă, iar aceasta le dă lor puteri imense, peste voința pe care o au de a cuceri întreaga lume. Noi trebuie să înțelegem că, dacă vom conduce lupta în lumea spirituală interioară, prin lupta personală a fiecăruia dintre noi cu egoul său, nu va fi nevoie de lupta fizică și de victime de prisos, iar despre aceasta s-a spus: “Domnul are să se lupte pentru voi, iar voi fiți liniștiți!” (Ieșirea, cap.14, versetul 14). Toate acestea, cu ajutorul Cabalei, căci nu avem altă cale.

18. Sinuciderea nu este o cale

Nu este nici unul dintre noi care, pe parcursul vieții sale, să nu-i fi trecut prin minte gândul sinuciderii, într-un moment de criză, suferință, necaz ori probleme, când i se părea că nu este nici o ieșire din ele. Aceasta ni se părea soluția cea mai ușoară și eram convinși că ea ne va aduce plăcerea, odihna, victoria și liniștea dorită. Acest fel de gândire vine din forma noastră naturală de a fi, și anume, de a fugi de suferințe și a tinde la plăceri, însă, în cele mai multe cazuri, această fugă s-ar putea să ne coste foarte scump.

Nu este cale de a convinge omul sătul să mănânce. Acesta este un fapt cu care mulți sunt de acord. Omul mănâncă numai din necesitate, din cauza foamei. În clipa în care această necesitate nu mai există în el, acesta nu mai este atras de mâncare, iar câteodată, mai ales dacă este sătul, ori de câte ori va auzi cuvântul "mâncare", s-ar putea să simtă chiar și senzația de vomă. Astfel funcționează și sistemele în lumile superioare. Ca oameni, noi nu mai simțim lipsa, foamea, necesitatea de a ne apropia de Creatorul lumii și de a fi parte integrantă din scopul creației. Noi suntem sături cu tot felul de dorințe ale acestei lumi, dorințe materiale, care ni se par de parcă ne-ar umple și ne-ar satisface foamea, până când uităm deja scopul pentru care am sosit în această lume. De aceea, într-o anumită zi, simțim că avem totul, însă, în fond, nu avem nimic. Deodată se trezește în noi dorința, foamea. La început nu ne este clară această dorință și de ce a apărut și încercăm să o umplem cu substanța aflată în această lume – bani, onoare, studii, însă descoperim că este temporară, dorința a devenit și mai mare și nu este satisfacție pe fața pământului care poate s-o astâmpere. Seamănă cu omul flămând care simte că are nevoie de o porție de carne respectabilă pentru a-și astâmpăra foamea, însă pe masa sunt numai chipsuri și sucuri. Orice încercare a sa de a se sătura de acestea, nu ajută la nimic, deoarece dorința sa, foamea sa, decurge dintr-o satisfacție de cu totul alt gen.

Aceasta este calea Puterii Supreme de a ne trezi pentru ca să ne întoarcem la Ea. Această lipsă sosește pe diferite căi. Omul înstărit pierde la bursă întreaga sa avere. Informaticianul, care a lucrat în condiții excelente, cu un salariu mare, primește într-o dimineață scrisoarea de concediere. O stea a muzicii rock, care trăiește ca și cel ce are totul în viață, suferă de o boală incurabilă. Se pare că în fiecare din noi începe scopul creației să-și arate semnele. Este de înțeles că, la început, ne este greu să vedem scopul adevărat al suferințelor care ne-au fost date. Noi învinuim întreaga lume, numai pe noi nu. În ziua în care vom înțelege că suferințele sunt calea Puterii Supreme de a trezi în noi "foamea" de Ea, vom face primul pas spre scopul creației.

Dacă nu ne-ar lipsi nimic, atunci nu am avea nevoie de Creator. Am trăi sănătoși, fericiți și bogați până la 120 de ani, ca în povești. Aceasta este realitatea la care tindem să ajungem, însă, ori de câte ori facem un pas înainte, avem impresia că ne-am îndepărtat de ea, deoarece singura cale de a simți calmul și siguranța nu este cu ajutorul materialului, ci numai și numai cu ajutorul spiritului. Din păcate însă, mulți dintre noi încearcă să găsească vindecarea durerilor în locul unde nu este medicament; noi ne mișcăm din loc în loc, de la un rabin la un alt "înțelept", de la un

medic specialist la un profesor renumit și toate acestea numai pentru a încerca să ușuram, și nu puțin, suferințele și durerea.

Știința Cabala ne învață că suferințele au fost date omului ca instrument, vehicul cu ajutorul căruia să se poată urca în lumile superioare. Suferințele sunt foamea care urmează să motiveze omul să vrea să "mănânce". După cum am amintit la începutul capitolului, fără foame, omul nu simte nevoia să mănânce. Puterea Supremă trezește în noi aceste lipsuri, pentru ca să începem să punem întrebări și, poate tocmai întrebarea de bază: de ce mi se întâmplă asta? Dacă ne vom pune această întrebare și vom încerca să-i găsim răspunsul, vom ajunge, în cele din urmă, la sursă și atunci vom putea înțelege că suferințele, care sunt percepute ca ceva negativ, fără limite și scop, sunt scara care ne ajută să urcăm înapoi la sursa din care am venit.

Însă nu toată lumea pune această întrebare și, de aceea, nu înțeleg scopul adevărat al suferinței. Ei caută soluții ușoare, calmante, care să-i ajute să-și ușureze durerile, în loc să rezolve problema de la rădăcină.

În generațiile anterioare suferințele au condus oamenii către știință, către tehnologie și către progres. Ei au crezut că acolo se află viitorul care oferă o viață fericită și bogată. Ei au crezut că, în clipa în care vor fi mașini conduse de calculatoare, viața va fi mai ușoară, iar în clipa în care vor avea telefoane mobile nu vor fi oameni mai fericiți decât ei. Astăzi, noi putem să privim aceste dezvoltări care sunt considerate ca recorduri ale tehnologiei și să zâmbim amar. Nu numai că tehnologia nu ne-a făcut mai fericiți, ci viața a devenit și mai pretențioasă. Nivelul de viață a crescut într-o măsură esențială, iar cine nu face față ritmului rămâne în urmă. Fuga după material pierde întreaga semnificație. Acum ne este clar că tehnologia nu conduce nicăieri, în afară de alte noi tehnologii; educația nu rezolvă problemele existențiale, iar problemele care ne înconjoară tot cresc, începând în casă, în popor și în întreaga omenire. Generația de astăzi caută spiritualitatea, deoarece ea a epuizat toate căutările în toate celelalte locuri. Noi credem că spiritualitatea ne va dăruia puțin calm și refugiu față de suferințe, iar cine nu reușește să ajungă la spiritualitate, ajunge foarte repede la stupefiante. Stupefiantele sunt și ele o cale de a fugi de suferințe, pentru o ora sau două, numai că, după aceea, aterizarea este una dureroasă, înapoi la realitatea care devine și mai amară.

Această funie pe care o simțim că se strânge în jurul gâtului nostru, îi face pe mulți să ia decizii din care nu este cale de întoarcere. Nu puțini simt că nu mai pot să îndure suferințele și își pun capăt vieții, din speranța că acolo îi așteaptă un viitor mai bun. Iudaismul a prezentat todeauna sinuciderea în lumină negativă. Si știința Cabala stabilește că omul care a hotărât să-și pună capăt vieții este un om ce a hotărât să împiedice ajungerea omenirii la scopul creației. Regula "unul pentru toți și toți pentru unul" este valabilă și în lumea spirituală. Toți ne aflăm în aceeași barcă și nu are nici un rost să încercăm să sărim din ea. Nu are nici un rost să schimbăm un necaz cu altul și asta este, din păcate, ceea ce îl așteaptă pe cel care caută soluții ușoare la suferințe.

Singura cale de a ne confrunța cu suferințele este să le înrolăm pentru binele scopului. Când omul este flămând, el are nevoie de mâncare. Dacă vom înțelege că suferințele sunt foamea care se poate transforma în plăcere, în mâncare, situația noastră personală și generală va arăta altfel. Este clar că plăcerea noastră de la mâncare crește cu cât crește foamea. Foamea imensă ne va face să simțim plăcere

chiar și de la o felie de pâine uscată. Suferințe mari ne vor face să simțim plăcere și de la revelația oricărei lumini primite de la Puterea Supremă, chiar dacă va fi lumina cea mai slabă. Dacă vom cere o nouă revelație a luminii continue, ea va sosi, până când vom reînoi legătura cu Puterea Supremă și ne vom întoarce la Ea, cu ajutorul instrumentelor pe care Ea le-a pus în mâinile noastre – suferințele. Nu este om care să poată să fugă de suferințe. Despre asta s-a spus "omul își naște singur suferința" (Iov cap.5 versetul 7), iar din clipa în care am ajuns în lume a fost pusă pe umerii noștri o sarcină foarte importantă, aceea de a ajunge înapoi la sursa Luminii din care am venit. Nu are nici un sens să așteptăm ca pe lumea cealaltă să ajungem în rai și acolo să ne odihnim în liniște. Odihna va sosi numai dacă vom continua aici, în această lume, scopul creației, altfel vom suferi mult, până când nu vom avea nici o altă șansă decât să strigăm către Puterea Supremă.

Și poporul israel a lucrat în Egipt aproape 400 de ani și nu au deschis gura. Numai cind faraonul a îngreunat asuprirea și li s-a părut că suferințele cresc și că nu mai este scăpare, numai atunci au ridicat strigătul, care a ajuns până la poarta cerului și de acolo li s-a trimis profetul Moise. Noi putem să ridicăm capul până în ceruri acum și să căutăm Puterea Supremă în orice loc. Problema se afla în noi. Instrumentele noastre nu sunt încă destul de antrenate pentru a primi revelația Sa. În clipa în care ne vom antrena instrumentele și vom dobândi instrumente suplimentare, prin studierea științei Cabala, vom putea primi revelația și mântuirea.

Sinuciderea nu-l scutește pe om de suferințe

Omul care se sinucide nu scapă de suferințe, deoarece împlinirea scopului creației depinde de viața în această lume. Omul trăiește, lucrează, întemeiază familie, se confruntă cu problemele și își corectează sufletul său, la nivelul cel mai de jos, nivelul mineral, fie conștient, fie inconștient. Fiecare din noi participă la procesul corecției generale a realității, în dezvoltarea generală către Puterea Supremă. Însă, dacă omul hotărăște, după părerea sa, să iasă din cercul vieții și să fugă de suferințe, el disprețuiește, conștient, nivelul mineral și disprețuiește, inconștient, dreptul pe care i l-a dăruit Puterea Supremă de a rezista suferințelor și de-a ajunge, cu ajutorul lor, la scopul creației.

Poate sinucigașul nu știe asta, însă, **din clipa sinuciderii, el se întoarce, într-un timp foarte scurt, în cercul unei vieți și mai grele.** El nu ajunge la odihna și la pacea veșnică după cum crede, ci la suferințe și mai grele față de cele de care a fugit. Câteodată ne lovim de cazuri cu copii care se nasc cu malformații grele, sau se nasc într-o realitate imposibilă. Este foarte posibil să fie vorba despre aceleași persoane care au cerut să fugă de suferințe și, prin aceasta, au schimbat un necaz cu altul și mai rău decit cel în care a fost. Omul nu are nici o cale de a ocoli suferințele, căci, da, suferințele derivă din ascunderea Puterii Supreme, iar când omul fuge de suferințe, el se îndepărtează de Puterea Supremă și mai tare, iar faza următoare în viața sa va fi coborârea pe o treapta și mai inferioară față de cea pe care el se afla.

Și Tora interzice absolut omului să-și pună capăt vieții, în schimb nu interzice ieșirea la război, de exemplu, cu toate că este clar că există în ea pericolul morții. De aici și faptul că este interzis omului să aleagă ieșirea din viață din cauza suferințelor. Soluția pentru suferințe se găsește numai în corectare.

Au fost oameni care și-au pus capăt vieții și, de cele mai multe ori, fundalul acțiunii lor a fost pierderea unei părți mici din avere, sau din egoul lor. În cele mai multe cazuri, încearcă să se sinucidă oamenii care au acumulat averi mari și au pierdut o mică parte din ele. Sau oameni care au avut un statut social înalt și l-au pierdut. Numai ă problema suferințelor este relativă, iar faptele arată că procentajul sinucigașilor în țările dezvoltate este mai mare decât procentajul sinucigașilor din țările slab dezvoltate. Nu vei găsi fenomenul ieșit din comun al sinucigașilor în țările în care nu este muncă. În contradicție cu aceasta, vei găsi sinucigași tocmai în societățile bogate, în societățile care oferă tot ce este mai bun, deoarece omul, cu cât se urcă mai sus, cu atât căderea sa este mai dureroasă. Aceasta este rețeta după care acționează legile fizicii în lumea materială.

Omul nu se sinucide din lipsa necesităților existențiale, ci numai din pierderea plăcerilor umane, onoare sau bani. Aici începem să ne întrebăm de ce? Cabala explică faptul că dorințele noastre se împart pe nivele, de la dorința cea mai de jos, de la plăcerea naturală ca și orice viețuitoare și până la dorința cea mai înaltă, dorința de spiritualitate. Noi vedem că oamenii care se află în cea mai mare grupă de risc de a se sinucide sunt cei care ajung la dorințele cele mai înalte, tocmai cei care, cică, par să aibă totul.

Din lipsa plăcerilor naturale, omul nu se va răni pe sine. Omul primește dorințe mai înalte, pentru a se dezvolta și a progresa prin ele la spiritualitate. Dacă el nu se va folosi de ele în forma corectă, înțelegând prin aceasta că el disprețuiește ceea ce a primit de Sus și nu este nimic mai rău decât nefolosirea mijloacelor pe care ți le-a dat Puterea Supremă.

Suferințele sunt componenta principală care ni s-a dat. Ele sunt instrumentul, ele sunt macaraua către scopul creației. Omenirea nu poate să se despartă de suferințe, ci numai să le calmeze cu ajutorul drogurilor. Folosirea excesivă, astăzi, a drogurilor este unul din semnele că omenirea vrea să fugă de suferințe, însă nu știe cum.

Dacă oamenii ar înțelege că suferințele vin de la aceeași sursă, iar ea este lipsa stării spirituale în care ar fi trebuit să fim dacă am fi lucrat corect în spiritualitate, totul ar arăta altfel. Noi suferim din lipsa împlinirii spirituale și nici o împlinire materială nu mai poate să ne satisfacă. În generațiile anterioare am reușit să liniștim dorința pentru spiritualitate prin știință, tehnologie și studii. Astăzi, după ce am epuizat toate dorințele după care am acționat în generațiile anterioare, se dezvoltă în noi dorința pentru spiritualitate. Această dorință nu se poate liniști prin nici o plăcere materială.

Nici stupefiantele nu rezolvă problema

Drogurile acționează, de fapt, ca și calmantele cu efecte secundare grele și cu cât va crește în lume dorința după spiritualitate, așa se va răspândi și folosirea drogurilor.

De ce statutul sinucigașilor, conform Torei, este atât de umiltoare?

Deoarece omul își aruncă viața din proprie voință și hotărăște să disprețuiască aceea societate care, cu toate cele și în pofida a toate, continuă să sufere și să înainteze

către îndeplinirea scopului creației. Omul care se sustrage din societate, societatea îl scoate în afara sa. De aceea noi suntem obligați să îngropăm sinucigașii în afara gardului, departe de ceilalți morți, deoarece ei au hotărât să se despartă de societate, prin acțiunea lor de sinucidere. În contradicție cu ceea ce cred, ei nu ajung, după moarte, într-o lume care este în totalitate bună, ci dimpotrivă. Ei vor experimenta suferințe mult mai mari față de cele pe care le-au avut aici, înainte de a părăsi lumea în viețile lor anterioare.

Cabala transformă suferințele în plăceri

Cabala nu anulează suferințele, ci le transformă în plăceri. **Suferințele sunt ca și foamea dinaintea mesei, iar Cabala este ca o masă festivă.** Dacă ai o astfel de masă festivă, bogată, în fața ta, nu te duci să cauți înlocuitori, ci, dimpotrivă, te vei bucura de suferințele pe care le-ai primit. Înteleptul rabin Yehuda Ashlag a scris despre aceasta o fabulă: Cu ce seamănă asta? Cu servitorul care lucra în casa stăpânului său, iar într-o bună zi îl anunță stăpânul că el pleacă într-o călătorie lungă și a lăsat pe cineva să-i supravegheze munca. După ce stăpânul a plecat, supraveghetorul îl chema la el zi de zi și îi dădea câte 10 lovituri. Când stăpânul s-a întors din lunga călătorie și a cerut să fie pus la curent cu ce s-a întâmplat în lipsa sa, slujitorul i-a povestit despre cele 10 lovituri pe care le primea de la supraveghetor. Stăpânul și-a cerut scuze pentru durerea suferită și a hotărât să-i dea, pentru fiecare lovitură primită, zece zehovim (un tip de monedă). Slujitorul a primit banii și s-a întors acasă trist și plâns. Când soția l-a întrebat ce s-a întâmplat, i-a povestit toată întâmplarea, însă ea tot nu a înțeles de ce plânge. În cele din urmă i-a spus că el plânge pentru că acel supraveghetor nu l-a bătut mai mult, căci atunci ar fi primit mai mulți bani datorită bătăilor.

Aceasta este, aproximativ, povestea noastră ca omenire. Într-una din zile vom înțelege că suferințele rezultă dintr-o origine care toată este numai bine, numai că actualmente ele ni se par suferințe. În acea zi vom regreta că nu am avut oportunitatea să "suferim" mai mult, pentru a ajunge mai aproape de scopul creației. Despre aceasta a scris regele David, în capitolul 118 versetul 71 din Psalmi: "Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale." În clipa în care omul începe să se ocupe de Cabala, el începe să se corecteze, chiar și în necunoștință de cauză, cu cât el se adâncește și progresează către bariera spirituală și o trece, ajunge în lumea spirituală și, de acolo, la simțirea scopului creației.

Despre aceasta s-a spus: "Fără voia ta te-ai născut, fără voia ta trăiești și fără voia ta mori". Omul are o singură alegere liberă – să-și aleagă rabinul (instructor), grupul și cărțile, cu ajutorul cărora el progresează către scopul creației. Dacă omul crede că, în afară de acestea, el este stăpân pe viața sa, că el este cel care ia toate deciziile, face o greșală gravă. Întreaga viață a fost deja scrisă Sus, iar în mâinile sale a rămas o singură decizie și anume, să progreseze către scopul creației sau să se îndeparteze de el. Omul trebuie să creadă că, și dacă ar fi fost închis o lună în beci, Creatorul i-ar fi comandat mâncarea cu cinste, căci "totul este anticipat, iar alegerea făcută." Viața este stabilită de la începutul creației, iar singura libertate care a fost lăsată în mâinile omului este libertatea de a alege între progresul către scopul creației sau îndepărtarea de el. Când omul se ocupă cu spiritualitatea, conform Cabalei, el devine ca un spectator al vieții sale. Viața devine pentru el un mijloc și un scop.

Împlinirea scopului creației se transformă, pentru el, în scopul principal pe care trebuie să-l îplinească.

19. Aceasta este numai prefața

Lanțul de atentate grele din Statele Unite a pus bazele războiului religios al mileniului al III-lea. După sfânta carte "Zohar", la sfârșitul a două mii de ani de stăpânire creștină în lume, va sosi perioada islamului și ea începe chiar în aceste zile. La sfârșitul procesului, după o luptă grea între creștinism și islam, vor înțelege conducătorii celor două religii că problema lor comună este, de fapt, iudaismul și, astfel, se va deschide marele război pentru Ierusalim.

Astăzi, noi ne aflăm în fața unei noi ere. Creștinismul își pierde puterea și lasă locul său islamului. Acest proces a fost deja prevestit în sfânta carte "Zohar", acolo s-a spus că la sfârșitul exilului poporului israel acesta va fi procesul care va avea loc. Conform științei Cabala, creștinismul se numește "impuritatea stângă" (קליפת=לשמאל clipat smol), creștinii fiind moștenitorii lui Isav, iar moștenitorii lui Ismael, islamul, se numește "impuritatea dreaptă" (קליפת ימין=clipat iamin).

În pericopa "Vaiera" (וירא), din "Zohar", scrie că, în viitor, urmașii lui Ismael și urmașii lui Isav vor veni la război pentru Ierusalim și atunci vor cădea cu toții în fața Israelului și va sta în ceruri Isac. În "Zohar" este încă o scriere care stabilește exact timpurile din această pericopă, până la sosirea lui Mesia.

Procesul prin care trece omenirea astăzi va duce, în cele din urmă, la trecerea conducerii lumii din mâinile urmașilor lui Isav, în mâinile urmașilor lui Ismael, iar la sfârșitul acestui proces, vor ajunge cu toții la linia de mijloc care, după Cabala, este Israel.

Pe parcursul ultimelor generații, s-a experimentat în America, în Europa și în toată lumea occidentală schimbarea comportării umane. Bani au devenit scop și nu mijloc. Oamenii onorează materialul și pentru aceasta primesc lovituri. Iar loviturile încă vor sosi din partea arabilor, căci americanii refuză, chiar și astăzi, faptul că noi ne aflăm în aceeași barcă. Astăzi ei nu se grăbesc să apere Israelul cu ochii inchiși și, mai mult decât atât, ne pretind să începem procesul de pace care este în contradicție cu principiile noastre. În timp ce pregătesc uniunea împotriva terorismului, pregătesc arabii, din partea lor, o uniune mare împotriva întregii lumi, iar americanii vor fi primii care vor suferi de acest război.

Totuși, aceasta nu se va întâmpla așa de repede. Mândria americanilor va suferi, iar ei vor continua să sufere din cauza luptelor, fără să înțeleagă de unde aterizează acestea asupra lor și numai la sfârșit vor înțelege că ei nu sunt așa de puternici cum au crezut. Dar, între timp, ei sunt convinși că, având bani, pot să cumpere întreaga lume și fără idealism, iar pentru această percepere mâna arabilor va fi superioară.

Rolul evreilor în această dramă

Evreilor le revine obligația să se ocupe de "Zohar" și de știința Cabalei, pentru a influența asupra lumii superioare și să facă în așa fel ca influența spirituală să fie

mai puternică . Numai atunci vom putea sta cu toată forța în fața dușmanilor care urmează să ajungă la noi, iar, în cele din urmă, cele două religii vor înțelege că evreii sunt cauza întregii situații în care se află .

După acel război și arabii vor putea ajunge la sfârșitul corecției lor personale

Numai în ultimul război vor înțelege arabii că și ei au obligația să ajungă la nivelul Puterii Supreme, însă nu se știe când va avea loc acest război.

Aceasta este numai introducerea pentru ceea ce urmează să se întâmple. Dacă vom arunca o privire în cartea "Zohar", pericopa "Vaiera", de la litera ט"ת = 439 încolo, vom vedea ce este scris despre ultimele zile. Câți ani va fi fiecare putere la conducere și în ce faze se va dezvoltă Mesia. Noi ne aflăm astăzi în anul 5770= 2010 de la începutul creerii lumii. Ne-au rămas mai mult de 200 de ani până la sfârșitul corecției, însă scrie acolo și că avem nevoie de 65,5 ani pentru corectarea liniei de dreapta și încă 73 de ani pentru corectarea liniei de stânga și numai după această corectare va veni Mesia Ben Iosef în pământul Galilului. După aceasta, va fi nevoie de încă 100 de ani pentru corectarea liniei de mijloc și ultima, iar ca urmare a acestei corectări, va veni Mesia Ben David. Cu puterea spirituală pe care o va aduce acest Mesia, noi vom fi nevoiți să corectăm încă 100 de ani sfera Malchut, când toate aceste procese trebuie să se termine în anul 6000 de la începutul creerii lumii, deoarece a șaptea mie este deja similară Shabatului, iar în ea sfera Malchut trebuie să fie deja complet corectată și abia atunci vom ajunge la odihnă și calm.

Dacă vei calcula, vei descoperi că astăzi, noi deja ne aflăm pe parcursul deferitelor corecției a liniei de stânga, liniei de dreapta și a liniei de mijloc, corecții în care nu avem controlul, însă ele se împlinesc. Nu pentru aceea ni s-a dat știința Cabala, ca să mergem ca oile la decapitat. Noi suntem în stare, cu ajutorul științei Cabala, să îndulcim acest proces, căci totul depinde de noi. Dacă vom hotărî să înaintăm din proprie voință, vom scuti suferințe; dacă ne vom încăpățâna să înaintăm pe calea suferințelor, ele vor sosi în cele din urmă, iar toate aceste calcule ne arată cu cât suntem în urmă în această lume față de procesul spiritual care are loc Sus, deasupra noastră.

20. Arabii sunt numai un mijloc de a ne trezi pentru sfârșitul corecției

Când toți se ocupă cu întrebarea, dacă să continue cu întreruperea focului, sau să-l oprească, dacă să încerce să ajungă la tratatul de pace, sau să-l alunge pe Arafat, sunt care compară pe cei ce își pun aceste întrebări cu salvatorul care se află în cabina de salvare și vede un om care se îneacă și, în loc să fugă să-l salveze, încearcă să decidă în problema de "principiu", care să fie culoarea costumului de baie cu care să intre în apă.

Într-adevăr, aici decurge un adevărat război – sunt morți, sunt răniți, sunt familii îndoliate, sunt orfani și văduve. Și, cu toate acestea, nu asta este războiul adevărat. Noi îi vedem pe palestinieni ca dușmani, iar ei sunt convinși că a sosit timpul să ne arunce în mare. Noi dezbatem problema așezărilor din teritoriile ocupate, iar ei nu renunță la dreptul de reîntoarcere. Aceste întrebări umplu în fiecare zi paginile ziarelor, care nu înoiesc nimic, deoarece noutățile se află în cu totul alt loc, în locul de dincolo de această lume.

Noi trăim într-o realitate foarte complicată. Noi ne comportăm ca și actorii de la teatru care au greșit piesa în care ar fi trebuit să joace. Războiul în care noi ne aflăm astăzi are un scop. Nu este vorba despre scopul de a-i nimici pe evrei, sau de a cuceri din nou țara Israel. Acest război are scopuri spirituale, iar aceste scopuri nu ar trebui neapărat atinse pe calea războiului și a victimelor, însă aceasta este calea pe care am ales-o.

Am uitat misiunea adevărată care ne-a dat dreptul să ne numim "poporul ales". Am uitat rolul superior, spiritual, care ne-a fost impus – de a aduce mântuirea în lume. Aceasta este misiunea noastră față de celelalte popoare, însă noi suntem ocupați cu alte războaie.

Cu toate acestea, mulți cred în existența Creatorului, însă nu fac nimic din tot ceea ce ni s-a transmis. Cei mai mulți dintre noi sunt convinși că obligațiile religioase din Tora sunt o culegere de instrucțiuni învechite, după care au uitat să ștergă praful și nu sunt potrivite stării actuale. În fapt, lucrurile sunt puțin mai complicate. Obligațiile religioase sunt, de fapt, instrumente spirituale care au fost date în mâinile fiecărui om, pentru a găsi calea înapoi la Creator. Acesta este adevăratul război – război personal și general, de întoarcere la Creator – și toate celelalte războaie nu există decât pentru acest scop. Dacă nu se poate pe calea Torei, atunci pe calea suferințelor.

Poporul israel, acea grupă de robi care a ieșit din Egipt, a făcut drumul nu numai în țara Israel, ci și înapoi la Creator. Profetul Moise a fost conducătorul care a găsit drumul și a dăruit poporului harta, cartea Torei. Aceasta este moștenirea cea mai importantă a profetului Moise pentru poporul israel, iar ea nu este discriminarea

omului de către om. Toți au fost vrednici atunci și toți sunt vrednici și astăzi să primească Tora, după cum a transmis-o Moise. Ar fi trebuit să conducem lumea întreagă la o dezvoltare spirituală imensă, numai că s-a întâmplat ceva cu noi. Am uitat calea, misiunea spirituală și am cerut să fim ca și toate popoarele. Aceasta nu va reuși niciodată și întotdeauna va sta o amărăciune, sau alta, să ne amintească faptul că noi suntem evrei și nu avem nici o șansă să fugim de asta.

Realitatea ar trebui să fie simplă, numai că noi am făcut-o complicată. Cabala ne învață că, într-o anumită fază a creației, Creatorul a hotărât să ne facă ca și creații. El a cerut să copieze în noi abundența care se află în El, numai că posibilitatea noastră de a primi abundență este restrânsă. Noi avem nevoie de o altă cale pentru a dezvolta instrumentul nostru de recepție și, astfel, am ajuns în această lume, în care nu este nimic mai mult decât dorința noastră de a primi și încă mult. Am reușit să dezvoltăm instrumentul nostru de recepție cu ajutorul corpului pe care l-am primit, care cere, îndeosebi, să primească, numai că iarăși am uitat motivul pentru care am ajuns aici și, în loc să ne specializăm în ridicarea în lumile superioare din care am venit, noi continuăm să ne scaldăm în balta care este numai decorul ce a fost ridicat pentru noi, special. Mulți dintre noi cred că acest decor reușit este lumea reală și le este greu să se despartă de el.

Instrumentele și posibilitatea de a ne întoarce în lumile superioare se află în fiecare dintre noi și ele ne sunt foarte apropiate. Nu-i ca și în trecut, astăzi este mai ușor să obținem spiritualitatea și tot ceea ce trebuie să facem este să vrem. Dacă vom traduce dorința materială în dorință spirituală, vom putea schimba lumea.

Nu are nici un rost să ne ocupăm cu amulete, șoapte sau cititul în cafea. Aceasta nu este calea Cabalei. Cine încearcă să facă asta, încearcă, de fapt, să atragă, pe toate căile, Binele din lumile superioare, când scopul adevărat ar trebui să fie ridicarea noastră în lumile superioare și nu coborârea lor aici.

Cabala practică

Nu există "Cabala practică", în sensul său simplu. Cabala nu înseamnă vrăji și amulete, sau ghicirea viitorului. Scopul Cabalei este de a ridica omul Sus și nu de a-l lăsa să se bălăcească în această realitate virtuală în care noi trăim.

Nu trebuie să uităm că Puterea Supremă coboară sufletul treaptă cu treaptă, până pe treapta acestei lumi. Misiunea care ne-a fost încredințată este de a găsi calea înapoi și de a ne ridica, cu instrumente mai specializate decât cele pe care le-am avut la început. Creatorul ar fi putut dezvolta aceste instrumente și fără să fi creat lumea, însă, atunci, scopul creației ar fi ajuns la noi prin constrângere. Scopul este ca oamenii, creațiile să ajungă la El în mod conștient, știind că vor să primească mai mulți belșug, din alegere și nu din constrângere, căci în spiritualitate nu există constrângere.

Creatorul a făcut totul cu intenție. Legea naturii care a fost imprimată în noi ne împinge, prin suferințe și prin descoperirea răului din noi, să căutăm binele, plăcerea și liniștea. Acest rău începe să ne mistuie într-atât încât suntem nevoiți să facem ceva cu el. El ne produce suferințele și, de fapt, ne împinge spre sfârșitul corecției. Calea

este pietruită cu lupte și războaie fără de sfârșit. Cine crede că vom avea liniște până la sfârșitul corecției, greșește amarnic.

Noi semănăm cu omul care și-a pierdut conștiința, însă, după un anumit timp, și-a revenit. După ce și-a revenit, el nu mai este același om care a fost. El este mai slab, mâncarea își pierde gustul pentru el și trece un anumit timp până când revine și se ridică pe picioarele sale. Pentru lumea care-l înconjoară nimic nu s-a schimbat. Schimbarea s-a produs numai în el, în interiorul lui și aceasta este tocmai situația în care noi ne aflăm. În jurul nostru nimic nu s-a schimbat. Schimbarea s-a produs numai în noi. De când ne-am pierdut cunoștința, ne-am pierdut simțul spiritual odată cu distrugerea Templului, în urmă cu 2000 de ani. Existența noastră în exil înseamnă, de fapt, exil față de cunoașterea realității adevărate, cunoaștere care acum se întoarce la noi. Încet, încet noi ne întoarcem la realitatea pe care am cunoscut-o anterior, numai că acum ne întoarcem cu instrumentele de primire mai mari, mai dezvoltate, care pot să cuprindă bogăția Creatorului și să nu simtă lipsuri.

Suferințele califică instrumentul de percepție al omului pentru sfârșitul corecției

Toți trebuie să suferim. Sunt perioade când suferințele vin în măsuri mici și sunt momente când vin într-o anumită clipă. Și, deoarece nu este "Înțelept care nu a greșit", toți vor simți suferințele mai repede, sau mai târziu. Suferințele au rolul de a ne apropia de scopul pentru care am sosit în această lume.

Căci, aproape că nu este astăzi om în Israel care poate să spună că-i este bine. Și chiar dacă este, suferințele încă se vor întări într-atât, încât fiecare om va ajunge să strige. Noi ne aflăm la începutul drumului. Din anul 1995 am intrat în perioada în care toți înțelepții au prevăzut în ea suferințe și războaie grele și numai cu eforturi din partea noastră, din alegere, vom putea ajunge la rădăcina noastră spirituală și, prin asta, să anulăm suferințele.

Totul depinde numai de noi. Nu peste mult vom reuși să înțelegem că tot ceea ce se întâmplă este numai un mijloc de a ne trezi, ca să ajungem la sfârșitul corecției.

21. Iluzia păcii

Chiar dacă va fi o astfel de realitate în care se va semna tratatul de pace cu palestinienii și sirienii, de suferințe nu vom reuși să fugim, până când nu vom înțelege sursa lor.

Ca oameni, noi avem obiceiul să ne ocupăm de problemele arzătoare de pe ordinea de zi. Și, deoarece fiecare om are o altă ordine de priorități, este clar tuturor că problemele legate de viață și de moarte vor sta întotdeauna în capul listei de priorități a fiecărui om, indiferent cine este el. De exemplu: dacă, doamne ferește, săptămâna viitoare va avea loc un mare cutremur, care va avea sute de mii de victime, cineva își va mai aminti ce este "intifada Al-Aqsa"? Cineva își va mai aminti că am vrut să semnăm tratatul de pace cu Siria? Cineva se va mai gândi să dezbată problema așezărilor din teritoriile ocupate? Este clar că o astfel de catastrofă va amâna toate celelalte evenimente de pe ordinea de zi națională și ne va demonstra, din nou, că și dacă vom ajunge la pace cu toți dușmanii noștri, nu vom ajunge la calmul așteptat.

Dacă pornim de la presupunerea că un astfel de cutremur se întâmplă după ce ajungem la tratate de pace minunate cu toți dușmanii noștri, asta ne va putea asigura securitatea și pacea adevărată?

Noi nu putem să ne imaginăm că ne mișcăm intenționat pe traiectoria pe care ne-am marcat-o. Cine ne presează să mergem pe această traiectorie astăzi este Arafat, mâine va fi Asad, iar poimâine va fi o tornadă sau un cutremur. Toate acestea au un singur scop clar – să ne facă să înțelegem că există scop în calea pe care mergem. Tot atât timp cât nu vom înțelege scopul cu ajutorul minții și al inimii, îl vom înțelege prin suferințe și catastrofe, cu un preț foarte mare.

Știința Cabala, cea de care mulți se feresc să o studieze, este deschisă astăzi în fața oricărei persoane care dorește, fără diferențiere de religie, rasă, naționalitate sau sex. Ea este știința pentru toți. A sosit timpul să știm ce este știința Cabala și de ce ea se numește astfel.

Cabala explică faptul că a venit în lume pentru ca să știm să primim. Nu pentru a primi unul de la altul, ci ca să primim toată bogăția pe care a pregătit-o pentru noi Puterea Suprema în lumile superioare. Această bogăție nu se vede astăzi, iar lumea pare plină de durere și suferințe, numai pentru faptul că nu am învățat să primim. Studiarea Cabalei ne ajută să ne însușim cunoștințele de bază și importante ale capacității de a primi bogăția. Nu învățăm această știință într-o zi, însă și numai studiul trezește în omul care învață puteri spirituale de care nu a fost conștient înainte, deoarece a fost scufundat în lumea materială care, după cum am arătat anterior, nu are nici o ieșire.

Omul, care a obținut o dezvoltare materială extraordinară, a ajuns în lună și în stele, a găsit medicamentele pentru bolile grele, a descoperit calculatorul, faxul și internetul, nu și-a făcut viața să devină mai ușoară, ci din contră. Totul pare prea

iritant, prea stresant, nimeni nu mai are răbdare să-l asculte pe celălalt și totul devine mecanic, parcă am fi roboți și numai natura umană ne mai amintește că suntem oameni, cărora le este greu să găsească scopul și savoarea vieții.

Aceasta este dilema cu care mulți dintre noi se confruntă zilnic. În trecut am avut răbdare să așteptăm o scrisoare prin poștă și trei zile, iar acum suntem nervoși pe cel care nu este în stare să ne trimită poșta electronică. În contextul tehnologic am pierdut sursa spirituală care a fost imprimată în noi. Am crezut că dezvoltarea tehnologică materială o să transforme viața noastră în paradis, dar am primit iadul pe pământ.

Toate acestea, pentru că nu am fost pregătiți să conducem progresul material, mână în mână cu progresul spiritual. În trecut, oamenii nu au avut nevoie de instrumentele tehnologice pe care noi le avem astăzi, deoarece ei au preferat dezvoltarea spirituală față de dezvoltarea materială. Istoria a demonstrat că această ordine de priorități a fost corectă, iar în ziua în care omul a încălcat acest echilibru, el a început să sufere războaie grele care au sosit din toate părțile, ca războaie mondiale, catastrofe naturale, catastrofe ecologice, care au produs boli grele, cu care nu putem să ne confruntăm.

Am parcurs un drum atât de lung, însă am uitat să verificăm spre ce ne îndreptăm. Știința Cabala ne întoarce la concentrare pe scop, ne arată în ce direcție ne îndreptăm și ne conduce la scopul de la care am derivat, ca evrei și ca oameni.

Situația securității, situația statală și situația economică în care ne aflăm nu se ivesc de nicăieri, ci au o singură cauză și un singur rezultat. Puterea Supremă ne face să înaintăm tot timpul, în felul Ei, spre final, spre perfecțiune și eternitate, însă noi trebuie să ajungem la concluzia că este necesar să înaintăm prin forțe proprii. Dacă luăm de pe acum inițiativa în mâinile noastre, vom scăpa de calea suferințelor, iar dacă nu - vom suferi războaie grele.

Aceasta seamănă cu fazele dezvoltării noastre, ca indivizi și ca societate. Fătul care se găsește în pântecul mamei sale primește tot ceea ce are nevoie pentru existența sa de la mamă, în pântecul protejat față de societate. Când iese în această lume, societatea îl primește cu căldură și iubire și-i dăruiește tot binele, pe parcursul copilăriei și adolescenței sale. Însă, când copilul ajunge la vârsta de 20 de ani, deodată societatea, care atât de mult la iubit, începe să devină crudă, iar el nu înțelege de ce. Când era mic, voia să fie mare, iar acum ar prefera să se întoarcă din nou la copilărie. De ce se întâmplă asta?

Societatea îl face pe om să înțeleagă că, de acum, el trebuie să-și dezvolte conștientizarea pentru nevoile sale și să-și asume responsabilitatea pentru faptele sale și, prin aceasta, să continue dezvoltarea sa spre scop. Dacă va deriva de la scop, viața va continua să fie crudă cu el, din generație în generație, de la o reîncarnare la alta, până când va ajunge la concluzia că nu știe și va începe să pună întrebarea esențială: pentru ce trăiesc eu?

Cu cât noi adăugăm și ne dezvoltăm din punct de vedere material, cu atât natura ne cere cunoașterea scopului în formă tot mai decisivă. În fiecare fază a dezvoltării umane, natura ajunge la noi în formă tot mai pretențioasă.

Noi trebuie să înțelegem că, și dacă se vor semna tratate de pace cu toți dușmanii noștri, nu vom cunoaște liniștea și calmul, iar când vom termina războaiele, vor apărea tragedii în altă formă, inclusiv catastrofe naturale. Cu răspândirea științei Cabala noi împiedicăm catastrofele; și nu avem nici o altă cheie, sau rețetă pentru asta.

Omul care moare înainte de a ajunge la împlinirea spirituală

Omul care moare înainte de a ajunge la împlinirea spirituală se va întoarce aici, într-o altă încarnare, până când va completa scopul spiritual pentru care a fost creat.

Cine stabilește cine va muri și cine va exista?

Există sistemul de procese ale sufletelor în lumea superioară. Fiecare acțiune pe care o facem aici are răspuns în lumea spirituală și invers. Omul care hotărăște să se arunce de la etajul trei și își rupe piciorul, nu lovește pe cel care i-a făcut ruptura. El înțelege că legile naturii stabilesc că o astfel de săritură duce la vătămare corporală. Și noi trebuie să înțelegem că anumite fapte pe care le facem duc la vătămări în lumea spirituală. **Și în lumea spirituală există legi și tot ceea ce ni se întâmplă nouă astăzi este rezultatul proceselor spirituale care ni s-au făcut, ca indivizi și ca societate.**

22. Război și pace

Înțelepții ne aduc soluții pentru situația de criză a securității, a stării statale și a stării economice – studiul cărții "Zohar". Sună cam fantastic? Nu, dacă înțelegem, într-adevăr, ce se ascunde cu adevărat în spatele acestui cuvânt.

Omenirea are un singur scop, însă sunt două căi de a ajunge la el. Scopul este de a ne asemena cu Puterea Supremă, iar căile se numesc, calea Torei (a învățaturii) și calea suferinței. Este vorba de o explicație simplă a unui fenomen pe care nimeni nu este în stare să îl descifreze. Sunt două căi de a conduce acest război – fizic, cu ajutorul tancurilor, rachetelor și al avioanelor și calea spirituală, cu ajutorul luptei cu factorul negativ, aflat în fiecare din noi, instinctul de a face rău.

Perspectiva cabalistă, diferită de alte abordări din iudaism, determină că Puterea Supremă nu este în stare să facă rău creațiilor. Ea a creat lumea din dorința de a dărui bogăția creațiilor. Lipsa noastră de a putea primi bogăția, ea este cea care produce suferințele. Știința Cabala, de care în trecut s-au ocupat numai cei cu calități unice, ne învață cum să primim bogăția de la Puterea Supremă, prin conducte directe, fără medietori și fără perturbări în recepție. Astăzi, aceste cunoștințe sunt accesibile fiecăruia care le cere, deoarece este un program cosmic general, care poartă înțelegerea omenirii la contopirea cu Puterea Supremă. După scrierile din "Zohar", aceasta se va întâmpla oricum, indiferent dacă vom vrea, sau nu, dacă vom crede în scrierile sale, sau dacă nu vom crede. Nu va fi din constrângere, însă suferințele ne vor conduce să cercetăm care este sursa lor.

Se adevărește că, cheia legăturii cu Puterea Supremă se află în mâinile evreilor. Noi știm calea, însă refuzăm să recunoaștem aceasta și, bineînțeles, să-i instruiem pe alții. Aceasta este situația astăzi în lume. Omenirea îi presează pe evrei să arate drumul către lumile superioare, însă evreii întorc spatele; pentru această încăpățănare noi plătim un preț mare – o dată, atentat cu bombă în Hedera, o dată, atentat sinucigaș în Dolfinarium, altădată, catastrofă în sala de nuntă. Acestea sunt loviturile dureroase care ne presează să ajungem la sfârșitul corecției, în țara promisă. Dacă nu vom ajunge din alegere, vom ajunge din suferințe. Orice încercare de a merge împotriva legilor creației este lipsită de sens și este menită eșecului.

Totul este cunoscut

În "Zohar" s-a scris, încă în urmă cu mii de ani, că atunci când vom ieși din ultimul exil și ne vom întoarce în țara Israel, se va descoperi cartea "Zohar" și aici vom purta ultimul război.

Războiul este necesitatea realității

Într-adevăr, am ieșit din exilul fizic în țările diasporei, la exilul în țara promisă; cu toate acestea, încă nu am ieșit din exilul spiritual în care noi ne găsim și

asta este cauza pentru care suferințele ne constrâng să ajungem la această știință enormă și să ne folosim de ea.

Studiul din cartea "Zohar"

Nu este nevoie să stăm toată ziua și să învățăm din "Zohar". Înțelepții dau exemplul tocmai pe regele David, care 40 de ani a purtat războaie și tot în acești 40 de ani a scris Psalmii și a ajuns la granițele adevărate ale țării Israel. Scopul nostru este să facem corecții interioare. Dacă vom face aceasta, vom trece războiul de pe nivelul fizic, pe nivelul spiritual și acolo nu vom fi nevoiți să suferim pierderi.

Amenințarea războiului

Nu avem aici scopul să înfricoșăm pe nimeni, ci să trezim oamenii, ca să ajute să îmbunătățim situația și să-i vedem pe cei care ne urăsc, ca soliile Puterii Supreme. Nu este aici propunerea să citim Psalmi de dimineață și până noaptea, în speranța că, atunci, va sosi mântuirea. Scopul este de a ajunge la situația în care să fim paralel în două lumi, numai astfel vom putea trece războiul fizic într-o altă dimensiune. Mai mult de atât, mai este necesară amenințarea cu războiul? Căci războiul deja există și el doar se va întări.

Dușmanii noștri ne ajută să ajungem la sfârșitul corecției

Cu toate că ei fac asta inconștient și noi ne îndreptăm spre sfârșitul corecției tot inconștienți și încercăm să găsim alte scuze războiului. La primirea shabatului spunem "Veniți la pace, îngerii păcii" (בואכם לשלום מלאכי השלום = bochem leshalom malachei hashalom), adică shabatul, care este sfârșitul corecției, are două forțe, binele și răul, care sunt îngerii Domnului, adică soliile Domnului și însoțesc omul. Conform științei Cabala, întrebuițarea amândurora ne duce pe drumul cel mai apropiat, scurt și plăcut la scopul stabilit pentru noi de la început.

Sunt și instrumente suplimentare

Citirea din cartea "Zohar" este un instrument extraordinar, chiar dacă nu înțelegem nimic din ceea ce scrie în ea. Este de dorit, desigur, să ajungem la un instructor care înțelege lucrurile, pentru a le studia în profunzime, să începem cu introducerile în știința Cabala, căci fără ele ne va fi greu să înțelegem ce se spune.

În afară de aceasta, nu trebuie numai să învățăm, ci trebuie să și facem – să ducem o viață de societate, să lucrăm, să servim țara, să facem armata și să fim cetățeni cu tot ce implică aceasta. Nu poate să existe realitate corectă, când unul trăiește pe contul altuia. Trebuie studiat și acționat în paralel. Întotdeauna va exista un război interior și un război exterior, până la sfârșitul corecției, iar astăzi trebuie să înțelegem că acest război este un lucru necesar pentru noi, numai că putem să-l trecem de pe nivelul fizic, pe cel spiritual și să-l terminăm cu victorie.

23. Nu peste mult timp, se va studia Cabala în școli

Scopul fiecăruia dintre noi este de a ajunge, încă în această viață, la treapta spirituală cea mai înaltă, pe care se află Puterea Supremă. Sunt multe piedici pe cale, însă ele se pot ocoli prin diverse mijloace. Cartea "Zohar" este unul din ele.

În ultimii ani, omenirea a înregistrat realizări extraordinare în dezvoltarea științei și a tehnologiei. Am ajuns la realizări care, în trecut, ni s-au părut visuri. Astăzi are fiecare copil acasă un calculator mai complex de zece ori față de cel folosit de cercetătorii de la NASA când au trimis primul om pe lună. Această dezvoltare, din păcate, nu ne-a ajutat să progresăm spre scopul adevărat spre care merge omenirea, din clipa în care a ajuns în această lume.

Scopul a fost pierdut, din motive diferite. Știința ne-a făcut să credem că dezvoltarea tehnologică ne va ușura viața și, datorită ei, vom lucra mai puțin și vom câștiga mai mult, vor fi mai puține suferințe, boli și durere și chiar am vorbit despre medicamente pentru cancer și sida. Însă, s-a creat o realitate total contradictorie. **Ne-am trasformat într-o societate bolnavă, plină de nervi, lipsită de răbdare, imorală și crudă, am produs o tehnologie extraordinară, însă suntem în stare să ne folosim de ea astfel încât să ne facem nouă rău,** În Iran se lucrează, zi și noapte, la prima bombă atomică ce va fi trimisă spre Israel. Acolo nu se gândesc la rezultatele unui astfel de proces, iar noi nu ne gândim la o cale ca să împiedicăm aceasta. Se pare că ea există. Nu degeaba s-a scris în Tora că lucrurile dintre om și prietenul său sunt mai importante decât lucrurile dintre om și loc. Dacă vom ști să dăruim mai multă atenție celor care ne înconjoară, dacă vom ști să ascultăm și la cei respinsi de noi și să le întindem mâna, vom face pași imenși către scopul la care, și așa, vom ajunge.

Dacă tot vom ajunge, în orice situație, la scop, atunci de trebuie să ne trudem să fim oameni așa de buni? Deja am menționat că sunt două căi de a ajunge la final, calea învățaturii (a Torei) și calea suferințelor. Două căi conduc către același scop, însă este clar că cea de a doua cale, calea suferințelor, nu este cea recomandată.

"Ea nu este în cer" (Deuteronomul cap.30, versetul 12) ,s-a scris despre Tora și, într-adevăr, ea nu este în cer. Noi avem posibilitatea să deschidem o nouă pagină, să începem să urcăm pe piscurile spirituale până pe culme. Totul depinde numai de noi. Dacă rămâne jos, s-ar putea ca pământul să se deschidă și să ne înghită. Încă o dată, nu pentru a înfricoșa, ci cu scopul de a avansa. Câteodată ne este greu să înțelegem nevoia umană de a avansa. Iar, când rămânem în urmă, suferințele ne ajung din urmă. Aceasta este o urmărire fără de sfârșit, care are loc între om și suferințele sale. Omul care reușește să se ferească de suferințele sale și să le controleze, cu ajutorul înălțării spirituale, știe că ele nu-l vor ajunge niciodată. Cui îi este greu să meargă înainte și este exaltat de minunile acestei lumi, care nu este decât o iluzie, este cuprins de suferințe și nu reușește să scape de ele. Înțelept este omul care se ferește de suferințe și reușește să le controleze. El are posibilitatea să controleze toată creația. Nu este neapărat vorba de omul care, din ziua nașterii sale a fost menit să fie înțelept.

Deoarece, fiecare din noi poate să fie înțelept, numai să vrea să învețe să facă primii pași ai voiajului către spiritualitate.

Fiecare din noi vrea ceva. De la dorința cea mai joasă – să bea, să mănânce, să facă sex și până la dorințele cele mai înalte – să conducă peste alții, să obțină onoare, poziție și putere. Înțeleptul este cel care vrea toate acestea, însă a hotărât că el vrea și spiritualitatea. Spiritualitatea se află în capul listei nivelor dorințelor și cine hotărăște că ea este scopul pe care și-l propune, scopul îi va da o mână de ajutor și îl va apropia de ea.

Calea de a face aceasta nu este complicată. Prima dată trebuie să ne însușim cunoștințele de bază, necesare ca să înțelegem cum acționează această lume. Ca și în alte științe, dacă nu vom înțelege tehnica, nu vom putea înțelege nici acțiunea. În știința fizicii există tehnici pe care fizicianul trebuie să le memoreze, pentru ca să poată explica acțiunile din univers. Și înțeleptul are tehnici cu ajutorul cărora poate să înțeleagă acțiunile care au loc în această lume și în lumile superioare. Totul acționează după legea știută de la bun început. "Legea a fost dată și nu poate fi încălcată" (חוק נתן ולא יעבור = hoc natan velo iavor). Sunt aici legi după care este condusă întreaga noastră lume. În clipa în care cunoaștem aceste legi, intrăm în lumea spirituală. Acesta este numai primul pas, însă un pas sigur spre scopul final.

În contradicție cu studierea altor științe, studiul Cabalei necesită și voință de Sus. Câteodată, de Sus se pun în fața celui care studiază dubii, frica și, poate, chiar dorința de a părăsi studiul și de a se întoarce la realitatea din care a venit. Toate acestea, numai pentru a-l pregăti mai bine pentru studiu, să-l purifice și să îndepărteze de la el orice îndoială față de calea pe care merge. Lucrul seamănă cu arcul care, cu cât este mai tensionat în jos, cu atât va fi aruncat mai sus, când se va elibera. Astfel și studentul mediu, chiar dacă el simte, în mijlocul studiului, că se află pe un nivel inferior față de fiecare om, aceasta are ca scop să-l întărească și să-l facă imun în vederea pașilor următori. Ridicarea către spiritualitate este deschisă tuturor, însă este necesară și o măsură de dorință proprie de a se dezvolta în această direcție.

Astăzi, organizația "Bnei Baruch" (בני ברוך) pune în acțiune un imens sistem de răspândire a științei Cabala, din convingerea că este îndeajuns o preocupare de început în domeniu pentru a introduce omul în lumea spirituală și de a trezi în el punctul din inimă, care îl va ajuta să acționeze spre lumile superioare, iar, cu ajutorul lor, îi va fi mai ușor să înțeleagă această știință, s-o cerceteze și s-o încerce. Distanța dintre noi și această știință este foarte mică. În cele din urmă, tot vom ajunge la Cabala, oricum, însă, dacă se poate ajunge la ea din voință, de ce să alegem calea suferințelor?

În contradicție cu alte popoare, noi avem acea sclipire care ne apropie de Puterea Supremă. Această sclipire ar trebui să trezească în noi dorința pentru spiritualitate și să aducă după noi întreaga omenire spre această știință enormă. Patriarhul Avraam a fost primul care a primit această sclipire de la Creator și a transmis-o mai departe poporului evreu. Acum și noi trebuie să știm să ne folosim de ea, din recunoaștere clară că Tora și obligațiile religioase care au fost scrise, au menirea să ne pregătească în urcarea pe treptele spirituale.

Poziția neevreilor în lumea spirituală, la care se presupune că vom ajunge

Patriarhul Avraam a fost un om, ca și oricare altul din poporul său – până când a primit poroarea de a cerceta realitatea și a ajuns la cunoașterea Puterii Supreme. Numai dorința către spiritualitate la deosebit de ceilalți, iar ea a devenit rădăcina poporului său. Noi suntem deosebiți de alte popoare numai datorită punctului din inimă, căci există în inima noastră pregătirea cunoașterii Creatorului, prin aceasta fiind deosebit și Patriarhul Avraam de restul persanilor din antichitate. În tot restul, după toate analizele genetice, nu este în noi nimic deosebit față de poporul persan din antichitate, din care a venit Patriarhul Avraam. Numai existența "genei spirituale" din noi îi fac pe toți să ne urască, pentru că noi nu o fructificăm prin atragerea popoarelor lumii către acel viitor strălucit, promis tuturor.

Această strălucire vrea de la noi să fim asemănători Puterii Supreme, iar dacă vom face aceasta, toți neevreii vor veni pe urmele noastre. Ei nu pot progresa în fața noastră către sfârșitul corecției, deoarece noi suntem o piedică în fața lor. Tot atâta timp cât nu vom ajunge la sfârșitul corecției, nimeni din întreaga omenire nu poate să ajungă la ea. Există ordine spirituală în lume, iar noi suntem parte din ea.

În general, neevreii, în timp ce sunt corecțați, au potențial mai mare de a percepe spiritualitatea, decât au evreii. Însă evreii au potențialul de a intra în spiritualitate și stunci când nu sunt corecțați. Aceasta se poate pentru că sufletele evreilor sunt mai ușoare decât sufletele neevreilor, de aceea ele urcă mai repede în lumea superioară. Și tot pentru aceasta, evreul va fi întotdeauna evreu. Și în studiul reîncarnărilor este specificat că evreul care moare și nu a corectat ceea ce i-a fost impus, se va întoarce într-o altă reîncarnare tot ca evreu și nu ca neevreu, deoarece sufletul nu poate să schimbe corpul lui spiritual.

Cabala este o știință

Studierea Cabalei nu se deosebește față de studiarea fizicii sau a unei alte științe. Și Cabala învață despre legile creației și nu despre secrete și minuni. În toată creația stăpânesc legi, iar ceea ce nouă ni se pare o minune este o lege cunoscută în Cabala. Știința Cabala se numește și "știința ăinuită" (תורת הנסתר = torat hanistar), deoarece ea ne învață că ceea ce este necunoscut în alte științe, descoperim prin studiarea Cabalei. Cu toate acestea, încă există problema că ea aparține minunilor, căci noi încă nu stăpânim studiul exact, căci înțelepții care au fost înaintea generației noastre ne leagă de treapta spirituală pe care ei au fost când au scris cărțile de Cabala. În timpul studiului, noi ne unim cu ideea și ne legăm de acea treaptă spirituală care se află în noi, în stare somnolentă. Prin studiu, noi trezim în jurul nostru Lumina Atotcuprinzătoare care produce corecția spirituală de care noi avem nevoie.

Diferența dintre studiul științelor și studiul Cabalei

Orice altă știință se învață cu ajutorul inteligenței umane. Legile pe care le primești sunt însușite numai cu ajutorul celor cinci simțuri. În Cabala primești un al șaselea simț. Dacă nu-ți dezvoltă al șaselea simț, Cabala nu va pătrunde în tine și nu vei înțelege învățătura și vei învăța Cabala ca și pe oricare altă știință. Iar atunci, studiul este lipsit de valoare. Toată metoda folosită în studiul Cabalei se referă la

dezvoltarea acestui al șaselea simț, pentru revelația Puterii Supreme. Elevii dobândesc acest al șaselea simț pe parcursul studiului.

Știința tăinuită

Pe parcursul anilor au făcut eforturi să ascundă această știință, din motive diferite. Rabinul Israel Ben Eliezer, cunoscut ca Baal Shem Tov (1700-1760), a încercat să reînnoiască preocuparea pentru Cabala și, într-adevăr, a reînnoit-o timp de 200 de ani, însă, după aceea, iar a dispărut. În secolul care a trecut, secolul al XX-lea, a dispărut a doua oară și abia acum începe adevărata sa reînviere.

Cabala în școli

Aceasta este numai o chestiune de timp. Nu peste mult, elevii vor învăța Cabala în școli, ca și cum ei învață astăzi fizică sau matematică.

Sunt oameni care au ajuns deja la sfârșitul corecției

Nu puțini sunt cei care au ajuns deja la asemănarea formelor cu Puterea Supremă. De la distrugerea Templului, în fiecare generație au fost câteva sute dintre aceștia. În urmă cu 100 sau 200 de ani, fiecare rabin, din fiecare orașel mic, a fost posesor al unei astfel de trepte spirituale, iar de partea opusă, bineînțeles, sunt miliarde care nu au reușit încă să ajungă la sfârșitul corecției. Acum este timpul potrivit să fie dăruită tuturor acestora oportunitatea să se ridice către lumile spirituale. Pe parcursul tuturor acestor ani, știința Cabala a fost ascunsă, însă, cu sfârșitul ultimului exil, în anul 1995, a sosit timpul s-o expunem și s-o ridicăm.

24. Nu sunt extraterestri pe alte planete

Omenirea investește sume enorme în explorarea vieții pe alte planete. Cabala determină că oamenii sunt singura inteligență supremă existentă în întregul univers. Numai oamenii au potențialul de a ajunge la nivelul Puterii Supreme pe parcursul unei vieți pământene. Noi avem instrumentele și calea. Iar acum avem nevoie numai de voință.

Cele două superputeri au investit, pe parcursul secolului trecut, sume enorme pentru cercetări, care au avut ca scop să verifice posibilitatea existenței unor alte forme de viață inteligente, în afara globului pământesc. Pe parcursul anilor, această întrebare a ocupat cercetătorii, astronomii, scriitorii și, în special, pe scriitorii de scenarii care au scris sute de filme despre extraterestrii care aterizează de pe alte planete, fac pace sau se războiesc cu oamenii. Ei s-au bazat, în principal, pe fantezie, însă, ca fantezia să aibă suport stabil pe care să se bazeze, ei au vorbit cu oameni ce au afirmat că extraterestrii i-au răpit și au făcut cu ei experiențe diferite. Au fost și martori, care au fost gata să jure că au văzut un ABAM sau doi, nave care au venit de pe alte stele. Mai târziu, s-au strâns declarații ale agricultorilor, care au prezentat fotografii ale câmpurilor cu cereale care au dispărut peste noapte, iar în locul lor au rămas urme ale spicelor distruse, ca singura mărturie a ceea ce s-a întâmplat în acel loc.

Până astăzi, nu este nici o dovadă științifică esențială a existenței vieții în afara globului pământesc. Oamenii de știință pun la îndoială toate mărturiile care s-au strâns în întreaga lume. Astăzi sunt, poate, câteva sute de mii de mărturii, însă nici una nu s-a adevărat. Una dintre povești, care doar stârnește fantezia în ceea ce privește teoria extraterestrilor, se referă la evenimentul care a avut loc, sau nu a avut loc, în urmă cu câteva sute de ani, în secolul trecut.

Piloții forțelor aeriene americane au recepționat un corp neidentificat, care făcea cercuri peste unul din state. Ei s-au îndreptat spre el și au argumentat că au văzut o navetă spațială care se învârtea în jurul axului. După declarațiile lor, naveta spațială a continuat să zboare pe o distanță mare, până când s-a prăbușit deasupra munților stâncoși. Aceași legendă povestește că oamenii de știință care au venit în acel loc, au ridicat două corpuri de extraterestri, care au fost capturate în naveta prăbușită. Mai târziu a fost răspândit filmul video, controversat, în care se vede, cică, mărturia autopsiilor care s-au făcut celor doi extraterestri în laboratoarele armatei americane. La toată această poveste nu s-a găsit niciodată acoperire, ca și la toate celelalte povestiri legate de existența vieții în afara globului pământesc.

Cu toate acestea, întrebarea legată de existența vieții în afara globului pământesc încă preocupă pe mulți, cu toate că guvernul american, în ultimii ani, a hotărât să reducă în mod substanțial fondurile alocate cercetării în acest domeniu, poate pentru că au ajuns la concluzia că este vorba de cheltuiri exagerată a banilor publici. Opus acestora, sunt tocmai cei care fac din aceste povești câștiguri bune, ei

fiind oamenii de la Hollywood, cărora o poveste nouă cu extraterestri îi fac să vândă mulțimii încă o iluzie, uite, nu peste mult, va ateriza asupra noastră o navetă de pe Marte.

Acest subiect ne fascinează, deoarece el se află la granița misterului și tot ce ne este ascuns ne face curioși, aproape fără capacitatea de a ne controla. Dudu Topaz, fostul actor al raiting-ului din televiziune, a reușit să stabilească recordul maxim când a promis că va încerca să facă, în emisiunea sa, o întâlnire cu extraterestri. Astăzi, aceasta pare ciudat, însă, în urmă cu câțiva ani, el a reușit să paralizeze toată țara în fața televizorului cu promisiunea sa.

Știința Cabala dă importanță mare faptului că omul cercetează lumea care-l înconjoară. Cercetarea decurge din dorința pe care Puterea Supremă a întipărit-o în creație, iar ea se supune acestei dorințe. De fapt, nu acesta este scopul. Aceasta este cauza pentru care Cabala se referă la om în mod diferit față de celelalte culte. Din punctul de vedere al științei Cabala, întrebarea existenței extraterestrilor nu se pune, deoarece oamenii sunt inteligența cea mai înaltă existentă pe fața pământului. Numai oamenii au posibilitatea să fie în legătură cu lumile spirituale, în timp ce ei se află aici, în realitatea acestei lumi și, cu toate acestea, să se lege de sursa Luminii Superioare, din care au venit. Această legătură, numită, după Cabala, sfârșitul corecției, este dovada că nu are nici un rost căutarea după extraterestri, sau farfurii zburătoare neidentificate în spațiul universului. Această dovadă este documentată în zeci și poate mii de scrieri pe care le-au lăsat după ei înțelepții, care au ajuns pe acel nivel spiritual și au adus de acolo instrucțiuni folositoare pentru dezvoltarea omenirii întregi.

Întregul univers care se învâрте în jurul nostru a fost creat numai pentru noi. Toate stelele, plantele și animalele, toate au fost create pentru a ne folosi de ele ca să înaintăm către sfârșitul corecției. Noi suntem în interiorul corpului nostru fizic, deoarece aceasta este situația spirituală cea mai joasă în care ne putem găsi, iar din ea noi putem să înaintăm, din punct de vedere spiritual. Aceasta seamănă cu coarda arcului - cu cât este mai întins în spate, cu atât mișcarea noastră de înaintare va fi mai mare. Situația fizică în care noi ne aflăm astăzi este întinderea noastră în spate, iar noi trebuie să ne ajutăm de ea pentru a sări înainte către scopul creației. Mulți oameni deja înțeleg că lumea se mișcă în funcție de cauză și efect și, pentru aceasta, trebuie să fie o cauză a existenței universului, iar singura cauză suntem noi. Am ieșit din sursa superioară, în urmă cu câteva mii de ani, într-un proces spiritual a cărui descriere în amănunțime se găsește în cartea "Zohar", am coborât treptat din lumea spirituală cea mai de sus, până în lumea materială, cea mai de jos. Noi ne găsim aici, pentru a ne întoarce la aceeași sursă, iar aceasta trebuie să fie o întoarcere necesară și conștientă. Nu poate să fie o întoarcere inconștientă, sau din starea de moarte, a omului, la aceeași sursă superioară

Nu are nici un rost să așteptăm moartea pentru a ne salva de suferințe, sau să sperăm că, atunci când vom muri, ne vom întâlni cu Creatorul față în față. Singura cale de a întâlni Puterea Supremă este de a învăța calea spre Ea încă din viața asta. Numai nouă ni s-a dat posibilitatea de a face asta și numai pentru noi a fost creat cerul și pământul și tot ceea ce ele cuprind. Nu are nici un rost să căutăm în stele extraterestri, sau Farfurii Zburătoare, deoarece, pur și simplu, ele nu există.

Dacă vom începe o căutare interioară continuă după Puterea Supremă, din interiorul nostru, dacă vom căuta calea spre Ea, vom putea să ne economisim, nouă și omenirii întregi, multe suferințe inutile care urmează să ni se întâmple dacă nu vom acționa cât de repede posibil. Putem să concluzionăm că extraterestri și Farfuriile Zburătoare sunt subiecte fascinante pentru ecranele cinematografelor, însă, în viața noastră personală și intimă, noi trebuie să știm că suntem parte integrantă din scopul general al creației și noi suntem singurii capabili să pornim procesul spiritual personal, în avans. Dacă vom expune acordul nostru de a face aceasta, vom putea sări peste foarte multe obstacole în viață. Dacă vom renunța la aceasta și vom prefera să devenim dependenți de întrebările pe care această lume le pune în fața noastră, vom pierde scopul.

Acum, avem oportunitatea să facem toate acestea. Este foarte simplu să începem asta. De fapt, prin citirea acestui articol, voi deveniți asociați misiunii globale impresionante, a cărei importanță adevărată nu o putem evalua. Din punctul de vedere personal, voi vă promovați pe voi, spiritual, spre scopul pentru care ați venit în lume, iar ritmul progresului depinde de voi. Veți putea aștepta trezirea următoare, sau să căutați material cabalist relevant chiar acum. Această căutare este parte integrantă din acea misiune pentru care voi trebuie să aveți dorință interioară, care vă cere să primească împlinirea, iar această dorință are rădăcina numai în voi. Dacă vă veți expune acordul, el se va trezi de Sus și o să vă dăruiască prima strălucire care vă va duce la începutul călătoriei voastre.

Există încă o inteligență în univers, cu excepția oamenilor?

Pentru ca să răspundem la această întrebare, noi trebuie să ne întoarcem la sursă, la baza din care a ieșit creația și s-a dezvoltat, prin cele patru faze ale dezvoltării sale, numită în Cabala "cele patru aspecte ale Luminii directe" (ד' בחינות = daled behinot de or iashar). Puterea Supremă a creat creația cu o unică trăsătură și anume, cea a dorinței după Puterea Supremă. Faptul că noi nu simțim Puterea Supremă și nu O vedem, ne face să dorim alte lucruri, cu toate că, până la urmă, întotdeauna ajungem la concluzia că sursa tuturor dorințelor noastre se află în dorința de bază, de a primi plăcerea direct de la Puterea Supremă. Tot atât timp cât nu primim plăcerea direct de la Puterea Supremă, noi simțim suferințe. Suferințele sunt, de fapt, lipsa simțirii Puterii Supreme. Aceasta este adevărat și în ce privește toate organismele, în măsură mai mare sau mai mică, în concordanță cu dorința de primire pe care o au, care este esența creației.

Inteligența noastră se află lângă dorința de a primi, iar ea se află acolo pentru a ajuta dorința de a-și atinge scopul. Dorința de a primi a fost creată în trepte. De pe treapta dorinței de a simți Puterea Supremă, în forma ei cea mai nesemnificativă, numită "mineral" (דומם = domem) și până la forma cea mai avansată, numită "vorbitoare" (מדבר = medaber). Aceste trepte, despre care noi vorbim, încă nu aparțin conceptelor acestei lumi.

De la Puterea Supremă s-a născut dorința de a primi. Dorința s-a dezvoltat, fază după fază și a început să se îmbunătățească. Au fost create din Ea lumile spirituale și Ea a început să "coboare", să se micșoreze în calitățile Sale și în puterea Sa, până când a coborât pe treapta cea mai de jos, care se numește "lumea aceasta". Diferența dintre lumea superioară și această lume constă în aceea că în lumea

superioară dorința de a primi plăcerea simte de ce vrea să se bucure și dorește aceasta, iar dorința de primi care se află în această lume, nu simte de ce trebuie să se bucure și nu știe care este sursa bucuriei și a plăcerii.

Dorința de a primi, care se dezvoltă la început în patru trepte ale Luminii directe, se dezvoltă din dorința de a primi, cea mai mică pe care a creat-o Puterea Supremă, iar când a primit plăcerea cea mai mică, se dezvoltă dorința de pe treapta "mineral", până la treapta "vorbitoare", iar când ajunge la această treaptă, începe dezvoltarea sa inversă, micșorarea de pe treapta "vorbitoare", la treapta "mineral". Cu alte cuvinte, treptele mineral, vegetal, animalic și vorbitoare se numesc "lumi", iar ultima treaptă, care este treapta "mineral", se împarte în cinci trepte, în care ultima este "lumea aceasta", iar lumea aceasta se împarte și ea în cinci părți, iar în ea totul se dezvoltă după aceleași faze, de la "mineral" la "vorbitor".

Nu este vorba de teoria evoluției lui Darwin, deoarece sunt aici legi spirituale, după care totul vine din minerale și de acolo a evoluat. În această dezvoltare este lege care stabilește că fiecare treaptă inferioară este egală numai cu punctul de început al punctului superior. De aici decurge că valoarea tuturor mineralelor din univers, inclusiv galaxiile, stelele, luna și soarele, valorează numai cât baza unei plante. Întreaga floră, care a fost, este și va fi în toate timpurile, valorează numai cât un animal. Toată fauna, de la virusul cel mai mic, până la elefantul cel mai mare și toate animalele care au fost, sunt și vor fi, în toate timpurile, valorează numai cât un om, o ființă vorbitoare, iar tot ce se află pe treapta vorbitoarelor în lumea noastră, în toate timpurile, valorează numai cât baza unui "punct spiritual din inimă", din care începe o cu totul altă lume. De aici, noi învățăm că piramida mineralelor, florei, faunei și vorbitoarelor este construită astfel încât fiecare treaptă inferioară valorează cât un grăunte din treapta superioară ei. Aceasta este piramida adevărată a relației calitative dintre componentele creației.

Această explicație răspunde și la întrebarea – dacă nu există și alte vieți în univers, de ce este nevoie de atât de multe galaxii, planete și corpuri astrale? Raportul cantitativ se egalează, în cele din urmă, cu raportul calitativ despre care am vorbit în construcția piramidală a acestor trepte, însă raportul este calitativ și nu cantitativ, căci acolo unde se termină treapta inferioară, ea se transformă în cauza creerii treptei superioare ei. O situație inversă nu este posibilă, căci mineralul nu se poate transforma în plantă, planta nu se poate transforma în viețuitoare, iar viețuitoarele nu se pot transforma în vorbitoare.

Fiecare își îndeplinește funcția prin aceea că dă posibilitatea treptei superioare să înceapă să se dezvolte. Astfel și în interiorul omului – omul care se naște în spiritualitate are punctul din inimă care se numește "asemănător sanctității" (דומם דקדושה=domem de kedusha), din care se dezvoltă treptele vegetal, animalic și "vorbitorul sfânt".

De la Puterea Supremă au ieșit în lumea spirituală patru trepte: mineral, vegetal, animalic și vorbitoare. Vorbitorii s-au dezvoltat și au vrut să se asemene Puterii Supreme, iar pentru a se asemăna cu Ea, au trebuit să coboare la treapta opusă celei pe care se află Puterea Supremă. De aceea a descrescut vorbitorul până la nivelul animalic, vegetal și mineral, iar în mineral se termină treptele spirituale și începe

coborârea în lumea aceasta în care, pe ultima treaptă, începe dezvoltarea înapoi, de jos în sus, în toate fazele, până la Dumnezeuire.

Și pietrele trebuie să fie asociați în procesul de întoarcere la Puterea Supremă?

Pietrele nu se pot întoarce la Puterea Supremă, însă, în clipa în care treapta "om" se dezvoltă, prin ea, întreaga creație ajunge la nivelul în care este legată de Puterea Supremă și se umple cu Ea.

Nu este posibilă viața în afara globului pământesc

După știința Cabala, nu este posibilă existența unei alte inteligențe, deoarece noi, care obținem lumile superioare, știm că drumul pentru obținerea lumilor superioare există în noi și nu trebuie să-l căutăm în univers. Această cale trebuie să se nască din noi. Noi înșine suntem compuși din corp, care este "animal" și din conștiința "vorbitorului", care este esența noastră omenească interioară. După ea apare "punctul din inimă", iar acesta este începutul muncii spirituale, până se ajunge la rădăcina spirituală a omului primordial. Cei care au obținut această rădăcină în interiorul lor, ajung la obținerea lumilor superioare și văd forma cea mai exaltată a tot ceea ce Puterea Supremă a creat și, de aceea, nu are nici un rost să căutăm pe alte planete ceea ce Puterea Supremă nu a creat. Nu poate să existe o dezvoltare a unei ființe omenești mai apropiate de Puterea Supremă decât noi.

Și ce este cu mărturiile oamenilor care susțin că au fost răpiți de extraterestri?

Totul derivă dintr-o imaginație dezvoltată și nimic mai mult.

Sunt teorii după care Creatorul, de fapt, este o inteligență superioară nouă

Noi putem obține noțiunea de "Creator" numai în limitarea celor cinci simțuri ale noastre, nu peste acestea. Cică, dacă am fi avut și alte caracteristici, ar fi fost posibil să recepționăm esența Creatorului în altă formă. În prezent, noi simțim Creatorul după cum El vrea să-L simțim. Astfel ne-a creat El. Ce este El, într-adevăr, nu putem să spunem, ci numai ceea ce descoperim cu simțurile noastre. După legea, "după fapte și răsplată" - după felul cum Creatorul se dezvăluie în faptele sale față de om, astfel noi Îl simțim și gândim despre El.

A fost de prisos să ajungem pe Lună?

Nu. Omul trebuie să cerceteze universul în care trăiește. Această necesitate este imprimată în noi de Puterea Supremă, iar noi trebuie s-o împlinim. Însă, nu trebuie să transformăm aceasta într-un fel de statuie la care să ne închinăm. Cercetarea, de fapt, ne va ajuta să știm mai multe, însă nu ne va face mai fericiți. Ca urmare a acestor cercetări ale universului, mai apropiat sau mai îndepărtat, a devenit posibilă argumentarea că noi suntem unicele creații din el.

25. Misiunea evreilor

**Evreii vor continua să fie îndurerați,
răniți și suferinzi, atât timp cât vor
refuza să asimileze faptul că soarta
întregii omeniri apasă pe umerii lor.
În forfota acelor zile vijelioase și
dureoase, pe când morții încă erau
în fața noastră, iar răniții încă sângerau
pe străzi, a apărut senzația stranie că
prevestirile cele mai grele ale proorocilor,
din timpul primului și celui de al doilea
Templu, au devenit realitate în fața ochilor
noștri, aici, în secolul al XXI-lea.**

În mai puțin de două zile și-au pierdut viața peste douăzeci de evrei într-un lanț de atacuri teroriste cumplite, care nu fac deosebire între femei și bărbați, copii și bătrâni, religioși și atei. Toți sunt o țintă numai prin faptul că sunt evrei. Am ajuns într-o situație absurdă, ne este teamă să ne mișcăm liberi în țara noastră. Propoziția "să fim națiune liberă în țara noastră" (להיות עם חופשי בארצנו = lihiot am hofshi beartzenu) s-a transformat doar în binecunoscutul rînd din imn și nu mai reflectă realitatea. Din păcate, realitatea este mult mai tristă. Nouă ne este teamă să ajungem în centrele de magazine, la piață, să călătorim cu autobuzele și chiar să cinstim rudele și cunoștințele noastre, în ocaziile lor de bucurie. Astăzi ne este mai clar decât oricând că, atunci când ieșim din casă, nimeni nu mai poate să ne garanteze că ne întoarcem la ea, în pace. Terorismul a ajuns în fiecare loc, el se află în fiecare colț și pare că nu este scăpare de el.

Politicienii încearcă să ne vîndă iluzii, fiecare din ei are o altă soluție creativă pentru rezolvarea problemelor de securitate ale statului Israel. Toți ne promet securitate, însă, în realitate, cu cât urcă numărul guvernelor în exercițiu, tot așa urcă și numărul soldaților decedați în războiul căruia nu i se vede sfârșitul.

Fiecare oaie poate să fie în siguranță dacă păstorul, care este în fața turmei, este un om inteligent și cu viziune. Chiar dacă întreaga turmă este oarbă, poate să fie sigură că păstorul care o conduce, o va duce în loc sigur. În realitatea în care noi trăim astăzi, descoperim că nici măcar nu avem păstor, iar cei care stau în capul piramidei și conduc țara spun și ei, în spatele ușilor închise, că nu au nici o soluție. Armata Israeliană (צה"ל=Tzahal), armata cea mai puternică din Orientul Mijlociu, nu este în stare să dea răspuns la atacurile teroriste ale sinucigașilor și a celor care îi trimit. Rachetele au început să aterizeze în orașe și pare că situația noastră nu a fost niciodată atât de rea.

Toată lumea are soluțiile acestei lumi, pentru necazurile ei când, de fapt, soluția se află pe un alt nivel. Înțelepții din toate timpurile s-au confruntat cu greutățile care le-au fost puse în față în această realitate și au reușit să înțeleagă că orice încercare de a găsi soluții materiale pentru problemele lumesti nu are nici o șansă. De aceea, au început să caute soluțiile pe alte nivele, iar pentru a face aceasta au învățat să dobândească instrumentele spirituale care să-i ajute să stăpânească acea navetă spirituală care să-i conducă către scopul creației.

Înțelepților le-a fost clar că este un scop grandios, ascuns în spatele greutăților puse în fața lor. Ei au înțeles și au știut că toate suferințele pe care le văd și le experimentează nu sunt decât sugerări grosolane care le sunt trimise de Sus ca să-i încurajeze să acționeze pe nivelele spirituale. Când au ajuns în lumea spirituală, au descoperit că se află în centrul de control al întregii lumi, locul de unde coboară ordinele în această lume, pentru fiecare nivel al vieții, iar de acolo le-a fost mai ușor să influențeze procesele care au fost deja planificate. Mai târziu, o parte dintre înțelepți au pus pe hârtie experiențele lor personale și așa s-au născut cărțile de Cabala care instruiesc pe toți cei care le folosesc, în ce fel să ajungă la acel centru suprem de control, pentru a dobândi controlul asupra vieții lor personale, iar mai târziu și asupra proceselor care ating întreaga omenire.

Această misiune a fost împărțită în trepte. Este clar că nu fiecare om poate să ia asupra sa misiunea într-o clipă, din cauza diferenței esențiale existentă între un om și altul. De aceea, Creatorul a ales un grup de oameni din întreaga omenire pentru a ajunge primul la acest centru de control, la situația de alipire de Creator, situație spirituală superioară. După aceea, acel grup va conduce omenirea întreagă spre acea stare spirituală.

De aceea a câștigat poporul evreu porecla de "lumină pentru neevrei" (אור לגויים = or legoim), căci nouă ne revine obligația, de la creerea lumii, misiune spirituală condusă de Puterea Supremă. Aceasta este o misiune de care nu se poate scăpa, este imposibil de refuzat și nu se poate să nu fie luată în considerare. Fiecare clipă în care nu ne ocupăm de această misiune, ne costă foarte scump.

Exact ca și în povestea biblică despre profetul Iona care a fost trimis să-i avertizeze pe locuitorii Ninivei despre pericolul exterminării care-i aștepta. Și el a încercat să scape pe diferite căi de misiunea care i-a fost impusă de Creator, însă Creatorul la ajuns atât pe uscat, în apă, cât și în stomacul balenei, până când și-a împlinit misiunea. Povestea lui Iona este o alegorie care îi atinge pe toți, în această lume. Și noi, evreii, ca și profetul Iona, încercăm să ignorăm misiunea care ne-a fost impusă de Puterea Supremă. Noi vrem să fugim peste mări pentru a scăpa de răspundere, însă misiunea ne prigonește și ne ajunge din urmă în fiecare punct de pe fața pământului.

Nu este scăpare din fața misiunii spirituale superioare, iar în cele din urmă, vom fi nevoiți s-o împlinim în întregime, deoarece noi suntem împuterniciți de legea naturii, pe care a stabilit-o Puterea Supremă, iar ea acționează asupra noastră o presiune enormă, sub formă de suferințe, pe care noi le simțim în aceste zile. Dacă ne întoarcem la povestea profetului Iona, el a urcat pe vas pentru a scăpa de misiunea care i-a fost impusă și a adus o vijelie înfiorătoare asupra sa și a celor de pe vas, până când toți oamenii de pe vas i s-au adresat cu rugămintea să se roage Creatorului său. Și noi, prin ignoranța noastră față de Puterea Supremă și față de misiunea pe care ne-a impus-o, invităm asupra noastră vijelii și dezastre. Vasul pe care noi navigăm dă din val în val și amenință cu scufundarea.

Asemănător cu ceea ce s-a întâmplat pe vasul unde a stat Iona, tot așa simt astăzi popoarele lumii, că vijelia care are loc și scutură întreaga lume dintr-o parte în alta, cere prea multe suflete jertfă. În trecut, ei au crezut că soluția se află în mâinile

noastre, însă degeaba. Inconștient, ei își îndreaptă privirea către evrei. Ei sunt convinși că în mâinile evreilor se află cheia mântuirii întregii lumi, însă evreii continuă să ignore veșnica lor misiune. De aceea, presiunea asupra evreilor devine tot mai insuportabilă și, se pare, în viitorul apropiat, se va accentua, deoarece noi, ca evrei, nu arătăm nici o disponibilitate să punem întrebările care se cer pentru această realitate grea, iar în loc de asta, facem compromisuri în timpul nostru liber, în dezbateri superficiale pe tema soluției statale, sau militare a problemei.

Noi avem nevoie de un șoc cerebral al situației ca să înțelegem că este nevoie de o cu totul altă direcție. E adevărat că putem folosi soluțiile parțiale și la îndemână pe care lumea aceasta ni le propune din abundență, însă mâine vom ajunge cu toții la concluzia că aceste soluții ne vor conduce doar către distrugere. Asta seamănă cu mașina care s-a răsturnat în bot. Noi încercăm să împingem pedala accelerației cu forța, ca să ieșim din încurcătura în care am intrat, fără să observăm că, ori de câte ori acționăm cu mai multă forță pedala, cu atât ne scufundăm mai mult.

Șoferii deștepți și cu experiență înțeleg de la începutul situației că trebuie să se ajute de un factor exterior, ca de exemplu o mașină care să-i remorcheze, ca să-și salveze mașina. Alți șoferi, care se încapățânează să rezolve problema singuri, ajung, în cele din urmă, nu numai la pericolul de a-și pierde proprietatea, ci și în pericolul de a-și pierde viața. Și noi, astăzi, punem în pericol nu numai deținerea țării, ci chiar existența noastră, deoarece ne încapățânăm să nu vedem soluția corectă la problemele noastre. Cu toate că pare ceva foarte fantastic, soluția se află în fața noastră și noi trebuie numai să întindem mâna și s-o atingem.

Știința Cabala este salvarea noastră personală și universală, ca indivizi și ca omenire. Cu cât ne vom îndepărta de ea, vom suferi tot mai mult și nu pentru că-L supărăm pe Creator, ci pentru că noi acționăm în contradicție cu legile generale ale naturii pe care le-a stabilit Creatorul. După cum în lumea noastră este posibil să suferim din cauza nerespectării legilor naturii și a legilor umane și în realitatea spirituală sunt legi, iar cine acționează în contradicție cu ele simte rezistența lor enormă mai accentuat. Nici unuia dintre noi nu-i trece prin minte să sară de pe acoperișul unei clădiri înalte și să sperie că, pe parcursul căderii sale spre pământ este posibil să nu asculte de legile naturii, care stabilesc că pe globul pământesc acționează legea gravitației. Drept vorbind, exact așa procedăm noi cu tot ceea ce este în legătură cu știința Cabala.

Dacă numai am simți realitatea spirituală exact cum simțim puterea gravitației, nici unul din noi nu ar pune la îndoială existența sa. Faptul că realitatea spirituală ne este ascunsă, din cauza disabilităților noastre, ne îngreunează să vedem lucrurile care sunt dincolo, iar ca rezultat la aceasta, noi primim suferințe peste suferințe și orice încercare de-a noastră de a găsi remediu la o suferință, naște în urma ei o suferință nouă.

Dacă vom vedea în povestirea profetului Iona un exemplu al situației noastre de astăzi, ca evreii din acea generație și din generațiile anterioare, ne vom lumina și vom înțelege că nu avem altă cale. Scopul a fost deja stabilit, toți trebuie să ne îndreptăm spre sfârșitul corecției și sunt două căi pentru a face aceasta: calea Torei (a învățaturii) sau calea suferinței. Încă avem posibilitatea să verificăm calea Torei și să anulăm calea suferinței. Dacă nu vom hotărî, în viitorul apropiat, prețul pe care-l vom

plăți va fi greu de suportat. Realitatea plină de sânge în care ne găsim va fi numai începutul a ceea ce ne așteaptă, căci orice acțiune în contradicție cu legile naturii își pretinde prețul, iar prețul crește zi de zi. Este îndeajuns să privim în ziare ca să înțelegem că trebuie să oprim cercul sângeros, prima dată în spiritualitate și apoi în lumea materială.

În clipa în care arabii și popoarele lumii vor vedea că noi acționăm pentru ei, vor fi cei care ne vor sprijini, ne vor întări și ne vor încuraja să continuăm pe calea pe care noi mergem căci, în cele din urmă și ei vor înțelege că toți suntem în aceeași corabie.

Ce vor de la noi popoarele lumii?

Din totdeauna, popoarele lumii au avut probleme cu evreii, cu încărcătura spirituală a evreilor. Ei au vrut ca evreii să le fie sclavi nu numai fizic, ci, în principal, sclavi cu sufletul. Ei au vrut să ia de la evrei ideologia, iar cu aceasta nu am putut să fim de acord. Noi suntem poporul ales, poporul ales de Creator din rădăcina conducerii generale. Am fost aleși pentru a aduce lumii soluția existenței și, de aceea, li se pare neevreilor, în subconștient, că avem un secret pe care îl păstrăm cu mare grijă ca să nu-l dezvăluim în fața lor și sunt convinși că evreii învârtesc întreaga lume. Este ceva în poporul acesta pe care ei nu reușesc să și-l explice, pe de altă parte, acest popor se deosebește atât de mult față de celelalte popoare ale lumii prin aceea că el nu poate să fie ca și ele. Ceva în interior îl face să fie întotdeauna deosebit și atunci când vrea să se asimileze între neevrei. Ceva inexplicabil îl atrage de acolo și nu-l lasă să se asimileze, nu-l lasă să dispară din istorie.

Problema despre care noi vorbim este că omenirea trebuie să ajungă la scopul stabilit de Sus, pentru unirea cu Puterea Supremă. Toată omenirea trebuie să ajungă la aceasta și, pentru a transmite acest mesaj, împreună cu programul de executare a acestei misiuni, a ales Puterea Supremă o grupă mică de oameni cărora le-a cerut asta și așa au devenit ei aleși. Astfel au primit evreii mesajul spiritual și datorită lui au devenit diferiți față de restul popoarelor. Cu cât omenirea se dezvoltă mai mult, cu atât simt popoarele lumii că aici este o problemă. Dacă în trecut asta nu s-a evidențiat atât de mult, din cauza lipsei legăturilor dintre state, astăzi deja iese în evidență, ca și cum de Sus ar fi o putere rea care a hotărât să facă omenirii mari probleme.

Această dezvoltare ne face să înțelegem cât suntem de răi și nu ne aduce liniștea sau soluția pe care să o putem atinge prin forțe proprii, ci, dimpotrivă, cu cât ne dezvoltăm, înțelegem tot mai mult complexitatea problemei la nivel material. Momentan, ea este bine cunoscută în Orientul Mijlociu, însă, paralel, noi primim relatări despre dezastre și războaie în toate părțile lumii. Încet, încet se conturează tabloul din care toate popoarele lumii vor trage concluzia că evreii sunt cauza necazurilor.

Toate aceste procese sunt programate de Sus și nu ne va ajuta să fugim în alt loc, sau să ne asimilăm între neevrei, căci nu vom putea fugi din fața împlinirii misiunii pentru care am fost trimiși. Tot atât timp cât noi respingem soluția, situația va deveni tot mai insuportabilă, până într-atât încât în țara noastră vom pierde în fiecare zi zeci de oameni, însă, cu toate acestea, încă nu suntem în stare să privim în mod corect problema și cu atât mai puțin soluția.

Studierea științei Cabala poate să schimbe ceea ce tot Tzahalul și marii oameni politici nu au reușit să facă

Nu Tzahalul și nu ministrul de externe sunt în stare să rezolve problema, deoarece ea coboară la noi de Sus, iar noi trebuie să-i găsim soluția pe două nivele – atât pe nivelul acestei lumi, cât și pe nivelul lumii spirituale.

În această lume noi trebuie să ne luptăm exact după cum omul trăiește în această lume, învață și face armata, întemeiază familie și aduce copii pe lume. El trebuie să facă tot ceea ce-i stă în putință. El acționează ca și cum Puterea Supremă nu există, după legea "Dacă eu nu sunt pentru mine, atunci cine" (אם אין אני לי, מי לי = im ein ani li, mi li).

Însă, împreună cu aceasta, omul trebuie să fie legat de Puterea Supremă, prin înțelegerea care decurge din experiența vieții, cum că nu stă în puterile noastre să reparăm problemele de bază, ci trebuie să ne legăm de Creator în formă conștientă, integrală și directă, abia atunci vor veni soluțiile adevărate de Sus, după legea "Nu este nimeni în afară de El" (אין עוד מלבדו = ein od milvado).

Cum se întâmplă asta, cu adevărat?

Omenirea trebuie să se dezvolte către scop. Fiecare om de pe fața pământului este sortit să ajungă la nivelul spiritual cel mai înalt, nivelul Puterii Supreme, încă în viața sa. Cuvântul "Om" (אדם = adam) decurge din expresia "asemănător Superiorului" (אדמה לעליון = edame leelion), adică omul trebuie să tindă să fie la nivelul Creatorului și să nu fie ca o creatură nefericită, în această lume. Se poate aduce omul în această stare spirituală numai cu ajutorul Puterii de Sus, înrădăcinată în creația însăși.

După cum scrie "Am creat răul și am creat Tora ca și condiment" (בראתי יצר רע, בארתי תורת תבלין = baraat ietzer ra, baarati torat tavlin). Duhul rău, egoismul, el este materia care vrea să absoarbă și să înghită energia și să câștige prin aceasta pe toate nivele sale de existență, iar, opus acestuia, s-a scris că, pentru ca egoismul să acționeze în scopul pentru care a fost destinat, Puterea Supremă a creat "Tora ca și condiment" (תורת תבלין = torat tavlin), adică Lumina care Reîntoarce la destinatar, la Creator.

Dacă noi ne aflăm în această lume deconectați de lumea superioară, în ce fel putem, cu toate acestea, să atragem forțele superioare care fac binele?

Aceasta se va întâmpla foarte repede, căci omenirea nu va ști cum să scape de dureri și suferințe. Aceasta este cauza pentru care ni s-a permis să ne ocupăm de Cabala, căci, în perioada când omul studiază din cărțile de Cabala, ni se pare că aceasta este un lucru ușor și de bază și ne este greu să credem că aceasta poate să reziste împotriva a mii de avioane, tancuri și sute de mii de soldați, însă încet, încet începem să înțelegem că toate acestea nu eliberează lumea de suferințe, ci contrariul, deodată cel puternic suferă mai mult.

Nu peste mult, omenirea va ajunge la concluzia că soluția se află numai și numai pe nivelul spiritual, deoarece spiritul este mai puternic decât materia, iar ea atrage puterea de Sus în timpul studiului, prin citirea din cărțile de Cabala și nu din orice fel cărți, ci din cele în care s-a scris despre structura realității, inclusiv lumea noastră – în ce fel este ea condusă de Sus și cum materia noastră reacționează, conștient sau inconștient, la acele procese care se referă la structura lumilor spirituale superioare.

Când omul studiază din cărțile acelea, atrage asupra sa puterea din acele locuri unde el trebuie să ajungă, iar atunci Lumina care trebuie să ajungă la noi, Lumina Atotcuprinzătoare, ne ridică la nivelul Creatorului, iar în clipa în care noi începem să ne ridicăm, ne simțim aparținând sistemului superior, este o identificare cu procesul infinit, cu valori pe care nu le-am cunoscut în această lume, iar asta este posibil numai cu ajutorul Luminii Atotcuprinzătoare.

Mai repede sau mai târziu, omenirea va ajunge la asta, iar când popoarele lumii vor ajunge la această concluzie, ele vor fi acelea care îi vor obliga pe evrei să construiască Templul, însă, în fiecare clipă în care noi împiedicăm popoarele lumii să ajungă la această putere bună, ea se întoarce la noi ca o putere negativă, deoarece noi nu ne împlinim misiunea noastră.

Dacă eu produc suferințe la șapte miliarde de oameni, în cele din urmă sufeințele lor se acumulează în 15 milioane de evrei care simt intensitatea impresionantă a durerii și a suferinței întregii lumi.

Noi trebuie să progresăm cu studiul Cabalei

Omul care studiază Cabala nu studiază din sentimentul că a ajuns la perfecțiune. Din contră, el studiază din cauza lipsei, din recunoașterea că încă nu a ajuns și nu a atins corecția. El nu iese din presupunerea că este perfect, iar studiul Cabalei este numai mijlocul și nu scopul. El trebuie să aibă o atitudine total diferită față de Tora, care-i reîntoarce la sursă, iar tot atât timp cât nu vom face aceasta, vom avea suferințe grele care vor avea preț sângeros de mare, pe care noi deja îl plătim, în fiecare zi.

Dobândirea țării Israel este un proces spiritual de dobândire a legăturii cu Puterea Supremă, iar popularea spirituală a țării Israel este experiența noastră, a evreilor, de a ne corecta dorința. Aceasta se numește adevărata populare a țării. Dacă nu ne referim în această formă la realitatea spirituală, nu trebuie să ne mirăm că se întâmplă lucruri atât de grave.

Bineînțeles că nu mă bucur că acestea se întâmplă, însă eu știu de unde vine. Dacă vom arăta acordul nostru pentru a studia Cabala, vom putea să schimbăm total realitatea, căci nu avem încotro. Prin aceste suferințe, Creatorul ne obligă să ajungem la El, însă noi nu dăm nici o importanță la aceasta.

26. Întoarcerea în viitor

Care din noi nu ar vrea să arunce o privire pentru o clipă în viitor, să știe ce se va întâmpla, într-adevăr, în anii următori, să anticipeze greșelile, să se ferească de catastrofe și să știe exact ce hotărâri să ia și când. Viitorul poate fi prevestit, însă Tota nu permite ghicirea viitorului, pentru faptul că aceasta este încă o cale prin care ne furăm libera alegere.

Tora nu interzice ceva ce este imposibil. Aceasta este cauza pentru care Tora interzice adresarea către ghicitoare, ea, de fapt, spunând în alte cuvinte că se poate descoperi viitorul. În Israel și în lumea întreagă este vorba despre o ramură care învârteste foarte mulți bani. Nu este om care să nu fi auzit sau să nu fi vizitat o ghicitoare, cel puțin o dată în viața sa. Fiecare a încercat, în felul ei, să ghicească pentru el viitorul, să-l prevină de ceea ce i se prevestește și poate chiar să-l echipeze cu o camee care are ca scop să-l apere de primejdiile pe care ea i le-a prevestit, în calea sa.

Este de presupus ca ați vizitat deja rubrica astrologică pentru a verifica ce vă așteaptă în săptămâna care urmează. Mulți dintre noi fac asta aproape în mod natural, iar în clipa în care primim ziarul în mâinile noastre începem totdeauna de la sfârșit, ca să ajungem la horoscop. Dorința de a prevedea viitorul s-a trasformat pentru mulți dintre noi într-o adevărată obsesie. Nouă ne este frică de viitor, iar dorința noastră de a-l prevesti are, de fapt, ca scop să ușureze puțin suferințele pe care ni le produce senzația de incertitudine. Ni se pare că, prin cunoașterea viitorului, putem să ne asigurăm o securitate personală mai mare. Vom putea lua decizii aproape fără să ezităm. Și, oricum, în cele din urmă, dacă vom arunca o privire și asupra istoriei în domeniu, a trăi viitorul înseamnă a omorî prezentul.

Din punctul de vedere al Cabalei, noi trăim într-un prezent continuu. Nu este trecut, prezent și viitor. Nu există timp. Noi ne aflăm pe o axă continuă a cărei început este ziua în care am fost creați și implantați în corpul uman în care ne aflăm acum, iar sfârșitul nu este ziua morții, ci ziua în care ne vom contopi din nou cu Lumina Puterii Supreme. Aceasta se va întâmpla numai după ce vom executa o lungă listă de acțiuni care ni se cer pentru a ajunge înapoi la Puterea Supremă.

Aceste acțiuni pe care noi le executăm, experiențele pe care noi le trăim, greutățile, bucuriile și fericirile, toate aceste clipe sunt, de fapt, stații pe care ni le pune Puterea Supremă în cale pentru a ne fi instrumente folositoare în progresul nostru spre Ea. Acestea sunt treptele scării pe care Ea ni le dăruiește ficăruia dintre noi, pentru ca, pe parcursul unei vieți, să putem să ne urcăm cât mai sus posibil și să putem ajunge până la împlinirea scopului creației. Din păcate, noi preferăm scurtături. Ne este greu să ne confruntăm cu prezentul, căci el devine din ce în ce mai iritant. Trecutul este deja pierdut și nu are sens să rămânem atașați de el. Ne-a rămas numai viitorul, iar el ni se pare cheia vieții fericite. Aceasta este cauza pentru care sunt între noi cei care fug de la o ghicitoare la alta, pentru a le ghici din cărți, din cartea "Zohar"

sau din cafea, pentru a prevesti viitorul. Cabala vede în acest proces o daună grea în șansele creației de a ajunge în timpul cel mai scurt posibil la Puterea Supremă. Există posibilitatea de a cunoaște viitorul, însă, de fapt, prin cunoașterea viitorului noi ne respingem prezentul, posibilitatea de a ne confrunta cu el și de a dobândi, astfel, instrumentele care ne vor putea ajuta pe parcursul drumului.

Dacă ieșim din presupunerea că ghicitoarea a povestit femeii că urmează să divorțeze de soț pe parcursul anului, se poate că ea are dreptate și aceasta este, într-adevăr, ceea ce ar trebui să se întâmple, numai că atunci, femeia începe să acționeze în corcondanță cu cele prevestite de ghicitoare, în loc să încerce să se confrunte cu necunoscutul. Confruntarea cu necunoscutul este cea care ne furnizează instrumentele necesare pentru a fi în stare să ne confruntăm cu greutățile.

Numai situațiile de pericol iminent furnizează corpului nostru adrenalină. Această substanță nu este secretată de creier dacă nu experimentăm pericolul. Acesta este instrumentul chimic pe care îl are corpul pentru a se confrunta cu pericolele. Ce s-ar întâmpla dacă am întrebuința această substanță? Niciodată nu am mai fi experimentat sentimentul fricii, al neputinței sau al incertitudinii. Cu alte cuvinte, am trăi o viață de calm absolut care este, de fapt, recomandată din toate punctele de vedere, însă ea nu promovează omul spre scopul creației.

Senzațiile grele pe care noi le trăim, ca durerea, frica, neputința sau incertitudinea, ele sunt senzații care se nasc din lipsa prezenței Puterii Supreme în interiorul nostru. În clipa în care noi simțim prezența Sa, nu este loc pentru nici un alt sentiment, cu excepția sentimentului fericirii supreme. Puterea Supremă dispare din noi din când în când pentru a ști s-O vrem, să cerem prezența Sa și s-O intensificăm. Prezența Sa în mod permanent, sau în măsură constantă nu ne-ar fi produs dorința să mai atragem încă Lumina din Ea, căci ne-am fi mulțumit cu situația bună în care ne aflăm. Numai greutățile și suferințele sunt cele care ne produc lipsa și ne obligă să cerem îndurare, să cerem de la Puterea Supremă să nu ne părăsească nici măcar pentru o clipa și, cu cât cerem mai mult, cu atât primim mai multă Lumină, însă nici "vizita" Sa următoare nu durează veșnic. Viața noastră este compusă din prezența și lipsa Puterii Supreme în instrumentul nostru. Puterea Supremă este întotdeauna prezentă în interiorul nostru, atât cât este necesar pentru existența noastră, însă noi, ca și creații, avem nevoie de mult mai mult. La sfârșitul întregului proces, trebuie să ne alipim de Ea, să devenim parte integrantă din Ea. Aceasta este firea noastră, căci asta este modul după care am fost creați și am venit în lume.

Am venit din din sursa ambudenței Luminii Superioare și aceasta este sursa la care tindem să ajungem, căci orice lipsă a Luminii, chiar și de scurtă durată, ne produce suferință și durere. În clipa în care vom înțelege că suferința și durerea sunt instrumente care au menirea de a ne îmboldi înapoi la Puterea Supremă, vom ști să înțelegem și scopul pentru care ele există și nu vom mai avea nevoie de ghicirea viitorului, căci pentru noi, scopul principal este important și nu evenimentul care urmează să aibă loc peste doi sau trei ani.

Înțelepților nu le este frică de moarte, căci, din punctul lor de vedere, moartea este continuitatea directă a vieții. Din moarte, noi continuăm mai departe, la alte vieți, căci continuitatea pe care am început-o în urmă cu mii de ani, nu a încetat niciodată.

Până la urmă, cercul trebuie să se închidă, iar dacă nu-l vom închide din proprie voință, vom fi nevoiți să-l închidem din durere, tristețe și suferințe. Și ghicirea viitorului este, în anumit sens, dorința noastră de a fugi de suferințe. Însă fuga, chiar dacă este posibilă, este numai temporară. Ghicirea viitorului ne fură libertatea alegerii, aceea de a alege nu evenimente, ori decizii din viața noastră, ci libertatea de a alege concepția despre lume, care poate să ne conducă spre scopul creației. În clipa în care această libertate ne este furată – mai bine ca omul să nu se fi născut.

După știința Cabalei, viața omului este știută de la început, toate procesele care au fost, sunt și cele care vor fi, se află pe discul care a fost conceput la "Facerea" creației și va ajunge la capătul ei la sfârșitul corecției. De aceea, este posibil să se știe viitorul, acesta nu se schimbă, după cum mulți dintre noi tind să creadă, viitorul este stabil și se pot prevedea numai lucruri stabile și nu lucruri schimbătoare. Cu toate acestea, Tora ne-a interzis prevestirea viitorului, deoarece le-a fost clar înțelepților din toate generațiile că prevestirea viitorului ne fură instrumentele cu care noi putem să ne ridicăm în lumile superioare. Ce sens are să i se arate omului treapta a zecea pe scara din fața sa, însă să i se respingă posibilitatea să calce pe prima, sau a doua treaptă.

Care este sensul propoziției "Totul este previzibil, permisiunea este dată"

Este scris în Tora că prevestirea viitorului este interzisă. Deci aceasta este posibilă, căci Tora nu ar interzice ceva ce este imposibil. Pe de altă parte, spunem că totul este previzibil și permisiunea este dată. Că Puterea Supremă, de Rosh Ashana (Anul Nou), deja stabilește pentru fiecare din noi destinul. Însă, cu toate acestea, pe parcursul întregului an, omul are obligația să se roage și să schimbe destinul rău, dacă aceasta i-a fost destinat. De aici se pune întrebarea: ce se poate schimba, dacă totul este deja scris?

Problema este că, deși totul este scris, se pare că, într-adevăr, este posibilă schimbarea, iar această schimbare se va numi, de fapt "om". Ceea ce nu se poate schimba se numește "natură". Ceea ce nu iese din cadrul naturii, rămâne mineral, vegetal sau animalic și numai omul, dacă se folosește de instrumentul care i-a fost dat, numit libera alegere, poate să fie stăpân pe destinul său.

Poate omul să schimbe ceva în viața sa?

Toate lucrurile pe care omul le face, vin din datele care sunt în el, numite "liste" – după natura, felul, caracteristicile sau condițiile mediului. Cei care nu știu cum este alcătuit omul, ce se află în el și cum este programat, nu știu din capul locului cum va acționa în situații diferite, ce va alege și ce va prefera. Dacă aceasta este situația, bineînțeles că nu dezvoltăm omului că nu are liberă alegere. Rabinul Yehuda Ashlag, în articolul său despre libera alegere, explică faptul că alegerea constă numai în ceea ce privește societatea, care poate să introducă în om o nouă dată, pe care nu o are în sistem. Prin această nouă dată primită de la societate, el poate să schimbe în, viitor, decizia pe care a luat-o.

Este clar că și societatea pe care a ales-o omul este stabilită din datele sale de bază, iar rabinul Yehuda Ashlag scrie că Puterea Supremă este cea care pune mâna pe destinul bun al omului și-i spune: "Alege aceasta pentru tine".

Și aici se pune întrebarea, ce alegere poate să fie într-un astfel de proces? Numai că omul trebuie să investească efort, să se întărească pe această cale, astfel încât, dacă el adaugă de la sine, atunci scurtează procesul dezvoltării sale și prin aceasta se scutește de dureri și suferințe. Despre asta vorbește rabinul Yehuda Ashlag în "Introducerea învățaturii celor zece sfere". Astfel fiind, noi vedem că alegerea în înțelesul nostru, ceea ce noi credem în această lume, să schimbăm procese, nu există, iar singura alegere liberă care, într-adevăr, există este cea prin care omul alege influența mediului.

Aceasta este cauza pentru care astrologia și prevestirile viitorului de tot felul pot să-i spună omului ce i se va întâmpla în viitor, iar Tora interzice asta. Tora explică faptul că, mijlocul pentru schimbarea destinului este alegerea societății. De aceea, omul care se leagă de ghicitoare, pur și simplu își întrerupe dezvoltarea sa personală și rămâne la stadiul de animal. El se poate dezvolta prin aceea că devine mai deștept, sau mai bogat, însă, în esență, el nu schimbă nimic și, cum a venit, așa și pleacă.

Toți am coborât dintr-un punct, iar la sfârșitul drumului ne vom întoarce în același punct. Alegerea liberă care ne-a fost dată ne ajută numai să alegem în ce formă să facem asta. Printr-o societate bună, omul poate să-și adauge forțe, să se încurajeze și să vadă importanța scopului. Prin asta își scurtează drumul. Dacă nu se va folosi de libera alegere, în alegerea societății, drumul va fi greu și mai lung, iar când vorbim în termeni ca vieți, suferințe, boli, pierderi, moarte și reîncarnări, diferența devine abisală.

Pentru ca drumul să fie mai ușor, tot ceea ce noi trebuie să facem este să înțelegem scopul și să ne identificăm cu el. Atitudinea mea se va schimba, la fel și percepția despre lume, iar dacă nu o voi schimba de bună voie, vor acționa asupra mea presiuni și tot felul de probleme, încât mă vor face să simt în lume un tablou cu totul invers.

Măsura influenței prevestirilor viitorului asupra întregului proces spiritual

Omul care a ajuns la o bătrână, iar ea îi prevestește viitorul și-i spune ce urmează să se întâmple, trece în starea de așteptare. El așteaptă catastrofele care urmează să le întâmpine, din credința că el poate să schimbe ceea ce s-a stabilit. Cu alte cuvinte, astfel se scoate pe sine din alegerea liberă care i-a fost dată, ca să-și asimileze instrumente pentru a putea să întâmpine greutățile și nu să stea și să le aștepte cu răbdare, sau să creadă că este posibil să sară peste ele.

Și înțeleptii văd, într-o anumită măsură, viitorul

Înțeleptul care a trecut ecranul ce desparte această lume de lumea spirituală, vede trecutul și viitorul, însă acest lucru nu-l eliberează de necesitatea de a depune efort și de a fi hotărât în privința scopului și de a se identifica cu el. El nu așteaptă ca, de Sus, să i se dea semnalul sau intenția, ci el însuși caută drumul să înainteze. Cu cât înaintează, după cum Puterea Supremă îi dictează, el urcă, în acest fel, de pe nivelul creației la nivelul Puterii Supreme.

Omul care trece bariera spirituală și se identifică cu sufletul său, nu-i pasă dacă trăiește sau moare, căci sufletul este veșnic, iar corpul este numai învelișul temporar al sufletului. Cu toate că înțelepții au puterea să vadă și viitorul, din natura spirituală, ei au grijă să nu descopere nimic ce nu este necesar pentru corecția imediată a omului, sau a lumii, iar ei niciodată nu vor descoperi cuiva lucruri numai pentru că pe el îi interesează. Iar, dacă ei totuși spun la câtorva ceva special despre ceea ce urmează să se întâmple, nu le vor lua necesitatea de a investi trudă și nu le vor schimba drumul.

Rabinul Yehuda Ashlag, în articolul "E timpul de a acționa", scrie că toate problemele care sunt în lume au fost făcute de oamenii care scot în lume științe de care nu este nevoie imediată și mulți prăpădesc foarte mult timp în studierea lor, iar aceasta produce stricăciune în toate lumile. De aceea, în Cabala, condiția "necesar" sau "nu este necesar" este foarte importantă, în tot ceea ce privește descoperile.

27. Ora corecțiilor

Câteodată, munca corecției dorește condiții exterioare care să dea posibilitatea existenței corecțiilor pe care omul trebuie să le facă. În concordanță cu corecția viitoare pe care trebuie s-o facem, se schimbă și condițiile exterioare. Astfel s-a născut shabatul, noaptea, ziua, sărbătorile și datele comemorative. Pentru mulți dintre noi, ele sunt numai semne, pentru înțelepți, însă, ele sunt mijloace importante ale întregirii procesului corecției.

Presupunerea de bază a științei Cabala, determină că realitatea, după cum noi o vedem, nu există. Cu alte cuvinte, noi suntem convinși că existăm în această realitate, în timp ce înțelepții explică faptul că situația este inversă și, de fapt, realitatea este cea care există în interiorul nostru. Nu este ușor să acceptăm această atitudine revoluționară.

Toată viața trăim înconjurați de o lume care pare, cu adevărat, reală; evenimentele care au loc în jurul nostru crează sentimente, senzații și chiar acțiunile pe care le facem în interiorul nostru, totul pare să îndreptățească tocmai prima teorie. Cu toate acestea, înțelepții care au ajuns la cuceriri în lumile superioare, continuă să se încăpățâneze în afirmația că ordinea este inversă. Conform Cabalei, în această lume sunt numai doi factori, Creatorul și creația. Creatorul a creat creația și i-a dăruit dorința de a primi toată bunăstarea pe care Creatorul vrea să i-o transfere. Creația primește bunăstarea, însă, în paralel, primește împreună cu bunăstarea și firmituri din natura Creatorului, dorința de a influența, de a dăruia.

Într-o anumită fază și creația vrea să influențeze, să dăruiască și, de aici, se dezvoltă dilema: creația nu poate dăruia Creatorului, deoarece Creatorului nu-i lipsește nimic. Ea nu poate să-I dăruiască ceva ce Ea a creat, deoarece singurul lucrul pe care îl are este Lumina pe care Creatorul a creat-o și i-a transmis-o ei. Într-o anumită fază, creația ajunge la decizia definitivă că ea va respinge puțin Lumina pe care Creatorul i-a dăruit-o și astfel, de fapt, ea crează situația în care va vrea să primească, însă va reuși, printr-un proces sofisticat, să transforme primirea sa în dăruire.

Aceasta seamănă cu exemplul musafirului pe care l-am prezentat aici în trecut. Musafirul ajunge la casa proprietarului, iar proprietarul imediat cere să-l inunde cu toate bunătățile. Musafirul se simte stingherit și imediat repinge tot ceea ce primește și nici măcar un pahar cu apă nu este în stare să bea, cu toate că este tare însetat. Proprietarul se simte jignit, căci el s-a străduit atât de mult pentru musafir și deodată descoperă că nu are cui să dăruiască bunătățile pe care le-a pregătit. În cele din urmă, când musafirul ajunge la concluzia că, dacă va primi o parte din bunătățile pe care i le-a pregătit proprietarul atunci, de fapt, primirea sa va fi dăruire, căci da, atunci el va face tocmai pe placul proprietarului și astfel, aceasta este, de fapt, dăruire și nu primire.

Asta este exact ceea ce a făcut creația când a primit Lumina de la Creator, pe parcursul dezvoltării sale. Ea și-a restrâns dorința sa de a primi și astfel a putut să primească o parte a Luminii pe care Creatorul a vrut să i-o dăruiască. Pentru a primi în întregime toată Lumina Creatorului, creația trebuie să treacă printr-un proces îndelungat și sofisticat, ea trebuie să treacă procesul de înfrângere.

Acest proces a avut loc, în cele din urmă și, astfel, s-a împărțit sufletul Omului Primordial după păcatul Pomului Cunoașterii (תע הדה = etz hadaat), în 600 de mii de părți, unde în fiecare parte sunt combinate, una în cealaltă, dorința de a influența (de a dăruia) și dorința de a primi. Fiecare parte este compusă din 620 de dorințe de a primi, pe care omul trebuie să le corecteze pe parcursul vieții sale. Corectarea acestor dorințe are loc prin practicarea obligațiilor spirituale, adică nu ajunge exercitarea fizică a obligațiilor, după cum noi le cunoaștem, ci omul trebuie să învețe în ce fel acțiunea fizică pe care o execută poate să producă atragerea Luminii Superioare de la Creator, care poate să intre în instrumentul său spiritual și să-l umple, până când va ajunge la corectarea tuturor dorințelor.

Toate aceste dorințe nu pot fi corectate dintr-o dată, exact după cum nu se poate duce copilul de o zi în clasa întâi, iar în ziua următoare să i se dea să rezolve examenul psihometric. Este clar că e vorba aici de un proces care necesită eșalonare și, câteodată, mii de ani și sute de reîncarnări, în fiecare reîncarnare omul obține capacitatea de a corecta o dorință din cele 620 de dorințe de a primi care se află în el. După ce își va corecta toate dorințele, el va ajunge la sfârșitul corecției, numai că sunt dorințe care se pot corecta fără condiții exterioare dependente de ele.

Dacă vom lua ca exemplu Psalmii, Pildele și Cartea lui Iov, vom vedea că sunt obligații religioase dependente de țară și sunt alte obligații care nu sunt dependente de timp și loc. Diferența dintre ele constă, în principal, prin aceea că o obligație religioasă dorește condiții exterioare pentru a o putea exercita și a corecta dorința inclusă în ea, iar altă obligație religioasă, în comparație cu aceasta, nu necesită toate condițiile exterioare pentru a executa corecția din ea. "Și iubește aproapele ca pe tine însuși", ea este obligația care nu dorește nici o condiție exterioară, iar, pe de altă parte, obligația religioasă după care s-a spus "când veți intra pe pământul pe care Dumnul Dumnezeu vostru vi-l va da și veți sădi orice pom roditor..." (Liviticul capitolul 19, versetul 23), ea este o obligație religioasă dependentă de condiții exterioare fără de care ea nu poate să aibă loc.

La începutul capitolului am afirmat că, de fapt, nu există condiții exterioare și că, de fapt, totul există în sufletul omului. Aceasta este cauza pentru care dezvoltarea noastră spirituală ne comandă condiții diferite, pentru ca să ne putem fructifica obligațiile religioase care necesită condiții exterioare. **Toate aceste condiții exterioare pe care noi le vedem ca și condiții fizice care se schimbă, depind de orele de lumină și întuneric, sau de condițiile de vreme și cele ale anotimpurilor anului, sunt numai senzații pe care noi le simțim în instrumentul nostru spiritual.** Aceste senzații vin dintr-o anumită sursă, de la Creator, așa cum lipsa Creatorului în instrumentul nostru ne produce senzația de supărare și suferințe, iar prezența Sa ne produce bucurie și siguranță, astfel Creatorul influențează și asupra lucrurilor pe care le vedem și simțim. Shabaturile, sărbătorile, condițiile meteorologice sau clima, ele sunt, de fapt, simțurile noastre care decurg din aceeași sursă superioară.

Fiecare din noi primește aceste simțiri în timpuri diferite, potrivite programului corecției sale personale.

Fiecare din noi are program de corectare care a fost deja pregătit de la început, din clipa în care am fost creați și ne conduce în toate reîncarnările pe care le-am trecut și pe care le vom trece în viitor. Acest program nu se schimbă; el este imprimat în interiorul nostru, ca și pe hard-discul calculatorului și după acesta noi acționăm. Înțelepții care au ajuns la nivelele cunoașterii superioare au devenit asociați total la acest proces cosmic care a fost imprimat în fiecare din noi. Aceasta este cauza pentru care ei știu să scoată maximul din orice condiție exterioară care le apare în cale. Ei se conduc după expresia: "tot ceea ce face Creatorul, se face spre bine", chiar dacă nouă ni se pare că suntem într-o stare gravă, care este insuportabilă, în suferințe greu de suportat. Înțelepții care se află exact în aceleași situații, știu cum să scoată din ele beneficiul spiritual dorit, deoarece și aceste situații spirituale pe care noi le simțim sunt parte din acel program de corecție pe care fiecare din noi trebuie să-l parcurgă.

Noi avem nevoie de amestecul Creatorului în stabilirea acestor "condiții exterioare", deoarece aceasta este singura cale care ne stă în față pentru ca, în cele din urmă, să concretizăm aceste corectări și să corectăm dorințele "stricate". Exact ca și grâul semănat în pământ, el necesită anumite condiții meteorologice pentru ca să poată germina și să dezvolte spice, tot așa și noi avem nevoie de aceleași condiții pentru ca în clipa în care este necesar să ajungem la aceleași corecții și să le putem executa în felul cel mai bun. Dacă vreți, ne putem folosi de un exemplu mai actual: v-ați gândit vreodată să vedeți un film la cinematograful când toate luminile sunt aprinse în jur? Este clar că nu. Deoarece fiecare om inteligent știe că este nevoie de condiția întunericului total pentru ca să fie posibil să obținem plăcere din vizionarea filmului. Numai în întuneric total, în fața unui ecran mare, fiecare sunet pătrunde în oase și fiecare împușcătură parcă a fost trasă spre noi. Totul devine mai senzațional, iar în alte condiții era de preferat să nu fi văzut filmul. Acestea sunt, de fapt, și condițiile pe care Creatorul le crează pentru noi. Cu alte cuvinte, Creatorul, de fapt, stinge luminile pentru noi în "sala de cinematograful", pentru a putea să beneficiem de plăcerea maximală a "filmului" – corecția noastră personală.

După cum am menționat, corecția are 620 de părți și, de aceea, este nevoie de multă știință pentru a ajunge la corecția tuturor acestor părți. Înțelepții care au ajuns la împlinirea spirituală știu care sunt timpurile cele mai bune pe care le invită pentru ei Creatorul, pentru a executa aceste corecții spirituale. Pentru ei, orele nopții sunt, de fapt, stări spirituale clasice pentru a executa corecții spirituale, pentru atragerea Luminei superioare, fără ca să fie deranjați de elemente exterioare. Dacă și noi vom ști să traducem "condițiile exterioare" care le-a produs pentru noi Creatorul, ca și ora de exercițiu fizic, la completarea corecțiilor, ne vom putea economisi ani lungi de greutate, suferințe și încercări fără de sfârșit ca să înțelegem de ce ni se întâmplă acestea.

Sursele "condițiilor exterioare"

De la început trebuie să înțelegem că, așa cum fiecare ramură are și rădăcină, tot așa este și în spiritualitate. Iar ceea ce se întâmplă cu ramura este, de fapt, copia a ceea ce se întâmplă la rădăcină. Noi învățăm că Puterea Supremă a creat instrumentul și dorința de a primi, pe care le-a imprimat în creație. **Creației îi revine obligația să**

se asemenea Creatorului și să se alipească de El, adică să transforme instrumentul său de primire în instrument al dăruirii. Aceste acțiuni, creatia este în stare să le execute numai dacă se află în starea în care este în totalitate ruptă de Creator, în situația în care, cică, are libertatea de a alege; toate acestea, din motivul ca apropierea de Creator să nu-i "strice" independența sa. Aceasta este cauza pentru care noi trebuie să ajungem din punctul cel mai îndepărtat de Creator și până la punctul cel mai apropiat de El. Astfel, noi obținem caracteristicile Creatorului de la ușor la greu, de la slab la puternic și de la vremelnic la întreg și etern. Acest proces necesită o realitate în care să fim independenți în a dobândi caracteristicile Creatorului și nu să fim ruși de El, toate acestea din deplina libertate de a acționa.

Pentru a face asta, noi trebuie să corectăm treptat dorința de a primi, iar dorința se corectează printr-un proces special, care se numește în limbajul Cabalei "spargerea vaselor" (שבירת הכלים=shivart hakelim) sau "păcatul pomului cunoașterii" (חטא עץ הדעת=het etz hadaat). Acest proces a produs ruptura în urma căreia s-a împărțit sufletul în 600 de mii de părți, unde în fiecare parte există, combinate, dorințe de a primi și dorințe de a influența, de a dăruia. În opoziție, fiecare parte este compusă din 620 de caracteristici ale dorinței de a primi. Iar omul trebuie să corecteze fiecare parte și nu pentru a se întoarce la întrebuintărea lor originală, ca și înainte de ruptură, când dorința a fost numai de a primi, ci să transforme aceste dorințe pentru a dăruia plăcere Creatorului. Când omul reușește să transforme tendința dorinței din "a primi" în "a dăruia", aceasta se numește că el a făcut o obligație religioasă, Mitzva. Lumina care intră în interiorul acestor caracteristici corectate se numește "lumina Torei". O parte din aceste caracteristici se pot corecta fără nici o condiție exterioară, iar cealaltă parte se poate corecta numai cu ajutorul "condițiilor exterioare", care se numesc anotimpurile anului, zilele anului, zilele săptămânii, orele zilei și ale nopții.

În spiritualitate nu avem zi și noapte, ori soare și lună și, de aceea, omul trebuie să lege de condițiile exterioare existente o parte din acțiunile spirituale pe care le face. Aceste condiții exterioare sunt, de fapt, revelații speciale, interioare, care vin de la Creator la creație și ele sunt cele care schimbă în ochii săi condiția exterioară a legăturii cu Creatorul, pe care noi le numim zi, noapte, începutul lunii, shabat sau sărbătoare, etc.

Fiecare dorință care este în om trebuie să se schimbe continuu pentru ca omul să o corecteze de fiecare dată în altă formă, pe o treaptă mai înaltă. De aceea, pentru a corecta dorințele, nu se schimbă numai dorințele, ci și acele condiții exterioare.

Dacă vom lua ca exemplu situația întunericii, pentru a înțelege întunericul spiritual, ne rupem pentru o clipă de întunericul pe care noi îl cunoaștem și vom înțelege că întunericul spiritual este, pentru noi, situația de îndepărtare față de Creator. În clipa în care Creatorul nu mă luminează, eu simt că mă aflu în întunerice și, într-o astfel de oră, ceea ce pot să fac, cel mult, este să citesc rugăciunea "Ascultă Israel" (שמע ישראל = Shma Israel) deasupra patului, aceasta fiind o rugăciune foarte simplă, esența ei fiind aceea că omul își dă în grijă sufletul său în mâinile Creatorului, adică se anulează în fața Lui. Creatorul nu se amestecă în proces, ci îl completează. Iar, când apare din nou Lumina spirituală și nu cea fizică, sunt schimbări în "condițiile exterioare" și omul este pregătit pentru sosirea instrumentelor (vaselor) noi, în ele fiind alte dorințe pe care el trebuie să le corecteze.

Astfel, omul face corectări pe parcursul tuturor orelor zilei și în această formă el merge din succes în succes și vede de la un capăt al lumii la celălalt, din lumea cea mai de jos în care noi trăim și până în lumea eternă care i se descoperă.

Și în situații spirituale extreme, compuse mai mult din situații de zi și noapte, ca și în situații grele sau suferințe mari, omul aflat în spiritualitate simte dumnezeirea și eternitatea. Iar, pe când în jurul lui totul este distrus, în aparență, el simte siguranță în spiritualitatea sa.

Care este diferența dintre anii fizici și anii spirituali?

În anii fizici omul își corectează puterea sa fizică, pentru a-și înnoi forțele pentru ziua de mâine. În anii spirituali, omul își transmite sufletul corecției deosebite, la nivelul Creatorului și, pentru aceasta, el primește putere și instrumentul deosebit care îl ajută să câștige o nouă dimineață, o nouă lumină. În principiu, nu este deosebire fiziologică între un înțelept și un om de rând, însă înțeleptul, chiar dacă merge să doarmă în mijlocul zilei, pentru el noaptea a fost o acțiune spirituală și nu o situație fizică, iar el se va folosi de ea pentru a primi instrumente noi, să le corecteze în lumile superioare.

Omul de rând, care nu primește instrumente, își trăiește viața de zi de zi, trec peste el schimbări, însă el se află în starea potrivită pentru lucrul general și se dezvoltă în înțelegeri generale, până când va primi trezirea și va ajunge la Cabala, iar atunci se va corecta conștient și nu pentru că nu are încotro.

Și cu toate acestea, nu este o risipă de timp, că o parte atât de mare din noi doarme, în loc să investească timp în corecția sufletului și ajungerea la corecția finală?

Aceasta este o întrebare care se poate pune nu numai în legatura cu somnul, ci și cu locul de muncă și situațiile pe care noi trebuie să le creăm din partea naturii sau din partea societății.

Omul executa acțiuni spirituale pentru a fi în legătură cu Creatorul numai când este liber de orice alte acțiuni pe care trebuie să le facă. El trebuie să dedice timp pentru mâncare, din partea naturii, să dedice timp pentru familie, din partea societății, iar în clipa în care se eliberează de toate acestea, este liber pentru munca spirituală. Între timp, el execută acțiuni care se află în cadrul corecției generale și a supravegherii generale și trebuie să se refere la aceasta ca la o muncă cu scop, pe care el trebuie să-o facă pentru a executa corecția generală.

Creatorul poate să-i dăruiască omului numai două ore pe zi pentru munca spirituală și aceasta, într-adevăr, nu are importanță dacă, pe parcursul a șaptezeci de ani, el a dedicat muncii spirituale numai două ore, deoarece niciodată nu vom putea ști câtă știință spirituală trebuie să acumulăm și, de aici, ne revine obligația să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a progresa cât mai repede, din dorință către scopul creației și nu să așteptăm până când vom fi împinși din spate, prin forță, către scop.

28. Corpul și sufletul

Corpul este vehiculul sufletului, iar adevărații înțelepți i-au dăruit toate necesitățile, numai pentru a nu deveni factor care să deranjeze în călătoria întoarcerii la Puterea Supremă.

În realitatea numită în limbaj cabalist "lumea aceasta", creațiile sunt împărțite în două: partea fizică și partea spirituală. Partea fizică este, bineînțeles, corpul nostru, iar partea spirituală este sufletul. Puterea Supremă a fost cea care a creat această realitate în care se află partea spirituală în interiorul materiei fizice. Această realitate îngreunează foarte mult cele două părți, partea spirituală este alcătuită dintr-un anumit fel de materie, iar partea fizică este alcătuită din alt fel de materie. Amândouă au scopuri contradictorii, motive diferite și alte măsuri ale dorinței de a primi.

Înțelepții din toate generațiile nu au dat o importanță foarte mare corpului, din punct de vedere al scopului. În contradicție cu religiile, sau cu alte credințe care au impus în centrul lor corpul și necesitățile sale, înțelepții s-au referit la corp ca la o îmbrăcăminte și tot așa este numit și în limbaj cabalist. Corpul este ca o îmbrăcăminte. Ziua, noi purtăm haină, iar noaptea o dăm jos; ziua următoare luăm altă haină și tot așa. Asta este realitatea din această lume și ea este destul de paralelă cu realitatea globală pe care ne este greu s-o vedem îndeaproape.

Moartea și noua viață nu sunt decât căi ale sufletului nostru de a îmbrăca și dezbrăca trupuri. Aceasta este baza științei reîncarnării sufletelor. Sufletul rămâne mereu același, numai corpul se schimbă pe parcursul a mii de ani, iar el îmbracă mii de forme pe parcursul unei specifice axe a timpului, din clipa nașterii și până la moarte și tot așa.

Corpul este vehiculul sufletului, deoarece el este singura cale a sufletului de a termina prezența sa în această lume, ca entitate spirituală independentă. Fără corpul material, el nu are posibilitatea de a face asta. Noi trăim într-o lume materială și de aceea avem nevoie de vehiculul material pentru a ne afla aici. Exact ca și cum astronautul are nevoie de costumul spațial pentru a pluti în spațiul extraterestru, tot așa avem și noi nevoie de costumul acestei lumi, pentru a ne putea mișca aici.

Existența noastră în corp ne face, în cele mai multe cazuri, să uităm motivul pentru care am venit aici. Corpul nu are nici o aspirație spirituală. El are nevoie numai de satisfacții materiale pentru ca să existe în această lume. El are nevoie de mâncare, băutură, sex și, de fapt, de tot ceea ce un animal are nevoie. Partea spirituală nu apare în primele luni de viață ale omului și acesta este motivul pentru care el s-a născut în realitatea aceasta, iar, din punctul lui de vedere, partea spirituală nu există deloc.

În partea opusă, și partea spirituală are nevoie de satisfacțiile sale și, în principal, împlinirea scopului său. Corpul nu are un scop în lume, cu excepția faptului că el trebuie să servească sufletul în călătoria sa în realitatea acestei lumi. De aceea, atitudinea noastră față de corp nu trebuie să fie diferită de atitudinea noastră față de

haine. Numai ca, dintr-un anumit motiv, mulți dintre noi au tendința de a dăruii acestei piese de îmbrăcăminte mult mai multă atenție, fără nici un rost.

Pe parcursul tuturor anilor, omul a lucrat din greu pentru a ușura existența sa în această lume, pentru a o face mai ușoară, pentru a lucra mai puțin, pentru a suferi mai puțin și pentru a avea mai multă plăcere. Aceasta este cauza pentru care omul nu încetează să fie robul tehnologiei și al progresului, din presupunerea că ele îi vor aduce fericirea așteptată. De fapt, realitatea a demonstrat că dezvoltarea tehnologică ne produce mai multe probleme, iar realitatea devine mai greu de suportat. Cu toate că totul ne este la îndemână, fiecare are telefon mobil, internet și laptop, viața nu a devenit mai fericită. Din contră, avem mai puțin timp pentru noi, orele noastre libere sau micșorat fără să observăm și se pare că, tocmai în acele timpuri, fără calculator, fără telefoane celulare și faxuri, viața a fost mult mai ușoară.

Aceste fapte ne duc la concluzia că orice încercare de a continua toate speranțele bazate pe necesitățile corpului, nu au nici un rost. Nu are importanță ce se face pentru corp, sfârșitul este cunoscut: corpul îmbătrânește, devine plin de riduri, se atrofiază și, în cele din urmă, vom termina viața noastră în groapă, la o adâncime de un metru sub pământ. O vizită de moment în cimitir este una din cauzele care pot să trezească în noi întrebările legate de esența vieții și scopul ei. Ne este clar că acest corp trăiește fără scop, căci da, în cele din urmă moare, cu toate încercările noastre de a-l îmbunătăți. De aici, ajungem la concluzia că există altceva, veșnic, mai important, care ar trebui să rămână și după ce corpul moare, ceva ce are obiectiv și scop. Această parte este partea spirituală din noi, pe care obișnuim s-o numim: suflet. Dacă am ieși din presupunerea că sufletul este, de fapt, partea centrală și cea esențială a vieții noastre, nu am pierde atât de mult timp pentru îngrijirea și precuparea cu corpul, a cărui sfârșit ne este clar ca și soarele.

Aceasta seamănă cu omul care a hotărât să-și dedice viața îngrijirii cămașii sale. El o spală în condițiile cele mai bune, pentru a n-o strica, o dă în grija celor mai buni meseriași ca s-o păstreze pe parcursul anilor și o poartă ca pe o camee. În cele din urmă omul devine robul cămașii sale, uitând că există în jurul său o altă o realitate care are scop. El este concentrat asupra cămașii sale, iar lumea care îl înconjoară, din punctul lui de vedere, nu există. Noi ne comportăm exact în același fel: suntem mai concentrați pe cămașa noastră – corpul. Noi suntem robii lui și facem totul ca să ne fie nouă comod, mult peste necesitățile sale fizice de bază. De aceea nu ne amintim scopul existenței noastre aici. Noi nu suntem conștienți de cauza existenței noastre și a scopului nostru, ci numai de cele ale corpului și ale materiei. Robia față de corp ne face să uităm de suflet.

Când ne aducem aminte de existența sufletului, aceasta se întâmplă în două condiții: când Puterea Supremă hotărăște să ne trimită lumina din cer, sau când noi începem să simțim suferințe greu de suportat, chiar fizic, numai atunci ridicăm capul spre cer cu scopul de a căuta acea parte spirituală din noi, fără să știm că acea parte spirituală s-a găsit tot timpul în noi, iar dacă am fi privit doar puțin în interiorul nostru, totul ar fi arătat altfel.

Înțelepții au acordat vreo importanță corpului?

Rabinul Baruch Shalom Halevi Ashlag, băiatul rabinului Yehuda Ashlag, a răspuns, când i-au pus această întrebare, că acest corp nu diferă de cămașa pe care noi o îmbrăcăm. Și sufletul îmbracă și dezbracă corpuri, deoarece sunt corecții care nu se pot face decât în această viață. Sunt tot felul de acțiuni pe care noi trebuie să le facem, o parte cu sufletul și o parte cu corpul. În lumea fizică pe care noi o cunoaștem îmbrăcăm și dezbrăcăm hainele; în lumea spirituală, îmbrăcăm și dezbrăcăm corpuri. Acesta este, de fapt, procesul morții și al renașterii .

Este poruncă din Tora (cele cinci cărți ale Vechiului Testament) pentru ca omul să aibă grijă de corpul său ca și cum ar îngriji proprietatea primită de la Puterea Supemă. Cine citește Vechiul Testament după cum este scris, crede că trupul e o proprietate scumpă care necesită o îngrijire deosebită, pentru a-l păstra când, de fapt, omul trebuie să de-a importanță nu numai la munca supusă legilor fizice din corp, ci și legilor spirituale, prin ajutorul sufletului. **Fiecare om trebuie să găsească pentru sine calea de aur, calea dintre necesitățile corpului și necesitățile sufletului.** Explicația este că omul trebuie să dea corpului tot ceea ce este necesar pentru existența sa, ca și unui animal. În Tora este o lungă serie de propuneri care se referă și la acest subiect – în ce fel să-l spălăm, ce să mâncăm și ce să bem. Noi înțelegem că trebuie să-l culcăm și să-i dăm toate necesitățile esențiale pentru existența sa.

Și rabinul Yehuda Ashlag și fiul său și-au îngrijit corpul și le-a plăcut să se ocupe de activități sportive. Rabinul Baruch Shalom Ashlag înota în mare la vârsta de 80 de ani. El intra în apă și făcea o serie de 600 de mișcări diferite. În lunile de iarnă ieșea la mers rapid prin parc pentru o oră și jumătate, pe parcursul întregului drum cântând din cintecele scrise de tatăl său.

O dată pe săptămână mergea la saună la hotelul "Diplomant" din Tel-Aviv și, ori de câte ori ajungea la Tiberiada, intra în băile "Apele termale ale Tiberiadei" iar, dacă avea posibilitatea, făcea și altfel de activități. Au fost perioade în care a învățat tehnica dezvoltării vocii, deoarece avea probleme să vorbească o perioadă îndelungată și să dea lecții elevilor săi. Mai mult de atât, făcea exerciții yoga o dată sau de două ori pe săptămână, cu instructor care venea special pentru aceasta din Natanya. El a ajuns la înțelegere cu el, că nu are nici un interes să asculte filozofia care stă în spatele exercițiilor, deoarece el crede că pentru corp aceasta nu are nici o importanță. Corpul avea nevoie de aceste exerciții și nimic mai mult.

Mersul nu este o risipă de timp, în loc de studiul scrierilor sfinte?

În timp ce mergi, poți să te gândești la tot felul de lucruri, dincolo de faptul că, atunci când omul execută exerciții fizice, ajunge, în cele din urmă, la o viață mai sănătoasă. Când scopul este ca, în cele din urmă, sufletul să aibă posibilitatea să completeze corecția sa în această lume, exercițiile fizice pe care omul le face sunt socotite ca și acțiuni spirituale, căci, în totalitate, toate acțiunile fizice și spirituale îl conduc la același scop spiritual.

Căci în viața noastră 90 la sută din timp facem acțiuni care nu au nici o legătură directă cu sufletul. Noi mâncăm, bem, dormim, facem cumpărături, iar dacă ne-au rămas două ore să ne ocupăm de spiritualitate, din cele 24 de ore ale zilei, este

bine, însă, dacă ne gândim că cele 22 de ore în care am acționat au fost, de fapt, pregătirea pentru acele două ore, într-adevar importante, vom descoperi ca, în calculul general, noi acționăm 24 de ore pentru scopul spiritual. Puterea Supremă a creat viața în felul în care în cea mai mare parte a vieții noastre să fim obligați la acțiuni care ni se par neimportante, însă ele sunt, de fapt, foarte importante. Prin aceea că omul mănâncă, bea, doarme, întemeiază familie și aduce copii pe lume, el face corecții spirituale, e adevărat că pe nivelul animal, însă, în cele din urmă, el ajunge la corecții mai mari. Aceste acțiuni sunt, de fapt, pregătirea pentru acțiunea adevărată, spirituală.

Noi trebuie să vedem în asta acțiunea unei mâini intenționate. În trecut am fost convingși că va veni ziua în care mașinile vor face munca în locul omului iar, în cele din urmă, omul va avea tot timpul din lume să se plimbe în parcuri, să petreacă și să fie cu familia. De fapt, noi vedem că omul, cu cât se dezvoltă, devine robul mașinilor pe care el însuși le-a descoperit, iar ele îl fac să fie tot mai puțin liber. Oamenii care au meserii moderne lucrează mai multe ore pe zi, iar schimbarea nu se vede la orizont. Astfel, noi înțelegem că, de fapt, totul este îndreptat de Sus și se pare că este parte din corecția pe care noi trebuie s-o facem.

Cum s-a produs situația în care corpul stăpânește sufletul?

Aceasta este natural, deoarece este scris în Tora "păcatul bate la ușă"(Facerea, cap. 4, versetul 7). Păcatul îl așteaptă pe om de la ieșirea din pântec și astfel începe controlul corpului, iar omul colaborează cu corpul și-i dă posibilitatea să se dezvolte. După aceea i se cere să schimbe direcția pentru ca să poată satisface necesitățile sufletului. Aceasta ajunge până la situația în care omul simte că este obligat să intre în legătură cu lumea spirituală, în ziua în care ajunge la întrebarea: care este sensul vieții mele?

Ajungerea la ceremonia de bar-mitzva (la 13 ani) este semnul trecerii de la controlul corpului la controlul sufletului?

Bar-mitzva (la 13 ani) reprezintă, de fapt, clipa în care omul poate deja să fie o entitate de sine stătătoare, când deja corpul său fizic nu mai stabilește forma dezvoltării sale. După Tora și Cabala, la vârsta de 13 ani se leagă în om sufletul sfânt cu partea sa opusă, sufletul animal și, din cele două, el compune sufletul pur care acționează în direcția de a influența, de a dăruia. Aceste acțiuni numai omul în care s-a trezit punctul din inimă este în stare să le execute, iar el trece bariera în realitatea lumii spirituale. Și cu toate acestea, omul nu devine liber de corpul său. Și elevii de la "Bnei Baruch", organizație de studiu și răspândire a Cabalei, ca și oricine vrea să intre în lumea spirituală, învață în fiecare zi Cabala, de la ora trei dimineața și până la ora șase dimineața și este obligatoriu să se facă exact în aceste ore. Celelalte ore le petrec la fel ca și oricare alt om.

Ce rost are ca omul să stea toată ziua în iesiva ori colel (forme de învățământ religios) și să studieze Tora?

Nu este nici o nevoie de a face aceasta. Omul trebuie să fie în societate, să lucreze ca și toți cei din generația sa, deoarece așa aranjează Supravegherea Superioară viața noastră. Mai mult de atât, omul dăruiește pentru sine câteva ore de

studiu pe zi și ne este clar că aceste ore vor influența Lumina asupra tuturor celorlalte ore în care el este ocupat cu alte probleme. Aceste ore singuratice vor fi cele care îi vor da gustul de a fi și prin asta el sfîntește, de fapt, toată viața sa.

Și în ce privește trupul: dacă trupul nu are valoare spirituală, ce sens are să mergem la mormintelele celor drepți?

Rabinul Yehuda Ashlag a spus în viața sa că nu-i pasă unde va fi îngropat sacul oaselor sale și băiatul său nu și-a exprimat vreo dorință deosebită unde să fie înmormântat. Când a murit soția sa, cu care a trăit 68 de ani, fetele sale s-au încapățânat să fie înmormântată la Ierusalim, iar el a reflectat de ce să nu fie înmormântată în cimitirul din Bnei Brak, mai aproape de casă. Din punctul lui de vedere, nici aceasta nu avea vreo importanță, însă, deoarece fetele s-au încapățânat, ea a fost înmormântată, în cele din urmă, în Ierusalim. Pe parcursul tuturor anilor, el s-a referit la corpul său ca la o mașină pe care, din când în când, trebuie s-o alimentezi.

Corpul fizic nu poate să se afle în spiritualitate, nu este în el nici un organ, ori parte sfântă, iar toți cei care merg să se închine la mormintele celor drepți, merg pentru că aceasta este o impresionare interioară a omului și nu este nimic deosebit în morminte. Noi ne legăm de loc, deoarece omul trezește în el senzații, impresii. Și în ceremoniile comemorative la mormintele dreptilor, oamenii sunt impresionați și aceasta îi împinge să execute corecții spirituale, nu pentru că acțiunea în sine are valoare, ci pentru că noi introducem valoarea suplimentară a sfîțirii locului și a evenimentului.

Două ore de studiu pe zi a Cabalei pot, într-adevăr, să schimbe viața omului?

Omul care studiază Cabala și numai două ore pe zi, radiază lumină în toate acțiunile sale din cursul zilei. Alt om, care nu studiază Cabala nici măcar o oră pe zi, trăiește ca animalul și, până când nu primește lovituri și suferințe, el nu se va trezi și nu se va mișca spre scopul creației. Dezvoltarea noastră este îndreptată de Sus și de aceea și suferința pe care noi o simțim este corecție, însă este diferență esențială între omul care înțelege scopul vieții sale și scurtează timpul corecției și celălalt om care, pur și simplu, își trăiește viața și este condus de destinul său. În mâinile noastre este posibilitatea să alegem în ce fel ne dezvoltăm. Dacă omul înțelege înainte de a veni suferința, că spiritualitatea este mai importantă decât materialul atunci, din punctul lui de vedere, suferințele nu sunt suferințe, ci instrumente de dezvoltare spirituală.

Suferințele sunt, de fapt, descoperirea lipsei noastre pentru Puterea Supremă. Suferințele, de fapt, au fost stabilite din capul locului, însă în mâinile noastre este alegerea dacă să le experimentăm, sau nu. Aceasta seamănă cu faptul că Puterea Supremă stabilește la începutul anului cantitatea de ploaie pentru întregul an, iar ploaia poate să cadă pe câmpul tău sau, dimpotrivă, în deșert. Eforturile noastre de jos fac diferența.

Cum se poate ști, de fapt, care sunt necesitățile de bază pentru existența corpului?

După Cabala, omul este cel ce stabilește care sunt necesitățile sale existențiale. Unul stabilește că el are nevoie de un milion de dolari pe lună, altfel nu este în stare să acționeze, altul susține că are nevoie să doarmă în fiecare zi 20 de ore, iar al treilea trebuie să mănânce în fiecare zi de opt ori. Acesta este motivul pentru care "necesar", după Cabala, înseamnă că ai fi fost mai fericit dacă nu ar fi trebuit să faci aceasta, însă, totuși, tebuie s-o faci. Dezvoltarea sufletului stabilește, de fapt, relația cu corpul, însă nu îl vom putea neglija, căci avem nevoie de el pentru suflet. Înțeleptul dăruiește corpului tot ce are acesta nevoie în cadrul necesarului și, astfel, el anulează stăpânirea corpului și primește timpul necesar pentru munca spirituală.

29. Viața de cuplu începe în spiritualitate

Dacă până acum ați crezut că, Cel ce a creat lumea stă în ceruri și leagă bărbații de femeile potrivite cu ei, greșală gravă aveți în mâinile voastre. Legătura adevărată dintre parteneri începe prin dorința amândurora de a descoperi lumea spirituală, fără nici o intervenție exterioară. Aceasta este baza fiecărei legături și nu are nici o importanță cine este asociatul pe care îl veți alege pentru a implementa, împreună cu el, scopul creației.

Știința Cabala acordă o importanță mare asocierii spirituale dintre partenerii de cuplu. Cabala nu vede în legătura dintre soț și soție instrumentul implementării scopurilor materiale, care nu au nici un țel spiritual. Dimpotrivă, dacă legătura dintre partenerii din cuplu are caracter spiritual, asta dăruiește amândurora posibilitatea enormă să se dezvolte spiritual; singuri, ei nu pot să facă asta.

De fapt, în ce se diferențiază oamenii de animale? Căci și animalele găsesc parteneri, când scopul naturii din ei îi împinge să aducă pe lume urmași, pentru a întări dinastia și ca să ajute la continuitatea speciei. Astăzi mulți dintre noi acționează după aceleași coduri după care se conduc și animalele. Nu este în viața de cuplu o valoare semnificativă pentru noi. Scopul cuplului este de a aduce copii pe lume, să plătească creditul ipotecar la timp și să se confrunte împreună cu cineva în problemele vieții. Dar, în astea se însumează viața de cuplu?

Viața de cuplu de care se ocupă Cabala este una total diferită. Cabala vede în parteri două părți spirituale, a căror conectare poate să producă un vehicul spațial puternic care să-i propulseze în lumile spirituale superioare și să ajute fiecare parte a cuplului să ajungă la corecție în timpul cel mai scurt posibil.

După cum ne amintim, fiecăruia din noi i se cere să ajungă la nivelul spiritual cel mai înalt, nivelul Puterii Supreme. Numai în știința Cabala se află instrumentele care pot să-l ajute pe fiecare din noi să ajungă la acest nivel superior. În paralel, Cabala nu se ferește de faptul de bază după care specia umană a fost împărțită în două: femei și bărbați. Numai că, în contradicție cu alte credințe, care determină că legătura dintre parteneri are, în principal, menirea să împlinescă scopuri lumești, animalice, în Cabala este menționat că legătura dintre partenerii din cuplu are ca scop, în principal, spiritualitatea, iar dacă legătura nu este spirituală la bază, atunci ea poate să facă mizerabilă viața amândurora, până la sfârșitul zilelor, fără ca vreunul din ei să ajungă la sfârșitul corecției sale personale vreodată. Din punctul de vedere al Cabalei, fiecare din noi poate să-și aleagă orice partener sau parteneră, singura condiție care trebuie să fie în fața ochilor nostri este cea spirituală. Adică nu sunt împerecheri din ceruri, nu sunt împerecheri care au fost stabilite de destin sau din clipa nașterii. Este adevărat că această informație poate să prăbușească ramurile în care sunt implicați mii de oameni ce au transformat matrimonialele în meserie, numai că aceasta este atitudinea pe care se bazează știința Cabala în tot ceea ce privește problema împerecherii, chiar dacă este greu de digerat.

Astfel, bărbatul trebuie să-și găsească femeia care, după părerea sa, este cea care poate să lucreze împreună cu el, în asociere, până vor ajunge în lumea spirituală superioară, încă din viața aceasta. Și femeia trebuie să aspire să găsească bărbatul care poate să fie cealaltă parte spirituală a sa și s-o ajute să împlinească scopul creației. **Împreună, cei doi reprezintă o putere spirituală extraordinară, care le dăruiește posibilitatea de a ajunge la realizări spirituale enorme, la care nimeni nu are posibilitatea de a ajunge la ele de unul singur.**

Cu alte cuvinte, cuplul, după știința Cabala, trebuie să fie bazat pe spiritualitate. În clipa în care cei doi din cuplu înțeleg scopul creației și înțeleg că ei depind unul de altul, nu pentru rata ipotecară sau afacerea comună, ci pentru că fiecare din ei reprezintă scara pentru celălalt de a ajunge în lumile spirituale, numai atunci vor avea o viață de cuplu perfectă, care le va asigura o cale liberă până la sfârșitul corecției. Când baza existenței legăturii este o bază spirituală, ei nu mai trebuie să aibă grija problemelor financiare, de sănătate, sau a altor probleme care frământă oricare alt cuplu. Cuplul care a hotărât că spiritualitatea dintre ei s-a transformat în modul lor de viață, de fapt, împrăștie un scut de apărare enorm peste casă, pe care nici un dușman exterior nu poate să-l subjuge.

Problema în ce privește punctul nostru de vedere constă în faptul că noi încă ne încăpățânăm să înțelegem necesitatea de a ajunge la sfârșitul corecției noastre personale și deja vorbim despre corecția din cuplu. În clipa în care vom înțelege corect scopul care stă în fața noastră, vom putea să înțelegem de ce știința Cabala dăruiește o importanță atât de mare cuplului. De fapt, în cuplu este imprimată o știință enormă care descoperă o impresionantă parte din construcția lumii spirituale.

Și lumea spirituală este alcătuită din două părți: masculin și feminin. Două părți separate, care însă fac parte dintr-un întreg mare. Orice legătură dintre ele produce o capacitate și mai mare, de câteva ori, de a ajunge la întregire. O parte nu se poate mișca fără ajutorul celeilalte și fiecare are o importanță enormă pentru cealaltă.

Felul în care știința Cabala înțelege domeniul cuplului răspunde la multe întrebări din acest domeniu, care preocupă pe mulți dintre noi. Când vom înțelege baza, vom putea descifra formula generală. Dacă vom înțelege că femeia pe care acum o alegem este asociata spirituală a căii, legătura dintre ei va primi o importanță enormă. Și femeia trebuie să asimileze gândirea că bărbatul de lângă ea este nu numai soțul ei, ci și partea spirituală nedespartită de ea. Când vor ști asta, nimic nu va mai putea să-i despartă.

Pe parcursul întregii istorii evreiești, atestată în Vechiul Testament, femeile au fost parte nedespartită a povestirilor: ca și cum sunt trei patriarhi, tot așa sunt și patru mame, sunt prooroci și sunt proorocițe. Ele sunt femeile care au ajuns la niveluri spirituale enorme, într-atât încât Puterea Supremă li se înfățișa, după ce au ajuns la nivelul Său spiritual. Tora (primele cinci cărți din Vechiul Testament) dă o importanță deosebită femeii și nu degeaba. Obligația de a învăța Tora și de a exercita obligațiile religioase există. În principal, pentru bărbați, iar femeia este obligată, în primul rând, la obligațiile religioase numite "a nu face". Femeia are o altă poziție față de cea a bărbatului, iar în știința Cabala noi învățăm că realitatea care se împlinește în această lume este o aluzie la ceea ce se întâmplă în lumile superioare. Bărbatul și femeia diferă în multe privințe – în cea a corpului fiziologic, câteodată în privința

concepției despre lume și înțelegerea realității. Diferența decurge din aceea că ei vin din două surse spirituale diferite, sursa masculină și sursa feminină. Aceasta este cauza pentru care bărbatul și femeia au căi diferite de a ajunge la înțelegerea spirituală și alipirea de Puterea Supremă.

Este clar că filosofia creației include și femeia și bărbatul, numai că întrebarea este, în ce măsură trebuie femeia să se ostenească pentru a intra în munca spirituală. Care este cantitatea muncii sale spirituale, în comparație cu munca spirituală impusă bărbatului? Este clar că diferența pe care noi o vedem în această lume decurge din diferența din lumile superioare.

În lumea spirituală partea masculină se numește "Zeir Anpin" (זעיר אנפין = zeir anpin), aceasta este partea care influențează, care dăruiește, iar partea feminină, numită "Regatul" (מלכות = malcut), este partea pasivă, care primește. Munca "Regatului" este de a primi de la "Zeir Anpin". Munca părții masculine în lumea spirituală are scopul de a întări construcția spirituală proprie și pe cea a "Regatului", iar "Regatul" ar trebui să fie gata să primească corecțiile spirituale și să le execute.

În "Învățătura celor zece sfere" se spune că în fiecare suflet sunt părți masculine și părți feminine, exact după cum ele se află și în corpul uman. Și bărbații au părți feminine, la nivelul cromozomilor, iar femeile au părți masculine fiziologice, numai că, de obicei, ele nu pot fi observate. Când echilibrul spiritual este distrus, apar distorsionări sexuale și se dezvoltă fenomene diferite și în corpuri.

De la început este suflet masculin și suflet feminin, însă și în sufletul masculin sunt părți feminine și invers, astfel încât forma muncii spirituale depinde de forma sufletului, iar la amândouă sufletele, masculin și feminin, le revine obligația de a ajunge la sfârșitul corecției. Numai că sufletului masculin îi revine o muncă mai grea pentru a ajunge la aceasta. De aceea, în lumea materială bărbatul este cel care duce greul obligațiilor religioase. Fiecare din noi este obligat să învețe Tora, să întemeieze familie evreiască, religioasă sau tradițională, se ocupe de obligația procreerii, iar la nivelul spiritual el trebuie să ajungă să învețe știința Cabala, pentru cunoașterea Puterii Supreme și să treacă toate nivelele, până la sfârșitul corecției sale personale. Femeia, în această lume, nu trebuie să facă pași pentru căutare și corectare. După legile Torei, ea trebuie, în principal, să nu încalce legile stabilite, adică să nu păcătuiască, să nu încalce obligațiile religioase de "a nu face". Sufletul femeii ajunge la sfârșitul corecției printr-un proces de corectare pasivă. Scopul ei este de a ajuta bărbatul să ajungă la corecția sa spirituală și astfel el va putea s-o ajute să ajungă la sfârșitul corecției ei spirituale.

Procesul căutării spirituale a bărbatului seamănă cu cel al femeii?

Când ajunge la noi femeia, pentru că ea caută apropierea de spiritualitate, noi facem diferența între două lucruri. La bărbatul care ajunge la spiritualitate s-a apris punctul din inimă, iar acum el simte obligația să ajungă la spiritualitate și să completeze sfârșitul corecției sale personale. În schimb, la femeie trebuie să examinăm dacă dorința sa de a descoperi Dumnezeu este o dorință adevărată, sau este vorba de dorința de a-și astâmpăra o necesitate materială.

Și cum examinăm aceasta?

Dacă femeia are soț, copii și casă, tot ceea ce-i trebuie în această lume și totuși încă simte că ceva îi lipsește, acesta este semnul că punctul din inima ei, într-adevăr, s-a aprins și el cere spiritualitatea. Dacă nu, aceasta poate să mărturisească faptul că încercarea de a ajunge la spiritualitate a acoperit dorința de a implementa un scop material.

Munca femeii nu seamănă cu cea a bărbatului

Munca spirituală a femeii este o muncă diferită de cea a bărbatului. Ea nu are nevoie de studiu intensiv pentru a ajunge la sfârșitul corecției. Iar ea nu trebuie să se ocupe de toate sursele de Cabala, ci, câteodată, este de ajuns să citească lucrări sau scrisori care se ocupă de domeniul acesta. De asemenea, ei nu i se cere aceeași dedicare precum i se cere bărbatului, ca de exemplu studiul din ultimul timp. Ajunge studiul de două ori pe săptămână, în orele de seară. Iar dacă va învăța în orele ieșite din comun ca și bărbații, aceasta nu-i va ajuta la corectarea sufletului ei. Munca sa trebuie să se concentreze în ajutorarea bărbatului și în a sprijini munca lui spirituală.

Reușita elevilor depinde, în mare măsură, de soțiile lor. Ele pot să fie în legătură strânsă și activă între ele, în ajutorarea răspândirii științei Cabala. Dacă femeia învață cu soțul un articol sau o anumită lecție o dată pe săptămână aceasta contribuie la atingerea legăturii spirituale dintre soț și soție. Studiul asociat îi apropie pe cei din cuplu și are o putere enormă deoarece nu este nimic care poate să apropie mai mult un cuplu decât spiritualitatea. În timpul studiului, ei simt că sunt în legătură spirituală și încet, încet ei intră într-o compatibilitate spirituală, care vine de Sus, în măsura în care ei investesc atenție și intenție în studiu.

Iubirea

Într-adevăr, iubirea duce la legătura primară din cuplu, numai că sunt dintre aceia care ajung la căsătorie (הופה = hupa, ceremonia religioasă evreiască) nu tocmai din iubire, ci din aranjamente sau din presiunea familială. În cele din urmă, nu iubirea stabilește ce se va întâmpla cuplului după căsătorie. Cel care studiază Cabala poate să-și apropie soția de acest domeniu, sau, din contră, soția poate să-și apropie soțul de Cabala. Nu este vorba aici de reîntoarcerea la religie sau de constrângere; cuplul trebuie să ajungă la știința Cabala din dorința interioară comună de a descoperi lumea spirituală. La această călătorie spirituală este important de ieșit în doi și pe întreg parcursul ei perechea va simți intensitatea enormă a lumii spirituale dublată, care va întări legătura dintre ei, căci nu este nimic în această lume care poate să împreuneze bărbatul și femeia mai bine decât spiritualitatea. Orice altă platformă pe care își construisc perechile viața comună și căsătoria, este o platformă care poate să se rupă sub orice adiere ușoară de vânt. Căsătoria construită pe baze spirituale nu poate fi distrusă de nici o furtună.

Cu cât societatea înaintează în dezvoltarea dorinței sale în om, divorțurile și decepțiile din viața cuplurilor cresc. Acesta este semnul că numai legătura spirituală poate să țină bărbatul legat de femeie, împreună ca pereche față de Puterea Supremă. În principiu, bărbatul poate să ia orice femeie să fie cu ea fizic și dacă fiecare din ei are dorința de a ajunge la spiritualitate, ei vor putea să construiască împreună

instrumentul comun care, după căsătorie, se va transforma în celula spirituală care va contopi cele două părți ale sufletelor lor și-i va transforma într-un singur suflet. Nu este vorba aici de puzzle sau de potrivire. Potențialul de a construi această celulă spirituală se află în fiecare bărbat și în fiecare femeie.

Căsătoria

Căsătoria reprezintă interes spiritual. Rabinul Baruch Shalom Ashlag a devenit văduv la vârsta de 85 de ani și imediat după ce a trecut săptămâna doliului după soția sa, a spus că el trebuie să se căsătorească, fără să se gândească ce vor spune, spre bine sau spre rău, oamenii. Aceasta a fost afacerea lui spirituală și el a cerut să se găsească femeia care să fie în concordanță din punct de vedere al legilor iudaice ca să se căsătorească și, după aceea, să poată să lucreze împreună cu ea în spiritualitate. El, care a fost pe un nivel spiritual enorm, nu a putut să continue munca sa spirituală fără căsătorie și fără sanctitatea acesteia. Îi lipsea partea care se alipește sufletului omului prin acțiunea materială numită "căsătorie" (הופה = hupa). De aici noi învățăm că, dacă bărbatul vrea să învețe Cabala și soția se opune, acest lucru nu va afecta dezvoltarea sa spirituală. În schimb, dacă el nu se va căsători, asta poate să limiteze dezvoltarea sa spirituală.

Importanța cadrului spiritual

Cadrul căsătorie asigură paza perfectă a cuplului. De la știința Cabalei noi învățăm că fiecare proces material are sursă în lumea spirituală iar, dacă bărbatul și femeia cuceresc lumea superioară, atunci ei au deplinul control asupra a ceea ce se întâmplă aici, în lumea materială și nimic nu poate să-i rănească.

Ce se spune despre ideea că împerecherea este, de fapt, descoperirea legăturii din reîncarnarea anterioară?

Ar fi bine ca oamenii să lase preocuparea cu reîncarnările și să înceapă să înainteze spre scopul creației. Nu este nici o necesitate în preocuparea cu acest subiect. În loc să se ocupe cu problemele principale, ei se ocupă de lucruri marginale. Nu-i va ajuta omului dacă el va ști cine a fost soția sa în reîncarnarea anterioară. Fiecare zi care vine este o nouă zi și în fiecare zi are loc reînoirea sufletelor.

De ce știința Cabala dă o importanță atât de mare părții spirituale feminine, reprezentată de femei?

Deoarece, în cealaltă parte, este revelația Puterii Supreme. Nu degeaba femeia este cea care naște, ea este cea care continuă dinastia, nivelele spirituale cu ajutorul cărora poate și bărbatul să urce. Sunt aici relații foarte complicate și importante între femeie și bărbat, căci este clar că fiecare parte este o legătură de o importanță superioară și nu se poate stabili cine este mai important față de cine. Împărțirea sarcinilor și munca comună este importantă, iar dacă vom diferenția ce trebuie să facă fiecare din cuplu pentru a completa cealaltă parte în spiritualitate, atunci vor putea ajunge partenerii la fericirea adevărată.